శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

మ య ర్ వ ర మ తి న ల మ రు ళ ప్పె ఱ్ఱ

శ్రీతొణ్డరడిప్పొడియాళ్వార్

తిరువాయ్మలర్న్దరుళియ

తిరుమాలై.

ఇతఱ్కు

శ్రీమత్ప్రపన్నజనాగ్రేసరరాన

పెరియవాచ్చామ్బిళ్లైయరుళిచ్చెయ్తవ్యాఖ్యానముం

ఇవై

శ్రీమద్వేదమార్గప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ వేదాన్తప్రవర్తకరాకియ

మజ్గళవ్వాడి, కిడామ్బి, వేఙ్కటాచార్యస్వామికళ్ తిరువడికళుక్కన్తరఙ్గరాన

శ్రీ - ఉ - ఈయుణ్ణి శ్రీనివాసాచార్యరవర్కళాల్

అనేకప్రతికళైక్కొణ్డు పరిశోధిక్కప్పట్టు,

పత్తి. రామానుజులునాయకరవర్కళాల్

స్వకీయ

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

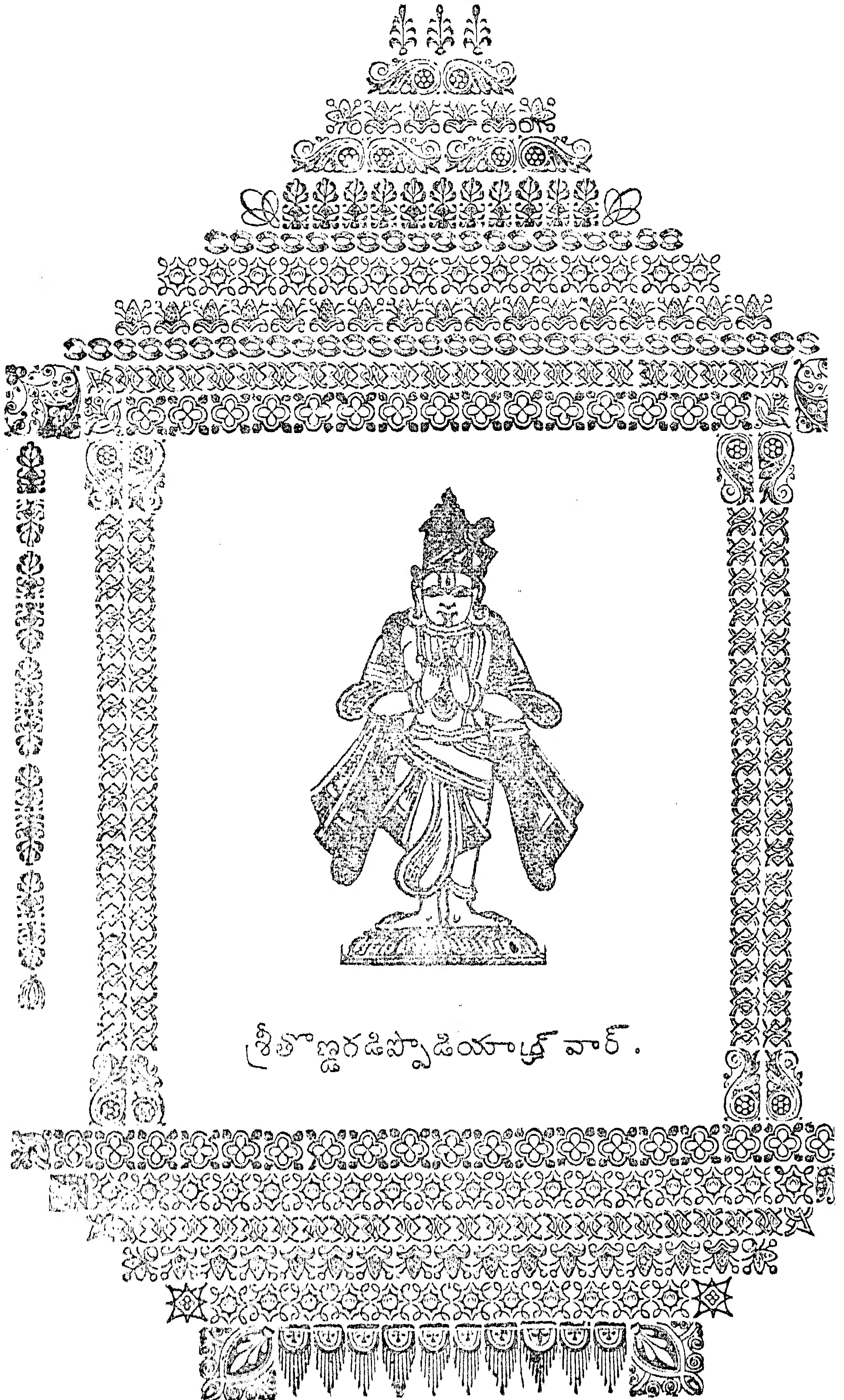
ప తి ప్పి క్క ప్ప ట్ట న.

ఆళ్వార్ తిరువవతారాది ౪౯౭౯ ఈశ్వరవర్షమ్.

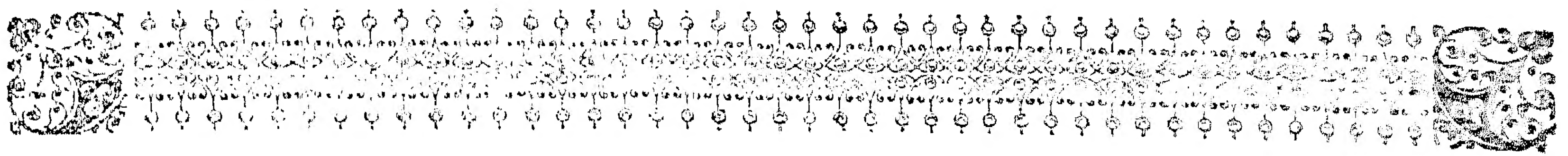
Madras.

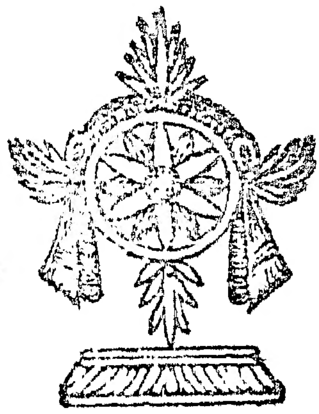
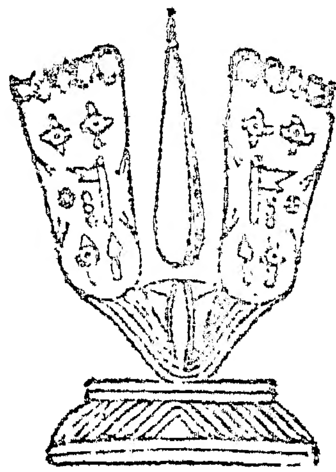
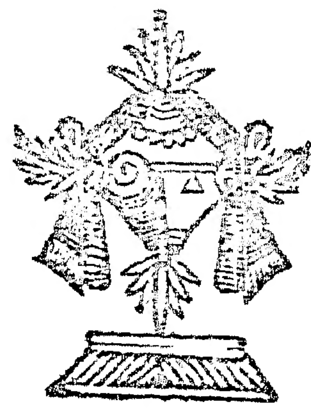
1877.

Registered Copy-right.

శ్రీతొణ్డరడిప్పొడియాళ్వార్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరుమాలై వ్యాఖ్యానమ్.

తొణ్డరడిప్పొడియాழ్వార్ తిరువడికళేశరణం.

తిరుమాలైయాణ్డానరుళిచ్చెయ్తతు.

తమేవమత్వాపరవాసుదేవం - రఙ్గేశయంరాజవదర్హణీయమ్ ।
ప్రాబోధకీంయోకృతసూక్తిమాలాం - భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుంభగవన్తమీడే ॥

తిరువరఙ్గప్పెరుమాళరైయరరుళిచ్చెయ్తతు.

మఱ్ఱొన్ఱుంవేణ్డామనమేమతిళరఙ్గర్ కఱ్ఱినమెయ్త్తకழలిణైక్కీழ్ ఉఱ్ఱ
తిరుమాలైప్పాడుంశీర్ తొణ్డరడిప్పొడియెంబెరుమానైయెప్పొழుదుంపేశు

«అయర్వఱుమమరర్కళాన» నిత్యసూరికళోడొత్త ప్రాప్తి యుణ్డాయిరుక్క — అత్తైయఱియాతే అనాదికాలమ్ «దేహమేఆత్మా» ఎన్ఱు శబ్దాదివిషయఙ్గళైయే విరుమ్బి సంసారత్తిలే కైకழిన్ద వాழ్వారై, పెరియపెరుమాళ్ తమ్ముడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళుక్కు వాచకమాన తిరునామప్రభావత్తై నిర్హేతుకమాక కాట్టియరుళక్కణ్డు తాముమనుభవిత్తు, అనుబుభూషుక్కళైయు మనుభవిప్పిక్కవల్లరాయ్, పెరియపెరుమాళైయు ముకప్పిత్తు త్తలైక్కట్టుకిఱార్. ఐహికత్తిల్, సంసారికళాకిఱార్ - పుణ్యపాప రూపకర్మఙ్గళైయార్జిత్తుమ్, ఆముష్మికత్తిల్ స్వర్గనరకఙ్గళిలే అతినుడైయ ఫలానుభవత్తైపణ్ణియుమ్ ఇప్పడి గతాగతమ్పణ్ణిత్తిరివార్ శిలరాయిత్తు.

అతుతన్నిలుమ్ పుణ్యపాపరూపమాన కర్మఙ్గళై స్వర్గనరకఙ్గళిలే యనుభవిత్తు, కర్మశేషత్తోడే భూమియిలేగర్భవాసప్పణ్ణైకళుక్కు వరుమ్

వఴియాలె యివ్వాత్మావదు మేళివరవై, వేదాన్తత్తిలే పఞ్చాగ్నివిద్యై
యెన్గిఱ తొరుప్రదేశత్తిలేయోతివైత్తతు. అతాకిఱతు - యాతనాశరీర
త్తాలే నరకానుభవమ్పణ్ణి, అశ్శరీరత్తైయుక్షేపిక్కట్టు, అనన్తరమ్ పుణ్యశరీర
త్తైపరిగ్రహిత్తు, స్వర్గానుభవమ్పణ్ణి, అఙ్గే అశ్శరీరత్తైప్పొకట్టు, సూక్ష్మ
శరీరత్తోడే నిరాలమ్బనమాన వాకాశత్తిలే వర్తిక్కక్కడవన్; ఆదిత్యన్
తన్ కిరణఙ్గళాలేహిమవానిల్ హిమత్తైయుపాదానమ్పణ్ణి, అత్తాలె ఆకా
శత్తిలె నిఱైక్కిఱ అవ్వాత్మావైగ్రహిత్తు మేఘత్తిలే పుకుపిడక్కడవన్;
అఙ్గే అన్దహిమమ్ వర్షరూపేణవర్షిక్కుమళవుమ్ కిడన్దు వర్షధారైకళోడే
భూమియిలే పతిక్కక్కడవన్; అన్దజలమ్ సస్యత్తుక్కు ధారకమాయ్
ప్పుకుమళవిలే తద్ద్వారాసస్యత్తిలేపుకక్కడవన్; అన్దసస్యమ్పక్వమాయ్
అన్నరూపేణ పరిణమిక్కుమళవు మఙ్గేకిడన్దు, అన్నమానతు పురుషశరీర
త్తిలేపుకున్దు శుక్లమాయ్ పరిణమిక్కుమళవుమ్ శెల్ల అఙ్గేకిడన్దు, స్త్రీ
పుంసయోగత్తిలే శుక్లద్వారా స్త్రీశరీరత్తిలేపుకున్దు, "పఞ్చమ్యామా
హుతావాపఃపురుషవచసోభవన్తి" ఎన్కిఱపడియే గర్భమాయ్ పరిణమి
క్కక్కడవన్; గర్భవాసమ్పణ్ణుమ్బోతు. "అత్యన్తకటుతీక్ష్ణోష్ణలవణై
ర్మాతృభోజనైః। అతితాపిభిరత్యర్థంవర్ధమానాతివేదనః" ఎన్కిఱపడియే
మాతృభోజనత్తిలన్తర్భూతఙ్గళాన క్రూరద్రవ్యఙ్గళాల్ తుడరిల్పట్టుయి
మ్బోలే తుడియానిఱ్కుమ్; ఇన్నోశత్తోడే గర్భతున్దమాకిఱ పైయ్యిలే
కట్టుణ్డు, అవయవఙ్గళై నీట్టముడక్కమాట్టాతె, "క్లేశాన్నిష్క్రాన్తిమా
ప్నోతి జఠరాన్మాతురాతురః" ఎన్కిఱపడియే క్లేశేనజనిత్తు, బాల్యదశై
యిలెఅశుచిప్రస్రవఙ్గళిలేకిడన్దు, "కణ్డూయనేపిచాశక్తఃపరివర్త్యేప్యనీశ్వరః।
స్నానపానాదిచాహారమవాప్నోతిపరేచ్ఛయా" ఎన్కిఱపడియే తిన్నవిడ
త్తైచ్చొఱితల్ కడిత్తవెఱుమ్బిత్తుక్కైత్తల్ శెయ్యమాట్టాతే ధారకాదిక
ళుమ్ పరాధీనమాయ్, ఇప్పడిక్లేశేన అతిశైశవకాలత్తైప్పోక్కి, తానే
యొరుప్రవృత్తిపణ్ణ క్షమనానవళవిలే, "తస్మాద్బాల్యేవివేకాత్మా యతే
తశ్శ్రేయసేసదా" ఎన్కిఱపడియే భగవత్ప్రవణనాక ప్రాప్తమాయిరుక్క,
"బాల్యేక్రీడనకాసక్తాః" ఎన్ఱు లీలైయోడేకాలత్తైప్పోక్కి, యావ్వనావ

తైయిల్ నరకహేతువాన విషయాన్తరజ్గళ్లోడే పోతుపోక్కి, జ్వరైయిలే వన్దకప్పట్టు, అశక్తియోడేకాలక్షేపత్తైప్పణ్ణి, నినైవిన్ఱిక్కే యిరుక్క చ్చెయ్తే మరణమ్ప్రాప్తమాక, "శ్లేశాముత్క్రాన్తిమాప్నోతి యామ్యైకి జ్వరపీడితః" ఎన్ఱిఅపడియే ఉత్క్రమణదశైయిలే క్లేశత్తైయనుభవిత్తు, అనన్తరమ్ మృత్యుపరవశనామ్.

ఇప్పడిసంసారికళుడైయ వనర్థపరమ్పరైకళైక్కణ్డు, "సుహృదం సర్వభూతానామ్" ఎన్ఱిఅపడియే పరమసుహృత్తానవీశ్వరన్ ఇవనుడైయ వుజ్జీవనార్థమాక "మానప్రదీపమివకారుణికోదదాతి" ఎన్ఱిఅపడియే శాస్త్రత్తైక్కాట్టిక్కొడుత్తాన్. ఎజ్ఞనేయెన్నిల్; "క్షరంప్రధానమ్" ఇత్యాది వాక్యజ్గళాలె - చిదచిదీశ్వర తత్త్వత్రయజ్గళైయుమ్ పిఱియక్కాట్టిక్కొడుత్తు, అన్తర్యామిబ్రాహ్మణత్తాలె "ఏషసర్వభూతాన్తరాత్మా" ఎన్ఱు అర్థకనుక్కుణ్డైక్కొడుత్తాప్పోలేయుమ్ ఇరుట్టఱైయిలే విళక్కేఱ్ఱికాట్టినాప్పోలేయుమ్, "చేతనాచేతనజ్గళ్ శరీరమ్, ఈశ్వరన్ శరీరి" ఎన్ఱు ఈశ్వరనోడు చేతనాచేతనజ్గళుక్కుళ్ళ సమ్బన్ధత్తైక్కాట్టిక్కొడుత్తు, "ద్వాసుపర్ణాసయుజా" ఇత్యాదివాక్యజ్గళాలె - చేతననుక్కు అచిత్సమ్బన్ధమ్ కర్మోపాధికమెన్ఱు కాట్టిక్కొడుత్తు, "తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపేవిధూయ" ఇత్యాదివాక్యజ్గళాలే చేతననుక్కౌపాధికమాన వచిత్సమ్బన్ధమఱ్ఱు ఒరుదేశవిశేషత్తిలే సూరిభోగ్యమాన భోగత్తైయనుభవిక్కుమతు స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్ఱుమ్ కాట్టిక్కొడుత్తానితే. ఇప్పడి ఈశ్వరనుపకరిత్తవిడత్తిలుమ్, పాపప్రాచుర్యత్తాలె ఇత్తైక్కైపట్టు, వేదబాహ్యరాయుమ్, ఇతుక్కుళ్ళేపుకున్దు "తత్రైవకేపిచపలాశ్చలభీభవన్తి" ఎన్ఱిఅపడియే విళక్కిలే "విళక్కువిట్టిల్" ఎన్ఱు శిలపదార్థంనశిత్తుప్పోమాప్పోలె, వేదతాత్పర్యమఱియామైయాలె కుదృష్టికళాయ్నశిత్తుప్పోయుమ్, పణ్ణిన ఇవ్వేదప్రదానమ కిఞ్చిత్కరమాకైయాలే, ఓరైప్పుఱత్తిల్ శెల్లాతపిడత్తిలే యెడుత్తువిడువారైప్పోలే సంసారిసజాతీయనాయ్ వన్దవతరిత్తు తిరున్దప్పార్త్తవిడత్తిలుమ్, "మైతునిన్నై వల్లవాపత్తిత్తు" ఎన్ఱిఅపడియే ఉళ్ళశక్తియడజ్గ భగవన్నిన్నైక్కుడలాయుమ్, హిరణ్యరావణాదిరూపత్తాలే యెతిరమ్బుకోత్తునశిత్తుమ్, ఇప్పడియవతారముమ్ అకార్యకరమానవిడత్తి

లుమ్, ఉడైయవనుడైమైయై విడమాట్టాతచాపలత్తాలే ఇవర్కళుడైయ వాభిముఖ్యత్తిలే యవసరప్రతీక్షనాయ్ వర్తిక్కఱ, చేతనర్ పక్కల్ "యాదృచ్ఛికసుకృతమ్" ఎన్ఱొన్ఱైప్పిఱక్కఱ, అతువ్యాజమాక విశేషకటాక్షమ్పణ్ణి, అత్తాలె అద్వేషంపిఱన్దు, అతడియాక ఆభిముఖ్యంపిఱన్దు అనన్తరమ్ శాస్త్రవాసనైయాలుమ్ ఆచార్యోపదేశత్తాలుమ్ "ఈశ్వరస్య నిరుపాధికశేషి" ఎన్ఱుమ్, "ఇవ్వాత్మా అవనుక్కఱ నన్యార్హశేషమ్" ఎన్ఱుమ్ యథాజ్ఞానంపిఱన్దు అనన్తరమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థత్తిలే రుచిపిఱక్కఱమళవుమ్. తన్నుడైయ విశేషకటాక్షత్తాలే పుకరనిఱుత్తి, "పురుషార్థలాభత్తుక్కఱ వాయమేతో" ఎన్ఱుమ్ బుభుత్సైపిఱన్దవళవిలే శాస్త్రసిద్ధమాన కర్మాద్యుపాయఙ్గళై కాట్టికొడుత్తు, "ఇతుదుష్కరమ్" ఎన్ఱుమ్ "విళమ్బఫలప్రదమ్" ఎన్ఱుమ్ "ప్రమాదసంభావనైయుణ్డు" ఎన్ఱుమ్ ఇవశ్రీశిలిష్టియవిడాయ్ త్తవర్కళుక్కఱ, వేదాన్తప్రసిద్ధమాన తన్నుడైయ వుపాయభావత్తై కాట్టికొడుక్కఱ, భక్తియినుడైయ దుష్కరత్తైయోపాతిప్రపత్తి నిష్ఠాహేతువాన మహావిశ్వాసముమ్ శిలరుక్కకిఱడైక్కైయరితాకైయాలే, ఇతిలిష్టియ కూశినవర్కళుక్కఱ సర్వాధికారమాన యాదృచ్ఛిక భగవన్నామసఙ్కీర్తనమ్ చేతనరుడైయపాపత్తైప్పోక్కిఱ సుకృతానుకూలమాక కర్మయోగాదికళిలేమూట్టుతల్, ప్రపత్తియిలేమూట్టుతల్, విరోధియైప్పోక్కి ప్రాప్యత్తైత్తరుకైక్కఱ త్తానే నిర్వాహకమాతల్ శెయ్యుమ్పడియాన వైభవత్తైయుడైత్తాయాయ్త్తు త్తిరునామత్తినుడైయ వైభవమిరుప్పతు. అతుక్కఱ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్; "కింజపన్ముచ్యతేజన్తుర్జన్మసంసారబన్ధనాత్" ఎన్ఱుమ్, "యాతిబ్రహ్మసనాతనమ్" ఎన్ఱుమ్, ఉపోద్ఘాతఫలశ్రుతికళిలేశొల్లి, నడువేతిరునామత్తైచ్చొల్లుకైయాలే, యివ్వార్థవారిప్పడిప్పట్టతిరునామత్తిలే యిష్టిన్దవరాకైయాలె, అత్తిరునామవైభవత్తైప్పేశుకిఱార్ ఇప్ప్రబన్ధత్తాలే. తిరునామత్తిలే యివరిష్టికైకఱడి శ్రీవిష్ణుధర్మమ్. అతు తనక్కఱవక్తావార్, శ్రోతావార్, విళైన్దపడియెఙ్ఙనేయెన్నిల్; పాణ్డవర్కళు క్కఱవ్వరుకే వాళైన్దు తఴైముఴైశెన్ఱవాతే శతానీక నెన్బానొరురాజాపుత్రనాయ్,

అవన్ భగవద్విషయాకారముళ్ల సన్తానత్తిలే పిఱన్దానొరువనాకైయాలే పరమసాత్త్వికనాయ్, అభిషిక్తనానవన్తుతుడగ్గెళిటి యత్తై ప్పెరియతు తిన్నాతపడి నాట్టైరక్షిత్తు, "అదృష్ట శేషమాక ఇవర్ కళుక్కు నమ్మాల్ శెయ్యలావతెన్" ఎన్ఱు శ్రీశౌనకభగవాన్బక్కలిలే శెన్ఱు, "దేహపోషణపరరాయ్ మూలైయడియే తిరికిఱ సంసారికళుక్కు జీవనోపాయమా యిరుప్పతొన్ఱరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్" ఎన్ఱు కేట్క, "కాలం కలికాలమాయిరున్దతు, పాపప్రాచుర్యత్తాలే వేదాన్తుక్కధికారికళిన్ఱి, సర్వాధికారమాన భగవన్నామసఙ్కీర్తనమే ఆత్మాక్కళుక్కు జీవనోపాయమ్" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తాన్. అఙ్గు శ్రీశౌనకభగవాన్ వక్తా, శ్రీశతానీకన్ శ్రోతా; ఇఙ్గు ఆఴ్వార్ వక్తా, పెరియపెరుమాళ్ శ్రోతా; అఙ్గు అజ్ఞాతప్రశ్నమ్, ఇఙ్గు జ్ఞాతప్రశ్నమ్. జ్ఞాతమ్ప్రశ్న విషయమానపడి యెఙ్గనేయెన్నిల్; "కిమ్మ్యష్టంసుతవచనమ్" ఎన్ఱిఱపడియే ఆఴ్వార్ వాయాలే తిరునామవైభవత్తై క్కేట్కైయిలుణ్డానప్రీతియాలే. ఇన్నము మివ్వాఴ్వారుక్కు, భగవద్విషయత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱ శ్రుతికళిలుమ్, వేదోపబృహ్మణమ్పణ్ణిన ఋషికళిలుమ్, అల్లాతవాఴ్వార్ కళిలుమ్ నెడువాశియుణ్డు. ఎఙ్గనేయెన్నిల్; "యతోవాఇమాని" ఇత్యాదివాక్యఙ్గళాలే జగజ్జన్మస్థితిలయహేతువాన జగత్కారణవస్తువైచ్చొల్లి, "కారణన్తు ధ్యేయః" ఎన్ఱిఱపడియే అతువేయుపాస్యమ్ ఎన్ఱు ఇవ్వళవాలే ధ్యేయవస్తువైచ్చొల్లి, "సబ్రహ్మ" ఇత్యాది సామాన్యవాచిశబ్దఙ్గళుక్కు విశేషాకాఙ్క్షైయుణ్డాకైయాలె సృష్టివాక్యపురాణగతి సామాన్యన్యాయత్తాలే "ఏకోహవై నారాయణఆసీత్" ఎన్ఱు విశేషిత్తతు; ఇవ్వళవాయ్త్తు శ్రుతికళ్ శెయ్తతు. వేదోపబృహ్మణమ్పణ్ణినఋషికళ్, "అజాయమానోబహుధావిజాయతే" ఎన్ఱిఱ శ్రుత్యుపబృహ్మణమాన ఇతిహాసపురాణముఖత్తాలె తిరువవతారఙ్గళై ప్రకాశిప్పిత్తార్కళ్; అతిల్ శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ రామావతారత్తిలేమణ్డినాన్. శ్రీపరాశరభగవాన్ కృష్ణావతారత్తిలేమణ్డినాన్, శ్రీశౌనకభగవాన్ అర్చావతారవైభవత్తై "తామర్చయేత్తాన్ప్రణమేత్తాన్యజేత్తాంవిచిన్తయేత్" ఇత్యాదికళాలే ప్రకాశిప్పిత్తాన్. ఆఴ్వార్కళిల్ ముతలాఴ్

వార్కళ్, మేఘమైకెట్రైయాన పరత్వత్తిలుం నీర్మైకెట్రైయాన తిరుమలైయిలుంమణ్డినార్కళ్; నమ్మాళ్వారుమ్ పెరియాళ్వారుమ్, కృష్ణావతారత్తిలే యీడ్పట్టిరుప్పర్కళ్; తిరుమఙ్గైయాళ్వార్, ఉకన్దరుళిన తిరుప్పతికళెల్లావత్తిలుంమణ్డినార్; అర్చావతార సామాన్యము మణ్డికే, పెరియపెరుమాళై యల్లతు వేఱఱియాతిరుప్పా రొరువరామ్తివర్. అర్చావతార సామాన్యత్తిలాట్టిల్ కోయిలుక్కేత్తిఱమెన్నెన్నిల్; కావేరియానతు, ప్రవాహము మేకరూపమాయ్, స్థలము మాతు వేయాయిరుక్కచ్చెయ్తే తీర్థవిశేషఙ్గళిలే రసవిశేషఙ్గళుణ్డాకిఱాప్పోలే, భోగ్యతాతిశయత్తాలే వన్ద వేత్తిఱమ్ వేఱోరిడత్తుక్కిల్లై. అల్లాతారిఱాట్టిలివరుక్కుణ్డానవేత్తిఱమ్పోలె, ప్రబన్ధాన్తరఙ్గళిలాట్టిలిప్ప్రబన్ధత్తుక్కు నెడువాశియుణ్డు. ఎన్దనేయెన్నిల్; "నీరాయ్నిలనాయ్" ఎన్ఱుతుడఙ్గి "శివనాయయనానాయ్" ఎన్ఱు చేతనాచేతన వాచిశబ్దఙ్గళాలే ఈశ్వరనైచ్చొల్లుకిఱ విన్దసామానాధికరణ్యత్తుక్కు అనుప్రవేశకృతసామానాధికరణ్యమెన్ఱు నిర్వహిక్క వేణ్డివరుమ్, అన్దవరుమైయుణ్డాతల్, "మునియేనాన్ముకనేముక్కణ్ణప్పా" ఎన్ఱతోత్తిఱ్ఱుకిఱ త్రిమూర్తిసామ్యత్తైనిర్వహిక్క వేణ్డు మరుమైయుణ్డాతల్, ఇన్నముమ్, శబ్దత్తిలుమైయాలె స్వార్థత్తైయఱికై కరుమెప్పడవేణ్డుతల్ శెయ్యుమిక్కుఱైకళొన్ఱు మిన్ఱికేయిరుక్కైయుమ్; ఇన్నముమ్, కడల్ పేరామ్రమాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుం నీర్ తెళివాలేతఱైతోత్తిఱమాప్పోలే శబ్దత్తిల్ శైవ్యాలే ప్రమేయం కనత్తిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ ఉళ్ళతడఙ్గత్తోత్తిఱమ్పడియాయిరుక్కైయుమ్; ఇన్నముమ్, ప్రణవమ్పోలే శబ్దమత్యాల్పమాయ్ అర్థగ్రహణ మరితాయిరుత్తల్, మహాభారతమ్పోలే పెరుత్తు తాత్పర్యమఱియవరితాయిరుత్తల్, ఇవ్విరణ్డు కుఱైయుమిన్ఱికే, ఒరు చేతననుక్కు జ్ఞాతవ్యమాయ్, పరన్దశడఙ్గుకళైచ్చురుఙ్గ ప్రయోగవృత్తి శెయ్తుకొడుత్తాప్పోలే సకలార్థఙ్గళుమిప్ప్రబన్ధత్తిలేయుణ్డాకైయాలుమ్, ప్రబన్ధాన్తరఙ్గళిలాట్టిలిప్ప్రబన్ధత్తుక్కు నెడువాశియుణ్డు.

మూలమ్.—కావలిల్ పులనై వైత్తు

వ్యాఖ్యానమ్.—ముతఱ్పాట్టు.—తిరునామం యమవశ్యత్తైయొత్త ఒర్త్తు త్తరుమెన్ఱు యితనుడైయ పావనత్వత్తైయుం తిరునామం కఱ్ఱవరుడైయ రాజకులమాహాత్మ్యత్తైయుం చొల్లుకిఱతు.

(కావలిఴ్పులనైవైత్తు) కావలిఴ్ఴాతపడి ఇన్ద్రియఙ్గళైవైత్తు. అతావతు - మేల్చొల్లుకిఱలాభఙ్గళుక్కనుకూలమాక చ్చెయ్యదతొన్ఱిలైయెన్నైయుమ్, అవ్వళవుమన్ఱియే, "నృపశుః" ఎన్నుమ్పడియే విషయప్రావణ్యఙ్గళిల్ నియతియిన్ఱిక్కే పోన్దపడియుమ్. విహితఙ్గళై యనుష్ఠిత్తల్ నిషిద్ధఙ్గళైక్కైవిడుతల్ శెయ్తిలెనెన్నై. ఇతుకూడియాక కొణ్డేయిన్ద శ్రీవిష్ణుధర్మత్తిన్నిలుమ్, "రాగాదిభిరనిర్జితైః" ఎన్ఱు అజితేన్ద్రియరానవర్కళుక్కుమ్ భగవత్ప్రాప్త్యుపాయ మేతెన్ఱితే కేట్టతుమ్. ఆక ఇప్పడిచేతనత్తా మూలై యడియేతిరిన్దాలుమ్ ఇవర్ దోషఙ్గళైప్పోక్కి మేల్ చొల్లుకిఱనన్మైకళై కొడుక్కవల్లపడియాయిత్తు త్తిరునామత్తినుడైయ ప్రభావమిరుప్పతు. ఒరువర్ విషదష్టనానాల్, విషవైద్యయిల్ కుశలనాయిరుక్కుమొరువర్ "నీసుఖమేయిరున్దైవారక్కవుమామ్, కుళిక్కవుమామ్, ఉణ్ణవుమామ్, స్వైరసఞ్చారమ్పణ్ణవుమామైయుమ్, నానఴిక్కాతపోక్కిత్తరుకిఱేన్" ఎన్నుమితే; అప్పడియేయాయిత్తు సంసారవిషదష్టనైక్కుఱిత్తు త్తిరునామప్రభావమిరుప్పతు. (వైత్తు) వైత్తెన్ఱిఱవితు - బుద్ధిపూర్వకమాక అనీతియిలేమూట్టిప్పోన్దేనెన్నై. కావలిఴ్ఴాతపడియెన్ఱాల్ శబ్దమ్వచిక్కుమోవెన్నిల్; మీమాంసకర్ శబ్దత్తై నియమిత్తాకిలుమర్థత్తై ముఖ్యమాకక్కొళ్ళుమాప్పోలే, ఇఙ్గు మర్థగౌరవత్తాలే శబ్దత్తైనియమిత్తు చ్చొల్లుకిఱోమ్. అఙ్గనన్ఱియే, కావలిలే పులనైవైత్తెన్నవుమామ్; అన్దపక్షత్తిల్, ఇతు సాధనకోటియిల్ పుకాతే ఫలకోటియిలేపుకక్కడవతు. అతావతు-ఇతరవిషయఙ్గళిలే మణ్డిత్తిరిన్ద ఇన్ద్రియఙ్గళై, తిరునామత్తైయిట్టుక్కొణ్డబలత్తాలే శిక్షైయిలేవైత్తపడి; అరాజకమాయ్క్కిడన్దకాలమ్ కుఱుమ్పుశెయ్తారై రాజకీయమానవాఱే రాజావైయిట్టుక్కొణ్డు శిక్షైవైక్కమాప్పోలే. అథవా, అప్రాప్తవిషయఙ్గళిలే మణ్డిత్తిరిన్దవిన్ద్రియఙ్గళై ప్రాప్త

మూ.—కలితనై క్కడక్క ప్పాయ్న్దు । నావలి
ట్టుళితరుకిన్ఱోమ్ నమన్తమర్ తలైకళ్ మీతే ।

వ్యా.—విషయత్తిలే మూట్టినేనెన్ఱు వుమాం. "పుంసాం దృష్టి చిత్తాపహారిణమ్" ఎన్ఱుమ్ విషయమాకైయాలే, అప్రాప్తవిషయఙ్గళిలే పోకాతపడి తన్బక్కలిలే యాక్కిక్కొణ్డ వల్లవయిరవురుకాన విషయమితు. (కలితనైక్కడక్కప్పాయ్న్దు) అజితేన్ద్రియత్వత్తుక్కడియాన పాపరాశియై వాసనైయోడే పోక్కి. తన్నై ఎన్ఱు దృష్టత్తిల్ విషయప్రావణ్య హేతు, అదృష్టత్తిల్ నరకహేతు, భగవద్వైముఖ్యహేతు, దేహాత్మాభిమాన హేతు. ఇన్నముమ్ కినత్తవనర్థఙ్గళుక్కడియాన వఱ్ఱినైనిన్ఱు. ఎన్నై నియమిత్తుప్పోవతు తన్నైయే నానిప్పోతు నియమిత్తేనెన్నై. (కడక్క) వెన్ఱు-అస్పృష్టసంసారగన్ధరిలే యొరువనెన్నలామ్పడియిరుక్కై. అతావతు-వస్తుకళ్ళన్దతెన్ఱు తోన్ఱాతపడియాయిరుక్కై. (కలి) యెన్ఱు-కాలపరమాన పోతు, కృతయుగపురుషర్ కళిలే యొరువనెన్ఱు శొల్లలామ్పడియిరుక్కై. తిరువడి సముద్రతరణమ్పణ్ణినాప్పోలే, ఇవర్ పాపసముద్రత్తైక్కడక్క వల్లరానార్. "సిన్నామంకఱ్ఱ" ఎన్ఱు తిరునామమ్కఱ్ఱ వైభవత్తాలే వన్దవిత్తై తణ్ణతయైయాలే వన్దతాకచ్చొల్లువానెన్నిల్ ; తిరునామత్తుక్కుళ్ళతొరు స్వభావమాయిత్తతు. ఇరామడ మూట్టువారైప్పోలే కణ్ణుక్కుత్తోన్ఱాతే నిన్ఱుపకరిక్కైయాలే, ఇవన్తానే శెయ్తుకొణ్డానాక వభిమానిక్కలామ్పడియిరుక్కుమ్. ఇనిఫలమ్ తమ్మతాకైయాలే (పాయ్న్దు) ఎన్నత్తట్టిల్లై. తామ్ జేహాసంస్పృష్టరాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఇత్తై కడన్దేనెన్నలామ్పడియిఱే పెరియపెరుమాళివరై విషయీకరిత్తతు. (నావలిట్టుళితరుకిన్ఱోమ్ నమన్తమర్ తలైకళ్ మీతే) పాపఫలత్తై యనుభవిప్పిక్కుమ్ యమనుడైయతలైయిలుమ్ అవనుకన్దార్ తలైయిలుమడియిట్టు సఞ్చరియానిన్ఱోమ్. ఇడమ్బెఱ్ఱవాఱే, నెడుఙ్గాలమ్ తమ్మైనలిన్దుపోన్దయమభటరై ఒరుపేరైయిట్టు త్తుకైక్కిఱార్ కాణుమ్. నావలోనావలెన్ఱుమ్ అతైయోవతైయెన్ఱుమ్ తోఱ్ఱవర్ కళ్ మున్బు జయిత్తవర్ శొల్లుంశొల్. మున్బు యమాదికళ్ పేర్ కేట్క వఞ్జనడుఙ్గిక్కిడన్ద

వివర్, తిరునామత్తై యజ్ఞైకొణ్డబలత్తాలే అవఙ్ వాశలిలే శెన్ఱు అత్తైకూవు
కిఱారిప్పోతు; వాలిపేక్ కేట్కు వఞ్జిచ్చురముడైన్ఱు కిడన్దమహారాజర్, పె
రుమాళైయజ్ఞైకొణ్డబలత్తాలే కిష్కిన్ధాద్వారత్తిలే శెన్ఱత్తైకూవినాప్పోలే.
అఙ్గునామబలం, ఇఙ్గునామబలం. (ఉఱ్ఱితరుకిన్ఱో) మెన్ఱతు-తమ్మిడుకుకు
త్తోటినిన్ఱు నిర్భయసఞ్చారంపణ్ణుకిఱపడి; “పాపత్తుకుకు నీయెల్లుతివ్విత్త
పట్టోలైయైక్కొణ్డుపుఅప్పడాఙ్వల్లైయాకిల్” ఎన్ఱాప్పోలే యిరుక్కుఱ
తాయ్త్తు, (ఉఱ్ఱితగుకిన్ఱోమ్) ఎన్ఱిఱబహువచనత్తాలే-తిరునామంరసిక్క
వాయిలేపట్టవాఱే ఇవర్ శతశాఖమాకప్పణైత్తపడి. అథవా, ఇతిలియత్తై
యభ్యసిత్తారైయుం ఇతి లద్వేషముడైయారైయుం కూట్టిక్కొళ్ళుకిఱా
రాయ్త్తు. సముద్రలఙ్ఘనంముతలాక లఙ్కైకుయిలుళ్ళ పరాక్రమమెల్లామ్
తిరువడి తానొరువనుమే శెయ్తానాయిరుకక, పిరాట్టిమైకణ్డప్రీతిక్కు
ప్పోకుకు వీడాక మధువనముఱ్ఱిక్కు అఫలత్తిలే యెల్లాముతలికళుకుకు మన్య
యముణ్డానాప్పోలే, ఒరువనుకుకు రాజకులసమ్బన్ధముణ్డానాల్ అవఙ్
బన్ధువర్గముం అవనై, “ఎఙ్” ఎన్ఱారుమడఙ్గ వాఴుకకు డవతిఱే; ఇవ్వళవు
మిల్లైయాకిఱత్తన్నే, భగవత్సమ్బన్ధత్తుకుకు!. (ఉఱ్ఱితరుకిన్ఱోమ్) ఎన్ఱు పలరై
కూట్టిక్కొళ్ళుకైయాలే- ఇవర్ కళుకళెల్లామ్ సఞ్చారస్థలం వేణుమెన్ఱు
అవఙ్ పరికరత్తై కూట్టిక్కొళ్ళుకిఱార్. లోకత్తిల్ పాపమ్పణ్ణినార్,
తత్ఫలానుభవత్తు కఙ్జియమన్పెరిడువార్, అవనుడైయ లేఖకన్పెరిడు
వార్, “యమంతర్పయామి, చిత్రగుప్తంతర్పయామి” ఎన్ఱారాధిప్పా
రాకానిఱ్కు; తిరునామత్తై యజ్ఞైకొణ్డబలత్తాలే, ఇవర్ అవర్కళ్ తలై
యిలే యడియిడుకిఱోమెన్గిఱారిఱే!. ఇవర్ తమకుకు విజయమాకచ్చొల్లు
కిఱారిత్తనైపోక్కు, అవన్దాఙ్ “తఙ్తలైకణ్డాతు తిరునామంకటిఱుర్ తిరు
వడికళిలేవణఙ్గ” ఎన్ఱాయ్త్తిరుప్పతు. “ప్రణామంయేపికుర్వన్తి తేషామపి
నమోనమః” ఎన్నక్కడవతిఱే. “స్వపురుషమభివీక్ష్య ప్రభురహమన్య
నృణాంనవైష్ణవానామ్” ఎన్ఱతు-కేవలం దేహపోషణపరరా యిరుప్పా
రుకుకళ్ నాఙ్ నిర్వాహకనాయిరుప్పతు, మణిణిప్పడియే వైష్ణ
వర్క ళెనకుకు నిర్వాహకరాయ్ క్కాణిరుప్పతేన్ఱపడి. “తిఱమ్బేల్ మిఙ్

మూ.— మూవులకుణ్డుమిఴ్న్ద ముదల్ వని఩్
నామంకఱ్ఱ । వావలిప్పుడైమై

వ్యా.—కణ్డీర్ -ఇత్తైజ్జియుం శాతువరాయ్ప్పోతుమిన్గళెన్ఱా఩్"ఇవర్
కళైకళ్ణ్డా లనుకూలవృత్తికళైప్పణ్ణి దాన్తరాయ్ప్పోరుజ్గోళెన్ఱా఩్.ఇప్పడి
తానుంభయప్పట్టు, త఩్ భటరైయుం నియమిత్తుక్కొణ్డిఱే యమ఩ిరుప్పతు.

లోకమడజ్గ యమభయభీతరాయిరుక్క, "నమ఩్ తమర్ తలైకళ్
మీతే నావలిట్టుఴితరుకి఩్ఱోమ్" ఎన్ఱైకుక్క వన్ద వేఱ్ఱుమెన్నెన్ఱు, పెరియపె
రుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక (మూవులకుణ్డుమిఴ్న్దముతల్వా) ఎన్గిఱార్.
ప్రాదేశికనైప్పఱ్ఱి నేనాకిలన్ఱో, అవనుక్కు ఇజ్జ వేణ్డువతు, ప్రళయాపత్తిలే
సకలలోకజ్గళైయుం తిరువయిఱ్ఱిలేవైత్తురక్షిత్తు అజ్గిరున్దు నెరుక్కుణ్డా
తపడి వెళినాడు కాణప్పుఉప్పడవిట్ట జగత్కారణ భూతనానవనే. ప్రళ
యాపత్తిలుం సృష్టివేళైయిలుం, అన్దయమాదికళోడు ఎన్ఱోడు వాసి
యఱరక్షిత్త సర్వనిర్వాహకనన్ఱైయో. "నమ్మైప్పఱ్ఱి యిన్దనన్మైకళెల్లా
ముణ్డాయ్త్తతెన్ఱీర్" ఎన్న; ఉన్నరుకువన్దిలే఩్ (ని఩్నామంకఱ్ఱవావ
లిప్పు) ఉ఩్ తిరునామం కఱ్ఱవావలిప్పు, ఉ఩్ తిరునామత్తై కఱ్ఱబలమె
న్ఱుతల్, గర్వమెన్నుతల్. ని఩్నామమెన్ఱతు - "ఓరాయిరమాయుల
కేఴుళిక్కుంపేరన్ఱో", దేవరైప్పోలేయో తిరునామం. కట్టిప్పొన్నుక్కుం
పణిప్పొన్నుక్కుముళ్ళ వాశిపోరాతో దేవరుక్కుం తిరునామత్తుక్కుం. మ
ఱువలిడుం ప్రళయత్తిల్ నిన్ఱుమన్ఱో? దేవరెడుత్తతు, సంసారప్రళయత్తిల్
నిన్ఱుమెడుక్కుమ్బోతు఩్ తిరునామం వేణ్డావో. "స్త్రీళరవైచ్చుఱ్ఱిక్కుడై
దా఩్ పెయరన్ఱేతాన్నరకై ప్పుఱ్ఱిక్కుడత్తుంపడై" మన్త్రిమెన్నాతొక్కి
న్ఱతు, కాలమెన్న, అధికారియెన్న, ఇవై తుడక్కుమానవై వారామై
క్కాక. ఇడఱినవ఩్ "అమ్మే!" ఎన్నుమ్బోతు ఒరుశడజ్గువేణ్డావిఱే.
నజ్జీయర్ "అప్రయతనాయ్క్కొణ్డు తిరునామజ్జొల్లలామో, ఆకాతో"
ఎన్ఱు భట్టరైక్కేట్క, "గజ్గాస్నానంపణ్ణప్పోమవనుక్కు ఉవరుక్కుఞ్ఱి*యి
లేతోయ్న్దుపోకవేణుమో, మేలుణ్డానవన్మైకళై ప్పణ్ణిక్కొడుక్కవఱ్ఱానతు
కిఴుళ్ళవశుద్ధియై ప్పోక్కమాట్టాతో" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. వాయాలే

*ఉవరుక్కుఞ్ఱి సమీపకుళమ్.

మూ.—కణ్డా యరఙ్గమానకరుళానే॥౧॥

వ్యా.—తిరునామం శొల్లుకై కాఱ్కా తారిలై; మాతృఘాతకనుక్కుం కైవలిత్తాల్ "అస్మే" ఎన్న ప్రాప్తియుణ్డాయిఱేయిరుప్పతు. (కళిఱు) వెన్త్రితు-ఆచార్యోచ్చారణానూచ్చారణక్రమత్తాలే వన్దతాయిరుక్కై. పెరియ పెరుమాళ్ శొల్లువిక్క, అనన్తరమ్శొన్నవరాయ్త్తివర్. కళిఱు వెన్త్రతు-సార్థమాకవన్ఱికే, శబ్దమాత్రత్తై అభ్యసిక్కై. (ఆవలిప్పుడైమై) "వైశ్రవణ" ఎన్నుమాప్పోలెయాయ్త్తు త్తిరునామసమ్బన్ధత్తాల్ వన్ద వైశ్వర్యమ్. (కణ్డాయ్) ఇవ్వర్థము పదేశిక్క వేణ్డియిరున్దతో, ఎఙ్గా వడివిలే తెరియాతో. రసాయనసేవై పణ్ణినారైయుం మణ్ తిన్నారైయుం వడివిలే తెరియాతో. నాఙ్ పణ్డైయవనెన్ఱు తోన్ఱుకిన్ఱతో; మణ్ తిన్న వుఙ్ముకమ్బోలే యిరున్దతోవెన్నుకమ్. (అరఙ్గమానకరుళానే) ఇఙ్గు వన్దు శాయ్న్దరుళిన్ఱు "తిరునామంశొల్లవల్లానొరువనైక్కిడైక్కవఱ్ఱో!" ఎన్ఱుమ్ నశైయాలెయన్ఱో; సత్యసఙ్కల్పరాకైయాలే దేవరుడైయనినైవు సఫలమాకప్పెఱ్ఱతిఱే. (మానకర్) రాజా ఇన్నమణ్డపత్తేయిరున్దు నినైప్పిట్టానెన్ఱాల్ పిన్నై అవన్ఱన్నాలుం తవిరవొణ్ణాతా యిరుక్కుమాప్పోలె, ఇఙ్గేయిరున్దు విషయీకరిత్తతెన్ఱాల్ ఇని దేవరాలుంతవిరక్కప్పోమో. (మానకర్) సాంసారికమాన సకలమర్వ్యవహారఙ్గళు మఱుమిడమ్. మున్బు అనీతియిలేకైవళర్న్దు అంసదస్యనాయ్ నాల్వరిరున్దవిడత్తిల్ శెన్ఱేఅమాట్టాతే యిరున్దవన్ఱనక్కే యొరురాజకులసమ్బన్ధముణ్డానాల్, సదస్సైనమతియాతే శెన్ఱేఱుకైయుమ్, అవర్కళ్ శిరసావహిక్కైయుమాయిఱే యిరుప్పతు; అప్పడియే, మున్బుయమాదికళు కణ్డు శ్చిత్తడన్ద విడమఱియాతే పోన్దవర్, ఇప్పోతు తిరునామసమ్బన్ధత్తాలే యమాదికళ్ తలైయిలేయడియిట్టు త్తిరియుమ్బడియాన రాజకులత్తై చ్చొల్లిన్ఱుయ్త్తు.

ఇరణ్డామ్పాట్టు.—అ॥ (పచ్చైమామలైయిత్యాది) తిరునామత్తినుడైయ పావనత్వము మతుకణైక్కయాలే తమక్కుప్పిఅన్ద రాజకులత్తైయుమ్- ముతప్పాట్టిలే శొల్లిన్ఱుయిన్ఱు; ఇతిల్ - తిరునామత్తినుడైయ

మూ.—పచ్చైమామలైపోల్ మేని

అ.—భోగ్యత్తైయైచ్చొల్లుకిఱతు. ఆనాల్ భోగ్యత్తైయైచ్చొల్లి పావనత్వత్తైచ్చొన్నాలోవెన్నిల్; భయమ్బోనాలిఱే రస్యత్తైయిలిక్రివతు, జ్వరమను వర్తియానిఱ్ప్పాల్ రసిక్కుమో. మున్బు పాపత్తైక్కుఱిత్తు యమభటభీతనాయిరుక్కిఱవనుక్కు అన్దభయం నివృత్తమానాలల్లతు భోగ్యత్తైయిల్ నెఞ్జుశెల్లాతిఱే; "యన్నామసఙ్కీర్తనతో మహాభయాద్విమోక్షమాప్నోతి ససంశయన్నరః" ఎన్ఱు-ఋషికళ్, తిరునామం భయనివృత్తిక్కు హేతువాకచ్చొల్లువర్కళ్; ఆழ்వార్కళ్, "పిఱప్పిల్ పెరుమ్బేయరేపేశి" ఎన్ఱు-భోగ్యతాప్రకర్షత్తైచ్చొల్లువర్కళ్. ఇత్తిరునామన్దానే ప్రయోజనాన్తరపరనుక్కు ప్రయోజనత్తైక్కొడుక్కుమ్, ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్కుం పావనమాయిరుక్కుమ్. ప్రపన్నర్కు దేహయాత్రాశేషమాయిరుక్కుమ్. ముత్తప్పడుం తుఱైయిల్ ముక్కుకిఱవర్ అన్దముత్తుక్కొడుత్తు ప్పుఱప్పొళ్ళువర్కళ్, శేఱుముత్తువెణ్ణైక్కు నచ్చెన్ఱుమాఱువర్కళిఱే. విలైయఱియుం శెట్టికళ్ పక్కలిలేపుకున్దవాఱే పెరువిలైయనామ్, శెరుక్కరానారిత్తైప్పూణ్డనుభవిప్పర్కళ్; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తర పరర్కుమాయ్ప్పాయ్, సాధనాన్తర నిష్ఠర్కుమాయ్ప్పాయ్, ప్రపన్నర్కుం స్వయంప్రయోజనమాయాయిఱ్ఱు తిరునామమిరుప్పతు. కీழ் "నిన్నామంకఱ్ఱ" ఎన్నానిన్ఱార్, నంపేర్శొన్నార్కు నామ్ కొడుక్కక్కడవతోరునాడుణ్డు, అవర్కళాల్ "కొళ్ళోమ్" ఎన్నవొణ్ణాతు, నమ్మాల్ "కొడోమ్" ఎన్నవొణ్ణాతు, అత్తైక్కొళ్ళీరెన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక; తిరునామంశొల్లుమ్బోతైరసమొழியఅవ్వరుకుపోయనుభవిక్కుమ్ రసమెనక్కువేణ్డావెన్గిఱార్.

వ్యా.—(పచ్చైమామలైపోల్ మేని పవళవాయ్కమలచ్చెఙ్గణ్ అచ్చుతా అమరరేఱే ఆయర్తఙ్గొழுన్దే యెన్నుమిచ్చువై) ఇన్దరసమిరున్దపడికణ్డిరుక్కుమ్మక్కుత్తాన్ "పుఱమ్బేపోమ్" ఎన్నవేణ్డియిరున్దతో వెన్గిఱార్. (పచ్చైమామలైపోల్ మేని) పచ్చెనిఱత్తైయుడైత్తాయ్, శ్లాఘ్యమాయిరుప్పతోరు మలైపోలేయాయిఱ్ఱు తిరుమేనియిరుప్పతు. కాణప్

మూ.—పవళవాయ్ కమలచ్చెఙ్గణ్ ।

వ్యా.—క్కాల్ కణ్ణుంకుళిర్న్దు నెఞ్జుంకుళిరుమ్పడి శ్లాఘ్యమాయాయి ఱ్ఱిరుప్పతు. తాపత్రయాతురరుడైయ సకలతాపఙ్గళుంకణ్ణపోతే యాఱుమ్పడియాయిఱ్ఱు తిరునిఱమిరుప్పతు. నెయ్త్తిణుఙ్గినాప్పోలే,అకవాయిఱ్ఱు ణ్ణళియినుడైయ శేటివెల్లామ్వడివిలేకాణలామ్పడియిరుక్కై. (మామలై) యెన్నతు-శ్లాఘ్యమానమలైయెన్నపడి. ప్రథమత్తిల్ శుభాశ్రయమాయ్, పిన్బు నిత్యానుభావ్యమాయిరుక్కుమ్ శ్లాఘ్యతైయైచ్చొల్లుకిఱతు. మలైయానతు స్థైర్యత్తుక్కు మొప్పాయ్వళర్త్తిక్కు మొప్పామత్తనైయొఴియ, తిరుమేనియిలుణ్డాన భోగ్యతాతిశయమెల్లా మిల్లైయేయతుక్కు. (మేని) “ఆనన్దమయః” ఎన్గిఱస్వరూపముమా నన్దాదిగుణఙ్గళుమల్ల వివక్షైయుకప్పిత్తతు, ఇవైయిరణ్డు మకవాయిలేయామ్పడియాన వడివాయిఱ్ఱు వివక్షైయుకప్పిత్తతు. “ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః” “కున్ఱాడుకొఴుముకిల్ పోల్ కువళైకళ్ పోల్ కురైకడల్ పోల్ । నిన్ఱాడుకణమయిల్ పోల్ నిఱముడైయ నెడుమాల్” ఎన్నక్కడవతిఱే. కఴుత్తేకట్టళైయాక నీరై ముకన్దు, పోకమాట్టాతే మలైయినుచ్చియిలేశాయ్న్ద మేఘమ్బోలేయుమ్, కణ్ణాలే ముకన్దనుభవిక్క కువళైకళ్ పోలవుం, అనుభవిత్తు ముడిక్కవొణ్ణామైక్కు కడల్ పోలవుమ్, వైత్తకణ్ వాఙ్గవొణ్ణామైక్కు మయిల్ తిరళ్ పోలవుమాయిఱ్ఱు తిరుమేనియిరుప్పతు. “సిఞ్చన్నివ స్వచ్ఛజనమిన్దిరయా తటిత్వాన్ స్వభావమణిద్యుతిభిరిన్ద్రధనుర్దధానః । శ్రీరఙ్గధామని దయారసనిర్భరత్వాదద్రాశయాళురివ శీతళకాళమేఘః” (పళవాయ్కమలచ్చెఙ్గణ్) తిరుమేనియొరు పెరుఙ్గడల్ పోలేయామ్, అతిలేకొణ్డుముఴుకుం శుక్తికళ్ పోలేయాయిఱ్ఱు దివ్యావయవఙ్గళిరుప్పతు. తిరుమేనిక్కు పరభాగమాక పవళంపడర్న్దాప్పోలే యాయిఱ్ఱు తిరువధరత్తినఴకిరుప్పతు. మలైయిలే పవళమ్పడర్న్దాప్పోలేయిరుక్కై. చన్ద్రోదయత్తిల్ కడల్ కొన్దళిత్తాప్పోలే ఆశ్రితముఖ చన్ద్రదర్శనత్తాల్ అఴకోత మేఱినపడి. “వచసాసాన్త్వయిత్వా” ఎన్గిఱపడియే ఆశ్రితరై వినవుకిఱ తిరువధరమిరుక్కిఱపడి. (కమలచ్చెఙ్గణ్) జీవనాదృష్టత్తాలే తిర్రుప్పవళత్తుక్కు

మూ.—అచ్యుతావమరరేఱే యాయర్ తజ్గొళున్దే యెన్నుమ్।

వ్యా.—తప్పనాఱైయు మకప్పడుత్తిక్కొళ్ళుమ్ కణ్గళ్ ; వాయాలుఱ్ఱ ల్లమాట్టాతకుఱైయుం కణ్ణాలేయితే తలైక్కట్టువతు. “లోచనాభ్యాంపిబన్నివ” ఎన్గిఱపడియే ఉళ్ళ్వాయిలే వాత్సల్యాదికళుక్కు ప్రకాశకమాయిరుక్కిఱపడి; మెన్మైకుళిర్త్తి. నాఱ్ఱమ్ తుడక్కమానవఱ్ఱుక్కొరుపోలియామిత్తనైయల్లతు, అకవాయిఱ్ఱణ్ణళియెల్లామిల్లైయేయితుక్కు. “విగ్రహామిల్లై, గుణమిల్లై, విభూతియిల్లై, ఎన్గిఱశూన్యవాదికళ్ సఞ్చరిక్కిఱ సంసారత్తిలే యిప్పడి విగ్రహత్తైయాదరిక్కిఱవర్క ళుద్దేశ్యరాకప్పెఱ్ఱోమే!” ఎన్ఱుజీయరరుళిచ్చెయ్తార్. (అచ్యుతా) దృష్టాన్తమాకచ్చొన్నమలై, పవళమ్, తామరై, ఇవైపోలేనాచ్చెల్ల చ్చెల్లచ్చెవ్విమాఱుతల్, తానత్రితల్ శెయ్యాతే యేకరూపమాయిరుక్కై. “స్వదైకరూపరూపాయ” ఎన్ఱుకూడవతితే. అథవా, ఇచెవ్విమాఱాతే శెల్లవేణుమెన్ఱు మఙ్గళాశాసనమ్పణ్ణుకిఱారెన్నుమాం; “శేవడిశెవ్వితిరుక్కాప్పు” ఎన్ఱుకూడవతితే. ఇవ్వళకిలేయకప్పట్టారై యొరునాళుమ్ నళువవిడాతవనెన్నుమాం. (అమరరేఱే) ఇవ్వళకై సదాదర్శనమ్పణ్ణుమ్ భోక్తాక్కళైచ్చొల్లుకిఱతు. కాలమెల్లామివైవిడాతే యనుభవియానిత్తాలుం ఎల్లైకాణవొణ్ణాతపడి యవ్వళకాయిరుక్కై. “అయర్వఱుమమరర్కళతిపతి” ఎన్ఱుకూడవతితే. అవ్వనుభవమ్మాఱిల్ ముడియుమవర్కళెన్ఱు తోఱ్ఱుక్కైకాక, అనుభవత్తినుడైయ అవిచ్ఛేదత్తాలే-అమరరెన్గిఱతు; “సదాపశ్యన్తిసూరయః” ఎన్ఱుకూడవతితే. ఆనాల్ పిరాట్టిమార్, తిరువడితిరువనన్తాళ్వాన్పోల్వార్ అనుభవిక్కుమతాయధికృతాధికారమాయిరుక్కిఱతో వెన్నిల్ (ఆయర్ తజ్గొళున్దే) మేన్మైక్కెల్లైయానవర్కళుక్కు నియామకనాయిరుక్కుమాప్పోలే, తాళ్వుక్కెల్లైయానవిడైయరుక్కుమ్ పశుక్కళుక్కుం సులభనానపడి. వడివళకుం, మేన్మైయుం, నీర్మైయుమా యొరుపశుజ్గూట్టాయితే! పరత్వమిరుప్పతు. (ఎన్నుమ్) ఇస్స్వభావజ్గళైయనుభవిత్తో వుమక్కిఱ్ఱిన్నిమై పిఱన్దతెన్నిల్; అజ్ఞనన్ఱు, తిరునామత్తినుడైయ ఉక్తిమాత్రత్తాలేపిఱన్దపనిమై.

మూ·—ఇచ్చువై తవిర యాన్ పోయ్ యిన్దిరలోకమాళుమ్।
అచ్చువై పెఱినుం వేణ్డేన్ అరఙ్గమానగరుళానే॥ ౨.

వ్యా·—(ఇచ్చువై తవిర) ఇన్దరసత్తైవిట్టు· శువై - రసమ్ ఇచ్చువైత వైక్కప్పడా తేకిడక్క, వేఱొరుశువై యిరున్దపడి తేడిప్పోకచ్చొల్లుకిఱాయో· ఇవరుడైయ పెరుఙ్గువై యిరుక్కుమపడి· శెప్పట్టత్తైవిట్టు· తిరునామత్తైయు మ్ముడైయనాక్కు లేయిట్టుప్పారానైయాలిఱే నానుపదేశిక్క వేణ్డుకిఱతు (యాన్) తిరునామం శొల్లుకైక్కు ప్రాప్తాననానై యుడైయనాన్. (యాన్) ఒరుదేశవిశేషత్తిలే పోయనుభవిక్కుమళవుం పిళవ్వత్తైసహి యాత త్వరైయైయుడైయనాన్. (పోయ్) ఇశ్శరీరత్తైవిట్టు ఒరు దేశవిశేషత్తిలేపోయ్. కోయిలుక్కు డుత్తణిత్తాయిరుక్కైక్కుయుమ న్ట్రియే, నెడు క్కైనిట్టాన అద్దూరమెల్లామ్పోయ్. (ఇన్దిరలోకమ్) నిరవధికైశ్వర్య యుక్తనుడైయలోకమ్. “బ్రహ్మేన్ద్రాదిశబ్దఙ్గళ్ పరమాత్మవాచకఙ్గళ్” ఎన్ఱిఱే వేదాన్తవాసనైతోన్ఱ వరుళిచ్చెయ్కిఱార్· (ఆళుమ్) “ఆజ్ఞ్ఞాఙ్గళ్ వానకమ్” ఎన్ఱుశ్చొల్లపడియే ఇష్టవినియోగార్హ్మామ్పడి యిరుక్కైక్కు. (అచ్చువై, ఇచ్చువై) అతుశ్రుతిసిద్ధమ్, ఇతుప్రత్యక్షసిద్ధమ్. అతుకేట్టార్ వాయ్ కేట్టుప్పోమతు, ఇతుకైప్పట్టతు. (పెఱినుమ్ వేణ్డేన్) కిట్టుమళవుమ్ “వేణ్డేన్” ఎన్ఱిటేర్, కిట్టినవాఱేనీరే యతిలే తోళ్ మాఱుకిఱీరెన్న; పెఱిలుమెనక్కు వేణ్డా· అత్తైత్తన్దుపారక్కలాకాతో నాననాదరిక్కుమ్పడి కాణవెన్గిఱార్. ఉఱా తెన్నాతొడ్రిన్దతు - తమ్మిలుమళవుడైయార్ నిత్యానుభవమ్పణ్ణుకిఱవిషయత్తుక్కు క్కుఱ్ఱమ్ శొన్నారాకామైక్కు; ఇన్నము మతుక్కుత్కర్షమ్ శొల్లుకిఱప్రమాణఙ్గళైయు మనాదరిత్తారావర్. “పాల్ కైక్కుమ్, పుళిక్కుమ్” ఎన్ఱిల్ పిణఙ్గువారుణ్డామ్, అతువేణ్డేనెన్బారైచ్చెయ్యలావతిల్లైయే; “ఖావో నాన్యత్రగచ్ఛతి” ఎన్నవనైచ్చెయ్యలావతొన్ఱుణ్డో· పరమపదమ్ వేణ్డేనెన్నైక్కు, ఇఙ్గుత్తైక్కు నన్మైయేతెన్న (అరఙ్గమానకరుళానే) పరమపదత్తిలనుభవత్తైవిట్టు, ఇవ్వూరకైయుమ్ శీలత్తైయు మిఙ్గుళ్ళారైయనుభవిప్పక్కైక్కు వన్దుకిడక్కిఱ పెతుపోరాతో. తాన్ వన్దారుక్కు ముకఙ్గొడుక్కుమనీన్ మైయై

మూ.— వేదనూల్ పిరాయమ్నూఱు మనిశర్ తాం పుకువరేలుమ్।

వ్యా —యనుభవిక్కైక్కు క్కణ్గళ్ యిరుమిక్కేవారానియ్క్కు,ఎన్నై యజ్జే
పోకవిడత్తేడుకిఱ తెన్. ఇత్తాల్ శొల్లిట్రాయిత్తు- ఇజ్గేయిరున్ను తిరునా
మత్తైయనుభవిక్కు మిని మైకుక్కు పరమపదానుభవమ్ సదృశమన్నెన్ఱిన్బడి
తమక్కు తిరునామమ్ రసిత్తపడియై చ్చొల్లిట్రాయిత్తు.

మూన్ఱాంపాట్టు.—అ॥ (వేదమిత్యాది) ఉమక్కు పరమపదం వేణ్డావో
కిల్ కోయిలోడే తోళ్ తీణ్డియాన సంసారత్తిలేయిరున్ను తిరునామత్తై
యనుభవియుమెన్ఱు పెరియ పెరుమాళరుళిచ్చెయ్య, అత్తైయుం నిరూపిత్త
వాఱే తిరునామజ్గళ్ల్లుక్కై క్కవకాశమిల్లాతపడి దురితపరమ్బరైయా
యిరున్దతు. అక్కైయా లెనక్కు వేణ్డావెన్న, తిరునామజ్గళ్ల్లుక్కై క్కవకా
శమిల్లాతపడి,సంసారత్తుక్కు నీర్ చొల్లుకిఱ కుఱైయెన్నెన్ఱు కేట్టరుళ,సంసా
రత్తినుడైయదోషత్తై యుపపాదిత్తుక్కాట్టుకిరార్. ఇత్తాల్ పఞ్చకిప్పోరు
కిఱ సంసారయాత్రైయిలుం జిగుప్పై స్పిఱక్కుంపడి తిరునామమిని తెన్ఱు
అస్సుభిత్తాలే తిరునామత్తినుడైయ భోగ్యతా ప్రకర్షత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.

వ్యా.—(వేదనూల్ పిరాయంనూఱు) "వేదశాస్త్రప్రబోధేన" ఎన్గిఱ
పడియే వేదమాకిఱనూల్. "వేదాఖ్యశాస్త్ర"మెన్నక్కడవతిఱే. (నూల్)
శాస్త్రం. అథవా వేదజ్గళుం నూల్కళుమెన్నవుమాం. వేదజ్గళుం వేదా
ర్థజ్ఞానముడైయ పురుషర్కళుడైయ వచనజ్గళుం, (పిరాయంనూఱు)
"శతాయుర్వై పురుషః" ఎన్ఱిఱే చొల్లువతు. ఇతిఱే పరమావధి. ఇతు
తా నొరువైప్పరత్తే కేట్టుపోమిత్తనై. పుకవైక్కుం సమ్భావనైయిల్లై.
అన్నూఱుతాన్, అళవుకోల్ వాశియాలే వన్దవేత్తాలే చిలర్ పక్కు
లిలే నెడువాళ్వప్పట్టిఱుక్కుం, అత్తై వ్యావర్తిక్కిఱతు, (మనిచ) రెన్ఱు
"జాయతే మ్రియతే వా కదాచిన్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః"
ఎన్గిఱపడియే కల్పాదియిలేతోన్ఱి కల్పాన్తత్తిలే ముడివాయిరుక్కుం,
అజ్గనన్ఱి క్కేయిరుక్కై. (తాం) గర్భమేతుడజ్గి మరణత్తుక్కు యోగ్య
మాయిరుక్కుత్తమక్కొరు జీవనముం పరిగ్రహముం కాణ్ణేనెన్ఱు ఖేదిక్కి
ఱార్. (పుకువరేలుం) ముదలిలేపుకువారిల్లై. గర్భత్తిలేముడితల్, జని

మూ.——పాదియుముఱక్కెప్పోకుం నివ్వదిల్ ప్పదినై
య్యాణ్డు । పేదైపా లకనదాకుం

వ్యా.——యానిక్కు ముడితల్, పిఱన్దుముడితల్, నాలునాళిరున్దుముడి తల్, వెళుక్కత్తిఱియుం యౌవ్వనత్తిలేముడితల్, జరైయిలేముడిదలాయ్ మరణత్తైనిర్ణయిక్క వఱితాన్బడియిఱేయిరుప్పతు. ‘‘గర్భేచలియ్యతేభూయో జాయమానో స్తమేతిచ। జాతమాత్రేచమ్రియతే బాలభావేథయౌవ్వనే । మధ్యమంవావయఃప్రాప్య వార్ధక్యేవాధ్రువామృతిః’’ ఎన్నక్కడవతిఱే, ప్రాణికళిప్పడి తణ్గళాయుసై స్పోక్కుఱపడి యెన్నఱియాదే ఉపయాస్తమయఙ్గళైక్కఱిత్తు ఉకవానిర్ప్పర్కళ్. ‘‘నన్దంత్యుదితఆదిత్యేనన్దంత్యస్తమితేరవౌ । ఆత్మనో నావబుధ్యన్తేమనుష్యాజీవితక్షయం’’ ‘‘జాయస్వమ్రియస్వ, మిన్నిఙ్నిలైయిల్లై, వాళ్కళాకినాళ్కళ్ చెల్ల’’ (పుకువరేలుం) వరిద్దినూఱు వయస్సుప్పుకానాకిల్ (ప్పాతియుముఱక్కెప్పోకుం) అతిలే చంపాదితడికూరాకప్పాప్పాయ్ నిద్రైయిలేకఱియుం. తిరునామఙ్గళ్ల్లక్కడవకాలం వ్యర్థమేపోవదేయెన్ను వెళుక్కఱారాయ్త్తా. ‘‘జహౌనిద్రాఞ్చతద్రాత్రిఞ్చ’’ యెన్ఱిఱైయపెరుమాళైప్పోలే యిరుక్కవిఱేయడుప్పతు. ‘‘సతతఙ్కీర్తయన్తః’’ ఎన్ఱు సర్వకాలముం తిరునామఙ్గళ్లవిఱేకణ్డతు.(నిన్ఱతిల్ పతినైయ్యాణ్డు)శేషిత్తదిల్ పతినైంమసంవత్సరంబాలనాయుం, యువావాయుం, విషయప్రవణనాయుం, యిఙ్గనేకళియుమ్.నిన్ఱపదినైయ్యాండెన్ఱపోదు శేషిత్తనాళ్ పదిత్తైన్దు ఐమ్బతుసంవత్సరమెన్నిఱతు. ఇవఙ్పోరప్పాతిక్కిఱకాలమెల్లాం తమక్కొట్టాయిఱామైయాలేక్రమమాక ప్పేశుకిఱార్. (పేదై) తిరునామఙ్గళ్లుక్కైకుఱ యోగ్యతైయిన్ఱిక్కే తన్ఱుడైయహితాహితఙ్గళ్ జననిబుధ్యధీనమాయిరుక్కుమత్యన్తశైశవం. (పాలకనతాకుం)బాలనాకిఱవవస్థైయామెన్నపడి. తింపుకళైచ్చెయ్తాలుంపొడియవొణ్ణాదపరువం.ఇవనైత్తిరునామఙ్షొల్లుత్తిలనెన్ఱు వెళుకవొణ్ణాతే.తదనన్తరంయౌవ్వనంవన్దుప్రవేశిత్తువిషయప్రవణనాంమ్తిరియుం. జననిబుధ్యధీనమానపేతైత్తనమే నన్ఱెన్ఱుమ్బడియాయ్త్తిలఱివుకేడిరుప్పతు; ఉళ్ళవఱివు అకృత్యకరణత్తుక్కుడలాకైయాలే. అన్దయౌవ్వనమఱివ

మూ.—పిణివశిమూప్పుత్తున్బమ్ । అదలాల్
పిఱవి వేణ్డేన్ నరఙ్గమానకరుళానే॥ ౩.

వ్యా.—దర్శమున్నైవ్యాధికళైక్కొణ్డుం; అవైత్తైప్పొరుఙ్కిరవు తేడి వా
రుపడి పరిహారిక్కవొణ్ణాక్కొణ్డుమ్ నిశ్చితనవైయొడుక్కుం; పశియానదు, సర్వేన్ద్రి
యఙ్గళుం స్వవిషయఙ్గళిలే ప్రవణమాకై. ఆరోగ్యమిప్పినవ్వాట్టేయుమిన్ద్రియఙ్గ
ళ్ తళైయొడుత్తు "విషయఙ్గళైక్కాట్టుక్కాట్ట" వ్వనలియత్తొడఙ్గుమ్. "ఐజ్ఞ క
తిశైతిశైవలిత్తెత్తుకిన్రనరో" ప్పుం, "ఐవరఙువిత్తిన్నైపజ్జనిన్ఱడిన్నే" నెత్తుం
శొల్లక్కడవదిఱే. కాలజ్ఞాణ్డుం, పరహింసైయైపణ్ణియుం, ద్రవ్యార్జన
మ్పణ్ణుకిఱవు ఇన్ద్రియఙ్గళై లేవరుం నలివుతీరుమైక్కిఱతే. ఇఙ్గనే శొల్లప్ప
నిఱ్క జరైవన్దుకైక్కొణ్డుం; జరైయాకిఱతు, కాలప్పొల్లాదదొన్ఱు తేవ
భోగయోగ్యతైయిన్ఱిక్కే యిరుక్కచ్చెదేయుం చాపలమనువ
క్కమిఱే. "పణ్డుకామరానవాఱు" మెన్ఱు వృత్తకీర్తనమ్పణ్ణియాకిలుం
తరిప్పోమెన్ఱుపార్క్కుం. ఇవ్వళవిలే ఇడిపట్టుమ్బాప్పోలే మరణంవన్దు
ఉపస్థితమాం. (తున్బం) ఇదు వేదుఃఖమాంయ్, నిరన్వయవినాశత్తోడే
లైక్కట్టుమ్. "బాల్యేక్రీడనకాసక్తాః యౌవనే విషయోన్ముఖాః। అజ్ఞానం
త్యశక్తాశ్చ వార్ధక్యం సముపస్థితం" (అదలాల్ పిఱవి వేణ్డేన్) నాడువిట్టి
త్తాఱ్ఱు ప్పుకైక్కట్టముం తిడరుంమణలుంమణ్డైయుమాక వెళ్లుతిఱ్ఱుం
పాత్తాక్క కాట్టువార్పోలే తిరునామఙ్గళ్చొల్లుకైక్కవసరమిల్లా
తపడి యుళ్ళవాయుస్స పరమ్పశొల్లుకిఱపడియైప్పోలే ప్పెరియపెరుమా
ళుక్కు విణ్ణప్పఞ్జైకిఱార్, నీర్ "అచ్చువై పెరినుం వేణ్డేన్" "నాదలాల్ పిఱ
రవి వేణ్డేన్" నెన్ఱువిభూతిద్వయత్తుక్కుం కణ్డ్రిపుశొల్లానిన్ఱీర్ "నీర్ పా
యాకిల్ తిరువాణై, కిడప్పాయాకిల్ తిరువాణై" యెన్బాఱైప్పోలే నీర్
పడుత్తుకిఱదేన్, నముక్కు విభూతిద్వయమన్ఱో వుళ్ళదెన్న (అరఙ్గమా న
కరుళానే) విభూతిద్వయత్తుక్కుం పుఱమ్బాయ్ తృతీయవిభూతియా
కోయిలిలే యినక్కోరడిమణ్ణాడిదో వెన్నిఱార్. కోయిలిల్ వన్దాల్ అతి
ల్యత్తిలన్న ప్రాశనత్తుక్కన్నాకిలుం సామాన్యవిధియైత్తవిర్న్దు తిరువడి
ళిలేకొణ్డుపుకిఱ విడువర్కళ్; తఙ్గళుడైయ వృద్ధిక్కాక. క్రీడావసైయిలే

మూ॥—— మొయ్త్తవల్ వినై

వ్యా॥ —“బాలా అపి క్రీడమానాః” ఎన్గిఱపడియే చెల్వారెల్లుమ్ సెన్ఱుపుక్కుపడి
యైయనుకరియానిఱ్పర్కళ్; పక్వనానాల్ తాఙ్గళిరుప్పిన విషయజ్ఞరై
పత్తిర ఉళ్ళే పుకక్కడవనాయిరుక్కుమ్, పెరుమాళుడైయ వడివళ్ళకుమ
ఙ్గుత్తైపావనత్వముమ్ విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కై యఱుక్కు మ్పడియానాయ్
వుళ్ళేపుకమాట్టాదవర్కైక్కు ఇవర్ వాళలివేపస్తునిఱ్పర్. ఆక విప్పడివా
సితమాకైయాలే * స్వాప్ర్త్తియిలుమ్ కాణప్ప డివ్వడివేయాయిరుక్కుమ్,
ఇని “వేలోయం సర్వకామధుక్” ఎన్గిఱపడియే దేశన్దానే దెల్లానకైక
యైయు మ్పణ్ణికొడుక్కవత్తు. ఆకైయాలే కోయిలిల్ వాసమడిక
ళ్ళజ్ఞు పెత్తు శొల్లానిఱ్కిఱతే.

నాలామ్పాట్టు.—అ॥ (మొయ్త్తవల్వినై త్యాది) కీళ్ మూన్ఱుపాట్టాలే స్వ
లాభత్తైప్పేశి యనన్తర మ్పదినోరుపాట్టాలే పరోపదేశమ్పణ్ణుకిఱార్.
స్వానుభవత్తైవిట్టు పరోపదేశమ్పణ్ణుకైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; ప్రాప్త
ముమాయ్ సులభముమాన విద్విషయత్తై సంసారికళిఴక్కిఱ విఴవైప్పా
ఱుక్కమాట్టామైయాలుమ్, ఇవ్విషయన్దాన్ సహకారికళై పెత్తల్లదు
తనియనుభవిక్క వొణ్ణాతాకైయాలుమ్, “ఏకస్స్వాదు నభుఞ్జీత” ఎన్గిఱపడియే
అనుభూతాంశం పిఱరై యనుభవిప్పిత్తల్లదు నిఱ్కమాట్టాదప్రకృతియా
కైయాలుమ్, పరోపదేశత్తిలే ప్రవృత్తరాకిఱార్. ఇదిల్ ముదఱ్పాట్టు,
సంసారికళ్ “పాపికళాన వెఙ్గళుక్కు త్తిరునామఙ్గళ్ సొల్లుకైక్కు యో
గ్యతైయుణ్డో” వెన్న, “ప్రాయశ్చిత్త సాధ్యమల్లాతపడి పాపప్రచుర
నాన క్షత్రబన్ధువుమ్ తిరునామప్రభావత్తాలే పరమపదప్రాప్తి పణ్ణినపడియై
క్కేట్టార్క్కు అయోగ్యరెన్న కలవిరక్కుణ్డో” వెన్నుడత్తిలుమ్ విముఖరాక
క్కణ్డవారే, ఇత్తైక్కేట్టువైత్తు పాపఫలమాన జన్మాదిక్లేశత్తై యనుభ
విప్పదే యెన్ఱు విస్మితరాకిఱార్.

వ్యా॥—(మొయ్త్తవల్ వినై) పాపఙ్గళ్ మిక్కైత్తు “నానముతప్పడ
నానముతప్పడ” వెన్ఱు మేల్ విఴున్దు మొయ్త్తుక్కొణ్డిఱుక్కిఱపడి; తేన్కూట్టై
ఈ మొయ్త్తుక్కొళ్లుమాపోలే మొయ్త్తుక్కొళ్లుకై. “నెయ్క్కుడత్తైపత్తి

* స్వప్నత్తిలుమ్ ప్రత్యక్షరఙ్గళ్ లిఱుక్కిఱతు.

మూ.—యుణిన్ను మూన్ఱెళుత్తుడైయ పేరాల్ ।

వ్యా.—యేజు మెజుంపుకళై”న్ఱకఱ డవతిఱే.ముదలికళిలజైర్గై“ఎన్ఱై నకెఱ”న్ఱుమాప్పోలే“మేరుమన్దరమాత్రోపి,ఇతి కాత్రూలనుగ్నెన్లోతం”జగత్సృష్టియిల్ సర్వేశ్వరనుక్కుఱ జ్ఞాన శక్తియోపాది పోరుం చేతననుక్కుఱ పాపసృష్టియిలుజ్ఞానశక్తి. (వల్ విన్నై) ఒరుపాపన్దానే కాలతత్వము ళ్ళతనైయుం అనుభవిక్కఱ వేణ్డువ్వడియిఱే యిదఱ్ఱ బలమిరుప్పతు. “యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్య” మెన్ఱిఱేయిరుప్పతు. ఒరు సర్వశక్తిపోక్కఱదల్ తవిరుదల్ చెయ్య వేణ్డువ్వడియిఱే! పాపత్తిఱ్ఱకన మిరుప్పతు. (ఉణిన్ఱు) సమిత్తైయిడాద. * మాణియైప్పోలే తానేచూళ్త్తు కొణ్డుకిడక్కిఱజపడి. నడుక్కఱదలిలేయొరుక్షుద్రజన్తునిన్ఱ అతైయుమాప్పోలే అణుపరిమాణమానవస్తు పాపసముద్రత్తిలే నిన్ఱతైకిజపడి “నిజయనేలుంశైవినైయో పెరిదాల్” ఎన్నక్కఱడవదిఱే (నిన్ఱు) పాపఙ్గళ్ కిడక్కైఱ కిడైయాదొళ్ళికై, “సర్వంసహామే” యెన్నకఱడవదిఱే. నెరుప్పిలే కాల్ పావినాప్పోలే పాపఙ్గళిలే వేర్ విఴ్ణువతే (మూన్ఱెళుత్తుడైయ పేరాల్) మూన్ఱెళుత్తైయుడైత్తానతిరునామత్తాలే. “కెడుమిడరాయవెల్లా”మిత్యాది.పాపఙ్గళ్ పణ్ణినకాలప్పజప్పంపాపత్తిఱ్ఱకనముమ్బాలేయిఉక్కిఱఅతో పాపవిమోచనముమెన్ఱిల్. (మూన్ఱెళుత్తుడైయపేరాల్) ఒరుపదమెన్నాదే మూన్ఱెళుత్తెన్గిజతు ఓరోరుతిరువక్షరం పోరుమెన్గై కాఱక; ప్రకృతిప్రత్యయ ధాతుయోగత్తాలే పదమాయిరుక్కైఱయన్ఱియే మూన్నక్షరమాయిరుక్కైఱ. ఒరుఅయుతాక్షరి సహస్రాక్షరియెన్ఱుమాప్పోలే ముడిన్దదాయ్ విడవర్చెన్ఱియెన్ఱిరుక్కఱమత్తైయిడు. (పేరాల్) మన్త్రమెన్నాతొళ్ళిన్దదు - ఋషిచ్ఛన్దోదేవతైశక్తి బీజంవర్ణం వినియోగంధ్యానమెన్ఱాప్పోలే శిలశఙ్గుణ్డాయ్, అధికృతాధికారమాయిజుక్కైఱ యన్ఱియే సర్వాధికారమాయ్(స్త్రీ)బాలసాధ్యమాయిజుక్కైఱ. ఇడిరినవళ్ “అమ్మే” యెన్ఱుమాప్పోలే యిడర్ వన్దపోదు సర్వర్క్కుఱ జ్ఞొల్ల ప్రాప్తియుణ్డాయిరుక్కైఱ. ఇన్నతిరునామమెన్నాదె “మూన్ఱెళుత్తుడైయపేరె”

* మాణి - బ్రహ్మచారి

మూ—కత్తిరపన్దమన్డే పరఙ్గదికణ్డుకొణ్డాల్ ।
ఇత్తనై యడియరానార్ క్కురఙ్గు

వ్యా—న్నదు, రుచిపిఱన్దవన్ద పదేశిక్కైక్కాక వాచ్యాదిక్కళై "మూన్ఱెళుత్తదనై" యెన్ఱు పెరియాళ్వార్ మజైత్తాప్పోలే (కత్తిరపన్దం) "క్షత్రియాణామధమ ఇతిక్షత్రబన్ధుః, బ్రహ్మబన్ధు" వెన్నుమాప్పోలే. చకారత్తాలేతణ్మైక్కుత్తైనిలమానవివనుమ్ (అన్డే) నమ్మాళ్వార్కళ్ గోష్ఠియిల్ నాలూరానైప్పోలే ఋషికళ్ గోష్ఠియిల్ క్షత్రబన్ధువెన్ఱాల్ చెవిపుదైక్కుమ్బడియా యిత్తిఱుప్పదు. "సంత్యక్తేసర్వలోకేనతస్మిన్ దుర్వృత్తచేతసి । చింతాంచకారసమునిఃక్షత్రబంధోదయాపరః" (పరఙ్గతికణ్డుకొణ్డాల్) పాపవిమోచనమేఫలం పోన్దిరుక్క అవ్వళవన్ఱియే స్వర్గాదిఫలఙ్గళై నళవుమన్ఱిక్కే ఐశ్వర్యకైవల్యాదికళళవన్ఱియే పుత్తమపురుషార్థత్తైక్కీడీర్! లభిత్తదు. సంసారికళిల్ కడైయానవన్ అస్పృష్టసంసారగన్ధరుడైయ వనుభవత్తైయిఱే? పెత్తిదు. "కణ్డుకొణ్డా" నెన్నదు ఇఴన్దదు పెత్తాప్పోలేయిరుక్కై. తిరునామఞ్జొన్నదుక్కు ఫలం పెత్తానాయిరుక్కైయన్ఱియే తన్నదుతాన్ పెత్తానాక వాయ్త్తివన్ నినైత్తిరుప్పదు. అజ్ఞానత్తాలే మఱన్దుకిడన్దదాయ్, భగవద్విషయీకారత్తాలే అదిల్ నివృత్తిపిఱన్దాల్ స్వరూపముం, స్వరూపానురూపమాన వృత్తివిశేషముం ప్రకాశిక్కుమత్తనైయిఱే. "ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే" ఎన్నక్కడవదిఱే. (ఇత్తనైయడియరానార్క్కు) క్షత్రబన్ధువినళవు అనుకూల్యముడైయార్క్కెల్లాదల్, "ఈశ్వరన్ శేషినీ శేషభూత" నెన్ఱా విది లక్ష్యముడైయార్క్కెల్లాదల్. "పతింవిశ్వస్య, యస్యాస్మి" ఎన్ఱు చిలర్ సొన్నాల్ నమస్సినిరాతొక్కిత్తై. ఇవ్వళవైక్కొణ్డు "అడియరానార్క్కే" న్నలామోవెన్నిల్, భగవదభిప్రాయత్తాలే యరుళిచ్చెయ్కిఱార్. "సమాచారోపి" యెన్ఱుతుడఙ్గి "నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః" యెన్నక్కడవదిఱే. "ఇత్తనై" యెన్ఱిదు—తాన్ మఱైత్తుమైన్దాప్పోలే యిరిక్కై యిత్తాయ్త్తత్తైక్కు. "భూయిష్ఠాం తేనమఉక్తింవిధేమ" యెన్నక్కడవదిఱే. (ఇరఙ్గం) అద్వేషయుక్తనుక్కుమ పురుషార్థమామ్బదు స్వాభావిక సమ్బన్ధ

మూ — నమ్మరఙ్గనాయ । పిత్తనెప్పెరిఱువన్దో
పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే॥ ౪.

వ్యా. — ప్రాలేయత్తలైయిలాభిముఖ్యత్తిలే అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కై యిఱే. పెరుకీరణుతనైక్కయిత్తలైయిలుళ్లతుపిలక్షాన్నై. పేరిఱుకిఱ వుఎజ్ఞనేహోరుం, "అజ్ఞాత్వకస్తుకుఱ తాయిఱ్ఱుమాప్పోలే తానెల్లాక్కైదాలు" మొన్ఱం నైదలోమెన్ఱుమిరక్కమే యాంప్రత్తుళ్ల తెన్ఱుమాం "ఉన్నడియారెఱ్జైవనెన్రైయిఱుత్తి" యెన్నకిఱ దువదిఱే (నమ్మరఙ్గనాయ) అకిఞ్చనరాన నమక్కాక కవిఱే కోయిలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దఱుళుకిఱదు. పరమపదం నిత్యరుక్కుం ముక్తరుక్కుం, తిరుప్పార్కడల్ ముక్తప్రాయరాన సనకాదికళుక్కుం, బ్రహ్మాదికళుక్కుం, అవతారఙ్గళ్ తత్కాలీనరాన భాగ్యాధికరుక్కుం, కోయిలిల్ సన్నిధి దేశకాలఙ్గళుక్కు పిర్పాడరాన నిర్భాగ్యరానార్కుఱ ముఖఙ్కొడుకిఱవిఱే. (నమ్) ఎన్నదు క్షుద్రబన్ధుస్సగోత్రికళాన నమక్కుం సులభనానవనై. (పిత్తనై) పిత్తావను-పూర్వావస్థైయిల్ జ్ఞానమిన్ఱిక్కే యొట్రిక్కై, తన్నైయుమఱియాదే పిఱరైయుమఱియాదే యిరుక్కుమవనెన్ఱుమాం. అదాకిఱదు, కొళ్లుకిఱ అవన్ వియనైపార్త్తల్, కొడుకిఱ అవన్ మేన్మైపార్త్తల్, కొళ్లై యిన్ చీర్మైపార్త్తల్, చెయ్యవఱియాతిరుక్కుమవనై. (పెరిఱుం) తాన్ కుఱ్ఱైవాళనేయాకిలుం కుఱ్ఱతీరుక్కుం రక్షకనిరున్దిడత్తిలే చెల్లవేణుమిఱే, అమవేణ్డాదపడి పూర్ణనానతాన్ "ఎన్నైక్కొళ్ వారుణ్డో" వెన్ఱకిడకిఱ అవిడం. (అన్దో పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే) సులభనానవిష్వక్సేనైపెఱ్ఱుప్పోనాలు మాఱిఱే ? పోయ్ పెఱుకిఱవిషయమిత్తోదుతుల్యనాయిఱుక్కుమాకిల్; జన్మాదికళిలేతానకప్పట్టుకిడక్కచ్చేదే యాన్యోన్యం వివాదంపణ్ణిమ్ముడిన్దుపోవదేయెన్ఱు వెఱుకిఱార్. ఒరుపిడక్కైక్కప్పురికిఱుపదార్థం వివాదప్పణ్ణుమాప్పోలే అత్యన్తహీనమాయిరువర్కుఱ సప్పరిణాహోరాదవిషయఙ్గళైప్పరిణి స్పర్ధైపణ్ణిత్తిరివదే. (అన్దో) సర్వేశ్వరనుక్కుఱ శ్రీకౌస్తుభత్తోపాదియుం స్పృహావిషయమాన వాత్మవస్తువిప్పడి పడాన్ఱోమెన్ఱు ధర్మహానికణ్డాల్ "పడుకొన్నైపడుకొన్నై" యెన్బారోపాది

మూ.—పెణ్డిరాల్ సుకఙ్గళ్ ఉయ్ప్పాన్

వ్యా.—వెఱుకిఱ్ఱార్ ప్రాప్తముమాయ్ సులభముమాయ్ సుశీలముమాన విషయత్తైవిట్టు దుర్లభముమాయ్ దుశ్శీలముమాయ్ అప్రాప్తముమాన విషయఙ్గళైప్పఱ్ఱిక్లేశిక్కక్కణ్డాల్ ధార్మికరానవివర్ కళుక్కుప్పొఱుక్కప్పోమో.

అజ్ఞావ్యాఖ్యా.—అ॥ (పెణ్డిరాల్) “పేఱవియుళ్ ప్పిణఙ్గుమాఱే” యెన్ఱు విలక్షణవిషయత్తైవిట్టు దుర్విషయఙ్గళైప్పఱ్ఱియనర్థప్పడువదే యెన్ఱు వెఱుత్తార్ కీఴ్ప్పాట్టిల్, “ఏన్ తాన్ షోడశవయస్సైక్కొణ్డ స్త్రీకళ్ సత్తురిక్కిఱ సంసారత్తుక్కు ప్పొల్లాఙ్గుచ్చొల్లువానేన్” ఎన్ఱు లోకాయతికన్ ప్రత్యవస్థానమ్పణ్ణినాన్. అవనాకిరాన్, దేహాతిరిక్తమాయిరుప్పదొరు ఆత్మావుణ్డెన్ఱుమ్ ధర్మాధర్మఙ్గళుణ్డెన్ఱుం పరలోకముణ్డెన్ఱుం చొల్లుకిఱవై అసత్యం ప్రత్యక్షిక్కిఱ వుడమ్బుకొణ్డనుభవిక్కిఱ దృష్టానుభవమొఴియ వేఱొన్ఱిల్లైయెన్ఱు మవన్. అవర్కళైక్కుఱిత్తు విషయఙ్గళ్ అల్పాస్థిరత్వాద్యనన్తదోష దూషితఙ్గళ్; ఇవైయెల్లాఙ్గొల్ల వేణ్డువదు లభిత్తాలిఱే. దురారాధ్యమాకైయాలే లభిక్కైయుఱితెన్గిఱార్:

వ్యా.—(పెణ్డిరాల్ సుకఙ్గళుయ్ప్పాన్) ఇవనుడైయ సంకల్పవాక్యం. అగ్నియైయణైన్దు విడాయ్ తీర నినైప్పారై ప్పోలేయుమ్, ఆఱుకిఱ పామ్బిన్నిఴలిలే యొదిఙ్గి క్లేశన్తీర నినైప్పారైప్పోలేయుమ్, విషభక్షణమ్పణ్ణి ధరిక్క నినైప్పారై ప్పోలేయుమ్, దుఃఖసాధనత్తైయిఱే ? సుఖసాధనమాక భ్రమిక్కిఱదు. “కొణ్డపెణ్డిర” ఙ్గిఱ పడియే తన్నుడైయ వశ్యత్వంతోన్ఱ వదువేణు మిదువేణుమెన్ఱు దుశ్శకఙ్గళై యపేక్షిత్తు అఴైక్కుం విషయమిఱే. ఇవన్ ద్రవ్యత్తళవుం భోగత్తళవుమిఱే యివన్ పక్కలాదరం. (పెణ్డీర్) ఎన్ఱు జాత్యభిప్రాయమానపోదు ద్రవ్యత్తళవిలే కాలత్తైప్పరిచ్ఛేదిత్తు గ్రహిప్పర్కళ్; ద్రవ్యప్రధానైకళాకైయాలే ఇవన్నినైత్త భోగరసమఙ్గిల్లై. పిరర్కాణిలెళివరవు. అత్తైత్తప్పినాల్ నాకిల్ మేల్ నరకం. ఇప్పడియాయిత్తు విషయస్వభావమిరుప్పదు “ఆనందమయః” ఎన్గిఱవిషయత్తైలభిత్తాప్పోలేయిఱే! యివర్కళుక్కొఱు స్త్రీపదార్థంలభిత్తాలిరుప్పదు(శుకఙ్గళ్)ఎన్గిఱ బహు

మూ.— పెరియతోరిడుమ్బైప్పూణ్డు । ఉణ్డిరా
కిడక్కుంబోదు ముడలుక్కే కరైన్దునైన్దు ।

వ్యా. —వచనత్తాలే సర్వసుఖఙ్గళుం యివళాలేయెన్నిరుక్కైక్కుంయివళ్ కాల్ నలత్తాలే ధనముణ్డామ్, పక్కైయానవళివిలే కామరసం, తదనన్తరత్తిలే పుత్రసంపత్తు, ఎన్నాప్పోలేయిఱే యివణ్ అభిమానిత్తిరుప్పదు. (ఉయ్ప్పాన్) ఎన్దుమ ఇవనిప్పడిప్పారిత్తు పోమతొత్త్రియ అవ్విషయత్తిలనుభావ్యమాయిరుప్పదొరు రసమిల్లై. నిహీనవిషయమాకైయాలే నెడునాళ్ చ్చెన్నాలు మిన్నదనుభవిత్తోమెన్ఱు ప్రత్యభిజ్ఞైపణ్ణలావతొన్ఱిల్లై; ఇవను క్కైయప్రీతిసంవాదమేయుళ్లదు. అవర్కళ్ ద్రవ్యపరైకళాయనాదరిత్తాలుమవ్వనాదరమే హేతువాక శ్రద్ధైమికుమివనుక్కు. (పెరియదోరిడుమ్బైప్పూణ్డు) అత్తాలేకాలఙ్కొణ్డుం పరిహిం స్సైప్పణ్ణియుం దుశ్శకమానమహాదుఃఖఙ్గళై యేఱిట్టుక్కొళ్లుం. (పూణ్డు) ఎన్దదు కణ్ణుత్తుక్కుప్పోక్కువానొడుపోలే తన్నాల్ కణ్ణుత్తవొణ్ణాదిరుక్కై. అళవిఱన్దసుఖత్తై యనుభవిక్క కోలియళవిఱన్దదుఃఖత్తై యాయ్త్తేఱిట్టుక్కొళ్లువదు. ఓరఞ్జలియుణ్డాలుక్కుమాట్టాద విషయత్తైయన్నే ! పఱిత్తు "సుసుఖంకర్తుమిచ్ఛతి" ఎన్ఱిఅపడియే సాధనవేళైయేతుడఙ్గి రసిక్కుంవిషయమన్నే "తూయవముతైపరుకిప్పరుకియెన్ మాయప్పిఱవిమయర్ వఱుత్తేనే" ఎన్దుక్కుడవదిఱే. ఇప్పసాధనసాధ్యమిరణ్డుం దుఃఖరూపమాయిరుక్కుం (ఉణ్డిరా) ఇరావుణ్డు. జీవిక్క వుమవసరమిల్లాదపడి పకలెల్లాంతట్టిత్తిరున్దు అన్తమయవేళైయిలే యాయ్త్తుజీవిప్పదు. ముదల్ స్వశరీరరక్షణత్తై పణ్ణిక్కొణ్డునిన్ఱుపిన్నైయిఱే విషయానుభవమ్పణ్ణప్పార్పదు. (కిడక్కుమ్బోదు) అనన్తరమొరువిడత్తిలే విఴవిడుక్కై యపేక్షితమాయిరుక్కుం. అప్పోదు శిథిలనాకైయాలవ్విషయఙ్గళైయనుసంధిత్తల్, అనుభవిత్తల్, శెయ్యాతుమనల్లన్ (ఉడలుక్కే కరైన్దునైన్దు) నాళైయుమివైత్తై రక్షిత్తునామ్ముజ్జీవిత్తోమాయ్ విడవల్లోమేదొన్ఱు చింతియానిర్కుం. అవధారణత్తాలే దేహాతిరిక్తమా యిరుప్పదొరు ఆత్మవస్తువుణ్డెన్ఱిరుక్కిలిఱే యదుక్కొరుక్కాల్ కరైయవేణ్డువదు. శరీరసమనన్తరత్తిలే వకుత్తపురుషార్థత్తై

మూ.—తణ్డుఴాయ్ మాలై మార్వన్ తమర్క
ళాయ్ ప్పాడియాడి । త్తొణ్డుపూణ్డు

వ్యా.—లభిక్కంపిరకేతో, నరకత్తైయుంగర్భవాసత్తైయుం తప్పంపిర కేతో, వెన్నుకత్తైయవిఱే యడుప్పదు. అమక్కు యోగ్యత్తైయిల్లామైయాలే దేహధారణత్తుక్కాక త్తానేకత్తైయఱ్ఱానిరుక్కుం. కశ్చైన్నన్నెన్నిల్-భగవద్గుణవిద్ధరాయిరుప్పార్ “స్సైనై దోరుజ్ఞోల్లుత్తైరుం నెజ్జిడిక్కుమ” మెన్నుపడుమ తడజ్జవిగ్రహత్తిలే పడుమాయ్త్తివన్. (తణ్డుఴాయ్మాలైమార్వన్ తమర్కళాయ్ ప్పాడియాడి) సర్వేశ్వరనైయనుభవిత్తు “అహమన్నమహమన్న” మెన్నుకళిత్తు శెరుక్కుక్కుప్పోక్కు విట్టు తిరియక్కడవ చేతనన్ పడుమనర్థమే! యెన్గిఱార్ (తణ్డుఴాయ్మాలైమార్వన్) సర్వేశ్వరత్వ సూచకమాన త్తిరుత్తుఴాయ్మాలైయాలే యలజ్కృతనానవన్. ఇవర్కళ్ పరిభినదురారాధ్యవిషయజ్గళ్ పోలన్నియే తన్ పెరుమైయున్నిట్టు, “ఎన్నైప్పరిత్తుమువనైరక్షిక్కక్కడవేనెన్ను” తనిమాలైయిట్టుక్కొణ్డిఱే యవనిరుప్పదు. అవన్ రక్షకనానవన్నుమ్ ఆకాతవన్నుం కిట్టువార్క్కు అవ్వడివుమొప్పనైయుమే ప్రయోజనంపోరుంకిడీర్ (తమర్కళ్) ఇవ్విషయత్తిలివనుక్కు సాధ్య మొన్నుమిన్రైః స్వాభావికసమ్బన్ధత్తుక్కనుమతి పణ్ణుమిత్తనైయే వేణ్డువదు. ఇవ్వాత్మావుక్కు నిలనిన్న స్వరూపమిదువిఱే. అవనై “పతింవిశ్వస్య” ఎన్నుం “యస్యాస్మి, దాసోహ” మెన్నుమిఱే నిర్దోషప్రమాణజ్గళ్ చొల్లుకిఱతు (తమర్) అడియార్, కీళ్ చొన్న వైయడజ్గ యువన్ తానే యేఱిట్టుక్కొణ్డవైయిఱే (పాడియాడి) భగవదనుభవ జనితప్రీతిక్కుప్పోక్కువీడాకప్పాడి యదుతానిరుందవిడత్తిలిరుక్కవొట్టాదపడియాలే యాడి “గాయన్తికేచిత్ప్రణమన్తికేచిత్ నృత్యన్తికేచిత్” యెన్నుం మధువనత్తిల్ పుకక్కుముదలికళ్ పడియాయ్త్తిరియక్కడవరిఱే. ఇవనొరు దేశవిశేషత్తిలే శెన్నాలుం “హాఉహాఉహాఉ” ఎన్ను ప్రీతిప్రకర్షత్తాలేపాడి ససమ్భ్రమనృత్తం పణ్ణియిఱేతిరివదు. (తొణ్డుపూణ్డు) అడిమై పూణ్డు. తనక్కు వకుత్తశేషవృత్తియై యేఱిట్టుక్కొణ్డు, ఉరుమెన్నేఱిట్టుక్కొళ్ళుకైయన్నిక్కే ఉకన్దుపఱిట్టుక్కొళ్ళుకై. (పూణ్డు) ఇవ్వాత్మావుక్కు దాస్యమిఱేయాభరణ

మూ.—మురముణ్డా త్తొ ఖుంబస్ శోఉకకుం మాఱే॥ ౨.

వ్యా.—ణం. “దృమచీరైరలఙ్కృతః” ఎన్నవత్తై యాభరణమెన్నా ప్పోలే నంపెరుమాళుక్కు చ్ఛేరపాణ్డియన్ తమ్బిరాన్ పడక్కుంపోలే యివనుక్కు దాస్యనాకిర వాభరణం. అవనుక్కు మతునెఞ్జిలేకిడప్పదొన్ఱు, యివనుక్కు మితునెఞ్జిలేకిడప్పతొన్ఱిఱే. “ఇదుంపైప్పూణ్డేన్” కిఱమ పోలన్ఱిఱే యిదు. “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్నుం “వఴువిలావడిమై శెయ్యవేణ్డునామ్” మెన్ఱిఱవడి యిఱేయిమ పూణ్డేన్ఱిఱశబ్దం ఇరణ్డిడత్తిలుమొత్తిరుక్క నెమవాశిపట్టవర్థఙ్గొళ్ళువానెన్నెన్నిల్; అర్థబలత్తాలే. అప్రాప్త విషయత్తిల్ సేవై “సేవాశ్వవృత్తిః” ఎన్నుం, ప్రాప్తవిషయత్తిల్ పార తన్త్ర్యత్తై “పారతన్త్ర్యంపరేపుంసి” ఎన్నుం, “సాకిమర్థంనసేవ్యతే” ఎన్నుం విషయంభేదిత్తాప్పోలే యిఙ్గుమర్థబలత్తాలేభేదిత్తుక్కొళ్ళుకిఱదు(అము తముణ్డా) స్వరూపప్రాప్తమాయ్ నిత్యానుభావ్యమాయిరుక్కుమ ముత మాయ్ త్తిరు “తవదాస్యసుఖైకసఙ్గినాం” మెన్నుం, “తవదాస్యమహారసజ్ఞః” ఎన్ఱుకొణ్డాన్ఱిక్కడవతిఱే (తొఴుమ్బర్) యిసైన్దైయభోగ్యత్తైయైయఱియా దే అభోగ్యమాయ్, అప్రాప్తమా యిరుప్పొన్ఱ క్షుద్రవిషయఙ్గళై విరుమ్బుం [illegible] (తొఴుమ్బర్) తణ్ణియర్. ప్రాప్తియిల్లామై యిఴుక్కు ఊరల్లర్, [illegible] యిలే సేరిమియుణ్డాయిఴుక్కు శార్కళల్లర్; క్షుద్రవిషయఙ్గళుక్కు మిమ్మ్ముల్లె వాశియఱియుం చేతనరుమాయిరుక్కు దురారాధ్యమాయ్ అభోగ్యమా యిరుక్కు అవ్విషయత్తిలే నణ్ణపణ్ణుకిఱదిఱే చాపలం. (చోరుకై [illegible]) నణ్ణిల్ కాట్టిల్ శోత్తుక్కు వాశియఱిన్దజీవిక్కు అపడి యొ [illegible] నిత్యమాన వా[illegible]వుక్కు భగవచ్ఛేషత్వమే ధారకమెన్ఱరియాదవన్ అనిత్యమాన దేహాత్తుక్కు శోఱుధారకమెన్ఱఱిన్ద జీవిక్కు ఊనో, పిత్రాదికళ్ జీవిక్కు ఉవాసనైకొణ్డు శైకిఊసత్తనైయిఱే. వాశియఱియుమవనాకిల్ ఆత్మావుక్కు నన్మైయెణ్ణానో.ఒన్ఱిలేవిశేషజ్ఞానముణ్డాకిల్ మ ఱ్ఱైయాదిలుమఱివుణ్డాలాగాదో॥

మూ.—మఱఙ్గువర్ మది కెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమైపూణ్డు ।

అవతారికై.—అ॥ (మఱఙ్గువరిత్యాది) విషయఙ్గళు కెల్లా స్థిరత్వాది దోషఙ్గళుణ్డానాలుం ఎఙ్గళుడైయ త్యాగత్తుక్కు హేతువాక మాట్టాతు; ఏకవిషయత్తిల్ పూర్ణానుభవమ్పెఱిలోమాకిలుం విషయఙ్గళనేక ముణ్డానపి న్బన్నిలిల్లాదనన్మైయై యొత్తి లేశూట్టిక్కొణ్డనుభవిక్కలామెన్న, అప్పడియానాలు మిద్దభోక్తా తాన్ స్థిరనాకవేణుమే అవ్విషయఙ్గళోపాడిభోక్తావుమస్థిరనెన్ఱు భోక్తావినుడైయ నిలైయిల్లామైయైచ్చొల్లుకిఱార్.

వ్యా.—(మఱఙ్గువర్ మది కెడుత్తు) మఱమాకిఱ శువరైయ రణాకవెడుత్తు, క్రౌర్యసముదాయత్తై యాయిత్తు తనక్కు రణాక నినైత్తిరుప్పతు. అమానిత్వాద్యాత్మగుణఙ్గళిల్లాత్తుక్కు మాక వివఱపక్కు లుళ్ళమ క్రౌర్యమేయాయిత్తు. (మఱమ్) "మఱలిన్మైయుం, కోపముం, తగుకుణామైయుమ్" అదాగిఱతు. ఇవనతిక్రుద్ధనానాయ్ వర్త్తియానిఱ్పాన్ తనక్కనర్థత్తై త్తానే చూళ్త్తుక్కొళ్ళానిఱ్పానెన్ఱు నత్తుక్కళయొ్వెన్ఱు తనక్కు హితఙ్గొ్చల్లనినైత్తాలుం తన్వక్కు లణుకవొణ్ణాతపడి క్రుద్ధనాయిరుక్కుం. ఒరు సాత్త్వికన్ తన్పక్కల్ కిట్టాతపడి కిడుమారణిత్తు. రావణనుక్కు మారీచన్, మాల్యవాన్, కుమ్భకర్ణన్, శ్రీవిభీషణాళ్వాన్, నివర్కళెల్లారుం హితఙ్గొన్నవిడత్తి లవర్కళ్ శొన్న హితంకేళామైయాలే తన్నోడుశేర్న్ద కుమ్భకర్ణనుం, మారీచనుం, ముడిన్దుపోనార్కళ్, అల్లాతార్ ధిక్కృతరానార్కళ్, ఇతితే దుష్ప్రకృతికళుక్కు హితఙ్గొచన్నార్ పడుమెళివరవు. మదికెడుత్తెన్నమ్, ఇన్దక్రౌర్యం స్వరూపప్రాప్తమాయిరున్దతోన్నన్ఱు; ఒరునాళ్ వరైయిలే భగవద్విషయాకారమడియాక వర్తివతొన్నెన్ఱుతోఱ్ఱుకైక్కాక. వీరసున్దరబ్రహ్మరాయన్ చోళ్త్తక్కుడియిలే యిట్టమదిళ్ పోలేయిఱే యివన్ తాన్వణ్ణికొళ్ళు మరణవినాశపర్యన్తమాయ్ విళైయుమ్బడి. ఇవనిత్తాల్ పెఱిఱప్రయోజనఙ్గొల్లుకిఱతు, (మఱుమైక్కే వెఱుమైపూణ్డు) ఇవనిరున్దకాలత్తిల్ శెయ్ద క్రౌర్యం అదృష్టత్తుక్క చారిద్ర్యత్తైయేకూడు పూరిత్తవిత్తనై: శరీరధారణ

మూ — పుఱజ్ఞువరో క్కైమాడం పురళుంపోతరియ
మాట్టీర్ । అఱజ్ఞువ రాకినిన్ఱ్

వ్యా.— త్తోపాది ఆత్మధారకమా యిరుప్పదొరు నన్మైయైయుం, వేఱుమొన్ఱిరున్దానాకిల్ యీశ్వరనళిక్కుమదు నినైత్తు రక్షిక్కుమిఱే. "ధారకస్యార్య స్మృత్త" ఎన్ఱిఱుపడియే ఆత్మోజ్జీవనార్థమాక వొరుకాల్ నినైత్తవాకిల్ "అహంస్మరామి" యెన్ఱు అతుతనైప్ప యొన్ఱైయుమేకో ణ్డుముడియునడత్తుమిఱే! ఈశ్వరన్. శరీరవిశ్లేషసమనన్తరత్తిలవ్వురుకొరు కళుస్సదుఖిల్లాతపడి పణ్ణికొణ్డానాన్కత్తు. ఇన్మైయిలే వేఱునైయా మాకె లాగమోపాయికళుమాయ్ యిశ్శరీరత్తళవుమాయిఱే యిఱుప్పదు. వఱుమైయిలే వెరుమై యావతు, నిత్యమానవాత్మావుక్కు పిరన్దదా కైయాలే వన్దదారిద్ర్యము నిత్యమిఱే. ఇతుక్కుమున్ బిన్నియిలేయొ క్కినాలుం ఒరునన్మై త్తేడికొళ్ళుక్కైక్కు త్తానిల్లైయెన్గిఱార్. (పుఱఞ్చువరో క్కైమాడమ్పురళుమ్పోదఱియమాట్టీర్) పుఱఞ్చువరెన్గిఱతు దేహత్తై; పురు షార్థోపయోగియాక ఈశ్వరన్ తన్దశరీరత్తైక్కొణ్డు విషయాన్తరప్రవణ నాయ్, సిద్ధోపాయోపేయక్కత్తై ఇఴన్దానాకైయాలే "పుఱఞ్చువ" రెన్గిఱతు. ఇత్తైక్కొణ్డు ఆత్మావుక్కు నన్మైతేడినానాకిల్ యిదు తానే యుక్కైత్తుమామిఱే (ఓక్కైమాడమ్) "అప్పోదువిఴున్దదు ఇప్పోదువిఴున్ద దెన్ఱిప్పడి యస్థిరమాకైయాలే చొల్లుకిఱార్, (ఓక్కైమాడం) ఓక్కైకొణ్డు సమాధానప్పణ్ణి నిర్కవేణ్డుమ్పడి యిరుక్కై. మాడమెన్గిఱదు సంసారైక శక్తిప్రాయత్తాలే, "సీర్ హితంచొల్లిత్తిప్పోత నొన్నా, క్రమప్రాప్తి లేకాకి ... మెన్న, (పురళుమ్పోదరియమాట్టీర్) జీవిక్కుంకాలమి న్ఱు ... వెన్నఱియమాట్టికొళ్, కెడువికాళ్ ! మరణమనొన్నాతోళ్ తీ ... వస్తునిర్కిఱవన్, క్రమత్తిలే శెయ్కిఱోమెన్తారి యిరుక్కలా మో, ఇన్నుమ్పంనాళన్యపరరాయ్కొణ్డుఴ్ఴళుక్కు నన్మైయైప్పార్త్తిలికో ళ్ ; ఇనిమరణవేళైయిల్ తాన్ శక్తరల్లికోళ్ ; నీఙ్గళెన్న నన్మై తేడవిరు క్కిఱీకోళ్, ఇని ముడిన్దుపోమిత్తనైయాకాదే ఎన్గిఱార్ (అఱఞ్చువరా కినిన్ఱ) ధర్మస్సుకృతియాక నిర్కిఱవన్. "లోకానాంత్వంపరోధర్మః"

మూ.—వరఙ్గనార్ కాళ్ శెయ్యాదే । పుఱఞ్జువర్
కోలఞ్జెయ్దు పుళ్ కవ్వ కిడక్కిన్ఱీరే॥ ౬.

వ్యా.—“రామోవిగ్రహవాన్ధర్మః” “కృష్ణంధర్మంసనాతనం” ఎన్గిఱపడియే సిద్ధధర్మమాయ్ ఇరుక్కిఱవిదువ్రకృతియిఱ్ఱే. “ఉపాయో పేయత్వేతదిహతవతత్వంనతుగుణౌ” ఎన్ఱుకొండిఱ్ఱే. (అఱనిన్ఱ) ఉపాయాన్తరఙ్గళైప్పోలే సాధ్యమన్ఱిక్కేసిద్ధమాయ్క్కొణ్డు శమైన్దునిన్ఱవర్, సాధ్యధర్మఙ్గళుక్కు ఫలవేళైయిల్ వన్దాల్ అవఱ్ఱైప్పార్త్తిరుక్క వేణుం, అవర్ తమ్మైప్పత్తినార్క్కు వేఱొన్ఱైయపేక్షిక్క వేణ్డావే; ఇనియివనుక్కు వేణ్డువదు యివ్వరణిలొందుఙ్గో మెన్నామైయాయ్త్తు “ప్రాకారస్సర్వవృష్టీనాం.” “ఎతిలేదుయుధఙ్గవో” మెన్ఱుం కుత్తైవాశక్కరణాకచ్చొల్లక్కడవతిఱ్ఱే (నిన్ఱ) “ఆశయాయదివారావః” యెన్ఱిఱపడియే యవన్ అవసరప్రతీక్షకనాయ్నిఱ్కిఱపడి, (అరఙ్గనార్క్కు) విషయమ్దూరమెన్ఱు జుఱవైవుమిన్ఱికిడీర్ “నమ్మైక్కొళ్ వారారో” వెన్ఱు కిడక్కిఱవరాయ్త్తు. (ఆళ్ చ్చెయ్యాదే) ఇవన్ తన్నైయి లనుష్టానమిన్ఱైయానపిన్బు ఫలత్తిలన్వయిక్కు మిత్తనైయిఱ్ఱే; స్వరూపప్రాప్తమాన ఫలమాక చ్చొల్లుగిఱదడిమైయిఱ్ఱే ! ఇత్తైయిఱ్ఱే ఇழన్దుపోన్దతు. యివను కోఱిడత్తిలే పారతన్త్ర్యాన్తవిరాదు. కర్మపారతన్త్ర్యమాదల్, ఈశ్వర పారతన్త్ర్యమాదల్, అతిల్ కర్మపారతన్త్ర్యత్తుక్కి శైన్దాన్ వాసనైయాలె; ఈశ్వరపారతన్త్ర్యత్తుక్కి శైన్దిలన్, పాపత్తాలె. (ఆళ్ చెయ్యాదే) ఉణ్ణాదేవన్నాప్పోలే యిరుక్కిఱదాయ్త్తివర్క్కు. (పుఱఞ్జువర్ కోలఞ్జెయ్దు) “అసన్నేవసభవతి” ఎన్గిఱపడియే ఆత్మస్వరూపం అసత్సమమాయ్ కిడక్క వన్దేటియాన ఉడమ్బైయొప్పిత్తి ఱుక్కిఱతే ! ఆత్మావై యలఙ్కరిక్కైయావతు అడినైశెయ్కైయిఱ్ఱే, పుత్తకఙ్గళైయగవాయ్ పెరుచ్చాళియఱుత్తుక్కిడక్క తెరువుపాత్తై నాలుందురున్చంవైత్తు అలఙ్కరిక్కుమాప్పోలే యాయ్త్తు ఉడమ్బైప్పేణుకై. (పుళ్ కవ్వ) మాంసభక్షణంపణ్ణిత్తిరియుం పక్షిగళుంముదరక్క ప్పిషినైన్ఱ కృతఘ్నమాంసమెన్నుకై విట్టుప్పోం (కిడక్కిన్ఱీఱే) వస్తువిషయం సన్నిహితమాయిరుక్క వన్ద

మూ — పులైయఱమాకినివ్ఱ పుత్తొడుశమణరెల్లాం ।

వ్యా. — ఇప్పడుకిఱికోళే, అనర్థప్పడుకిఱికోళే యెన్ఱు వెఱుకిఱాఱార్, పరానర్థం పొరుకఱామాట్టామైచ్చొల్లుకిఱార్. «కోవైవాయాళి» ల్ ప్పడియే యవన్ చాత్తిఱవపడియాన ఉడంబుపడుంపాడేయెన్ఱు వెఱుక్కిఱార్. ఇవర్కళ్ చత్తిఱకిడక్క చ్చెదేయోవివ్వార్త్తై చ్చొల్లుత్తెన్నిల్. అజ్ఞన్ఱు, ఇవర్కళుణ్డుడుత్తు త్తిరియానిఱ్కఱచ్చెయ్తే «కిడకిఱ స్ప్రీతే» ఎన్ఱిఱార్. నేయమస్థఫురీలజాఱ ఎన్ఱు తిరువడిచొల్లుత్తు రావణన్ సిహ్మాసనస్థనాయిరుక్కచ్చెయ్తేయిఱే; దుర్యోధనాదికళ్ ఫూచల్కళత్తిలేపట్టుకిడక్కఱ అవర్కళై వేదవ్యాసభగవాన్ కణ్డువెఱుత్తు «నాజ్ఞొల్లుత్తుచ్చెయ్యాతే ప్పట్టుక్కిడక్కిఱికోళై» న్ఱువెఱుత్తాప్పోలే వెఱుక్కిఱారెన్ఱుమామ్.

పత్రామ్పాట్టు. — అ॥ (పులైయఱం) «తొణ్డుపూణ్డముదముణ్ణాత్తొఴున్బర్» ఎన్ఱం, పుళ్కఱవ్వకిఱ డకిఱ స్ప్రీతేయెన్ఱుం, యెజ్ఞళైనిన్దికిఱ అదేః; సంసారస్వభావమిజ్ఞనేయిరున్దతు. «తణ్డుహ్రాయ్మాలైమార్పన్» ఎన్ఱాశ్రయణియ్యనాకచ్చొన్నవన్ దూరస్థనాకైయాలే ఎజ్ఞళుకుఱ కిట్టవఱితు, ఇన్నము మాశ్రయిప్పార్కుఱ విలకఱడికళ్ పలవుముణ్డాయిరున్దతు; అన్దత్తడైయుమఱుత్తు ఆశ్రయణీయరైయుం కాట్టిత్తారుమెన్నః ఇజ్ఞే వన్దవతరిత్తు విరోధిని రసనశీలనాన దశరథాత్మజనైయే ఆశ్రయియుజ్ఞోళెన్నిఱార్.

వ్యా. — (పులైయఱమాకినిన్ఱపుత్తొడుచమణరెల్లాం) చతుర్విధమానభౌద్ధరుం, శుపణరుంముదలానవరెల్లాం. (పులైయఱం) నీచధర్మం. అధాకిఱతు-జ్ఞానవిషయమాన పదార్థజ్ఞళుం, జ్ఞానముమేయుళ్ళతు; ఇదిల్ ప్రమాణం ప్రత్యక్షము మనుమానముమేయుళ్ళతెన్బారుం; పదార్థజ్ఞళను మేయజ్ఞళ్, జ్ఞానమేయుళ్ళతెన్బారుం; అనుమేయమాయుం పదార్థజ్ఞళిల్లై, కేవల జ్ఞానమేయుళ్ళతెన్బారుం; అన్ద జ్ఞానముమిల్లై, జ్ఞేయముమిల్లై, సర్వముం శూన్యమెన్బారుం, సర్వత్తైయుం శూన్యమెన్ఱలామో! జగత్తు కార్యకారణరూపత్తాలెనిత్యమాయుం, అనిత్యమాయుం, భిన్నమాయుం, అభిన్నమాయుం, సత్యమాయుం, అసత్యమాయుం, ఇప్పడి అనైకాం

మూ.—కలైయఱక్కఱ్ఱమాన్దర్ కాణ్బరోకేట్పరోతాఀ। తలైయఱుప్పుణ్డుమ్జావేఀ

వ్యా·—తికమెన్బారుమాక విప్పడిచ్చొల్లుకిఱ నీచధర్మం· (ఆకినిన్ఱ) నెన్జుక్కుకళ్లైపోలే వైదికధర్మోత్సవిరుద్ధమాయ్ పఱ్ఱకియదాయ్ ప్పోరు మెన్నై·(ఎల్లామెన్ఱతు)సాఙ్ఖ్యర్, వైశేషికర్, పాశుపతర్, ముదలానవై. ఇవై నీచధర్మమానపడి యెఙ్గనేయెన్నిల్; ఈశ్వరవిభూతియిలే యొరువనై హిమ్సిత్తారుక్కు చ్చొల్లుకిఱపాపఙ్గళు క్కువధియిల్లై· ఈశ్వరనైయు మీశ్వరవిభూతియైయు మఙ్గానాసియాలే అఱ్ఱికొడ్పార్కళవర్ కళితే· అఖణ్డఖణ్డనే ప్రవృత్తరితేయడఙ్గ. (కలైయఱక్కఱ్ఱమాన్దర్) శృతిస్మృతీతిహాసాదికళిల్ తలైనిన్ఱవర్కళాయ్, వేదతాత్పర్యజ్ఞెప్పట్టవర్కళ్. అవర్కళాకిఱాక్-కూరత్తాఴ్వా న్బోల్ వారితే?. (మాన్దర్) మనుష్యర్. (కాణ్బరోకేట్పరోతాఀ) ఇవత్తై నెఞ్జాలేయారాయ్దల్, చెవియాలేకేట్టల్ చెయ్వర్కళో! ఆఴ్వాఀ యిష్టసిద్ధివాళికిఱవర్కళుడనే యిరున్దు తాఴ్త్తువర, ఆఴ్వానుక్కు చ్చొన్నవార్త్తైయైయనుసన్ధిప్పతు. బాహ్యకుదృష్టికళ్ వార్త్తై అసహ్యమాకైయుం, భగవద్విషయం సత్తాధారకమా యిరుక్కైయితే దర్శననిష్ఠైయావతు. (తలైయఱుప్పుణ్డుమ్జావేఀఱ్ఱియఙ్గాణ్మిఀ) నిర్దోషశ్రుతియై ప్రమాణమెన్నిరుక్కుమళవిల్లాదారుక్కు మితువేఆశ్రయణీయ వస్తువెన్ఱుమిడం ప్రత్యక్షత్తాలే సాధిక్కిఱార్, అత్తైకాణుఙ్గోళ్. మఱ్ఱువైక్కాచ్చిక్కైయ్యాలే విట్టాల్ అగ్ని తఀకార్యం శెయ్యమాట్టాతొఱ్ఱకిఱతు అర్థత్తినుడైయ సత్యత్తైయినాలే యితే; అప్పడియే యెన్నుడయ శిరచ్ఛేదంపణ్ణినాల్ అదిఀకార్యమాన మరణమిన్ఱియిలే యిరున్దదాకిల్, దశరథాత్మజనై యాశ్రయణీయ నెన్ఱిరుఙ్గోళ్. ‟ధర్మాత్మాసత్యసన్ధశ్చరామోదాశరథిర్యది। పౌరుషేచాప్రతిద్వన్ద్వస్తద్యైనంజహిరావణిం" ఎన్గిఱ వరబలత్తాలే ప్రతిజ్ఞైయాలేయరుక్క కుడవదల్లాద తలైయరుక్కుక్కుణ్డోమితే! అప్పడియే అఱ్ఱతలై యదిఀకార్యమాన మరణమ్పిరవాదపడియితే యివర్ ప్రతిజ్ఞై. తలైయఱుక్కుమ్జైచ్చతేయుం మరణమిన్ఱియేయొఱ్ఱియ క్ష్యాదుమో

మూ. — శత్తియజ్ఞాన్ మినైయ్యా! శిలైయినాలిలఙ్గై శెత్ఱ
తేవనే తేవనావాన్॥ ౭. వెఱుప్పొడుశమణర్ ముణ్డర్

వ్యా. — వెత్తిల్. (శత్తియజ్ఞాన్ ఙ్మిన్) ప్రత్యక్షికప్పుకిఱతిలే సం శయిక్కైయిన్ అదేనాన్ పణ్ణుకిఱ దృష్టప్రత్యయ ప్రియాతాఙ్గళుక్కోల్. (అంగుల్యా) శయికిఱవర్ కళిడాయ్యాదే కాణ్కైకాక విఱకిఱార్. నీరిన్ ప్రత్యయంపణ్ణ వేణ్డా- పణ్ణినప్రతిజ్ఞైయేయమైయుం, ఆశ్రయణీయనినాన్ నెన్ఱు చొల్లలాకా నోవెన్న (చిలైయినాలిలఙ్గై శెత్ఱ తేవనే తేవనావాన్) వరజాడుత్త దేవతైకళుం, వరముం, కులైయామే చక్రవర్త్తితిరుమకనాయ్ వన్దవతరిత్తు తైయ్యాల్ విల్లాలె యిలఙ్గైక్కైయై యళ్రియచ్చెయ్తవనే యాశ్రయణీయ నావాన్; దేవతైకళ్ తఙ్గళ్ శవటియామల్ రావణనుక్కు వరఙ్గళైకొడుత్తు ప్పినై తఙ్గళ్ కుడియిరుప్పు ఇఴక్కుమ్పడి యవనాలే నెరుక్కుణ్డు పోక్కు ప్పిఱవళవిలే తిరువడికళిలే వన్దువిఴువర్కళ్. అతుక్కుప్పోక్కడి చ్చైయ్కై ఈశ్వరనుక్కు భరమిఱే. బ్రహ్మాదికళ్ వరబలత్తాలే పూణ్ కట్టలఙ్గైక్కైయై సఙ్కల్పత్తాలేయన్ఱియే విల్లాలే యళ్రియచ్చెయ్దవనే యుళ్ళ విరోధియైపోక్కి రక్షిక్కుమవన్. (తేవనే) రావణవధ సమనన్తరత్తిలే తైయ్యుం విల్లుమాయ్ నిన్ఱపోతు వీరశ్రియాల్ వన్ద పుకరైయుడైయవనే ఆశ్రయణీయనావాన్.

వా. రామానుజదాస్.

స్వాపదేశం — అ। (వెఱుప్పు) ఇప్పడి వైదికమర్యాదైయిలేనిన్ఱు దశరథాత్మజనే యాశ్రయణీయనెన్ఱు చొన్నవిడత్తిల్, అఙ్గుత్తైక్కు గుణాతిశయత్తైయిట్టిప్పణ్ణి ఆశ్రయియాదే సమ్సారికళ్ అవికృతరాయిరున్దపడియై కణ్డు ఇఙ్గుకడి, బాహ్యదర్శన రుచికళాకైయాలె, "ఆనపిన్నివర్కళ్ శినత్తైన్ఱు" పెరియపెరుమాళై కుఱిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్

వ్యా. — (వెఱుప్పొడుచమణర్ ముణ్డర్) అర్థకామనిమిత్తమాక వన్దు నిన్ఱబద్ధనమాక భగవదుత్కర్షం జేట్టవాఱే చివిఱ్ఱుక్కొణ్డిరుప్పర్కళ్, వేదప్రతిపాద్యతయావరుం భగవదుత్కర్షత్తైయుం, సమారాధనాత్మకమానజ్యోతిష్టోమాదియుం, శమణరుక్కుం, శైవర్క్కుమసహ్యం. "తిరువాయ్మొఴియున్దనుళ్ళానిన్ఱతెన్నాల్" నాన్కుకొళ్ వారుం, కోమూప్పదుత్తెన్నాల్;

మూ.—విదియిల్ శాక్కియర్ కళ్ నిన్బాల్ । పొఱు
ప్పఱియనకళ్ పేశిల్ పోవదే నోయదాగి ।

వ్యా.—ముట్టిక్కోళ్ వారుమాయిఱే ముణ్డరిరుప్పదు. ముణ్డరెన్నిఱదు-
శైవరై "ముణ్డనీర" నెన్నిఱపడియే యవనుడైయవడివై యిఱే ఇవర్కళుం
ధరిత్తిరుప్పదు. "శమణరాకిఱముణ్డ" రెన్నుమాం (విదియిల్ చాక్కియర్క
ళ్) భగవదుత్కర్షత్తైయఱిన్దు తత్సమాశ్రయణత్తైపణ్ణియనుభవిక్కైక్కిడానభా
గ్యమిల్లాదబౌద్ధర్. (నిన్బాల్ పొఱుప్పఱియనకళ్ పేశిల్) సర్వస్మాత్పర
నాయ్, గుణాధికనాన వున్ పక్కలిలే పొఱుప్పఱియనవాయిరుప్పన శిలవై త్తై
చ్చొల్లువర్కళాకిల్; ఈశ్వరసద్భావత్తైయుం, తద్విభూతిసద్భావత్తై
యుమిల్లైచ్చెయ్వారు మొరుక్షేత్రజ్ఞనై పరదేవతై యెన్బారుమానాల్
వైదికరుక్కు పొఱుక్కప్పోకాతిఱే. అవర్కళ్ శొల్లుమప్పశురం తన్నాయా
లే చొల్లమాట్టామైయాలే (పొఱుప్పఱియనక) వెన్నిఱార్. "తాన్ తీఙ్గు
నినైన్ద" వెన్నుం, అన్ఱి నానతనైశెయ్ శిశుపాలను మెన్నుమిఱే! యవర్కళ్
వార్త్తైయిరుప్పదు. పేచిలెన్నదు శెవికేట్కక్కచ్చొల్లువర్కళాకి లెన్నప
డి. మహాబలి శ్రీప్రహ్లాదాళ్వాన్పక్కలిలేచెన్ను "ఎనక్కు రాజ్యంకుఱైన్దు
వారానిన్నదు; ఇదుక్కడియెన్నెన్ను" కేట్కక్కు; "అసురర్కళుక్కాక
దేవర్కళై నెరుక్కినాయ్, అవర్కళ్ క్షీరాబ్ధియిలేశెన్ను ఆశ్రయిక్క అవ
ర్కళ్ విజయార్థమాక అదితివైయిత్తిలేపుకున్దరుళినాన్; వునై ఐశ్వర్యమ్
ముడిన్దదుకాణెన్న"అవన్ భగవన్నిన్దైయైప్పణ్ణి, శెవిప్పడెత్తు, "కెడువాయ్!
ఎన్మున్నే భగవన్నిన్దైయైప్పణ్ణినాయ్, ఎన్ తలైయఱుత్తాయాకి లెనక్కు
పకరిత్తాయాకవాయ్త్తు; నీయిప్పడిచొన్నదుక్కాక రాజ్యభ్రష్టనావా
య్" ఎన్ను శపిత్తాన్. "విరక్తనానవివన్ రాజ్యత్తైయొన్నాకమతిత్తు ఇప్పడి
శపిప్పానెన్నెన్ను" జియ్యర్ భట్టరై కేట్కక్కు. "నాయైదణ్డిక్కైయాకిఱ
దుఅమేధ్యత్తైవిలక్కైక్కైయన్ఱో" వెన్నఱుళిచ్చెయ్తార్; రాజకుమారనై
దణ్డిక్కైయావదు శాన్తైయుం వెఱుప్పైయుం విలక్కైక్కైయిఱే. (పోవదే
నోయిదాకి) పిళ్ళైత్తిరునఱైయూరఱైయర్ పోలే సత్వప్రచురనాయిఱున్దా
నాకిలిఱే నిన్దైయేనోవాకముడిన్దుపోవదు. అథవా కేట్టాల్ పొఱుక్కప్పో

మూ—కుఱిప్పినక్కడైయుమాకిల్ కూడుమేల్ తలైయైయాఙ్గే।
అఱుప్పదేకరుమఙ్కణ్డా యరఙ్గమానకరుళానే॥ ౨౮.

వ్యా—కాదపడియశక్తనాకిలవర్కళ్ ముకత్తిల్ విఴియాదేపోవదె స్తుమాం "గురోర్యత్రపరీవాదోనిన్దావాపిప్రవర్తతే। కర్ణౌతత్రపిధాతవ్యౌ గన్తవ్యంవాతతోన్యతః" (కుఱిప్పినక్కడైయుమాకిల్) అఙ్గనన్ఱిక్కే యెది రినశిక్కుమ్పడి యిలక్కువాయ్క్కుమాకిల్. కుఱిత్తల్, నినైత్తలుం, కడత్తల్, కిడత్తలుం. (కూడుమేల్) తానవఙ్కైయ్యాలే యకప్పడాద పడి యెదిరియైనిరసిక్కత్తప్పవల్ల శక్తియుణ్డాకిల్ (తలైయైయాఙ్గేయ ఱుప్పదేకరుమమ్) తలైయైభగవన్నిన్దైయైపణ్ణిన విడత్తిలేయఱు క్కైయేకర్తవ్యమ్ (కరుమ) మెన్నదు అవన్ కార్యమెన్నుమామ్, స్వకా ర్యమెన్నుమాం; పిన్నైయవన్ నిక్కైప్పణ్ణక్కేళాతొழియలామ్; భగవ న్నిన్దైపణ్ణి యవన్ తనక్కనర్థత్తై విళైత్తుక్కొళ్ళాతొழియలామ్. అగ్నీ షోమీయహింసైయిల్ యజమాననుక్కుం పశువుక్కుం స్వర్గసిద్ధియు ణ్డాకచ్చొల్లానిన్ఱదిఱే. (కణ్డాయ్) శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ఋషిగళుక్కు విరోధికళాన రావణాదికళైయழియచ్చెయ్ద దేవర్క్కిఱే? యిదు చొ న్నాలేఱువదు. (అరఙ్గమానకరుళానే) కోయిలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దరుళు కిఱదు అవతారత్తిల్ పిఱ్పాడరానారుడైయ విరోధికళైపోక్కుక్కై క్కాకవన్రో వెన్నిఱార్. ఆనృశంస్యప్రధానరాయ్, పరమధార్మికరాన విభీషణ్ వార్ మరణమామెన్ఱు విధిప్పానెన్నెన్నిల్, "నహింస్యాత్సర్వాభూ తాని" ఎన్నిఱదన్నే! అగ్నీషోమీయహింసైపోలె యిరుప్పదొన్ఱిఱే? ఇదు. భగవన్నిన్దైపణ్ణువార్క్కుమ్, భగవదసాధారణరా యిరుప్పార్క్కుమ్ బాధ్యబాధకసంబన్ధమే యుళ్ళదు "ఎణ్ణాదమానిడత్తై యెణ్ణాదపోదెల్లా మినియవాఱే" న్ఱుకడవదిఱే॥

ఒన్పదాంపాట్టు.—అ॥ (మఱ్ఱుమోరెయిత్యాది) అవర్కళ్ శిష్టగ హైకక్కీ "ఇతరదర్శనరుచియాలే యాశ్రయియాయాతిరున్దోమల్లోమ్; దశరథాత్మజనైయిఱే ఆశ్రయిక్కచ్చొల్లుత్తు; అవనాకిలాన్-వాశలుంత డైయుమా యెఙ్గళుక్కుకిట్టవొణ్ణాతా యిరుప్పానొఱుత్తన్, కిట్టినా

మూ.—మర్త్రిరు మోర్ తెయ్వముణ్డే మదియిలా మానిడజ్గాళ్ ।

వ్యా·—లుంవశ్శాదిక శరుకేయిరున్ద అయోగ్యరో యోగ్యరో వెన్బర్ కళ్ళ్; ఆకైయాలే పరావస్థైయోడు, రామావతారత్తోడు వాచియిన్ఱిక్కే యెజ్గళ యోగ్యతైప్పారాదానొరువ నాశ్రయణీయనాక వేణుం, అవనై క్కాట్టిత్తారీరెన్న, ఆకిల్ యోగ్యతాయోగ్యతకళై ప్పారాదే తానేమేల్ విఝున్దుపిషయీకరిక్కుం కృష్ణనైయాశ్రయియుజ్గో ళెన్గిఱార్ ॥

వ్యా·—(మత్రిరు మోర్ తెయ్వముణ్డే) నాజ్గోళ్లుకిఱవ నొత్రియ వేఱో రాశ్రయణీయ్యతత్త్వముణ్డో. ఈశ్వరోహ మెన్ఱిరుప్పారుణ్డా నాలుమాశ్రయణీయనుమాయ్, ప్రాప్తనుమాయిరుప్పాన్ వేరొరువనిన్ఱిక్కే. “యేప్యన్యదేవతాభక్తాః” ఎన్ఱ అన్యారాకవిఱే అవజ్గోళ్లుమ్బోదు జ్గోళ్లు వతు. (ఓర్ తెయ్వం) కడైకట్టియనాంచ్ఛిఱుమపోక్కైక్కు ప్పోలియా య్నిన్ఱ పిన్నైవివేకిత్తాల్ కత్రిక్కులావతు మొన్ఱుమిన్ఱిక్కే. (ఉణ్డే) ఇవనో డుసమానరాయిరుప్పారుణ్డో వెన్ఱు కేట్టక్కిఱారల్లర్ (కిం) శ్శాపార్థమా తల్ “పఝులకమీపావజ్గై దరుళ్గాలలిప్పారా” రెన్ఱాల్ అవనెన్నెదిరి కళుక్కు సుప్రసిద్ధమానవర్థమెన్గిఱారాతల్, సమ్ప్రతిపన్న మానవర్థత్తై యొరువరాలు మిశైయాతొత్రియ వొణ్ణాటిఱే! (మతియిలామానిడజ్గా ళ్) శ్రీణిశతాని సహస్రాణ్యగ్నిః ఎన్గిఱపడియే ఆరాధ్యరనేక రెన్ఱుమిడం శృతి ప్రసిద్ధమన్ఱో వెన్న, వేదాన్తజ్ఞానమిల్లాద భాగ్యహీనరిఱే “చతుర్ బాహారో యత్రసం పమంగచ్ఛన్తిచ్చేవేః, అహంహిసర్వ యజ్ఞానాంభోక్తా, పయిజన్తిపిత్రాన్దేవాః” యెన్గిఱశృతిస్మృతికళిల్ జ్ఞానమిల్లాదవర్ గళిఱే; అఱివుక్కు యోగ్యతైయుళ్ళ జన్మత్తిలేజనిత్తు అఱివుమిన్ఱి క్కేయిరుక్కిఱ భాగ్యహీనర్ కాళ్! “అణ్ విన్దై యేట్రన్డర్ త్తార్ కాళానార్ల్లాతాక్ మానిడవరల్లరెన్నైమ్మన త్తేవైత్తేనే, శెజ్గణ్మాల్ నామంమఱైన్దార్ మానిడమాన్గై య్యేనెన్ఱుం, అసన్నేవసభవతి యెన్ఱుం శొల్లక్కడవతిఱే “తత్ జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తం” ఎన్ఱుం, “తావన్నైయాళ్ కేట్టవనొరువనైయే నోక్కుమణర్వ” న్ఱుంవకుత్తపిషయత్తిల్ జ్ఞానమేజ్ఞానమావదు, అల్లాదవై అజ్ఞానసమానమ్. “విద్యాన్యాశిల్పనైపుణం

మూ.—ఉఱ్ఱపోతన్ఱినీఙ్గ ళొరువనెన్ఱుణరమాట్టీర్ ।
అఱ్ఱమేలొన్ఱఱియీరవ నల్లాల్ దెయ్‌వమిల్లై।
కఱ్ఱినమేయ్‌త్తవెన్దై కళలిణై పణిమినీరే. ౯.

వ్యా.—చెరుప్పు కుత్తత్తక్కు జ్ఞానత్తోపాదియిఱే యితరజ్ఞానం కళ్, ఎఙ్గళుక్కఱివిల్లైయాకిల్ అఱివ నీరరుళిచ్చెయ్యమాట్టీరోవెన్నిల్ (ఉఱ్ఱపోతన్ఱినీఙ్గ ళొరువనెన్ఱుణరమాట్టీర్) నాఙ్గోన్నాలుం ప్రళయం వన్దుకిట్టినపో తాశ్రయణీయరాన దేవతైకళుం నీఙ్గళుమోర్ పుకువాచల్ తేడిత్తిరియుమన్నళవు సర్వాధికనొరువనెన్ఱు నెఞ్జిల్ పడమాట్టీర్, ఉఙ్గళుక్కు ఆశ్రయణీయరాన దేవతైకళ్ రావణాదికళ్కైయిలే నెరుక్కుణ్డుకూప్పిడు మన్ఱైక్కే రక్షక నొరువనెన్ఱు నెఞ్జిలే పడువదెన్ఱుమామ్. (ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టీర్) దేవతాన్తరఙ్గళై యారాధిక్కిఱ నీఙ్గళాపత్తుకళిల్ ముట్టినపోదు అవర్కళోడే యివను మొరువనెన్ఱు బుద్ధిపణ్ణమాట్టీకోళ్. అపునరావృత్తిలక్షణ మోక్షత్తైత్తరుమవన్ పక్కల్ క్షుద్రఫలప్రదరాన దేవతైకళ్ పక్కల్ పణ్ణినవాదరముమిన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱదే! సంసారికళ్ మదికేడు (అఱ్ఱమేలొన్ఱఱియీర్) అఱ్ఱమ్-అఱుది, అఱియామైక్కడి అభిధానవృత్తిక్కు మేల్పడ తాత్పర్యవృత్తి యఱికిఱిలికోళ్. “వచసాంవాచ్యముత్తమం, వేదైశ్చసర్వైరహమేవ వేద్యః, నారాయణాత్పరోదేవోన భూతోనభవిష్యతి। ఏతేన సత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్ సాధయామ్యహం” ఎన్నక్కడవదిఱే. (అవనల్లాల్ దెయ్‌వమిల్లై) అవనైయొழிన్ద దేవతైకళుడైయసద్భావత్తై యిల్లైయెన్గిఱార్గళ్. ఈశ్వరనుక్కు ప్రకారమాయ్‌క్కొణ్డు అద్దేవతైకళుముళర్, ఆశ్రయణీయరల్లరెన్గిఱార్. అవనెన్ఱు మేల్ చొల్లుకిఱ కృష్ణనైనినైక్కిఱార్. “అవనెన్ఱు” నీరరుళిచ్చెయ్‌కిఱవనై యన్నానెన్ఱువిశేషియీర్ నాఙ్గళాశ్రయిక్క వేణ్డార్కళ్ (కఱ్ఱినమేయ్‌త్తవెన్దైకళలిణైపణిమినీరే) ఎన్గిఱార్. కృష్ణనైయెన్నాదే కఱ్ఱినం మేయ్‌త్తవెన్నదు దేవతాన్తరఙ్గళైప్పోలే దురారాధ్యనన్ఱిక్కే సర్వసులభనైక్కాక్క, పశుమేయ్‌క్కైక్కు “అయర్‌వఱుమమరర్కళదిపది” యాయిరున్దత్తోడొక్కుమ్ కన్ఱుమేయ్‌క్కైక్కు యిలేయా

వ్యా.—యాత్తు తిరువుళ్ళముకన్ది ఉప్పదు; స్వరతుణత్తిలేకుఱైయని న్నార్ పక్కలి.లేయితే! తిరువుళ్ళమ్మిణ్డియిరుప్పదు "పచునిఱై మేయ్ప్పాకత్తై" ఎన్గిఅపడియే పశుమేయ్క్కైయుకప్పా. కన్ఱుమేయ్క్కుమిడత్తి లినిదుకన్దిరు క్షం. (కఱ్ఱు) కన్ఱు (ఎన్దై) నానకప్పట్టతుఱైయిలే నీఙ్గళకప్పడప్పారుఙ్గోళ్ (కఴలినైపణిమినీఱే) అచ్చయలుకుఱ్ఱోఱ్ఱు "సుకైన్నాస్వ్యుపాగతః" ఎన్గిఅపడియే నాన్ తిరువడికళిలేవిఴున్దతు; నీఙ్గళుమప్పడియేయాశ్రయియా యుఙ్గోళ్. తాన్ శిటియనాయ్ నిన్ఱునిలైయిలే తన్నైయాశ్రయిత్తారై ప్పోలుఙ్గళుక్కు మవనైయాశ్రయియాయుఙ్గోళ్. యయామి,ఇప్పిరిరోడొక్కు ప శాసనత్తిలే యిరున్దవళవిలే "కర్మభూమియిల్ పుణ్యక్షేత్రఙ్గళిలాయ్ప్పో రువరాఱో" వెన్నుఅసత్యఙ్గోళ్ళలాకాతెన్ఱుంనినైవాలే "నాన్వన్దిక్కుఅ నాళిలెన్నైచ్చొల్లువర్కళెన్న" పకాసనత్తిలేయిరున్దతుపోరామైయాలే "ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయే" న్ఱు "ధ్వంస" వెన్ఱుతలై కీఴాప్పడత్తళ్ళినా నెన్ఱు ణ్డాయిరున్దతు. వేదోపబృంహణార్థమాక ప్రవృత్తమాన మహాభారతత్తిలి న్నవేదార్థఙ్గళుక్కెల్లాం కుఱైప్పట్టిరుక్కుమాకైయా లవన్దన్నైయా శ్రయణీయనెన్ఱు మివ్వర్థఙ్గళుక్కెల్లాం తెన్నరుళిచ్చెయ్దార్.

పత్తాంపాట్టు.—అ॥(నాట్టినాన్) "తణ్డుఱాయ్మాలైమార్వ"నెన్గిఱ దేశవిప్రకృష్టదీర రామావతారత్తై యరుళిచ్చెయ్తీర్. అనన్తరం అదిలుం సులభమానకృష్ణావతారత్తైయరుళిచ్చెయ్తీర్ "అన్దరామావతారత్తోడు కృష్ణావతారత్తోడు వాశియిన్ఱిక్కే ఇరణ్డుమొక్కుం పిన్ పాడరానవెఙ్గళు క్కేన్న" దేశకాలత్తాల్ వన్ద కుఱైతీరకోయిలిలేవన్దు పెరియపెరుమాళ్ కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱార్, అఙ్గే యాశ్రయియుఙ్గోళ్; అవరై యొట్ఱియ మోక్షార్థమాక వేఱుదేవతైయై యాశ్రయిక్కైయావతు, మిడియన్, అశ్రీవాశలిలే ఐశ్వర్యంవేణ్డియిరుప్పారో పోందికణ్డికోళ్! ఎన్గిఱార్.

వ్యా.—(నాట్టినాన్) సత్త్వప్రచురరాయ్తన్నైపఱ్ఱు మళవుడైయా రన్ఱిక్కే యిరుక్కుం రజస్తమఃప్రచురర్కుఱ దేవతైకళైనాట్టినాన్. అతు కుడితన్నరశుపోలే స్వతన్త్రమాయ్మాలైయడియే తిరియప్పక్కావాతే స్వగుణానుకూలమాక దేవతైకళైయాశ్రయిప్పిత్తు "ప్పన్నై చేతనరితేనమ్

మూ.—నాట్టినాన్ తెయ్వ మెఙ్గుం నల్లదోరరుళ్
తన్నాలే। కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గ

వ్యా.—వాశియఱిన్దు నమ్మై ప్పిఱప్పఱుక్కుమవర్ కళై” న్ఱుం నినైవాలే యా
యిత్తు దేవతైకళై నాట్టిత్తు. (నాట్టినాన్) ఉపఘ్నత్తై ప్పఱ్ఱాదకొడిపోలే
యాయిత్తు, ఈశ్వరనుడైయ వాత్సల్యభావత్తైయొழிయ దేవతైకళుడైయ
సత్తాదికళ్ ఇరుప్పతు; శుళ్ళికాల్ నాట్టినాప్పోలె యిరుక్కిఱ తాయిత్తు.
“నిలుత్తినాన్ దైవఙ్గళాక” వెన్నక్కడవతిఱే (తెయ్వ మెఙ్గుమ్) అయ్యా
నెన్ఱుం, ఎఙ్గుమూక్కి వెన్ఱు మిత్తెయ్యాకవా చణ్డాలమాశ్రయణీయ్యర్:
కళ్ కొణ్డాన్ “విష్ణురా మ్యాభగవతః” ఎన్ఱుం, “ఇత్తైయవరవరవర్ విధివழி
యడైయనిన్ఱనఱే” యెన్ఱు శొల్లక్కడవతిఱే. ముదల్ తన్నిలే యివత్తై
ముముక్షు సిసృక్షైయాకస్పృష్టిత్తు, పిన్నై వేదచక్షుస్సైయుడైయిత్తు
విట్టాల్ గుణానుకూలమాక దేవతైయైయాశ్రయిత్తు అవైత్తినుడైయ స్వ
భావఙ్గళైయుణర్ వాశియైయుమఱిన్దు నమ్బక్కలిలేవఱుకిఱినవెన్ఱాయిత్తు
దేవతైకళై స్పృష్టిత్తతు. అతు పేకొళ్ కొణ్డ మూఢప్పడర్న్దు అవర్కళ్
పక్కలిలే ఆదరత్తై ప్పణ్ణి తన్బక్కలిలే వైముఖ్యత్తై పణ్ణుమ్పడియాయ్ విట్టతు.
(నల్లతోరరుళ్ తన్నాలే) తాన్ నినైత్తవழிయే తన్నుడైయహితమఱిన్దు
పోకాదేనో వుపట్టనవాకాదేయెన్ఱు కృపైపణ్ణినానాయిత్తు (నల్లతోరరుళ్)
ఇవైత్తినుడైయకర్మానుగుణమాకవాతల్, ఆశ్రయానుగుణమాకవాతల్,
పణ్ణుమరుళ్ పోలన్ఱిక్కే “కృపయా కేవల” మెన్నిఱపడియే యివైత్తిన్ మర్గ
తిమైక్కణ్ణు పణ్ణుమరుళ్, ఇవర్కళ్ తన్నామ్దనైయైయఱిన్దు అనుసన్ధిత్తు
అనుకనుతపిక్కవుమఱియాదే యిరుక్కచ్చెయ్తే పణ్ణుమరుళిఱే ?
(నల్లతోరరుళ్) ఎన్నైయాలే కీழே దేవతైకళై యున్డాక్కినైత్తదుం
అరుళినాల్ర్య మెన్నిఱతు (అరుళ్ తన్నాలే కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గమ్) చిల
రెణ్ణరుక్కుకాట్ట వేణు మెన్నకాట్టుకైయన్ఱియే మునైక్కడుప్పతీర త్తై
యిలే పేచ్చువారైప్పోలే తన్నళ్ళమైయాలే కాట్టినానాయిత్తు. ఇరున్దకి
ళిచ్చిలైయోడే రత్నత్తై క్కొడుప్పారైప్పోలే కోయిలోడే కూడవాయిత్తు
తన్నై క్కాట్టికొడుత్తతు. ఇవర్కళ్ దోషం, యివర్కళాశ్రయిక్కిఱ దేవ

మూ.—ముయ్పవర్ కుఱ యుయ్యుంవణ్ణం। కేట్టిరేనంబిమీర్
కాళ్ కెరుడవాకననున్నిర్కఱ। చ్చేవైత్తన్మడి
యకత్తు చ్చెల్ వంపార్ త్తిరుకిఱన్నీరే॥ ౧౦.

వ్యా.—తైకళోడు వాశియఱ తన్జాంనిహైత్తు యుణర్న్దు రక్షుకాపే త్తైయుజ్ఞానవస్తు నాముటియోమాక వోణ్డాదెన్ఱు రక్షకనానతనై ఎ సన్నిహితనాక్కివైత్తాన్. ఇతు తానార్క్కెన్నిల్ (ఉయ్పవర్కు) ఉజ్జీవిప్పారై న్బారెస్లారుక్కు మొఱుక్కుమాయిత్తు. "ఇవన్ నిఱులిలేయొఱుజ్ఞో" మెన్బారై యేవేణ్డువతు. ఇతు జీవనమానవోపాది దేవతాన్తరభజనముం బన్ధకమాకైయాలే సంసారహేతువెన్నై. (ఉయ్యుంవణ్ణమ్) దేవతాన్తరముఖివాక తచ్ఛరీరిరై యారాధిక్కైయు ముజ్జీవన ప్రకారమానాలు వదు అధికృతాధికారం, కోయిలై వన్దాశ్రయిత్తు జీవిక్కై సర్వాధికారమ్. (కేట్టీరేనమ్బిమీర్ కాళ్) భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయలాభత్తాలే పూర్ణరాయిరుప్పుళ్ల నీఙ్గళ్ ఇవ్వర్థత్తై క్కేట్టిక్కోళ్ళేయెన్గిఱార్. సర్వేశ్వరన్ సన్నిహితనాయిరుక్క దేవతాన్తరఙ్గళై యాశ్రయిత్తు అత్తాలే పూర్ణరాయిరుప్పుళ్ల నీఙ్గళ్ కేట్టిక్కోళ్ళవుమామ్. సంసారికళానైక్కు ప్పాదువార్రైప్పోలేయిఱుక్కైయాలే యుఱ్ఱి "కేట్టీరే" ఎన్గిఱార్. (కెరుడవాహననుమ్నిర్కఱ) కెరుడవాహననిఱే? ఆశ్రయణీయన్. తిరువడిక్కు ప్పుత్తిలే నత్తఱిక్కవిరుత్తల్, తిరువాళియై చ్చెలియాదేపిడిత్తల్, సాక్షాల్లక్ష్మియై యెనక్కొన్దల్ చెయ్యునవైత్తల్ ఒన్దేయన్నెయుమిఱే! సర్వేశ్వరనానైక్కు. తన్బక్కలాశా లేశముడైయారిరుప్పిడత్తే కొణ్డువన్దుకాట్టుం పరికరముడైయవన్ నిర్కఱ. (నిర్కఱ) వెన్గిఱతు, "ఆశయాయదివారామః" ఎన్గిఱపడియే అవసరప్రతీక్షునాయ్నిర్కఱ. దేవతాన్తరఙ్గళ్ పక్కల్ పోమిడత్తిల్ యివనైయతిక్రమిత్తు పోకవేణ్డుమ్బడి యివనుడైయ ప్రత్యాసత్తియై చ్చొల్లుత్తాకవుమామ్. (శేట్టైతన్మడియకత్తుచ్చెల్వమ్బార్త్తిఱుకిఱన్నిఱే) అశ్రీ కిట్టిచ్చేవైయిలే ధనంవాఙ్గపిఱుక్కిఱికోళ్ళే; అలక్ష్మిపక్కలైశ్వర్యత్తై ఆకాంక్షిత్తిఱిక్కిఱికోళ్ళే. ఇతరదేవతైకళై ఆశ్రయిత్తు మోక్షంపెఱవిఱుక్కైయాకిఱవితుఅశ్రీపక్కలైశ్వర్యంవేణ్డియిఱుక్కై

మూ.—ఒరువిల్లాలోఙ్గు మున్నీరడైత్తు

వ్యా.—ఇఱే. బన్ధకమాయ్ క్షుద్రమానఫలఙ్గళై త్తరుం దేవతైకళై యాశ్రయిత్తు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షత్తై లభిక్కప్పోమో. అవఙ్గళై క్కాట్టి వేణ్డుకిఱదు కొణ్డైకళ్ ఉతియిఱే. అప్పడియే ఇవర్కళ్ మతిప్పై యుమఱ్ఱైక్కు ఇఱే. రజస్తమః ప్రచురరై యాశ్రయిత్తు నిత్యసత్త్వస్థర్ పెరుం పేఱిఴన్దు పోఙ్గనెపెఱుమ్పడి. భగవత్ప్రావణ్యరానవర్కళ్ దేవతాన్తరఙ్గళై తృణీకరిత్తిరేయిరుప్పతు. రుద్రనుం దేవియుమ్బోకానిర్క భగవత్ప్రా వణనాయిరుప్పానొరువన్ అవర్కళైయనాదరిత్తు తన్ వస్త్రత్తైక్కత్తినా నెన్నత్తైనినైప్పతు.॥

పదినోరాయిరప్పడి.—అ॥ (ఒరువిల్లాల్) ఇప్పడి సౌలభ్యకాష్టైయై యుపదేశిక్కచ్చెయ్తేయుం అవిక్కృతరాయిరుక్కిఱ సంసారికళైక్కుఱిత్తు నానాశ్రయణీయనాకచ్చొన్న చక్రవర్త్తితిరుమకన్ పిఱ్పాడర్క్కు తవ విఙ్గేవన్దు కణ్వళర్న్దరుళానిర్క భాగ్యహీనరాలే తిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి పిఴైక్క మాట్టాతే కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కుకిఱకోళేయెన్ఱు ఇ న్నాతాకిఱార్.

వ్యా.—(ఒరువిల్లాల్) కైక్కొట్టి త్తోరువిల్లాలేయాయ్త్తు కడలై యడైత్తతు; అతుక్కుడి సొన్నెన్నిల్; సముద్రత్తైయడైత్తు వఴివేణ్డిక్కిడన్ద విడత్తిలేవన్దు ముఖఙ్గాట్టిత్తిల్లై; ఇతునఙ్గుణత్తుక్కు ముఖఙ్గాట్టుమతాయిరు న్దతిల్లై. "చాపమానయసౌమిత్రే" యెన్ఱు "కొణ్డువాతకాన్నై" యెన్ఱు కైయ్యిలేవిల్లైవాఙ్గి యుళ్ళిల్లా లెదిర్కళ్ పకల్ తణ్ణిళిప్పణ్ణినాలుం పణ్ణా దవాశీ విషోపమమాన వమ్బుకళైవిట్టార్. (ఓఙ్గుమున్నీర్) కడలినుడైయ స్వాభావికమాన వేగత్తై చొల్లుకిఱదు; కయ్యుంవిల్లుమాయ్ నిన్ఱపెరవుటై పైప్పకణ్డు కీఴ్మణ్ కొణ్డు మేల్ మణ్ణెఱిన్దు కొన్దళిత్తపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇతుతాన్ ఆర్త్తిక్కు అఙ్గుమతన్నై అమ్బుక్కురఙ్గుమతిఱే. ఉపాధ్యాయర్ కైయ్యిల్ కసైకణ్డు శిఱుప్రజైకళ్ కాలిలేవిఴుమాప్పోలే తిరువడికళిలవుం వన్దు వెళ్ళజోఱ్ఱత్తదాయ్త్తు. "సముద్రస్యతతః క్రుద్ధో రామోరక్తాన్తలో చనః" ఎన్నక్కడవతిఱే. (అడైత్తు) నాలిరణ్డమ్బువిట్టవాఱే ముకజాట్టి

మూ.—లకజ్గళుయ్య । చ్చెరువిలే యరకర్ కోనై
చ్చెత్తనజ్జేవకనార్ ।

వ్యా.—ముదు కెడుత్తుక్కొడుత్తవాఱేయతిన్నే లేయాయ్ త్తణైకట్టిత్తు; అవ్వైయాల్ కల్లాలన్ను కడలైయడైత్తతు; విల్లాలెన్నై. ఇజ్ఞనన్నాకిల్, ఇట్టవిట్ట మలైకళెల్లామాఴ్న్దుపో యడైత్తదాయ్ తలైకట్టాతు (ఉలకజ్గళుయ్య) పాతాళం, భూమి, అన్తరిక్షం, స్వర్గం, ఇవ్వులకజ్గళుయ్య, రావణనుడైయ వరబలత్తాలేయివ్వులకజ్గళెల్లాం మఴ్రిన్ది ఱే కిడన్దతు. ‘‘నయష్టవ్యం నదాతవ్యం నభోక్తవ్యం కథఞ్చన” ఎన్ఱు యజ్ఞజ్గళై విలక్కియుం, అమ్బాలే యిన్దారి దిక్కైజయిత్తుం, బహుముఖమాకినలిన్దాన్. అవనై యఴ్రిత్తపిన్బాయిత్తు లోకజ్గళుజ్జీవిత్తతు. అజ్ఞనన్నియే ‘‘ సేతుం దృష్ట్వా సముద్రస్య” ఎన్గిఅపడియే అశుద్ధరానవర్ కళుమిత్తైదర్శిత్తు శుద్ధరాప్పడియడైత్తెన్ను కిడక్కుఞ్జేమాట్టవు మామ్. (శెరువిలే) మాయామృగత్తైకాట్టి రాజపుత్రర్ కళైయకత్తి త్తిఅన్ను కిడన్దవాళలిలే నాయ్ప్పుకిఱుమాప్పోలే తనియిఱుప్పిలేవన్ను పిటి త్తకొణ్డుపొయ్యైపోలన్నియే, పత్తుమ్బత్తాకయుద్ధత్తిలే. (అరకర్ కోనై) నాన్ రాక్షసరాజా వెన్ఱు తన్పరికరత్తైప్పార్త్తు అభిమానిత్తిరున్ద వనై. తానన్దవక్రమ మ్బణ్ణుమ శవన్నియే దుర్వర్గత్తుక్కైయ వోదుజ్గ నిన్ఱు లాయిరున్దవనై. (శెత్త) అవన్ కణ్ ముకప్పే పరికరభూతరైయఴ్రిత్తు, ప్రజకళైయఴ్రిత్తు, తన్దలై త్తఱైయిలేవురళ త్తఞ్జణ్ణాలే కాణ్ పారిత్తైయా మ్బడియిరుక్క త్తాజ్గాణుమ్బడియో రోతత్తైయాకవఱుత్తిఱే! యవనై యఴ్రియచ్చెయ్తతు. ‘‘గచ్ఛానుజానామి” (నజ్జేవకనార్) ఈశ్వర త్వత్తాలే శేవకనారెన్నిమారల్లర్; శేవకవాశియాలే; అదాకిఱమ, వైయి లక్కైక్కు శేవిక్కుమవనెత్తై. అతాకిఱతు, ఓరజ్జలిక్కు త్తానుళ్లత నైయు మివనైసేవిక్కైక్కు. లాయ్తలైయత్తత్తత్తు విఱ్రత్తోడుత్త తలైవ నిఱే. అనన్యగతికళాన నంపిరోధివర్గత్తై ప్పిరాట్టియోట్టై సంశ్లేషవిరోధియై ప్పోకిక్కినాప్పోలేపోక్కుమాణ్ పిళ్ళైయెన్నుతల్. ఎల్లారుక్కుదర్శమాన పిరాట్టిక్కుత్తవుక్కైయాలే నమక్కుతపినానెన్ఱు ఎల్లారుక్కుళ్ళొల్లలామ్బ డియిఱుక్కైయాలే నజ్జేవకనారెన్నుతల్ · నజ్జీయ్యార్ ఇప్పాట్టైకేట్టవన్ను

మూ.—మఱువియ పెరియకోయిల్ మదిట్టిరువరఙ్గ
మెన్నా । కఱువిలే తిరువిలాతీర్

వ్యా.—తమ్మిలే యనుసన్ధిత్తు ప్రకాశిక్కిఱార్ వారు శేవకను మొరుత్తి యుం వివాదం పణ్ణినవళవిలే యవనుక్కు వళ్ శొన్న వార్త్తైయై కేట్టు విద్ధరా నవ వార్త్తైయై యనుసన్ధిప్పతు; అతాకిఱతు, పిణఙ్గినవళవిలే వున్నాలెన్నై ఎ యెజ్ఞెయ్యలాం, యేఱిట్టుక్షం, పేదైక్షమన్నో శామన్దనార్ ప్పత్తిరఙ్గ ట్టిత్తెన్నాళ్. భట్టరై యాశ్రయిత్త శోళశిఖామణి పల్లవరాయరుక్కు “రామలక్ష్మణసుప్తాసా” ఎన్నిఱ శ్లోకత్తైయరుళిచ్చెయ్తు కడల్ కరై యిల్ వళ్ళియైనినైత్తిఱుమెన్ఱరుళిచ్చెయ్దత్తైయనుసన్ధిప్పతు. అత్తైక్కూర డక్కేట్టిరున్ద నఞ్జియ్యారుం, పిళ్ళైపిఱుప్పత్తెయరుం, శ్రీగోవర్ధనదాసరు మాకవితురుక్కు శ్చేర్న్దిరున్దతెన్ను “ఇవైతుణైమఱ్ఱెన్నెఞ్జే” ఎన్నిఱ పాట్టై యనుసన్ధిత్తార్కళ్. ఆకవనన్యగతికళాన నమక్కుత్తఙ్గం చక్ర వర్త్తిత్తిరుమకనై. (శేవకనార్ మఱువియ పెరియకోయిల్) రావణ వధంపణ్ణి వినైయఱ్ఱు పిన్బు అవతారత్తిల్ పిర్ప్పాడుక్కు ముదవుకై శాక్కవాయ్త్తు కోయిలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు. రేఫాన్తమాత చ్చొల్లిత్తు పూజ్యవాచియన్తు, శేవకఱ్ఱిలుఱైపైప్పచ్చొల్లుత్తు (మఱువియ) తిరువుళ్ళంపొరిన్దు నిత్యవాసమ్పణ్ణుం దేశమ్. పరవ్యూహవిభవఙ్గళిఱ్ కాట్టిల్ కోయిలిల్ పొలుత్తఙ్గొల్లుకిఱదు (పెరియకోయిల్) కోయిలిల్ వఱుప్పైయెనినైత్తన్న “రాజావిష్టదత్తేయిఱున్ద నినైప్పిట్టానెన్నాల్ పినైన్ఎ యవన్దట్టాలుం మాఱ్ఱినినైప్పిడవొణ్ణాతా యిరుక్కుమ్ దేశగౌరవత్తై ప్పత్తిచ్చొల్లుకిఱదు; అదావదు, సంసారికళ్ కార్యంపిఱర్కైక్క య్యాతిఱే. “దేశోయం సర్వకామధుక్, విష్ణోరాయతనం మహత్” (మదిట్టిరువరఙ్గమ్) కణ్వళర్న్దరుళుకిఱవివరుడైయ సౌకుమార్యత్తైక్కణ్డు వేణ్డాతపడి మది ళైయుడైత్తాయిరుక్కై; యివ్వస్తువిన్బేర్ మైయఱిన్దిరుక్కుం తిరుమఙ్గైయా ఴ్వార్ పోల్ వారిట్టమదిళిఱే (ఎన్నా) ఉడమ్బునోవ వేణ్డా, ఓరుక్కి మాత్రమేయమైయుమ్. అవరుడైయగుణచేష్టితఙ్గళైప్పఱ్ఱిన తిరునామం వేణ్డా, దేశస్పర్శియాన తిరునామమేయమైయుం (కఱువిలే తిరువిలాతీర్)

మూ — కాలత్తైక్ కళిక్కిన్ఱీరే॥ ౧౧. నమనుంముద్గలనుమ్పేశ

వ్యా.— సుకరమాయిరుక్క నీఙ్గళ్ నాదరిక్కిఱ అమగర్భత్తిలుంభగవత్క టాక్షమిల్లానైయిఱే "జాయమానంహిపురుషంయంపశ్యేన్మధుసూదనః" యెన్ఱిఱవడియే గర్భవాససమయత్తిల్ దయనీయత్తైయైక్కణ్డు కుళిర నోక్కవతొరునోక్కుణ్డు, ఆదివనుక్కు భగవత్ప్రపన్న్యమాకిఱసమ్పత్తు కుడ; అమవుంపెరాతవర్కళా కాదే నీఙ్గళెన్ఱిఱార్. 'కరువరఙ్గత్తుళ్ కిడన్దుకైతొళుతేన్ కణ్డేనేన్నుం, కరుక్కోట్టియుళ్ కిడన్దు కైతొళుతేన్ కణ్డేనెన్నుఙ్గొల్లక్కడవదిఱే (కాలత్తైక్కళిక్కిన్ఱీరే) "విచిత్రాదేహ సమ్పత్తిరీశ్వరాయనివేదితుం" ఎన్ఱిభగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు కణ్డకాలత్తైవ్యర్థమేపోక్కుకిఱీకోళే. కాలకృతపరిణామమిల్లాదదేశత్తినిన్ఱు మిఙ్గే వన్దుకిడక్క నీఙ్గళ్ వ్యర్థమేపోక్కువదే. నిత్యసూరికళ్ నిత్యానుభవమ్పణ్ణా నిఱ్క అత్తైవిట్టుఙ్గళుక్కైయ వవసరమ్పార్త్తుక్కిడక్క నీఙ్గళ్ కాలత్తైవ్యర్థమే పోక్కువదే; నిత్యసూరికళనుభవ ముఙ్గళుక్కువేణుమెన్ఱు అమసాత్మ్యక్క కాక విఙ్గేశిరమంశెయ్విక్కైక్కువన్దు కిడక్క నీఙ్గళన్యపరరాయ్త్తిఱికి ఱికోళే?యెన్ఱిఱార్.

పన్నిరణ్డాంపాట్టు.— అ॥ (నమనుం) "వాయాలేతిరునామత్తై చ్చొల్లచ్చొన్నీర్;ఎఙ్గళ్ పాపత్తాలే బహుజల్పమ్పణ్ణుమరాకానిన్ఱోం; తిరునామఙ్గొల్లశక్తరాకిఱిలోం" ఎన్న. "ఆకిల్ శ్రవణమాత్రత్తిలేతిరునామముత్తారకమెన్ఱు" ముద్గలోపాఖ్యానముఖత్తాలేశొల్లి యిప్పడిపట్ట ప్రభావత్తైయుడైయ వనూర్కోయిలెన్ఱు జీవిక్కలాయిరుక్క దుఃఖిక్కాగికళావదే! ఎన్ఱు ఇవర్కళనర్థత్తైప్పొఱుక్క మాట్టుకిఱిలేనెన్ఱిఱార్॥

వ్యా.—(నమనుంముద్గలనుమ్పేశ) పణ్డుముద్గలనెన్బా నొరువన్ పాపప్రచురనాయ్ వర్త్తిక్కిఱనాళిలే ధేనువై దానంపణ్ణుకిఱసమయత్తిలే "కృష్ణాయ" ఎన్ఱుకొడుత్తాన్; పిన్బవనుడైయ మరణదశైయిలే యమభటర్వన్దు నెఱుక్కి యమన్బక్కలిలేకొణ్డు శెల్ల యమన్దానివనై యెదిర్కొణ్డు సమ్భావిక్క, "ఉన్ఱుడైయభటరెన్నై నెఱుక్కికొణ్డువర నీసమ్భావియానిన్ఱాయ్; ఇతుక్కు హేతువెన్నెన్న" "ఉన్ప్రభావమవర్

మూ.—నరకిల్ నిన్ఱార్ కళ్ కేట్కిల్ । నరకమేశువర్కళ్
మాకమ్ నామఙ్గళుడైయనమ్బి ।

వ్యా.—కళుమరిన్దిలర్, నీయుమఱిన్దిలై; ఒరుకాల్ తిరునామత్తైచ్చొల్లి
న్నాయేకా” ఎన్ఱు అత్తైప్రసఙ్గికర్, ఇఙ్గనే ప్రసక్తానుప్రసక్తమాక పిత్తై నర
కానుభవమ్పణ్ణుకిఱవర్ కళ్ కేట్కిల్ వనన్తరమవ్విడన్దానే ప్రాప్యభూ
మియామ్ ఎన్ఱు చొల్లిప్పోరువదోరుకత్తైయుణ్డు, అత్తై ఇఙ్గేశొల్లుకిఱతు.
(నమనుమ్ ముద్గలను మ్పేశ) ముద్గలభగవాన్ “సతాం రక్షణం హే
తువెన్నెన్ఱు” శొల్ల, “మున్నే తిరునామఙ్గళై న్నాయేకా ఎన్ఱు” ఇవన్ ప
వాయ్ త్తు పిఱన్దతు. యమన్దనక్కుప్పావనమాక త్తిరునామఙ్గళై న్నానల్లన్”
ముద్గలజ్ కేట్కవనుపదేశిత్తానల్లన్, నారకికళ్ తఙ్గళ్ చెవికళనలివ్వ
ఇవైత్తు కిళనిప్పోకుడియెన్నెన్ఱు శొన్నానల్లన్. “తిరునామఙ్గళై న్నా
నౌఱువర్ నరకమ్పుకార్” ఎన్ఱుతన్పదత్తుక్కు హానివరుకిఱదో ఎన్ఱు శొ
న్నానిత్తనై. “కిన్త్వయానార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః” ఎన్ఱవర్ కత్తై
గర్హిత్తుచ్చొన్నానల్లన్. (నరకిల్ నిన్ఱార్ కళ్ కేట్కిల్) పాపఙ్గళై
కిఱసమయత్తిలే యనుభవిక్కుమిణ్డుప్రాయశ్చిత్తఙ్గళుమ్ సమయత్తిలే
కేట్టార్ కళుమల్లర్, పాపత్తినుడైయ ఫలానుభవమ్పణ్ణుకిఱవళవిలే యా
ఏత్తు కేట్టదు; అప్పోదు తానుమ్ సమిత్పాణికళాయ్ కేట్టవర్ కళుమల్లర్.
ప్రాసఙ్గికమాక త్తిరునామఙ్గళైవిప్పట్టవిత్తనై. పాపఙ్గళైకిఱ వళవిలే
ప్రాసఙ్గికమాకవుమొరుత్తర్ తిరునామఙ్గళై న్నారిల్లైయో; అప్పోదు కేళా
తొళివానెన్నెన్నిల్; అప్పోదు విషయప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద శెరుక్కాలే చెవి
ప్పడాదు, ఇప్పోదు దుఃఖానుభవమ్పణ్ణుకిఱవళవాకైయాల్, “ఆరోఒరునల్ వా
ర్త్తైచ్చొల్లువార్” ఎన్ఱుమ్ దశైయాకైయాలే శెవిప్పడుమ్. (నరకమేశువర్కళ్
మాకమ్) అన్దనరకన్దానే భోగభూమియోడొత్తదు; మాఱినినైప్పిడుమత్త
నైయిఱే వేణ్డువదు. “విభీషణవిధేయం హి లఙ్కైశ్వర్యమిదం కృతం” ఎన్ఱి
ఱపడియే “రావణసమ్బన్ధత్తాలే దుష్ప్రకృతికళుక్కు స్థానమానలఙ్కై సా
త్త్వికర్కు స్థానమాకిక్కొడుత్తాప్పోలే. “ఇప్పడి నరకన్దానే స్వర్గమా
మ్పడిపణ్ణుకిఱదు నామియో” ఎన్నిల్ (నామఙ్గళ్) తిరునామప్రభావ
త్తాలే వన్దదామ్ ఎత్తు (నామఙ్గళుడైయనమ్బి) ఇత్తిరునామఙ్గళైయుడైయ

మూ.—అవనతూరరఙ్గమెన్నా తయర్ త్తువీర్ న్దరియుమాన్దర్ ।
కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱా రెన్నదనుక్కే-కవర్ కిన్ఱేనే॥ ౧౨

వ్యా.—నాక్కైయాలేపుఱ్ఱలనాయిరుక్కుమవర్. ఎల్లానన్మైకళు న్దనైవ్వు ప్పత్తిస్ప్పెఱవేణ్డుమప్పడియిరుక్కుమవనుక్కు మేత్తముణ్ణాయపణ్ణిక్కొడుక్క వల్ల యాయ్ త్తు త్తిరునామమిరుప్పదు "దేవో నామసహస్రవాన్" "పేరా యిరఙ్గొణ్డదోర్ పీడుడైయ" నెన్ఱుఞ్జొల్లక్కడవదిఱే "నారణ్ణా తన్మై న్నైనరకంపుకాళ్" "నారాయణశబ్దమాత్రం" (అవనదూరరఙ్గమెన్నాదు) ఇప్పడిపూర్ణనానవన్ నిత్యవాసమ్పణ్ణుందేశం కోయిలెన్ఱు మివ్వళవు కిడీ రివనుక్కు నేరిమ్. నేరిమియల్పమాయ్ ఫలజ్గన త్తిఱుక్కచ్చెదేయుం ఇత్తైచ్చొల్లవొట్టాదపాపత్తి జ్ఞనమిరున్దపడియెన్. ఇప్పడితిరునామఙ్గ ళ్లువారఱుకిఱుక్కలాకా దెన్బారుమవర్ కళైనాట్టినిన్ఱుం పోకత్తురత్తువా రుం, తిరునామఙ్గొన్ఱదువేహేతువాక హింసిప్పారుమాయిఱే ? సంసా రమిరుప్పదు. ఒరువనుడైయ వన్తిమసమయత్తిలే తిరుమన్త్రత్తైయుపదే శిత్తు "ఇత్తైచ్చొల్లా" యెన్నా "అమాకిల్ చ్చొల్లిప్పార్ కిఱఱే వెన్ఱైత్తై యే యనేకమురుచ్చొల్లి యదు తన్నై చ్చొల్లాదేచెత్తుప్పోనాన్. ఇరణ్డుమ ఱురమొత్తిఱుక్కచ్చెయ్ దేయుఞ్జొల్లవొట్టు త్తిల్లైయిఱేపాపఫలం(అయర్ త్తువీర్ న్దు) వకుత్తవన్తిరునామత్తై విస్మరిత్తువిషయప్రవణరాయ్ కొణ్ డుతలైకీర్ న్దాకవిఱున్దు. "మఱన్దేనున్నై మున్నమెన్ఱుం" "యన్మహా త్తంతుణంవాపి" ఎన్ఱుఞ్జొల్లక్కడవదిఱే(అఱియమాన్దర్) తిరునామఙ్గ ళ్లుకైక్కు యోగ్యమాననాక్కు ప్పడైత్తవర్ అన్దమనుష్యర్, "తాము ళ్ళరే" ఎన్గిఱపాట్టైయుం, "నావాయిలుణ్డే" ఎన్గిఱపాట్టైయుఞ్జొల్లిక్కొళ్ వదు. (కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱారెన్ఱు)దుఃఖత్తైయకప్పడువదేఎన్ఱు(అదనుక్కే కవర్ కిన్ఱేనే) అదనుక్కే క్లేశప్పడానిన్ఱేనెన్గిఱార్. సుఖరూపరాయ్తిరు నామస్మరణత్తాలే యానన్దనిర్భరరాయిరుక్కైక్కు యోగ్యరానవర్ కళ్ దుఃఖభాగికళావతే యెన్ఱిఱే ? యివర్ క్లేశప్పడుకిఱదు. అవధారణత్తాలే ఇనక్కుక్కుఱైతల్, ఇనక్కుమ్బిరరుక్కఙ్గైదల్ చ్చెయ్యవొణ్ణాదపడి సం సారికళ్ దుఃఖమెనక్కాత్తిప్పోకిఱదిల్లై యెన్గిఱార్. (కవలై) తున్బమ్॥

మూ.—ఎఱియునీర్ వెఱికొళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం ।
వెఱికొళ్ పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్ కోనైయేత్తా ।

పదిమూన్ఱామ్ పాట్టు.—అ॥ (ఎఱియునీర్) సంసారికళైనోక్కి—హి తఞ్జొల్లుకైక్కానవర్ కళుక్కు సహ్యమానవాఱే ఇవర్ కళ్ దుష్కృతికళె త్త పారాదేమఱ్ఱతిలై ప్రాప్తస్వగతమాక ఇవర్ కళ్ స్వరూపం భగవదధీనమా యిరుక్కప్పడియై యఱిన్దిలర్ కళేయాకిలు మోరుపాధియాలన్ఱియేవాయాలే తిరువరఙ్గమెన్బార్ కళాకిల్ సంసారంకాణ్బరి న్దుపోప్పమాకాదేయెన్గిఱార్ ॥

వ్యా.—(ఎఱియునీరిత్యాది) ఎఱియానిన్ఱుళ్ళనీరైయుడైత్తాయ్ అసాధారణమాన గన్ధత్తైయుడైత్తాన కడల్ చూழప్పట్ట మహాపృథివియిలుళ్ళచేతనవర్గమడఙ్గలుమ్. (ఎఱియునీరెన్నుమ) త్రిపాద్విభూతియిలే యసఙ్కుచితమాక విరుక్కైక్కు యోగ్యరానచేతనర్ "వెళ్ళత్తిడప్పట్టనఱియినమోపాలే" ఎన్గిఱపడియే క్షుభితమాననీర్ వెళ్ళత్తుక్కు క్కైయిలుక్కు అసఙ్కోచం తోన్ఱుకైక్కాక (వెఱికొళ్ వేలై) యెన్నుమ శాత్తిన త్తిరుత్తుళాయిన పరిమళత్తైయనుభవిక్కైక్కు యోగ్యరానచేతనర్ సముద్రత్తినుడైయ దుర్గన్ధత్తుక్కిలక్కాయిరుక్కిఱ అవనర్థన్ఱోన్ఱుకైక్కాక. (మానిలం) పఞ్చాశత్కోటివిస్తీర్ణైయానపృథివి. (ఉయిర్ కళ్) దేహసమ్బన్ధమన్ఱిక్కే శ్రీకాస్తుభమ్పోలే ఈశ్వరనుక్కు ప్రియవిషయమానవస్తుక్కిడీరెన్నై. (ఎల్లామ్) స్వాతన్త్ర్యత్తైయుడైయ నడత్తక్కడవదాన దేవవర్గత్తోడు అవర్ కళుక్కు క్కడిమక్కళాన మనుష్యవర్గత్తోడువాశియఱ సకలచేతనరుం, (వెఱికొళ్ పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్ కోనైయేత్తా) పరిమళత్తైయుం, శెవ్వియైయుముడైత్తాన తిరుత్తుళాయ్ మాలైయాలే యలఙ్కృతనాయిరుక్కుమిరుప్పుక్కుత్తోన్ఱ నిత్యసూరికళేన్ఱుమాపోలే యివర్ కళైయుమేత్తివాఙ్గుక్కణ్ణాతు. "విచిత్రా దేహసమ్పత్తి" యితే. "సృష్టస్త్వం వనవాసాయ" వెన్గిఱైయపెరుమాళైప్పోలే సంసారికళైయుం ముతలిలే సృష్టిత్తతు తన్నైయనుభవిక్కైక్కాక వాయ్త్తు. ఇతుజ్ఞానప్రధానర్ పెఱుమ్పేఱాయిరున్దతు; అత్తన్నైయఱివిల్లాత క్షుద్రసంసారికళుక్కు కిట్టుమో

మూ.—అఱివిలామనిశరెల్లా మరఙ్గమెన్ఱఴైప్పరాకిల్।
పొఱియిల్ వాఴ్ నరకమెల్లాం పుల్లెఴున్దొఴి
యుమన్ఱే॥ ౧౩. వణ్డినముఱలుఞ్జోలై

వ్యా.—పెన్ఱుంశజైక్కియిలే మేలిచ్చొల్లుకిఱార్. (అఱివిలామనిశరెల్లా మరఙ్గమెన్ఱఴైప్పరాకిల్) మనుష్యజన్మత్తిలే పిఱన్దువైత్తు అఱివఱ్ఱిరుక్కిన్ఱార్కళాకిలుం తిరువరఙ్గప్రావణ్యం వేణ్డా, ఉక్తిమాత్రమేయమైయుం. (ఆకిల్) ఆనాల్, పాపప్రచురర్కళుక్కుం సిద్ధియాతే. (పొఱియిల్ వాఴ్ నరకం) ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు కుఱి[illegible]వర్త్తిక్కిఱలీలావిభూతి; ఎల్లావవస్థైయిలుం తప్పాతపడి తన్కైలేయకప్పడుత్తిక్కొళ్ళువతాకైయాలే (పొఱి) యెన్ఱిన్ద్రియఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు (నరక) మెన్ఱు అవివేకికళుక్కు నరకం. యమన్ఱణ్డానే; అఱివుడైయారుక్కు నరకం. సంసారం. "నన్నుమఙ్జువన్ నరకంనానడైత" లెన్ఱుకొణ్డవఱిఱే. (ఎల్లాముప్పుల్లెఴున్దొఴియుమన్ఱే) లీలావిభూతికట్టడఙ్గ తరిశామప్పోమిత్తనైయిఱే.

పతినాలాంపాట్టు.—అ॥ (వణ్డినం) పిఱర్ ముకంపార్త్తు చ్చొల్లి యుం, తమ్మిలేశొల్లియుం ఇప్పడి హితఙ్జొన్నవిడత్తిలుం అవర్కళ్ విముఖరాకైయాలే యవర్కళైవెఱుత్తు అవర్కళోడై సహవాసత్తాల్ వన్దక్లేశస్థిర కర్పూరనికరత్తైవాయిలిడువారైప్పోలే కోయిలైయనుభవిత్తు ఇప్పడి తఙ్గళుక్కుచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్క విత్తైయనాదరిప్పదే! యెన్నవర్కళై యుపేక్షావచనత్తైప్పణ్ణి యివర్ పరోపదేశానివృత్తరాకిఱార్. ఇతు తాన్ స్వానుభవమాయిరుక్క పరోపదేశమాయ్ తలైక్కట్టుకిఱతు. సత్తుక్కళనుభవజ్ఞానమ్పిఱరుక్కు కర్తవ్యమాకక్కడవతిఱే.

వ్యా.—(వణ్డినముఱలుఞ్జోలై) కిణ్ణక్తిలిత్తివా[illegible] తిరళ్ తిరళాక వివ్రీయుమాప్పోలే మధువెళ్ళత్తిలే వణ్డుకళ్ తిరళ్ తిరళాకవామోత్తు యిత్తి వతు. కణ్ణుత్తేకట్టళైయాక మధుపానత్తైప్పణ్ణిపుక్కు ద్రవ్యమిమున్నిడత్తిలిరు క్కవొట్టామైయాలుం, తన్వాయ్ విడమాట్టామైయాలుం అళత్తైవెయ్యా నిర్ధమాయ్త్తు. ముక్తర్ తిరళ్ తిరళాక భగవదనుభవత్తైప్పణ్ణి పోక్తపీడాక సామగానమ్పణ్ణిక్కళిక్కుమాప్పోలే యివ్వూరిల్ తిర్యక్కుక్కళుఙ్గళిత్తువర్తిక్క

మూ.—మయిలినమాలుఴ్చోలై। కొణ్డల్ మీదణవుఴ్చో
లైకుయిలినఙ్గూవుఴ్చోలై । అణ్డర్కోన
మరుఴ్చోలై యణితిరువరఙ్గమెన్నా। మిణ్డర్

వ్యా.—మెన్నై. (మయిలినమాలుఴ్చోలై) వణ్డుకళుడైయ ధ్వనియైక్కే ట్టుచ్చోలైయిల్ పశుమైయైక్కణ్డు వర్షకాలత్తిల్ మేఘఙ్గళాకనినైత్తు ఇన మినమాక మయిల్కళానవై సమ్భ్రమనృత్తమ్పణ్ణానిఱ్కుమ్. ఆలు దల్-ఆడుదలుం, కళిత్తలుం (కొణ్డల్ మీతణవుఴ్చోలై) ఇవైత్తినుడైయ ఆలిప్పైయుఴ్చోలైప్పచుమైయైయుఙ్కణ్డు మేఘఙ్గళానవై సముద్రమాక నినైత్తుక్కొణ్డు పడియానిఱ్కుమ్; అన్ఱిక్కే-మేఘపదత్తళవుఙ్గాల్ల త్తిరు చ్చోలై తానోఙ్గియిరున్దపడియై చ్చొల్లిత్తాకవుమామ్. ఇవ్వూరిల్ పొ ఴిల్కళుం "మయిల్ మిగుపొఴిల్" లాయిఱుక్కుమపడి. తిరుమలైయిల్ పొఴిలిరుట్చ్చియాలేపుక్కవిడముమ్పురప్పట్టవిడముం తెరియాతు; ఇవ్వూ రిల్ పొఴిల్ వస్తువై వస్త్వన్తరమాక భ్రమిప్పిక్కుమ్. (కుయిలినఙ్గూ వుఴ్చోలై) కీఴ్చ్చొన్న వివైత్తిఱ వ్యాపారమిన్ఱిక్కే కుయిలినఙ్గళాన వైయిఱున్దవిడత్తిలేయిఱున్దు తాన్దామిఱున్దప్రదేశత్తిల్ కళిత్తియాలే అ న్యోన్యమఴైక్కియానిఱ్పన (అణ్డర్కోనమరుఴ్చోలై) వణ్డు, మయిల్, కు యిల్, కొణ్డల్, ఇవైత్తోపాది యివనుఴ్చోలైపరప్పైయుం, భోగ్య తైయైయుఙ్కణ్డు విడమాట్టాదే కిడక్కిఱవనాయ్త్తు; రక్ష్యభూతరాన సం సారికళుక్కు ప్రాప్యమాన వోపాదిరక్షకనాన ఈశ్వరనుక్కుం ప్రాప్య మాయ్కాణుం దేశమిరుప్పతు. (అణ్డర్కోన్) అణ్డాన్తర్వర్త్తికళాన వర్కళై నిర్వహిక్కైక్కాక వెన్నుతల్, "అయర్వఱుమమరర్కళదిపతి" యెన్నుతల్, పరవ్యూహ విభవస్థలఙ్గళైవిస్మరిత్తు నిత్యవాసమ్పణ్ణుకిఱ దేశ మెన్నుతల్. (శోలైయణితిరువరఙ్గమ్) చోలైయై యాభరణమాకవుడై త్తాన కోయిలెన్నుతల్, సంసారత్తుక్కాభరణమాన కోయిలెన్నుతల్ (తిరువరఙ్గమెన్నామిణ్డర్) అవన్ తఙ్గళుక్కాకవన్దు కణ్వళరానిఱ్క అవనిరున్దదేశత్తై వాయాలేశొల్లమాట్టాదమూర్ఖర్. మూర్ఖరాకిఱవర్ కళ్ - విఴ్ఴుక్కాడఱియాదవర్కళ్; అతాకిఱతు- నరకవాసం, గర్భ

మూ.—పాయ్న్దుణ్ణుజ్ఞోశ్రిణాల విలకిల్ నాయ్కిల్ డు
మినీరే॥ ౧౪. మెయ్యర్కే మెయ్యనాకుం

వ్యా.—వాసం, ముదలానవై పిడరిమైపిడిత్తుక్కొణ్డునిర్క్క కేవలం దేహ పోషణపరరాయిరుకుల్ మవర్కళ్. (పాయ్న్దుణ్ణుజ్ఞో త్తైవిలకిల్) తిరువ రజ్గమెన్నమాట్టాదేమూర్ఖరాయిఱుప్పార్ జీవికిల్ అతువశ్రీయల్లావశ్రీయే అపహరిత్తు జీవికిల్ రార్కళి త్తనై. అత్తై (విలకిల్ నాయ్కిల్ డుజ్గోళ్) తజ్గళై యుద్దేశిత్తువన్దు కణ్వళర్న్దఱులుకిఱ వుపకార త్తైయఱియాద కృత ఘ్నర్ జీవికిల్ అ జీవన త్తైవిలకిల్ మొరునాళ్ఒరు పిడిశోరిట్టవర్ వాశలై ప్పత్రికిల్ డకుల్ం కృతజ్ఞమాననాయ్ కిల్ డుజ్గోళ్. ఇతుతాన్ “మోఽ సాధుభ్యోర్థమాదాయసాధుభ్యస్సంప్రయచ్ఛతి। సకృత్వాప్లవమాత్మానం సన్తారయతితావుభౌ” ఎన్ఱు నిర్వాహకరైకుల్ ఱిత్తిఱే! శొల్లుకిఱతు.

పదినజ్ఞామ్పాట్టు.—అ॥ (మెయ్యర్కే యిత్యాది) ముతల్ మూ న్ఱుపాట్టాలే స్వలాభ త్తైప్పేశి యనన్తర మ్పతినోరుపాట్టాలే పరోపదేశ మ్పణ్ణి యతుతనై సంసారికళ్ స్వీకరియ్యామైయాలే యవర్కళ్ పకల్ నిన్ఱు జ్ఞాల్ వాజ్గినారాయ్ నిన్ఱతుకీళ్. ఇవర్కళిలే యన్యత మనాయిఱున్దుళ్ళ తమ్మై పరోపదేశమ్పణ్ణ వల్లరామ్పడి స్వవిషయ త్తిల్ సంశయనివృత్తిముతలాక పరమభక్తిపర్యన్తమాక పెరియపెరుమాళ్ తమకుల్ నిర్హేతుకమాకప్పణ్ణిన మహోపకార త్తై మేల్ పత్తుపాట్టాలే యఱుళిచ్చెయ్కిఱార్. ఇతిఱే! కృతజ్ఞరుడైయ స్వభావమిఱుకిల్ ఱపడి. “ఎనై త్తీమనజ్గెడుత్తాయునక్కెఞ్ఞై కేన్” ఎన్నానిర్పర్కళిఱే. ఇప్పట్టి లద్వేషమ్పిఱన్దవళవిలే తాన్దమ్పడికళై యెల్లాజ్ఞాట్టికుల్ డుకుల్ మెన్ఱుం, తానొరువనుళ నెన్ఱఱిన్దవళవిలే సంశయనివృత్తియై ప్పణ్ణివైకుల్ మెన్ఱు మివ్వర్థ త్తై యినకుల్ మద్వేషమ్పిఱన్దవళవిలే కాట్టిత్తర వనుభవికుల్ ప్పి శ్రితిల నెన్గిఱార్.

వ్యా.—(మెయ్యర్కే మెయ్యనాకుమ్) ఇజ్గు మెయ్యెన్ఱుచొ ల్లుకిఱతు పొయ్తవిర్న్దమాత్రమాన వద్వేష త్తైయాయ్త్తు. ఇవన్పకుల్ ఉ ళ్ళతు అద్వేషమాత్రమేయానా లవన్పకుల్ లిరుక్కుమ్పడి యెజ్గనేయెన్నిల్,

మూ.—విదియిలావెన్నెఞ్జేపోప్పల। ప్పొయ్యర్ పొయ్యనాకుమ్

వ్యా.—(మెయ్యనాకుమ్) మెయ్యానపతిమాఙ్గిమున్డైయార్ తిఱత్తిలిఱుక్కుడవపడికళై యివర్కళిలేయాయిరుక్కుం. అతాకిఱతు-తన్నుడి కళైయడజ్ఞయివనుక్కుక్కాట్టిక్కొడుక్కుం. ఇరణ్డిడత్తిలుంశబ్దమొన్ఱిఱుక్క విత ర్థమాకిఱపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్, గుణప్రకరణమాకైయాలుం, సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనుక్కు ఇతొరేన్ఱుమాక చ్చొల్లవొణ్ణామైయాలుం, ఇమ్మాత్రమే పత్తాశాక రక్షిక్కైక్కడియాన స్వాభావికసమ్బన్ధ ముణ్డాకైయాలుం, అవాప్తసమస్తకామనాకైయాలు మిదుక్కు మేల్ వేణ్డాతపడి నిరపేక్షకనాకైయాలుం, ఇతుతాన్ సంసారికళిలే శిలర్కు సమ్భావితమాకైయాలే ఈశ్వరనుక్కొ రేన్ఱుమల్లామైయాలుం, శబ్దత్తైనెఱుక్కి యర్థఞ్జొల్లుకిఱోం. ఇన్నము జ్జణ్డఱివన్ఱు మెయ్యరాయ్ ప్పడిమాఱువార్ నిత్యసూరికళేయాకైయాలుం, అన్దమెయ్ సంసారికళ్ పక్కల్ సమ్భావియామైయాలుం, ఇనిత్తాన్ సంసారికళ్ పక్క లుళ్లతొన్ఱాలే పేఱాకవేణ్డియిరుక్కైయాలుం, "మిత్రభావేనసంప్రాప్త" మెన్గిఱ ధర్మిగ్రాహకప్రమాణత్తోడు శేరుకైయాలుం, ఇతువే అర్థమాకవేణుమ్. ఇన్దవద్వేషత్తై సాధనమాక వొణ్ణాదితే, చేతననాకైయాలే. ఇన్దరుచి స్వరూపాన్తర్గతమాకైయాలుం, అనుభవవేళైయిలే యుళ్ళతొన్ఱాకైయాలుం, సాధనమాకమాట్టాతు. (ప్పొయ్యర్ ప్పొయ్యనాకుమ్) మెయ్యెన్ఱు పేరిడలావ తొరుపొయ్యై వ్యాశ్రయత్తిలిని యుణ్డాకమాట్టాదెన్ఱు తొన్ఱి నాల్ ప్పినై కణ్ణనిరోడేయామెన్ఱు కాల్ వాఙ్గువతు. సర్పదష్టనై నెన్ఱియిలే కొన్ఱిప్పార్త్తాల్ పశైయిల్లైయాకిల్ మృతనెన్ఱు మీళుమో పాది "యివన్ పక్క లుజ్జీవనహేతువిల్లై" యెన్ఱిడుపాట్టోడే యాయెన్ఱు మీళువతు. (మెయ్యర్-మెయ్య) నెన్గిఱ వవధారణత్తాలే అద్వేషమాత్రత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (పొయ్యర్) యెన్గిఱ వవధారణం మెయ్క్కు ప్రసజ్గమిల్లాతపొయ్యైచ్చొల్లుకిఱతు. మెయ్యెన్ఱుశొల్లుకిఱతు-సత్యత్తై. "సత్యస్యసత్యం" ఎన్గిఱ విషయన్ఱిఱ్ఱువన్ఱినవతిమై. పొయ్యెన్ఱుశొల్లుకిఱతు భగవద్వ్యతిరిక్తమాన పదార్థఙ్గళై విషయీకరిత్తజ్ఞానత్తై. మెయ్యర్కే

మూ—పుట్కొడి యుడైయకోమాన్ । ఉయ్యప్పో
మునర్ విన్నార్కట్ కొరువనెన్నుణర్న్దపినై ।

వ్యా—మెయ్యనాయ్ పొయ్యర్కేపొయ్యనాయ్ పోన్దనై యెవ్విషయ త్తిల్ కణ్డోమెన్నిల్. (ఎన్నైప్పోల) నాన్ నెడునాళ్ తన్పక్కల్ వై ముఖ్యన్బణ్ణి పోన్దవిడత్తిలేఎన్నై క్కిటమాట్టాదేనిత్తాన్; అజ్ఞైవిమ్బిఅన్ద వళవిలేమేల్ విళ్లున్దు విషయీకరిత్తాన్. ఇవైయిరణ్డైయు మెన్పక్కలిలే కణ్డేన్. (పితియిలావెన్నై) అవనుడైయశీలమిదువాయిఱుక్క వనాది కాలం విషయాన్తరప్రవణనాయ్ భగవద్విముఖనాయ్పోన్ద భాగ్యహీన నెన్ఱు మున్బిఱున్దవిఱువుక్కు వేఱుకిఱార్. "పఞ్జు తేపలపకలు" మెన్ఱు పెరిఅపెరిఅరికాట్టిల్ ఇఱున్దవిఱువు మేల్ పడువ్వడియితే ! యివ్విషయ త్తిరిక్కైవైత్తార్ పడియిఱుప్పతు. "నిన్దితస్సవ సేల్లోకే స్వాత్మా ప్యేనంవి గర్హతే" ఎన్ఱుకడవతితే. ఇప్పడి మెయ్యెన్ఱు పేరిడలావతొరు పొయ్యై కణ్డువిషయీకరిక్కి అవన్దానాళిల్లాదానెరువనో !వెన్నిల్; (పుట్ కొడియుడైయకోమాన్) మెయ్యాన పరిమాఱిఱత్తైయుడైయా రనేక రుడైయపడికళై యొరువనే శెయ్యవల్లనావ్వడిశమైన్దా రనేకరైయుడై యానెఱువనాయ్త్తు. కొడియెన్ఱు "దాసస్సఖా వాహన" మిత్యాదికళుక్కు ముపలక్షణం "నివాసశయ్యేత్యాది" (కోమాన్) "అయర్ వరుమమరర్ కళతిపతి" యాకైయాలే మేనాణివైప్పయుడైయనా యిరుక్కుమవన్. సప్పన్నరాయిరుక్కు మవర్కళేయాకిలుం ధనలోభత్తాలే యొరుకాఱుశు విళ్లున్దిడత్తేపోయ్ త్తేడానిర్పర్కళాయ్త్తు; తన్దాంవస్తువై విడమాట్టా మైయాలే. (ఉయ్యప్పోమునర్ విన్నార్కట్కు) కీళ్ప్పొయ్యలే వ్యవ సితరాయ్నిన్ఱ నిలైయిల్ నిన్ఱు జ్ఞాల్ వాజ్గినా ముజ్జీవిక్కుమ్వ్రకారమే దోవెన్ఱుం వెళిచ్చిఱప్పుడైయాన్కుక్కు. ఇతొఱ్ఱియముడియముడియప్పోము ణర్వుముణ్డుపోలేకాణుం. "బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి" ఎన్ఱుకడవతితే. (ఉయ్యప్పోమునర్ వాకిఱతు) యాదృచ్ఛికమాకవిళైన్దతొరు సుకృతమడి యాక "నామార్ నాన్నిన్నై నిలైయె" న్నెన్ఱుం, "మేల్ నమక్కుప్పోక్కడి యేదే" న్ఱుమ్మిఱక్కుమునర్వుణ్డు. (ఒరువనెన్నుణర్న్దపినై) ఈశ్వరనెగు

మూ.—ఐయ్యప్పాడఱుత్తుత్తోన్ఱు మఴకనూరరఙ్గ
మన్ఱే॥ ౧౫. శూదనాయ్ కళ్ళ్ వనాకి

~~~~~~

వ్యా.—వనుళనెన్ఱ మఱివుపిఱన్దపిన్బు "కేవలదేహమేయన్ఱుళ్ళతు, దేహాతిరిక్తమాయిరుప్పదోరాత్మావుణ్డు, అవనుక్కు స్వామియాయిరుప్పానోరీశ్వరనుముణ్డె" న్ఱఱివుడైయార్క్కు. పఞ్చవింశకనాత్మావెన్ఱానిశైవారుణ్డు, షడ్వింశకనీశ్వరనెన్ఱానిశైవారిల్లైయిఱే. (ఐయ్యప్పాడఱుత్తుత్తోన్ఱం) ఈశ్వరసద్భావత్తై యిశైయాదనాళిఱే యివనుక్కు సంశయముళ్ళతు. తానే ప్రాప్యమెన్ఱుమిడత్తిలుం, తానే విరోధిపోక్కుమెన్ఱుమిడత్తిలు మజ్ఞానసంశయఙ్గళై యఱుత్తుక్కొణ్డు వన్దుతోన్ఱం. (తోన్ఱం) ప్రకాశిక్కుమ్. ఇవనుక్కు సంశయనివృత్తి పణ్ణువదెత్తాలే యెన్నిల్. (అఴకన్) "శిష్యస్తేహంశాధిమాంత్వాంప్రపన్న" మెన్ఱ వర్జునను క్కుపదేశత్తాలే సంశయత్తైయఱుత్తాన్. అత్తనైయళవిల్లాదార్క్కు అఴకాలే సంశయత్తైయఱుత్తుక్కొణ్డు వన్దుతోన్ఱం. "తిరుమేనియడికళుక్కు" న్ఱుమ్, "కణ్డవాఱ్ఱాల్ తనదేయులకెననిన్ఱా" నెన్ఱుమ్సొల్లక్కిఱపడియే కణ్డపోతే సర్వాధికవస్తువెన్ఱు నిర్ణయిక్కలామ్బడియిఱే తిరువడివుతానిరుప్పతు. (ఊరరఙ్గమన్ఱే) "ఇవ్వఴకువారుదేశవిశేషత్తిలే పోనాలన్ఱోవనుభవిక్కలావ" దెన్న; అతువేణ్డా - సంసారత్తుక్కుళ్ళే కోయిలిలే అనుభవిక్కలామెన్గిఱార్. పరమపదఙ్గలవిరుక్కైక్కు నత్తంకోయిలెన్నలామ్బడియాయ్త్తు కోయిలిల్ నిత్యసన్నిధియిరుప్పతు.

పతినాఱామ్పాట్టు.—అ॥ (శూదనాయ్) ప్రాప్యముం ప్రాపకముం తానే యెన్ఱుమిడత్తిల్ సంశయత్తై యఱుత్తాప్పోలే తదనన్తరభావియానవాదరత్తై తన్బక్కలిలే విషయానుగుణమాక ప్పిఱక్కుమ్బడి పణ్ణినానెన్గిఱార్.

వ్యా.—(శూదనాయ్కళ్ళ్ వనాకి) తమ్ముడైయ పూర్వవృత్తమనుసన్ధిక్కిఱార్. (శూదనాయ్కళ్ళ్ వనాకి) శూదావదు-పశ్యతోహరత్వం; కళవావదు-పరద్రవ్యత్తైయెన్నదెన్ఱిరుక్కై, ప్రమాణవిషయమాన వస్తువైయిల్లైయెన్కై. ఇనికాన్తాపహారమ్బణ్ణినవనుక్కుం రత్నాపహారమ్బణ్ణిన
~~~~~~

మూ.—త్తూర్ త్తరోడిశైన్దకాలం । మాదరార్ క
యఱ్కణెన్నుం వలైయుట్ పట్టఴున్దువేనై ।

వ్యా.—వనుకుర్రం, అపహారమెత్తిఱుక్క ద్రవ్యవైషమ్యత్తాలే దోషముం నెడువాశిపట్టిఱుక్కుమ్. చణ్డాలద్రవ్యత్తై యపహరిత్తారుక్కుం వశిష్ఠద్రవ్యత్తై యపహరిత్తారుక్కుం ద్రవ్యమొన్దానాలుం స్వామిగళుడైయ వైషమ్యత్తాలే దోషముం నెడువాశిపట్టిఱుక్కుమ్. ద్రవ్యం శ్రీకౌస్తుభమ్బోలే ఈశ్వరనుక్కు స్పృహణీయ్యమాన వాత్మద్రవ్యం; ఉడయవనుం సర్వేశ్వరనాకైయాలే దోషత్తుక్కు వధియిల్లై. ఆకకళవావదు-ఈశ్వరశేషమాన వాత్మవస్తువై యెన్నదెన్ఱిరుక్కై. శూతావదు - పశ్యతోహరత్వమ్. అదావదు-సద్వృత్తనాయిరుప్పానొరువన్ పరశేషమాయ్కొణ్డాత్మస్వరూపముణ్డు, శేషియానవీశ్వరనుముణ్డు, ధర్మాధర్మఙ్గళుముణ్డెన్ఱిరున్దానాకిల్ "అవైయెల్లామ్ పొయ్ కాణెన్ఱు" అవనై విప్రలమ్భిత్తు తన్బడియాక్కిక్కొళ్ళుకై. అకవాయిల్ నినైవిఱువానాల్ పిన్నై యిఱుక్కు వర్ధకరా యిఱుప్పారోడేయితే సహవాసమ్పణ్ణువతు. (తూర్త్తరోడిశైన్ద కాలమ్) ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనైవిట్టు అప్రాప్తవిషయఙ్గళిలతిప్రవణరోడే పొరున్దిపోన్దకాలమ్; ఇప్పడిపోన్దకాలత్తై స్మరిక్కైక్కుయుం కూడవసహ్యమా యిఱుక్కిఱదాయ్ త్తివర్కు. ఇప్పడి యనర్థప్పట్టుపోన్ద కాలత్తుక్కు త్తాకైయిల్లైకిడీర్?.ఆత్మావుక్కు నిలైనిన్ఱ స్వరూపం వైష్ణవసహవాసమాయిఱుక్క వనర్థహేతువానస్వభావత్తై యుడయవర్కళోడే కాలత్తైపోక్కువదే! భాగవతసహవాసం భగవద్విషయత్తోడేమూట్టివిడుమోపాతి విపరీతరుడైయసహవాసముం విషయప్రావణ్యత్తోడేమూట్టివిడుమితే. (మాదరార్ కయఱ్కణెన్నుంవలైయుట్ పట్టఴున్దువేనై) స్త్రీకళుడైయకయల్ పోలేస్నిగ్ధమాయిరుప్పుళ్ల కణ్ణాకిఱవలైయిలేయకప్పట్టు కాల్ వాఙ్గమాట్టాతవేనై. జాతిమాత్రమేపత్తాశాక మేల్ విఴువుతొఴియ జన్మవృత్తఙ్గళై యారాయవటియార్. కణ్ణినుడైయ వాకర్షకత్వమేయటియుమత్తనై; అకవాయ్ మయిర్ కత్తియా యిఱుక్కు వివనై యొఴియ తఙ్గళుక్కుచ్చెల్లామై తోన్ఱుమ్బడియాయ్ త్తుపప్పార్పతు.

మూ. — పోదరేయెన్ఱుశొల్లి పున్దియిఱ్పుకున్దు

తన్పా । లాదరమ్పెరుకవైత్త

వ్యా. — కణ్ణెన్ఱు పేరాయ్ వలైయినాఱ్ ర్యమాయ్ త్తు ఘలిప్పతు. యితాను తానుంమణివలైయిఱే? కణ్ణుకుఱ్ ళ్ళే మణియుముణ్డిఱే. అత్తైప్పత్తివలై యెన్గిఱతు. పురమ్పుకాల్ వాజ్గవొణ్ణాతపడి కట్టైకాఱ్ట్టిత్తా జ్కెట్టా తే యకలనిరుఱ్ం; అతుకిట్టిన వస్తుభిని వేశత్తోడే భోగోపకరణజ్గళైక్కొఱ్ణ్డే శ్రీన్దవివర్ తనక్కుస్సానీయజ్గాఱ్ణ్డు పురప్పడ వేణ్డువప్పడియాయి త్తే యతిర్తణ్మై యిఱుప్పతు. ఇవ నవివేకియాగైయాలే యకవాయా రాయమాట్టాతే యఖ్లున్ది నోవుపడానిరుఱ్మ్. (వలైయుట్పట్ట ప్రాన్దవేనై) మీణ్డుకాల్ వాజ్గవొణ్ణాతు, అతుతన్ని లనుభావ్యమొన్ఱినై, కిడన్దుఱాకుఱ్ మిత్తనై. విషయప్రావణ్యత్తాల్ సిద్ధిత్తదాయ్ త్తదు నాశ మాయ్ విట్టదు. ఇవ్వోవిషయజ్గళిలే యకప్పట్టు కాల్ వాజ్గమాట్టాదే నో వుపడుకిఱపడియైక్కణ్డు పెరియపెరుమాళ్ “ఆళ్వీర్ నీర్ నినైత్తిఱుప్ప దేన్, ఆశైపట్టిఱుప్పదే” నెన్న, “ఇప్పడియొన్నై నోవుపడుత్తినకణ్ణై యొరుధార్మికన్ కొణ్డువన్దుకాట్టుమాకిలామిఱే? యెన్ఱు కణ్ణఱకియానైయుకప్ప” నెన్న “కణ్ణిల్ వాశియఱిన్దీ” రెన్ఱు తిరుత్తైపైవిఱవిట్టు తిరుముఖత్తైకాఱ్ట్టినాన్. “ఉయిర్ కెఱ్ల్లాన్తాయాయళిక్కిఱ్న్తతణ్డామరైకఱ్ణ్ణై” కాఱ్ట్టియఱుళి “ఆళ్వీర్! నీరాశైప్పట్టకణ్ణుడైయారిజ్గేకాణుమిజ్గేపార్” రెన్న, ఇవై శిలకణ్ కళిరున్దపడియెన్నెన్ఱు తాం మున్ననుభవిత్త కణ్ కళిత్తికాఱ్ట్టిల్ విలక్షణముమాయ్ ప్రాప్తముమాయిరుక్కైఱ్యాలే యివరుడైయ నెఞ్జు విషయాన్తరజ్గళిల్ నిన్ఱుం మీణ్డతు. “రామఃకమలపత్రాక్షః స్సర్వసత్త్వమనోహరః । రూపదాక్షిణ్యసమ్పన్నఃప్రసూతోజనకాత్మజే” (పున్దియిల్ పుకున్దు) ఇవ్వళవిలే విలక్కుఱ్కైక్కు పరికరమిల్లాతపడి నినైవుక్కు వాయ్ త్తలైయైప్పత్తినాన్; పుకుమిడత్తిలివర్ కుఱ్ విలక్కామైయుణ్డాయిరుప్పతు వెన్నతువేహేతువాక వివర్ తిరువుళ్ళత్తే వన్దుపుకున్దా నెన్ఱుమామ్. పుకున్దుశెయ్ తతెన్నెన్నిల్; (తన్పాలాదరమ్పెరుకవైత్త) అప్రాప్తవిషయత్తిలే పణ్ణిపోన్దవాదరం తన్పక్కలిలే యామ్పడియాక పణ్ణినాన్.

మూ — వళుకనూరరఙ్గమన్నే॥ ౧౬. విరుమ్బినిన్రేత్తమాట్టేన్

వ్యా.—ఘాత్రిలేపాయ్కిఱనీరై పయిరిలేవెట్టివిట్టాప్పోలే ఆదరత్తై సప్రయోజనమాకిఱానా. (పెరుక) అతనిల్ ప్పెరియవెన్నవావెన్నుమాప్పోలే యనుభావ్యనాన తన్నుళవేయన్ఱిక్కే పెరుకుమ్పడియాకవైత్త. ఇతుకఱడియాక తన్దలైయిల్ వొన్ఱుజాఱణామైయాలే ఇదొరు తణ్ణీర్ పన్దల్ వైత్తాన త్తనెకిడీరెన్గిఱార్. ఇప్పడియాదరత్తై కఱైపురళప్పణ్ణిన పరికరమేదెన్నిల్; (అళుకన్) "పేరమర్ కాదల్ కడల్ పురైయవిళైవిత్త కారమర్ మేనినఙ్గణ్ణన్" ఎన్నుకఱడవతిఱే. భక్తివర్ధకమాన కర్మజ్ఞానస్థానత్తిలే నిఱ్ఱఱతాయ్ త్తివరుఱవడివళుకు. ఇవర్కుఱ సంశయత్తై యఱుకఱైకుఱ మాదరత్తై ప్పిఱప్పికుఱైకుఱం సామగ్రి యొన్ఱెయెన్ఱతాయ్త్తు. (అళుకన్) అళకైయే నిరూపకమాక వుడయవన్ (ఊరరఙ్గమన్నే) ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తేపుకురుకై కఱవసరప్రతీక్షనాయ్నిన్ఱ వూర్ కోయిలెన్గిఱార్. పరమపద జఱలవిఱుకైఱయెన్ఱుమ్పడి నిత్యవాసమ్పణ్ణు కిఱదేశమ్. రుచిపిఱన్దపోతు పుకఱనుభవికఱలాం దేశమిఱే.

పతినేళ్లామ్పాట్టు.—అ॥ (విరుమ్బి) కీళ్లాదర మ్బెరుకినపడి శొల్లిత్తు; ఇదిలకవాయి లాదరంవిళైన్దపురవాయ్ కట్టళియామలిరుకైఱయన్ఱిక్కే చక్షురాదికరణఙ్గళు న్దనైనెకఱణ్డు చేతనసమాధియాలే కళ్లికుఱమ్పడి పణ్ణినానెన్గిఱార్.

వ్యా.—(విరుమ్బినిన్రేత్తమాట్టేన్) మనోవాకాఱయకఙ్గళ్ మూన్ఱినుడైయవుం పూర్వవృత్తత్తై యఱులిచ్చెకిఱార్. విషయంవిలక్షణమానాల్ అత్యాదరత్తోడే వ్యవసితనాయ్నిన్ఱు స్తోత్రమ్పణ్ణవేణుమిఱే. అదు శెయ్యమాట్టుకిఱిలేన్. "సోహంనచసామర్థ్యవాన్" ఎన్నుమాప్పోలే. భగవద్విషయత్తై ప్పేశవెన్నాల్ వాగిన్ద్రియత్తుకుఱశక్తియిన్రై; వ్యతిరిక్తవిషయఙ్గళై ప్పేశవెన్నాలాదరముణ్డాయ్శక్తియుణ్డాయిరుకుఱమ్. వాగ్వ్యవహార మ్పురమ్బేయానాలు జ్ఞాయకవ్యవహారఙ్గళిల్ నన్బక్కల్ పణ్ణువదేదేనుముణ్డోవెన్నిల్ ;. (విత్తియిలేన్) "విధిర్విధాన" మెన్గిఱపడియేకాయిక వ్యాపారత్తై చ్చొల్లుకిఱతు, ఉన్నైయుద్దేశిత్తు న్బకఱలనుకూలమాక

మూ.—వెటియుద్దణ్ పరవై మీతే । తనికిడన్దరశు
శెయ్యు ద్దామరైక్కణ్ణనెమ్మాన్ ।

వ్యా.—కోనైచ్చ్రీజనజ్ఞేవకనారె" న్తుఆశ్రయణవేళైయిలే శక్తి
యైయఖులిచ్చెయ్దార్, ఇప్పోదుభోగవేళైయాకైయాలే సౌకుమార్య
త్తైయనుసన్ధిక్కిఱారితే ? (ఎటియుద్దణ్ పరవై మీదే) తిరైకిళగ్రీయైయు
డైత్తాయ్, శ్రమహరమాయిరున్దుళ్ల సముద్రత్తిన్మేలే ఇనిదాకశాయ్న్ద
ఖుళుమాప్పోలే వన్దు కణ్ వళర్ న్దఖుళుకిఅవనెన్దదల్, (ఇఃతిరైమోద
త్తివలై యెటియుద్దణ్ పఅవై) తిరైత్తన్నిల్ త్తాన్ మోదచ్చిరుతివలై తెటి
కుఱప్పడికుళుద్దసముద్రత్తిన్మేలే యెన్దుదల్, ఇనిదాక - ప్రియమాకచ్చా
య్న్దఖుళుమాప్పలే వన్దుకణ్ వళర్ న్దరుళుకిఅవనెన్దుదల్; అన్ఱిక్కేపర వ్వా
లుజ్జలసమృద్ధియాలు మితుతత్తైయుం సముద్రమాక చ్చొల్లిత్తాకవుమామ్
(తనికిడన్దు) నినైవరిన్దుపటిమారువాతె యొరునాడాక వుడైయవజ్గిడిక్
యిజ్గేవన్దు తనియేకణ్ వళర్ న్దఖుళుకిఅాన్. ఇప్పడికణ్ వళర్ న్దఖుళానిరఱ
వొరుకారియమ్రీయ్రఅన్యపరరాయ్త్తిరియానిన్నార్ కళితేసుఖమేసం సా
రికళ్ . "తనియేన్ వాళ్ముదలే" ఎన్బానొరుతనియనైకిట్టుమో వెన్నుం న
శైయాలేయితే తనియేకణ్ వళర్ న్దఖుళుకిఅతు. "అతుక్ష్దడలాకచ్చెయ్కిఅ
కారియన్దానెదె" న్నిల్; (అరశు శెయ్యుం) అరశు శెయ్కైయావతు, వన్ని
యమఖుక్కై; వన్నియమాకిఅతు - అహమెన్నిరుక్కై; అత్తై యఖుక్కైయాకి
అతు, "నమః" ఎన్న పుణ్ణిక్కొళ్ళుకై. "నమయిత్యేవవాదినః" ఎన్గిఅపడియే
నిత్యసూరికళుడైయయాత్రయే యిజ్గుళ్ళారుక్కుం యాత్రైయాప్పడి ప
ణ్ణిక్కొళ్ళుకై. వన్నియమఖుక్కైక్కు పరికరమేదెన్నిల్. (తామరైకణ్ణన్)
కైయ్యిల్ బ్రహ్మాస్త్రమిరుక్క వెల్ల వొణ్ణాతవిడమిల్లైయితే; అజ్గుళ్ళారై
వెన్న పరికరత్తైకొణ్డాయ్ త్తిజ్గుళ్ళారైయుం వెన్నతు. "తామరైకణ్ణనై
విణ్ణోర్ పరవుమ్దలైమకనై" యెన్నక్కడవతితే. అవర్ కళుక్కు భోగోప
కరణమాన వి త్తైకొణ్డుకిడీ రిజ్గుళ్ళారుడైయవిరోధియైప్పోక్కువతు. ఇన్ద
బ్రహ్మాస్త్రత్తు క్కుకప్పట్టారారెన్నిల్ ; (ఎమ్మాన్) నాన్దొయ్రీపైన్న
యొళ్ళుకిమ్కుడుత్తేన్; సమ్సారికళుక్కు మివ్వరుకాన వెనైన్నత్తోకప్పిత్త

మూ॰ — కనియిరున్దనైయశెవ్వాయ్ కణ్ణనైక్కణ్డకణ్గళ్ ।
పనియరుమ్బుదిరుమాలో యెఞ్జెయ్ కేన్బావియేనే॥౧౮॥

వ్యా॰ — కణ్ కళుక్కినివెల్ల వొణ్ణాదనిలముణ్డో. (కనియిరున్దనైయ శెవ్వాయ్) అక్కణ్ణాలే నిర్మమరానార్క్కు అనుభావ్యవిషయమిరుక్కిఱపడి; కణ్డపోతే సుకరలాఞ్జనిపోలేయాయ్త్తు తిరువధరత్తిల్ భోగ్యతైయిరుప్పదు. ఇరున్దనైయెన్ఱు అచ్చెవ్వియెన్ఱు మొక్క వేకరూపమా యిరుక్కుమపడి. "సదైకరూపరూపాయ" ఎన్ఱుగడవదిఱే (కణ్ణనై) పెరియపెరుమాళై తిరువడిత్తొழுదా లవతారత్తిల్ పిఱప్పార్కుమ్ ముతుప్పుకై కాక కృష్ణావస్థ కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱానెన్ఱు స్మరిక్కలామ్బడి యాయ్త్తిరుప్పదు. అశోకత్తైప్పిరాట్టి పిళ్ళైనఞ్జీయాన్ పల్ తీమ్బిలేవెళర్న్దవళరుమ్బడి వళర్త్త ముళుముళుప్పిల్లాన్తోన్ఱియిరుక్కుం పెరియపెరుమాళై కణ్డాలెన్ఱుం, వసిష్ఠాదికళాలే సుశిక్షితరాయ్వళర్న్దు పడిన్ద వినయమెల్లాం తోన్ఱుమ్బడియాన చక్రవర్త్తి తిరుమకనై స్మరిక్కలామ్బడియిరుక్కుం నమ్పెరుమాళైక్కణ్డా" లెన్ఱు మఱుళిచ్చెయ్వర్ భట్టర్. (కణ్డకణ్గళ్) అనాదికాల మిఴన్దవిఴవుతీర కాణప్పెఱ్ఱకణ్గళ్. (పనియరుమ్బుతిరుమాలో) కణ్డనుభవిక్కప్పెఱ్ఱ ప్రియత్తాలే యానన్దాశ్రుప్రవాహియా నిన్ఱదు. అనుభవజనితహర్షమడియాక వన్దదాకైయాలే యతిశీతలమాయ్ వఴుత్తపయర్ ముళైక్కుమ్బడియిరుక్కుమెన్ఱపడి. విరహమడియాక వన్దదాకిలిఱే ఉష్ణమాయిరుప్పదు. "ఆహ్లాదశీతనేత్రాంబుః" ఎన్ఱుగడవదిఱే. (ఎఞ్జెయ్ కేన్బావియేనే) కణ్ణనీరరువిగళ్ పోలే మఱైక్కైయాలే ఎఞ్జెయ్కేనెన్గిఱార్. పెరుదర్క్కరియవిషయత్తై కణ్డనుభవిక్కప్పెఱ్ఱిరుక్క విడుక్కిఱైచ్చువరుణ్డావదే యెఞ్జెయ్కేన్బావియేనెన్గిఱార్. (ఆలో) వెన్గిఱదు విషాదాతిశయసూచకమ్. అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తైయ శవుపడుత్తవొణ్ణాదు; అనుభవజనితహర్షత్తై యళవుపడుత్తప్పోకిఱదిల్లై, ఇవ్విషయత్తై యనాదికాలమ్బావత్తాలే అనుభవిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్; ఇన్ఱుకణ్ణీర్ మఱైత్తనుభవిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్; ఎన్గారియం; యెఞ్జెయ్ కేన్బావియే నెన్గిఱార్. కణ్ణనీరుమ్బఱ్ఱుమారాదపడి వెళ్ళమాయ్చ్చెల్లుకైయాలే ఇత్తై

మూ.—కుడతిశైముడియైవైత్తు కుణతిశైపాదనీట్టి।

వ్యా.—మూన్ఱామ్ యొరుకాల్ కణ్డదామ్ పిడపోకిఱదిరై. కేట్టవరల్ కేట్టమాయ్ తున్నిఱార్. అఙ్గనన్ఱియేఇప్పో దిఱవుణ్ణ పావియేనెన్నిఱారల్లర్. పాట్టుకేట్టు యీడుపట్టు పావియేనెన్బారైప్ప పావియేనెన్నిఱా రెన్ఱుఞ్జొల్లువర్కళ్ ॥

పత్తొన్బదామ్పాట్టు.—అ॥ (కుడతిశై) చతురాద్యవయవ...ప్పిఱకిఱ అవికృతిమేయన్ఱియే తదాశ్రయియా యవయవియాన శరీర... ఉఱుకిఱపడి కట్టళియాన్ఱ తెన్నిఱార్.

వ్యా.—(కుడతిశైయిత్యాది) ఇవరైయుటైకిఱ న పరికర... రుకిఱ ఉపడి. భూమియైస్సృష్టిత్తతు పుణ్యపాప మిశ్రమాయుం ... ప్రచురరాయు మిరుప్పుళ్ళ మనుష్య తిర్యక్థ్సావరజ్గళాయుముళ్ళ ప... జ్గళ్ వర్తిక్కైక్కాకవెన్ఱుం, ఆకాశత్తైస్సృష్టిత్తతు పుణ్యమోనిక... దేవతైకళ్ వర్తిక్కైక్కాకవెన్ఱుం, నిర్ణయిత్తిరుప్పర్. నడువిల్ దిక్కు ... కొరువినియోగమిల్లై; ఇతు వ్యర్థసృష్టియో వెన్ఱిరుప్పర్. ఇప్పో... నన్ఱు, ఇతువుం సప్రయోజనమెన్ఱు మిడఙ్గణ్ణార్. చేతనసృష్టి ముమ... సిస్సృష్టియానాప్పోలవుం, చేతనర్ వర్తిక్కైక్కు లోకసృష్టియా... ప్పోలవుం, దిక్కుకళైస్సృష్టిత్తతువుం చేతనరుక్కు రుచిజనకమాన వ్యాపారార్థమాకకణ్ణ దాకాతేయెన్ఱిఱుకిఱరార్. (కుడైతిశైవ... యైవైత్తు) మేలైదిక్కు సప్రయోజనమామ్పడి ఉభయవిభూతిక్కువ... చ్చూట్టిన తిరువభిషేకత్తైయుడైత్తాన తిరుముడియైవైత్తు. "ముడియ... నెన్నిఱపడియే శేషిత్వత్తైయనుసన్ధిత్తు అత్తైక్కాకవాఴుమ్పడియితే ... ముడియైవైత్తతు. (కుణతిశైపాదనీట్టి) "మూవులకుణ్డొఴు తేత్తుఞ్జొ... యానె" న్నిఱపడియే సకలలోకజ్గళుంవాఴుక్కైక్కీఴియున్ఱైయాన ... వడికళైక్కీఴ్ దిక్కు వాఴుమ్పడియాక నీట్టి (నీట్టి) యెన్ఱను ఎన్ఱళ... వరనీట్టినతిరువడికళైన్నిఱార్. దుర్యోధనస్థలమిఙ్గనే వాఴ్స్థపోనా లఙ్గ... రుప్పవాఴచ్చొల్లవేణ్డావితే?. ఆశవన్దార్ తిరువడిత్తొఴు వెఴున్దరుళినా... దుర్యోధనస్థానమెన్ఱు తిరుముడిపక్కత్తి లూరునాళు మెఴున్దరుళి యి...

మూ — వడతిశై పిన్బు కాట్టిత్తెన్దిశై యిలఙ్గైనోక్కి । కడల్ నిఱక్కడవుళెన్దై

వ్యా.—జీయార్, తిరువాశలుక్కు కిழక్కు మేఱ్కున్దతులుళియిరాద ప్రదేశమిల్లైయెన్ఱు భట్టరరుళిచ్చెయ్వర్. (వడతిశై పిన్బుకాట్టి) వడతిక్కు ఆర్యభూమియాకైయాలే సంస్కృతమాత్రముళదాయ్ ఆழ్వార్కళరుళిచ్చెయల్ నడైయాడాత దేశమాకైయాలే యన్దదిక్కై తిరుత్తిమ్బాతుపిన్బుఱక్కొల్లాం వేణుమెన్ఱిరున్దార్. పూర్వాఙ్గాదధికాపరాఙ్గకలహమెన్నక్కడవతిఱే (తెన్దిశైయిలఙ్గైనోక్కి) ఇమక్కు మున్బురిణామది క్షకళైకటాక్షిత్తతు అవ్వో దేశఙ్గళిల్ వెఱుమైతీరుక్కైక్కాక. ఇతు తమ్ము డైయకుఱైతీరుక్కైక్కాక. అవైక్కృపాకార్యం. ఇతు తమ్ముడైయ శెల్లామైయాలేయాయిత్తు. “అన్బొడు తెన్దిశైనోక్కిప్పళ్ళికొళ్ళు”మెన్నక్కడవతిఱే. శ్రీవిభీషణాழ్వానుక్కు వన్నియమఱుత్తు రాజ్యత్తైక్కొడుత్తు అవనుడైయ సమృద్ధియైప్పార్త్తుక్కొణ్డు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱపడి యాయిత్తు. మాతా ప్రజైకళుక్కు ములైకొడుత్తు అవైక్రిణ్ణముకమలర్త్తియైకాణ్కైక్కాక పాఙ్గుడన్ శాయుమాప్పోలే. “శెల్వవిభీషణర్క్కు వేఱాక నల్లానై” యెన్నక్కడవతిఱే. విభీషణన్ పుకిఱుమాకిల్ నానుం పరికరముం విడైకొళ్ళుమిత్తనైయెన్ఱు మహారాజర్ శొల్ల, అప్పొழ్ కన్ఱిన్బక్కల్ వాత్సల్యత్తాలే మున్నిన్ఱకన్ఱై కొమ్బిలుం కుళమ్బిలుం కొళ్ళుంసురభియైప్పోలే సపరికరరాన ఉమ్మై విడవేణ్డుమళవిలుం విభీషణనై విడేనెన్ఱారిఱే. అన్దమహారాజర్ తమక్కొరు నలివువరప్పుక్కవళవిలే “త్వయి కిఞ్చిత్సమాపన్నే కిఙ్కార్యం సీతయామమ” ఎన్ఱారిఱే. (కడల్ నిఱక్కడవుళ్) నిత్యసూరికళుక్కు నిత్యాకాంక్షితమాన వడివైయుడైయ పరదేవతైకిడీ రొరుసంసారియైక్కురిత్తు సాపేక్షకనాయ్ కిడక్కిఱాన్. కడల్ పోలేకణ్డార్ క్షశ్రమహరమాయాయిత్తువడివిరుప్పతు. వర్ణత్తుక్కుప్పొలియామిత్తనైపోక్కి అప్రాకృతవస్తువుక్కు కడలొప్పాకమాట్టాదెన్నై. (ఎన్దై) అవ్వడివైక్కాట్టి ఎన్నై యెழుదిక్కొణ్డవన్. పఴఙ్గణక్కుకణ్ణాఙ్గుకిఱతేన్; ప్రకృతివశ్యనాయ్ తాழ్వుశెల్ల నిలమాన వన్ఱళవుంవరవన్నోక్కి వళైన్దోత్తతు. “స్వనేన నిన్నైయొழిత్తుమిలే నెఙ్గళ్ పాశం నైత్త పరఙ్గుడన్ శోతి”

మూ.—యరవణై త్తుయిలుమాక। ణ్ణుడలెనక్కు రుచి
మాలో వెఙ్ఞ్జైమ్ కే నులక త్తీరే॥ ౧౯.

వ్యా.— కేట్ట్కక్కుడవతి తే. (అఱవణై త్తుయిలుమాకణ్ణు) విలక్ష
ణమానరత్నత్తై విలక్షణమాన తకట్టిలేయఱుత్తినాప్పోలే తిరువనన్తా
ళ్వాన్మేలే శాయ్‌న్దరుళినార్‌ఎత్తు ఇవ్వస్తు మహార్ఘమాయ్‌త్తు. (ఉడలె
నక్కురుచిమాలో) తిరువనన్తాళ్వాన్ మేలే కణ్ వళర్‌న్దరుళుకిఱపడి
యైక్కణ్ణు చేతన మురుకుమ్ కైయఱ్త్తికే జడమానశరీర మురుకానిన్తతు.
“భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీ” ఎన్గిఱపడియే తిరోధాయకమాన శరీర
జాట్ప్రత్రియానిన్తతు. “దేహయోగాద్వాసోపి” ఎన్గిఱపడియే జ్ఞానసఙ్కో
చకరమాన శరీర మనుభవ జనితహర్షత్తి లక్షికిఱతే! కూడప్పుక్క
సంసారికళ్ ఎఙ్గళుక్కుడలురుకకాణ్ గిఱిలోమెన్న. (ఎనక్కురు
కుమాలో) ఆలోవేన్దతు ఆఱిప్పార్ కిడుక్కతైకళుడైన్దాల్ నోక్కు
కిఱవర్‌కళ్ వైవిట్టుక్కడక్కు నిన్ఱు కూప్పిడుమాప్పోలే కూప్పిడుకిఱార్.
(ఎఙ్ఞ్జైయ్ కేనులక త్తీరే) పెరియపెరుమాళ్ళైక్కణ్ణు వైత్తు కుఱియఱ్త్రి
యాతే పురప్పడుకిఱ సంసారికళైప్పార్ త్తుజ్గళైప్పోలే ధరిత్తిఱుక్కై
క్కొరు విరకుశొల్లికోళ్ళే ఎన్గిఱార్. తమ్మోడు సజాతీయ్యరాయిరు
క్కిఱ వాళ్వార్‌కళైక్కేట్కిఱల్, ఓళ్ళైయోడత్తోడొఱుకలోడమా
మిత్తనైయితే(యెఙ్ఞ్జైయ్ కేణ)పెరుమాళేయెన్నవర్ తమ్మైక్కేట్కిఱల్
తమ్మోళిమైయఱివిత్తదాయత్తాలే యెదిర్ త్తలై యఱ్రిన్దదాకాదేయెన్న
వర్ మేనాణిక్కు కాణుమదాయ్‌త్తు ఫలమ్. ఇవ్విషయత్తైక్కణ్ణువైత్తు
కుఱియఱ్త్రియాదే యిరుక్కిఱ అసంసారికళైప్పార్ త్తుజ్గళఱుకువారాద పరి
హారత్తిలే ఇనక్కు మొరుశీరాజ్ఞైయిడవల్లికోళ్ళే యెన్గిఱార్.

ఇరువదామ్పాట్టు.—అ॥ (పాయుసీరరఙ్గమ్) ఇవ్విషయత్తిల్ ప్రా
వణ్యత్తైత్తవిర్‌న్ద తజ్గళైప్పోలే దేహయాత్రాపరరాయ్‌వర్త్తిక్కు వేఢరి
క్కలామెన్న, కణ్ వళర్‌న్దరుళుకిఱపడియైక్కణ్ణువైత్తు ఇస్సమృద్ధియడఙ్గ
వెఙ్గళదెన్నవ్వడియాన స్వరూపజ్ఞానముడైయ వెఙ్గళుక్కు “అహంమమ”
ఎన్తిఱుక్కిఱ వుజ్గళైప్పోలేయకలవిరకుణ్డో వెన్గిఱార్॥

మూ:—పాయునీరరఙ్గన్దన్నుళ్ పామ్బణైప్పళ్ళికొణ్డ ।
మాయనార్ తిరునన్మార్వుం మరదకవురువు
న్దోళుం । తూయతా మరైకణ్ కళుం

వ్యా:—(పాయునీరరఙ్గమ్) అడైత్తిఱైత్తిఱై వేణ్డాదపడినీలుక్కుప్పళ్ళమడైనాలి*యానకోయిల్. ఇదుపలక్షణం. ఉపమానమాయుం ప్రసన్నమాయుముళ్ళ పదార్థఙ్గళుక్కు పళ్ళమడైయాయిత్తే కోయిలిరుప్పదు "రమణీయ్యం ప్రసన్నాంబుసన్మనుష్యమనోయథా" నీరుక్కు సాత్త్వికర్ నిదర్శనమాయిత్తే! యిరుప్పదు (తన్నుళ్ పామ్బణై) అన్దనీరుఉత్తామైక్కుప్పడుత్తపడుక్కైయాయ్ త్తు తిరువనన్దాళ్ వాన్. "వెళ్ళైవెళ్ళత్తిన్మేలొరుపామ్బైమెత్తైయాకవిరిత్తు" ఎన్నక్కడవదిత్తే. (పళ్ళికొణ్డమాయనార్) కణ్వళర్న్దరుళుమ్బొదైయత్తు కాశ్చర్యమాయాయ్ త్తిరుప్పదు. "సమయాబోధితశ్రీమాన్సుఖసుప్తః" ఎన్నక్కడవదిత్తే. నిర్ త్తలిరుత్తల్ శెయ్దారాకిలుమకలలాఙ్గడీర్ "పరార్ కోలన్దికళుక్కిడన్దాయెన్ఱుం, ఆనైయిల్ కిడన్దకిడక్కైక్కణ్డిడప్పెత్తిలేనెన్ఱుఙ్గొల్లక్కడవదిత్తే. ఆనైయిల్ కిడక్కై-ఆనైపోలే కిడక్కై. (తిరునన్మార్వుం) పిరాట్టియాలే విలక్షణమానమార్వుం. పిరాట్టియుడైయ శెమ్బఞ్జుచ్చువడుకళుం కళ్ళిత్తమాలై కళుమాయ్ కిడక్కుమాయ్ త్తు. పిరాట్టి "అకలకిల్లేనే" న్తుపిటియమాట్టాదవైలక్షణ్యత్తైయుడైయమార్ వెన్ఱవుమామ్. (మరదకవురువుం) కణ్డార్ కణ్ కుళిరుమ్బడి వెళ్ళత్తైత్తిరన్దువిట్టాప్పోలేయాయ్ త్తు వడివిరుప్పదు (తోళుం) కీర్త్తిలవైపోలే ఇడుఙ్గివప్పిలాదతోళుమ్. అమ్బెళ్ళత్తిలే యస్ముద్రకిజాన్కు తెప్పమ్బోలే యిరుక్కిఱతిరుత్తోళుం. (తూయతామరైకణ్కళుం) పిరాట్టియోడుహిరణ్యాదికళోడు వాశియఱవులిఱ నోక్కుకిఱ తిరుక్కణ్కళుం. నోక్కుక్కు తూయ్మైయావదు- నిర్హేతుకమాక కటాక్షిక్కై. "సుహృదంసర్వభూతానాం" మెన్గిఱపడియే అనుకూలప్రతికూలవిభాగానన్యమాయాయ్ త్తుసౌహార్దమిరుప్పదు. "దేవానాం దానవానాం చసామాన్యమధిదైవతం" ఎన్గిఱపడియే సమ్బన్ధమొత్తాయ్ త్తిరుప్పదు. ఇప్పడియిరుక్క-

* పళ్ళమడైనాలి - వాయిక్కాల్.

మూ· —తువరిత్తవ్ పవళవాయుం । ఆయశీర్ ముడియుం దేశుం
అడియరోర్కకలలామే॥ ౨౦· పణివినాల్ మనముదొన్ఱి

వ్యా·—చ్చిలపదార్థఙ్గళుక్కు కటాక్షమనర్థహేతువాకిఱతు ప్రకృతిదోషత్తాలే. సర్వానుకూలమాన తెన్నలానదోరు పదార్థత్తిల్ వస్తాల్ శోషకమాకానిన్ఱదిఱే. మేన్మైకళికిళినాకిళమివైత్తుక్క త్తామరైపోలియామిత్తనైపోక్కి యకవాయిల్ త్తణ్ణళిక్కు దృష్టాన్తమాకమాట్టాదే (తువరిత్తవ్ పవళవాయుం) శివన్దతిరువధరత్తైయుం పవళమ్పోలేయిరున్ద శృదన్తపఙ్త్తియైయుముడైయవాయుం "అవాక్యనాదరః" ఎన్గిఱగామ్భీర్యజ్ఞులైన్దుకిట్టినారై సాంత్వనమ్పణ్ణుకిఱ తిరుప్పవళముం, మురుక్కిదళ్పోలవుం ప్రవాళంపోలవుముళ్ల తిరుప్పవళం. స్వాపరాధత్తై యనుసన్ధిత్తుకిట్టవఞ్జినవర్కళుడైయ వపరాధత్తుక్కు నర్త్తరవుకొడుత్తు స్మితమ్పణ్ణున్దిరుప్పవళముం (ఆయశీర్ ముడియుం) పణ్డేయాయ్ శీర్మైయైయుడైత్తానముడియుం, సిద్ధమాయ్ ఐశ్వర్యసూచకమాన తిరువభిషేకముం, ఇత్తనైయాలుమాక వవయవశోభైచొల్లిత్తు. (తేశు) ఇత్తాల్ సముదాయశోభైచొల్లిత్తు. (అడియరోర్క్కలలామే) ఇస్సమృద్ధియై కణ్డాల్ స్వరూపజ్ఞానముడైయార్కకలప్పోమో. ఇతుక్కు ప్పరమ్బాయ్నానెన్నెదెన్ఱిరుప్పార్కణ్డోవకలలావతు. (ఆమే) యెన్ఱతు యెతిర్కళుక్కు మొకవకలప్పోకాతెన్ఱ వేణ్ణుమ్పడియిఱే! యర్థత్తిన్మెయ్ప్పాడిరుప్పతు. ఆయం-పొన్నాన్పొన్నాలేచేరియ ముడియన్ఱవుమాం· ఆయం-పొన్· ఆయమెన్నత్తై ఆయవెన్ఱ కడైకుఱైత్తల్లాయ్క్కిడక్కిఱతు.

ఇరువత్తోరామ్పాట్టు·—అ॥ (పణివినాల్) "అకలప్పోకాదాకిల్ పరిచ్ఛేదిత్తనుభవిక్కప్పార్తాలో" వెన్గిఱతిరువుళ్ళత్తైనడత్తు ఇవ్విషయత్తిల్ తుణివిల్లామైయాలే అనాదికాల మిఴన్దవిఴవు కేడుపోలే యిరుప్పదొన్ఱు కాణుమిప్పోతు పరిచ్ఛేదిత్తనుభవిక్కలామెన్ఱుకణిశిక్కిఱవితువుమెన్గిఱార్.

వ్యా·—(పణివినాల్ మనముదొన్ఱి) పణివదాకవన్దురుప్పట్టు· ఇతరవిషయఙ్గళిల్ నిన్ఱు మివ్విషయత్తిల్ మనస్సైప్పణివతాకవొన్ఱి. ఒన్ఱుకై-ఒరుప్పడుకై· ఇతరవిషయఙ్గళిల్ పోరుకిఱనెఞ్జై యవైత్తినిన్ఱుం మీట్టు

మూ.—ప్పవళవా యరజ్గనార్ కుర్ । త్తుణివినాల్
వాఝమాట్టా త్తొల్లైనెఞ్చేనీశొల్లాయ్ ।

వ్యా.—ప్రాప్తవిషయత్తిలే ప్రవణమాక్కవో మెన్ఱు మదు్యోగమేయా య్ త్తివ్విషయత్తుక్కు వేణ్డువతు. ఇజ్గుమననస్సెన్ఱిఅతువనోవృత్తియై. భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయజ్గళిల్ పణివుతానుష్ఠానాలు మిరజ్గుకై పాక్షికమ్. ఇరక్కానుష్ఠానాలుం ఫలిప్పదిల్లై. భగవద్విషయత్తిల్ "ననమేయ" మెన్గిఅప్రతిక్కైకుళైయుం మాత్రమేయమైయుమ్. చేతననుడైయ వాభిముఖ్యత్తుక్కాకస్పృష్టవతారజ్గళై పణ్ణిప్పోన్ద వీశ్వరనుక్కు విషయీకార సూచకమాత్రమేయమైయుమ్. ప్రణామం తన్నైప్పణ్ణినాలు మదువన్ఱే ఫలప్రదం. ఈశ్వరనుడైయ విరక్కమిఱే. ఇవన్పణ్ణుకిఅవ్యాపారజ్గళా లిజ్గుఫలిప్పదొన్ఱిన్ఱిక్కే యిరుక్క వవనుడైయవిరక్కత్తుక్కు హేతువానపడి యెన్నెన్ఱిల్; ఒరుత్తనైయొరుత్తన్ కై యెడ్యాజ్గవతిలెతిరియైన్పరిప్పతొన్ఱిన్ఱిక్కే యిరుక్కవుళ్లదనైయు మెన్నైప్పరిభవిత్తా నెన్ఱిరుక్కైక్కు హేతువాకానిన్ఱతిఱే ! అవ్వోపాది యఞ్జలియుమెల్లాత్తైయుజ్గుడుత్తు పిన్నైయుం "నజాతుహీయ్యతే" యెన్ఱుం, ప్రియవిషయమాయిఱే ! యిరుప్పతు. "ఏకోపికృష్ణేసుకృతఃప్రణామః, అఞ్జలిఃపరమాముద్రాక్షిప్రన్దేవప్రసాదినీ" (పవళవాయరజ్గనార్ కుర్) ఇవ్వళవానుకూల్యముడైయారై మున్బిలాయిఝవుక్కుసాన్త్వనమ్పణ్ణుమ్దిరు ప్పవళత్తైయుడైయవరుర్. (అరజ్గనార్ఝ) "ఎప్పోతోనమ్మైకిట్టువదె" న్ఱు నిత్యసన్నిహితరా యిరుక్కిఅవరుర్. (తుణివినాల్ వాఝమాట్టా) వడివఝను తాన్పణివైయుణ్డాక్కిత్తుణివైయుణ్డాక్కి పిన్నైయనుభవత్తిలే మూట్టివిడుమాయ్త్తు. (పవళవాయరజ్గనార్ఝ - ప్పణివినాల్ -మనమతొన్ఱి-త్తుణివినాల్ -వాఝమాట్టా) ఇవ్విషయత్తై యనుభవిక్కైక్కు వ్యవసాయమేవేణ్డువతు. "వ్యవసాయాద్ఋతేబ్రహ్మనాసాదయతితత్పరం" ఎన్ఱు బ్రహ్మప్రాప్తికుక్కణ్ణక్కవరిలా సాధనం వ్యవసాయజ్ఞానమెన్ఱుపదేశిత్తానాయ్త్తు తన్నాచార్యనానవేదవ్యాసనుక్కాట్టి లప్పురుషార్థత్తిలే తెళివుడైయనానజనకన్. (తొల్లైనెఞ్జేయిత్యాది) ఓరధ్యవసాయమాత్రత్తాలే ఇవ్విషయత్తై యనుభవిక్కమాట్టాదవిఝవునెఞ్జే యునక్కునాదియిఱే ? ఇవ్విషయత్తై పరిచ్ఛేదిత్తను

మూ.—అణియనార్ శెమ్బొనాయ అరువరైయనైయకో
యిల్ । మణియనార్ కిడన్దవాఱు మనత్తి
నాల్ నినైక్కలామే॥ ౨౧. పేశిత్తే పేశిలల్లాల్

వ్యా.—భవిక్కలామెన్ఱు నీదాన్జొల్లిక్కాట్టినాయ్. (అణియిత్యాది) అఴకు మిక్కిరుప్పదాయ్ శెమ్బొనాన అరువరైయుణ్డు-మహామేరు; అత్తో డొత్తిరున్దుళ్ల కోయిల్. సంసారత్తుక్కాభరణమాయ్, దర్శనీయ్యమాయ్, స్థిర మాయ్, సర్వాధారమాయిరుక్కై. (మణియనార్ కిడన్దవాఱు) అమ్మే రువైప్పణ్డై పడుత్తుళ్ళైత్తు అతువిన్మ్మడియిలోరు నీలరత్నత్తై యఴుత్తినాప్పో లేయాయ్త్తు కోయిలాఴ్వారుక్కుళ్ళే పెరియపెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దరుళుకిరపడి. (కిడన్దవాఱు మనత్తినాల్ నినైక్కలామే) కణ్ వళర్న్దరు ళుకిఱ వఴక్కైక్కణ్డాల్ నెఞ్జాలే పరిచ్ఛేదిక్కలామ్పడియా యిరున్దతో. స్వరూపత్తై పరిచ్ఛేదిక్కిలుం, తదాశ్రయమాన కల్యాణగుణఙ్గళై పరిచ్ఛేది క్కిలుం, వడివఴక్కై పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాదెన్నై. నినైవుక్కు పరికరమాన త్తై యొఴియ వేఱే యొరుకరణత్తాలే నినైక్కిల్ నినైక్కుమత్తనైకాణుం.

ఇరువత్తిరెణ్డామ్పాట్టు.—అ॥ (పేశిత్తే) “నినైక్కవొణ్ణాదాకిల్ వాయ్విట్టు పేశలామో” వెన్న “మనఃపూర్వో వాగుత్తరః” అన్నో, మన స్సాల్ పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణాదవిషయత్తై ప్పాశురమిట్టు ముడియప్పోమో; పేశలామెన్నిలు వచివు కెట్టనెఞ్జే శొల్లాయెన్నిఱార్. “బుద్ధి ప్రాకృతవిష యఙ్గళైప్పేశుకిఱదిల్లైయో” వెన్న; అవై పరిచ్ఛిన్నమాకైయాలే. ఇతు వపరిచ్ఛిన్నమాకైయాలే పేశవొణ్ణాతు. ఆనాల్ “సాజిహ్వాయాహరిం స్తౌతి” ఎన్కిఱవిషయత్తైక్కావాఙ్గియిరుక్కుమత్తనైయో వెన్నిల్.

వ్యా.—(పేశిత్తే పేశిలల్లాల్) మున్బు వేదఙ్గళ్ వైదికపురుషర్ కళ్ పేశిప్పోన్దవై తన్నైయే శొన్నామిత్తనైపోక్కి యివ్విషయత్తుక్కు సదృశమాకవోరుపాశురమిట్టు తలైక్కట్టవొణ్ణాతు. పేశిప్పోన్దవై తానెఙ్గ నేయెన్నిల్; “నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా, నీలముణ్డమిన్న న్నమేని, అతసీపుష్పసఙ్కాశం, హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే, రుక్మాభం, శు ట్టురైత్తనన్పొన్నన్దిరుమేనియొళియొవ్వాతు” ఇన్ద ప్రాకృతపదార్థఙ్గళై

మూ:—పెరుమైయొన్ఱుణరలాకా । వాశత్తార్ తజ్గళ్ కళ్లా
లఱియలావానుమల్లన్ । మాశఱ్ఱార్ మనత్తుళానై

వ్యా:—ప్రాకృతవస్తువుక్కు విసదృశమితే. ఇతు తన్నైక్కొణ్డిఴివా నెన్నిల్. అతీన్ద్రియత్తిలిఴియుమ్బోతొరు నిదర్శనత్తైక్కొణ్డిఴియవేణ్డు కైయాలే శొన్నవిత్తనైయొఴియవుళ్లపడిశొల్లుత్తాయ్త్తలైక్కట్టప్పోకాతు. (పేశుత్తేపేశిలల్లాల్) వేదజ్గళ్ పేశినపడియే పేశుమత్తనై యల్లతు నమ్మాల్ పాశురమిట్టు ప్పేశముడియాతు. అవై పేశినపడియెన్నిల్; అప్రాప్యమెన్ఱుపేశినవిత్తనై. అప్పడియే "పేశవొణ్ణాదె"న్ఱు పేశుమత్తనై యెన్ఱతాకవుమామ్. అతుకూడియెన్నిల్. (పెరుమైయొన్ఱుణరలాకా) ఇన్నతుపోలేయెన్ఱు సదృశముణ్డాతల్, ఇవవెన్ఱుపరిచ్ఛేదిత్తల్ శెయ్య వొణ్ణాతు. ఇతరవిషయఙ్గళిల్ వన్దాల్ ఉపమానత్తళవు ముపమేయంవర మాట్టాతు. ఇవ్విషయత్తి లుపమేయత్తళవు ముపమానంవరమాట్టాతు. స్వరూపమెన్న, గుణఙ్గళెన్న, విగ్రహమెన్న, విభూతియెన్న, ఇవైత్తి లొన్ఱైయు మ్బరిచ్ఛేదికకవొణ్ణాదెన్ఱై. ఆనా లివ్వస్తు వొరువరుక్కుమఱి యవొణ్ణాదోవెన్నిల్ (ఆశత్తార్ తజ్గళ్ కళ్లాలఱియలావానుమల్లన్) ఆశు-కుఱ్ఱం. మాశు-కుఱ్ఱం. ఇని అత్తైవిషయ విభాగమ్బణ్ణికొళ్లుమత్తనై. అతాకిఱతు- ఉపాయవిషయమాయ్ వరుంకుఱ్ఱం, అతాకిఱతు- పారత న్త్ర్యత్తుక్కుచ్చేరాతవై; అహఙ్కారగర్భమాన వచేతన క్రియాకలా పాదికళై సాధనమాకనినైత్తిరుక్కై. ఇతరోపాయఙ్గళ్ ఫలప్రదమామి డత్తిలవనుడైయ వనుగ్రహమ్బార్త్తిరుక్కవేణుం. తానుపాయమామిడ త్తిల్ సహాయాన్తరాపేక్షైయిల్లై. ఇతరఙ్గళైవిట్టుతన్నైయే యుపాయ మాకపఱ్ఱినాలల్లతు తన్నైయుళ్లపడియఱియలాయిరుప్పానొరువనల్లన్. (మాశఱ్ఱార్) ఇదువు మొరుమానసదోష మాయ్ఱ్ఱు. అతాకిఱదు- ప్రాప్యాభాసఙ్గళిల్ ప్రాప్యబుద్ధిపణ్ణియిరుక్కై. అవన్దన్నైయేపఱ్ఱి ఐశ్వ ర్యాదికళైలభిత్తుప్పోకానిర్పర్ కళ్ ; అఙ్గనన్ఱియే యవన్దన్నైయే పెఱవేణు మెన్ఱిరుక్కై మాశఱుక్కైయావతు. (మనత్తుళానై) ఇప్పడియెల్లావఱ్ఱా యుంవిట్టు సంసారనివృత్తిపూర్వకమాక వొరుదేశవిశేషత్తిలేనిత్యానుభ

మూ.—వణజ్గినామిరుప్పదల్లాల్। పేశత్తానావదుణ్డోపేదై
నెఞ్జేనీశోల్లాయ్॥ ౨౪. కజ్జైయిలీపునితమాయకావిరి

వ్యా.—వప్పణ్ణవేణుమెన్ఱు తన్బకల లిలేభరన్యాస వ్బణ్ణియిరుకుఱ
పువర్కళుడైయనెఞ్జిలే నిత్యవాస వ్బణ్ణియిరుకుఱపవనై. ఇవర్కళ్
నెఞ్జుకుఱప్పుఱమ్బు కాట్టుత్తీయోపాదియాక వాయ్త్తు న్నైత్తిరుప్పతు.
జలచరపదార్థఙ్గళ్ జలత్తైయొழియ ధరికఱమాట్టాదాప్పోలే యివర్కళ్
నెఞ్జొழిన్దడత్తిల్ ధరికఱమాట్టానాయ్త్తు. తిరుప్పదికళిల్ నిత్యవాస
వ్బణ్ణుకిఱదోరు శుద్ధస్వభావనా నవనుడైయహృదయత్తై కఱణిశిత్తితే.
“ఎన్లిలాదమున్నెలా” మెన్ఱుకఱడవతితే. (వణజ్గినామిరుప్పదల్లాల్)
ఆశ్రితర్ నెఞ్జువిట్టుప్పోకాదవనానపిన్బు అవన్బకఱలిలే భరన్యాసవ్బ
ణ్ణిన నామవనైయనుభవిత్తు ధరికుఱమతొழియ వేరొరు కృత్యముణ్డో
వెన్గిఱార్. వణకఱమెన్ఱు సర్వప్రకారానుభవత్తుకుఱ ముపలక్షణం.
(పేశత్తానావతుణ్డో) ఇవన్బెరుమైయై యనుసన్ధిత్తాల్ పాశురమిట్టుపే
శలాయిరున్దతో. (పేదైనెఞ్జే) క్షుద్రవిషయఙ్గళైప్పేశి పోన్దవాసనై
యాలే యివ్విషయత్తైయుమున్మదిక్కేడాలే పేశలామెన్టిరుకిఱఱాయితే?
(నీశోల్లాయ్) యెఱవాత్తైయొழియ విషయస్వభావ మిరున్దపడియాల్
పరిచ్ఛేదిత్తు ప్పేశలాయిరున్దతో! చాపలవ్బణ్ణుకిఱ నీదాజ్ఞొల్లికాఱణా
యెన్గిఱార్.

ఇరువత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—అ (కజ్జై)న్నైకఱవు మ్బేశవుమొణ్ణా
దాకి లివ్విషయత్తై విస్మరిత్తు ధరిత్తాలోవెన్న. పెరియపెరుమాళుడైయ
కిడైయఴకిలే అతిచపలనాన నాఱవిస్మరిత్తైజ్గనేధరిప్పే నెన్గిఱార్.

వ్యా.—(కజ్జైయిలీపునితమాయకావిరి)కజ్జైయిలుఙ్గాట్టిలుం పావన
మానకావిరి;దర్శనీయత్తైయాలుమ్భోగ్యత్తైయాలుముణ్డాన వేఱ్ఱుఙ్గళొழి
యవేపావనత్వత్తాలు మేఱ్ఱైత్తైయుడైత్తాయాయ్త్తు కావిరియిరుప్పదు.
“గజ్గాసామ్యమ్పురాప్రాప్తా దేవదేవప్రసాదనాత్। రజ్గావతరణాదూర్ధ్వ
మాధిక్యఞ్చాప్యవాపహా” ఎన్గిఱపడియే ఏఱ్ఱముణ్డితే కావిరికుఱ. కజ్జై
కొఱరునాళిలే తిరువడికళోట్టై స్పర్శత్తాల్వన్ద శుద్ధియోగమితే!

మూ — నడువుపాట్టు । పొఙ్గునీర్ పరన్దుపాయుమ్
పూమ్బొళిలరఙ్గన్దన్నుళ్ । ఎఙ్గళ్ మా

వ్యా — యుళ్ళతు. “పావనార్థంజటామధ్యే దధారశిరసాహరః” ఎన్ఱి
ఆపడియే తన్నుడైయవశుద్ధియైపోక్కుగైక్కాగ రుద్రన్ శిరసాధరిక్కైగ
యాలే రౌద్రమెన్ఱు చొల్లువదొరుప్రిరముణ్డు. అవనోట్టై స్పర్శముళ్ళ
దొరుపదార్థఙ్గళ్ నిర్మాల్యమెన్ఱు అవన్దయ్యారుగ మస్పృశ్యమాయితే
యిరుప్పదు. అప్పడియడియుడైయాళౌనాలు న్దన్నుడైయపావనత్వత్తుక్కు
మయిర్ప్పాదుణ్డాయ్త్తే. “ఆఙుపాదిశడైయో” నితే. ఆకైయాలేవారు
శికుగనాప్రిరముం మయిర్పాడుముణ్డే. అతిల్లాదపడియాలు మ్బెరియపె.
రుమాళ్ నడువేపళ్ళికొణ్డిుళుకై యాలుమ్బునితమితే. ఆయిరుకగ
చ్చెయ్దేయు న్దిరువడికళోట్టై స్పర్శత్తాలెఙ్గేనుమ్బుకిలు మ్బావనత్వం
మేప్రిపట్టిరుకుగమాయ్త్తు. “ఉన్దనడిశేర్న్దఙుళ్ పెరిఙ్గళన్నే” ఎన్ఱు
కగడవతితే. అప్పడిప్పట్టతిరువడికళ్లై యుడైయవన్దాన్ వన్దు పడుకాడు
కిడకిగఅవేప్రిరముణ్డితే ! కావిరికుగ (నడువుపాట్టు) నడువిడత్తు. అశో
వైప్పిరాట్టి మడియిలే శాయ్న్దాపోలేయాయ్త్తు కాగవిరి యిన్నడువే
కణ్వళర్న్దఙుళుకిఅపడి. (పొఙ్గునీర్ పరన్దుపాయు మ్బూమ్బొళిలరఙ్గన్ద
న్నుళ్) జలసమృద్ధియాలేయుం, కోయిలైకిట్టుకిటో మెన్గిఅ ప్రీతిప్రకర్షత్తా
లేయుం పెరియకిళప్రిరియోడే వారానిరుగమ్. (పరన్దుపాయుమ్) ఒరు
మడైయాలేయన్ఱియే తన్నభినివేశమెల్లాన్దోప్రిర వెఙ్గుమొకగ ప్పాయా
నిర్కుగమ్. (పూమ్బొళిలరఙ్గన్దన్నుళ్) జలసమృద్ధియాలే పొళ్ళిల్ కళు
మ్బూమాఙాదే శెల్లుమాయ్త్తు. పెరియపెరుమాళుడైయ సౌకుమార్యత్తు
కగనుకూలమాన జలసమృద్ధియైయుంనిత్యవసన్తమాన పొళ్ళిలైయుముడై
య శ్రమహరమానదేశం. ఇత్తాల్ కోయిలినుడైయపావనత్వముం, భో
గ్యత్వము ఙ్జొల్లిత్తాయ్త్తు. (ఎఙ్గళ్ మాల్) ఆశ్రితర్ పకగల్ వ్యామోహ
మొరు వడివుకొణ్డాపోలే యిరుక్కైగ. (ఎఙ్గళెన్ఱు) తమ్మైపోలే పెరియ
పెరుమాళ్ పకగల్ న్యస్తభరరా యిరుప్పారైయు ఙూగట్టికొగళ్ళు
కిఱార్. కోయిలిల్ పావనత్వ భోగ్యత్వఙ్గళైకగణ్డు శాయ్న్దఙుళుత్తెన్ఱు

మూ.—ఇత్తైవనీశ౯ కిడన్దదోర్ కిడక్కై కణ్డుమ్! ఎజ్ఞను
మఱన్దు వాళ్ళ్ కే నేఱ్ఱియే నేఱ్ఱియేనే ॥ ౨౩.

వ్యా.— పేరాయ్ననిరూపిత్తాలాశ్రితవ్యామోహమే హేతు. వ్యామోహమేయాయ్ సన్బన్ధమిన్ఱిక్కే యిరుక్కైయన్ఱియే (ఇత్తైవ౯) ఇవనిఱ్ఱియుడైయనాయిరుక్కై (ఈశ౯) ఉడైయవనానాలుం నియమిక్క శక్తనన్ఱియే యిరుక్కైయన్ఱిక్కే నల్ వళ్ళిపోక్కైక్కం క్షమనాయిరుక్కై. స్నిగ్ధనాయ్, ప్రాప్తనాయ్, శక్తనాయిరుక్కుమవనై. గుణత్రయవశ్యత్తైయై త్తపిర్త్తు నిత్యానుభవన్బణ్ణు న్దేశత్తేఅకొణ్డు పోకనినైత్తు వాత్సల్య ప్రేరితనాయ్వన్దు తన్నుడమైయై త్తజరుత్తిలే నడైత్తుక్కై కాక్కక్కిడక్కిఅపడి. (కిడన్దదోర్ కిడైక్కై) కీళ్చ్చొన్న వాత్మగుణజ్ఞళైవిస్మరిత్తు కిడైయళికిలే యకప్పట్టపడి. నిర్తల్, ఇరుత్తల్, శెయ్దారాకిల్ మఱక్కలామితే. నాట్టిలళికియరాయిరుప్పారుక్కు నిర్తల్, ఇరుత్తల్ శెయ్దపోమ అళకుతోన్ఱిని శాయ్న్దాల్ తోత్తువతు వైరూప్యమేయాయిరుక్కుమ్. ఇవ్విషయత్తిల్ శాయ్న్దపోదాయ్త్తు అళకుమినుజ్గువతు. "శ్రీమాన్ సుఖసుప్తఃపరన్తపః" ఎన్నక్కడవతిఱే. (ఓర్ కిడక్కై) ఒరుక్కడిత్తో మల్లాన్దో కణ్ వళర్న్దఱుళుకిఅదెన్ఱు తెరియాదపడియిరుక్కుమ్. ఇవర్కళ్ తా౯ నిన్ఱుఱుళినానాకిల్ "నిలైయారనిన్ఱా" నెన్బర్ కళ్; ఇరుక్కణ్డాల్ "పిరానిరున్దమైకాట్టినీ" రెన్బర్ కళ్; శాయ్క్కణ్డాల్. "కిడన్దదోర్ కిడక్కై" యెన్బర్ కళ్. (కణ్డుమెజ్ఞనుం మఱన్దు వాళ్ళ్ కే౯) ఇవ్విషయత్తై కణ్డనుభవిప్పద్రికుమున్బాకిల్ మఱక్కవుమామ్. కణ్డనుభవిత్తపిన్బు ఇని త్తానెన్నప్రకారత్తాలే మఱప్పతు. (వాళ్ళ్ కే౯) ఇవ్విషయత్తై విట్టుప్పోయ్ మణలైముక్కవో! అనుభవిత్తాల్ మఱక్కవొణ్ణాతు; మఱన్దాల్ పుఱమ్బుధరిక్కవొణ్ణాతు. (పఱ్ఱిలేనే నేఱ్ఱియేనే) నానో అత్యన్తచపలనాయ్కిట్టినాలనుభవిక్కమాట్టే౯. పిఱిన్దాల్ ధరిక్కమాట్టే౯. (పఱ్ఱిలేనే నేఱ్ఱియేనే) మున్బితరవిషయజ్ఞళిలకప్పట్టు శిథిలరాయిరుప్పర్. ఇప్పోదుభగవద్విషయత్తిలకప్పట్టు పుఱమ్బుకాల్ వాఙ్గమాట్టార్. అన్ఱు కర్మత్తాలేవన్దశైథిల్యమ్, ఇన్ఱు విషయవైలక్షణ్యత్తాలేవన్ద శైథిల్యమ్,

మూ.—వెళ్ళనీర్ పరన్దుపాయుం విరిపొழிలరఙ్గన్దన్నుళ్ । కళ్ వనార్

ఇరువరిఱునాలామ్బాట్టు.—అ॥ (వెళ్ళనీర్) "జ్ఞానత్తినాల్ నినైక్కలామే" యెన్ఱుం, "పేశత్తానావదుణ్డో" వెన్ఱుం, "విజ్ఞనుంమఱన్దు వాழ్కే" నెన్ఱుమివర్ మఱక్కప్పుక్కవాఱే యివరైనినైప్పిక్కైక్కాక వివర్ పక్కల్ తమక్కుణ్డాన ప్రేమత్తైక్కాట్టక్కణ్డు, ఇవ్విషయత్తిల్ నమక్కుణ్డాన ప్రేమమసత్సమమా యిరున్దతీయెన్ఱుం, ఇన్నముమివ్విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యత్తైయనుసన్ధిత్తు తమక్కు పిఱన్ద భక్తి విషయానురూపమాక పోరామైయాలు మచిత్సంస్పృష్టనుక్కు ప్పిఱన్దప్రేమం పిత్తోపహతనుక్కు ప్పిఱన్ద తెళివుపోలే విశ్వసిక్కవొణ్ణామైయాలు మనుతపిత్తు తిరువుళ్ళత్తైక్కుఱిత్తు ఉనక్కితరవిషయత్తోపాది యివ్విషయత్తిలుమ్ బ్రమస్నేహమాయ్ విట్టదాకాదేయెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తైనిన్దిక్కిఱార్.

వ్యా.—(వెళ్ళనీర్ పరన్దుపాయుం) కావిరిసహ్యమేతుఙ్గై కోయిలై నోక్కి వరుకిఱదాకైయాలే తన్నభినివేశమెల్లాం తోన్ఱుమ్బడి పెరువెళ్ళమాక నీరైక్కొణ్డువన్దు శిలరుక్కు కోయిలిలేవన్దు కణ్ణైశేయ్దుతన్నైయవొణ్ణాతపడి సర్వతోదిక్కమాక ప్పాయానిఱ్కుమ్. అభినివేశం ముడియామైయాలే పాఙ్గైతలైక్కట్టాతు. (విరిపొழிలరఙ్గం) నీక్ పాయ్న్దప్పరప్పడఙ్గలు ఇఙ్చ్లైవిరిన్ద వారానిఱ్కుమ్ (అరఙ్గన్దన్నుళ్ కళ్ వనార్) పరమపదత్తి లక్రృత్రిమరాన నిత్యసూరికళ్లోత్తై పరిమాఱిఱత్తుక్కుశెవ్వై పరికరమానాప్పోలే కృత్రిమసంసారికళై వశీకరిక్కైక్కు చౌర్యప్పరికరమాకవాయ్త్తు కణ్ వళర్న్దఱుళుకిఱమ. నీర్ వాయ్ప్పుఙ్గోప్పైవాయ్ప్పఙ్గణ్డు శాయ్న్దారెన్గిఱ విడువ్యాజమాయ్ సంసారికళుడైయ వశీకారత్తిలే నినైవాయ్త్తిరుప్పదు. నిలవరుఙ్గైత్తుపుకాల్ మఱ్ పడచార్యగన్ధియాయాయ్త్తు త్తిరుముకమిరుప్పదు. అదాకిఱదు-ఓరుపాధియాలే తమ్మైవన్దు కిట్టినారుడైయ వాత్మవస్తువై యపహరిత్తు చ్చుట్టైప్పారెన్ఱు ళ్ళైయిట్టుకొళ్ళ్ వారెన్ఱు తోన్ఱిరుక్కుం. అదాకిఱదు-తమక్కన్తరఙ్గమాకిక్కొళ్ళుకై. ఇన్నమున్దానాత్మవస్తువై తన్నదాక వభిమానిత్తుప్పోన్దాన్ నామివనభిమానిత్తత్తై మీంణ్డుప్ పోమెన్ఱు పార్త్తు తన్నుడైత్తైక్కాట్టి "జితన్తే".

మూ.—కిడన్దవాఱు కమలనన్మకముఙ్గణ్డు । ముళ్ళమేవలిన్మై
పోలు మొరువ నెన్దుణరమాట్టా। కళ్ళమేకాతల్ శెయ్దు

వ్యా.—యెన్ఱ ప్పణ్ణుమవనాయ్త్తు. అవను తానవస్తువై యివన్నైడమ్ నాళ్ పడవపహరిత్తుప్పోన్దపడి. తన్నుత్తైత్తాజ్ఞోళ్లుక్కై యపహారమాప్పడియు తే! చేతనరుడై యవాత్మాపహారజ్ఞార్థ పేరినపడి ఆత్మసమర్పణముమాత్మా పహార సను మెన్ఱున్నప్పడియానవివ్వస్తువితే! యిప్పడి యెళివరవుపట్టతు. ఆత్మసమర్పణమాకిఅతుతాన మహాబలిదానన్పణ్ణినాప్పోలే యిరుక్కి అదాయ్త్తు. (కిడన్దవారుం) వశీకరణ పరికరస్థానుం శీలాదిగుణఙ్గళాన వాత్మగుణఙ్గళుమల్ల; అవయవశోభైయాన రూపగుణఙ్గళుమల్ల; "కిడన్దదోర్ కిడక్కై" యాయ్త్తు. (కమలనన్మకముఙ్గణ్డు) వికాసం, శెవ్వి, కుళిమ్న్నీ, పరిమళమెన్దాప్పోలే శొల్లుకిఱ విత్తైప్పత్తిరుముకత్తుక్కు తామరైయై యొరుపోలియాక చ్చొల్లుమత్తనైపోక్కి సర్వథా సదృశమల్లామైయాలే (నన్మక) మెన్గిఱార్. శుద్ధసత్త్వమాయ్, జ్యోతిర్మయమాన ముఖత్తుక్కు ప్రాకృతవస్తుసదృశమాకవత్తిర్రా? ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పోమ శెయ్యాతే విమ్ముఖత్తుక్కు దృష్టాన్తముణ్డో. సంసారత్తుక్కు ళ్లుక్కుళు న్న ముఖ మిదొన్దు మేయెన్గిఱార్ (కణ్ణుముళ్ళమేవలిన్మైపోలుం) కణ్ వళర్న్దఱుళుకిఱ వఴక్కై కణ్ణుమ్వైత్తుం నెజ్ఞై యొరువికారమ్బిరవాదే తిణ్ణియామైయాయిరున్దాయి. కీఴ్పెఅన్ద వికారమెల్లాం విషయవైలక్షణ్యత్తైప్పత్తి వసత్సమమా యిరుక్కిఅదాయ్ త్తివర్కు. ఇప్పోదినక్కువన్ద వన్మైయెన్నెన్ఱిల్ (ఒరువ నెన్దుణరమాట్టాయ్) అద్వితీయ్య నెన్దుణరమాట్టుకిఱత్తిలై. ఒరువనెన్దుణరప్పుక్కాల్ లవనైయుళ్ళపడి యుణరవేణుం. అప్పడియుణణర్న్దాలత్తలైయిలాశ్రితవాత్సల్యత్తుక్కు సదృశమాకవుం, విషయవైలక్షణ్యత్తుక్కు సదృశమాకవుం విడాయ్పిఱక్కవేణుం. అప్పిఱవామైయాలే (వలిన్మై) యెన్గిఱార్. అప్పడియాకిల్ కీఴ్ "కణ్ణినైకళికక్కుమాతే" యెన్ఱుం, "పనియరుమ్బుతిరుమాలో వెన్ఱుం, "ఉడలినక్కుఱుకుమాలో వెన్ఱుం, శొల్లిప్పోన్నవైయెల్లా మెన్నాయ్త్తెన్న, (కళ్ళమేకాతల్ శెయ్దు) ఉనక్కు ప్రాకృతవిషయత్తిల్ పణ్ణిప్పోన్ద పూర్వవాసనై

మూ —ఉళ్ళత్తై కళ్ళిక్కిన్ఱాయే ॥ ౨౮.

వ్యా.—యాలేయిఙ్గుమనువర్తిత్తుప్పోన్దవిత్తనైయొఴియ విష్విషయ త్తుక్కుసదృశమాక స్నేహిత్తాయల్లైయే! విషయాన్తరఙ్గళిల్ పణ్ణిప్పోన్దదుం ఫలభక్తియాలాకయాలే. ఇఙ్గుం ఫలభక్తియిఱేపణ్ణిత్తు. (ఉళ్ళత్తైక్కళ్ళిక్కిన్ఱాయే) ఇన్దకృత్రిమభక్తియానతు పణ్డేయున్ఱాక్కియిఱే. ఇఙ్గుమఱివుముడియనడత్తినాయత్తనైయిఱే. విషయాన్తరఙ్గళోపాదియాక విత్తైయుం నినైత్తాయిత్తనైపోక్కి ఇవ్విషయత్తుక్కనురూపమన్ఱిఱే ఉన్నుడయ ప్రేమం.

ఇరుపత్తినాలాయిరప్పడి.—అ॥ (కళిత్తు) కేట్టు తమక్కు భగవద్విషయత్తిల్ పిఱన్ద వాదరం విషయానురూపమాక ప్పోరామైయాలుం, అచిత్సంసర్గయుక్తనుక్కు ప్పిఱన్దదాకైయాలే పిత్తోపహతనుక్కు ప్పిఱన్ద తెళివు పోలే విశ్వసిక్కవొణ్ణామైయాలు మెఙ్గైయ్వోమెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తైక్కుఱిత్త నుతపిత్తు నిన్ఱారాయ్త్తు కీఴ్; ఇని అచిత్సంసర్గమఱ్ఱు ఒరుదేశ విశేషత్తిల్ నిత్యానుభవమ్పణ్ణుకైక్కు నఙ్గైయ్యిల్ ముతల్ కాణ్కిఱిలోం, నామివ్విషయత్తైయిఴన్దేపోమిత్తనైయాకాదేయెన్ఱు శోకిక్క "నీర్ శోకిక్కవేణ్డా; అచిత్సంసర్గమఱ్ఱు నమ్మైప్పెఱుకైక్కు శాస్త్రఙ్గళిలే త్రైవర్ణికాధికారమాయుం సర్వాధికారమాయుముణ్డాన సాధనఙ్గళ్ ప్రసిద్ధమన్ఱో అవైత్తిలొన్ఱైయనుష్ఠిత్తు నమ్మైక్కిట్టమాట్టీరో" వెన్న; ఇనక్కవైయొన్ఱిలుం యోగ్యతైయేతుఙ్గ యిల్లైయెన్ఱు మేల్ పత్తుప్పాట్టాలే తమ్ముడైయవుపాయశూన్యతైయై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్. ఆనాలివర్క్కు కీఴ్ప్పిఱన్దదాకచ్చొన్న జ్ఞానభక్తికళ్ ఏన్నావదెన్నిల్; భగవత్ప్రసాదత్తాలే పిఱన్ద భోగోపకరణమాన జ్ఞానభక్తికళాయ్త్తు ఇఙ్గుచ్చొల్లిత్తు. అవై సాధనకోటియిలన్తర్భవియాతు; అవ్వనుభవ జ్ఞాదాచితమన్ఱియే నిత్యమాకైక్కు తఙ్గైయ్యిల్ సాధనమిల్లైయెన్నిఱారిఙ్గు. ఇదిల్ ముతఱ్పాట్టిల్ ప్రసిద్ధమాయ్ త్రైవర్ణికర్కళానవర్కళుక్కధికారమాన కర్మజ్ఞానభక్తికళిలినక్కోరన్వయమిల్లైయెన్నిఱార్.

వ్యా.—(కళిత్తుమూన్ఱిత్యాది,) జన్మమాత్రత్తైక్కొణ్డు కీఴవైత్తైయనుష్ఠిత్తు వావెన్ఱిలెన్ఱు మత్తనైపోక్కి జన్మప్రభృతి బ్రాహ్మణ్యత్తుక్కనురూ

మూ.—కుళిత్తుమూన్ఱనలైయోమ్బుం కుఱికొళన్దణమై
తన్నై! యొళిత్తిట్టే నెన్గణిల్లై నిన్గణుమ్బత్తినల్లేన్।

వ్యా.—లమాయిరుప్పదోరనుష్ఠానమిల్లైయెన్గిఱార్ (కుళిత్తు)నిత్యస్నానంనైమిత్తికస్నానంప్రాయశ్చిత్తస్నానంయెన్ఱు బహుముఖమాయిరుక్కుం; నిత్యస్నానం నైమిత్తికస్నానత్తుక్కుడలన్ను, నైమిత్తికస్నానం ప్రాశ్చిత్తస్నానత్తుక్కుడలన్ను,ఇవైతనిత్తనియేస్వతన్త్రఙ్గళాయి ఱేయిరుప్పదు. కర్మానుష్ఠానత్తానోద్ధియ యోగ్యతాపాదకఙ్గళ్ తాన్ పణ్ణిప్పోరవఱిదాయిఱే యిరుప్పదు(మూన్ఱనలై)అగ్నియెన్ఱాదేఅనలెన్ఱదుఆరాధీయానిన్ఱాలపర్యాప్తియే స్వభావమాయిరుక్కుంవిషయమెన్ఱుతోత్తుకైక్కాక,(మూన్ఱనల్)ఒన్ఱే దురారాధ్యమాయిరుక్క మూన్ఱైయి ఱేవిధిత్తతు. (ఓమ్బుం)చవలైప్రజైక్కు శోరున్దణ్ణీరుంముడిన్దుక్కొణ్డుతిరియున్దాయ్ఃపోలేఉమియుంయిన్ధనముజ్గొణ్డుతిరియవేణ్డుంవిషయమెన్నై.(కుఱికొళ్)మన్త్రలోపక్రియాలోపద్రవ్యలోపఙ్గళ్, కాలభేదం,దేవతాత్యాగమెన్గిఱవివైత్తిలేయొన్ఱుణ్డామాకిల్ నిష్ఫలమాయిరుక్కైయాలేకరణమ్బిఱాక్కిల్ మరణమెన్గై. పణ్ణినవకృత్యకరణఙ్గళైక్కొణ్డుక్షవిషయమాకిఱ ఓరఙ్గులియాలే సుప్రసన్నమాంవిషయమన్నే!(అన్దణామైతన్నై)ఇప్పడియిరుక్కిఱ అదేదెన్నిల్; బ్రాహ్మణ్యం. అదుతన్నై. (ఒళిత్తిట్టేన్)బ్రాహ్మణ్యమిల్లామైయెన్ఱుళవాయ్ఃపోవైయన్ఱియేయివ్వర్ణన్దాన్ తణ్ణియతెన్ఱుమ్బడిపణ్ణినేన్. విశిష్టరాయిరుప్పారైక్కణ్డాల్ ఇన్నానధికరిత్తవర్ణత్తిలే శిలరన్నోవెన్ఱు కొణ్డవర్ కళుక్కు మవద్యమామ్బడితిరిన్దేన్. ఇదిఱే నాన్ కర్మయోగత్తిల్ నిన్ఱనిలై. ఆనాల్ జ్ఞానయోగమిరున్దపడి యెన్గనేయెన్నిల్; (ఎన్గణిల్లై) ఎన్ విషయమాక వెనక్కొన్ఱుమిల్లై. ఆత్మవిషయజ్ఞానమెనక్కిల్లైయెన్గై. కర్మయోగమిల్లై యెన్ఱపోదే తత్సాధ్యమాన జ్ఞానయోగమిల్లైయెన్ఱు మిడమర్థసిద్ధమన్ఱోవెన్నిల్; ఇజ్జన్మత్తిలనుష్ఠిత్తదోరు కర్మమిల్లైయాకిలుం పూర్వజన్మత్తిలే కర్మయోగవ్బక్వమాయ్ అవ్వళవిలేపాపవిశ్లేషమ్బిరన్ద నన్తర జన్మత్తిలేజ్ఞానయోగం నైసర్గికమాయిరుకుఱ్ఱమిఱే! అదువుమిల్లైయెన్నై. ఆనాల్ భక్తియోగమిరున్దపడి యెన్గనేయెన్నిల్.
(నిన్గణుమ్బత్తినల్లేన్) కణ్డారుఱ్ఱ స్పృహైప్పణ్ణి యల్లదు నిర్కవాణ్ణాద

మూ — కళిప్ప తె జ్ఞాండున మ్బి కడల్ వణ్ణా

వ్యా. — వున్నకు లినక్కు స్నేహ లేశముమిల్లై. కర్మజ్ఞానమిరణ్డుమిల్లై యాయిరుక్కు వుభయసాధ్యమాన భక్తియిల్లైయెన్ఱు మిడఙ్గళ్లై వేణుమో వెన్నిల్; "తపోజ్ఞానసమాధిభిః। నరాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణేభక్తిః ప్రజాయతే" ఎన్గిఱపడియే యుణ్డాకలామిఱే. అదువుమిల్లైయెన్నై. అధవా- కర్మజ్ఞానభక్తికళ్ మూన్ఱు వ్దనిత్తనియే యుపాయమాకచ్చొల్లువారుముణ్డు; అవ్వప్రకారత్తాలే శొల్లిత్తాకవుమామ్. "కర్మణైవహిసంసిద్ధి మాస్థితాజనకాదయః। సర్వంకర్మాఖిలమ్పార్థజ్ఞానేపరిసమాప్యతే। భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః" ఎన్నక్కడవదిఱే. ఇతిఱేనాన్ కర్మజ్ఞానభక్తికళిల్ నిన్ఱనిలై. మతిఅమివ్విషయత్తిలటివుడైయార్ "నోత్తనోన్బి" లేనెన్ఱుం, "కఱ్ఱై వైకళ్ పిన్ఱె" న్ఱుం, "నధర్మనిష్ఠోస్మి" ఎన్ఱుం తన్దామ్బట్టిఅక్కడలాక వెఱుమైయై మున్నిట్టు పోరక్కడవరాయిఱే యిరుప్పతు. పెరియపెరుమాళు వ్దమ్ముడైయకృపైక్కివర్ శొన్న వెఱుమైకళు మఱిదాకైయాలే "యాత్తపేర్సీర్ నిరపేక్షరెన్రీ" రెన్న! (కళిప్ప డెన్గేణ్డు) కీత్తనిన్ఱనిలైయిలినక్కనుతాపముణ్డాయో! వదడియాక "మాశుచః" వెన్ఱుణ్డాయో! పదాలమ్బనమాక కళిప్పతు. ఇత్తాల్ అకిఞ్చననెన్ఱపడి. ఉమక్కనుతాపమిల్లైయాకిల్ విడుమత్తనైయెన్నోవెన్నిల్. ఎన్బక్కాల్ వైముదల్లైయానాలు న్బక్కలిలుమిల్లైయో వెన్గిఱార్. (నమ్బి) నానుపాయాన్తరఙ్గళిల్ వెఱుమైయిల్ పూర్ణనానవోపాది. దేవరీర్ శీలాదిగుణపూర్ణరల్లిరో? దేవరుడైయ పూర్తిసహకారి నిరపేక్షమన్నో! "అరివోన్ఱుమిల్లాద" వనన్తరం "కుఱైవోన్ఱుమిల్లాదకోవిన్దా" వెన్నక్కడవదిఱే (కడల్ వణ్ణా) దేవరుడైయ శీలాదిగుణపూర్తి యెల్లాంవేణుమో వడివళకేయమైయాదో వెన్బట్టిఅక్కు. ఒరుకడలొడేన్ఱైప్పణ్ణియొరుకడల్ శాయ్న్దాప్పోలేయిఱే పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతు. "అయ్యాప్పాడఱుత్తోన్ఱుమళక" నెన్ఱుం, "ఆదరమ్బెరుకవైత్తవళక" నెన్ఱుమివ్వడివళకైయిఱేయివర్ పతిఅశాకచ్చొల్లిప్పోన్దతు. ఇత్తాల్ శరణ్యనెన్ఱపడి. "ఉమ్ముడైయ వెఱుమైయైయుం నమ్ముడైయపూర్ణత్వత్తైయుమఱిన్దీరాకిల్ యితుక్కుప్పే

మూ.—కరదుకిన్ఱేన్ అళిత్తెనక్కరుళ్ శెయ్కణ్ణా
యరఙ్గమానకరుళానే ॥ ౨౫. పోదెల్లా
మ్పోదుకొణ్డునిన్ఱడిపునైయమాట్టేన్।

వ్యా.—ల్ ప్పడవుమకుఱ్ వేణ్డువదెన్నెన్న (కదఱుకిన్ఱేన్) అన్ని
లైయిల్ తాన్నిర్కఱ పెఱ్ఱినో! సాధనానుష్ఠానప్పణ్ణి ఫలన్దాఴ్త్త
దెన్ఱు కూప్పిడువారైప్పోలే శ్రవణకఠోరమాక కూప్పిడానిన్ఱేన్. స్వరత్తు
ణత్తిల్ కైవాఙ్గి దేవర్ కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱ వఴకుకుఱ్ పఙ్గళాశాసన
ప్పణ్ణుకైయే యాత్రైయాకప్పిఱకిఱేనో. ఇత్తాల్ ఫలిత్తదామ్ పి
ట్టమ-ఆశా లేశముడైయారుఱ్ ముఖఙ్గుడుక్కక్కడవవర్ "ఓరాత్రి
తన్ కూప్పిడానిర్కఱ వనాదరిప్పదే" యెన్ఱు, నాట్టార్ శొల్లుమ్పడి దేవర్
క్కోరవద్యత్తైవిళైత్తే నిత్తనైయుఱే. ఇప్పడియుమ కొఱునన్మైయిల్లైయా
కిల్ ప్పినైన్న నమ్మైచ్చెయ్యచ్చొల్లుకిఱదెన్నెన్నిల్. (అళిత్తెనక్కరుళ్ శె
య్కణ్ణాయ్) ఎన్నై దేవరుఱ్ కృపావిషయమాకిఱ్ కృపైపణ్ణియరుళ
వేణుం.అదాకిఱదు-అనుతాపత్తైప్పిఱప్పిక్క వేణుమెన్నై. "ఎన్దాయ్!నమకిఱ
ఙ్గనేయడియేతుడఙ్గి చ్చెయ్య వేణ్డుకిఱ నిర్బన్ధదా నెన్నెన్నిల్. (అరఙ్గమా
నకరుళానే) తన్దామ్ముకై న్ఱొరుముదలిల్లాదారై రక్షిక్కైక్కాక వన్ఱో విఙ్గు
వన్దుశాయ్న్దరుళిత్తు. కుణైవత్తాలైరక్షిక్కప్పార్కిల్ ఇఙ్గేవరవేణుమో!
అఙ్గేయిరుక్కఱ్ వమైయాదో. ఇఙ్గువన్దతు కిడైయఴకుకాట్టియుం, అర్చక
పరాధీనమాన శీలత్తైక్కాట్టియుం, రుచియేతుడఙ్గి యుణ్డాకిఱ్ రక్షిక్కైక్
కాకవన్ఱో.

ఇరుపత్తారామ్పాట్టు.—అ॥ (పోదెల్లామ్) త్రైవర్ణికాధికారమాన
వుపాయఙ్గళిల్లైయాకిల్ సర్వాధికారమాన వర్చనస్తవాదికళ్ తానుమ
కుఱ్ణ్డో వెన్న; అతువుమిల్లైయెన్గిఱార్.

వ్యా.—(పోదెల్లా మ్పోదుకొణ్డునిన్ఱడిప్పునైయమాట్టేన్)అఴ
కియ శెవ్విప్పూవాక్కైక్కొణ్డు సర్వకాలముమున్నుడైయ స్పృహణీయ్యమా
నతిరువడికళిలేపునైయవిఱేయడుప్పదు.అతిల్ శ్రద్ధైయిల్లామైయేయన్ఱు,
శక్తియిల్లైయెన్గిఱార్. ఉన్నైయొఴిన్దవిషయఙ్గళిలే శెయ్యవెన్ఱాల్ శ్రద్ధా

మూ.—తీదిలా మొయ్త్రికళ్ కొణ్డు నిరుకుణ క్కాప్ప
మాట్టేన్ । కాదలాల్ నెఞ్జమన్బుకలన్దిలే
నమతన్నాలే । యేదిలేనరజ్ఞర్ కేఱ్లే

వ్యా—శక్తిక ళిరణ్డు మున్డాయిరుక్కుమ్. "యాతత్పూజాకరా
కరా" ఎన్నిఅపడియే దేవర్ తిరువడికళైయారాధిక్కై కణ్డాకైకళైక్కొణ్డు
ప్రాప్తమా యనర్థావహమాయిరుక్కుం విషయజ్ఞళై యాదరిత్తుపోన్దేన్
కాలమెల్లాంమాట్టేన్. ఒరుకాల్ వల్లేనెన్నిజారల్లర్. సర్వకాలముం
మాట్టేనెన్నిఱార్. ఒరుకాలత్తిలే శక్తరాకి లమత్తానే పేశిఱుక్కుపో.
రుమ్బడియితే! దేవర్ ప్రభావమిరుప్పతు. "సకృదుచ్చారితం యేన" యెన్ఱుం
"సకృత్స్మృతోపి గోవిన్దః" ఎన్ఱుం, "సకృదేవ ప్రపన్నాయ" వెన్ఱుజ్ఞో
ల్లకక్కడవతిఱే. కాయికవ్యాపారత్తై ప్పణ్ణమ్బ వినియోగజ్ఞ్ణైరాకిలు
మ్మూడైయ పేచ్చు కుత్తిమత్తిరానిన్నదు, అనపిన్బు నిర్గుణజ్ఞళై ప్పేశమా
ట్టేరోవెన్న. (తీదిలామొయ్త్రికళ్ కొణ్డు నిరుకుణజ్ఞైప్పమాట్టేన్) పేచ్చు
కుత్తిమతిఱలు మున్నుడైయ కల్యాణగుణజ్ఞళై ప్పేశవెన్నాల్ కుమనా
కిఱిలేన్. హేయగుణయుక్తజ్ఞళాన క్షుద్రవిషయజ్ఞళై ప్పేశవెన్నాల్ వా
య్ చ్చికీఱ్డాకనలుక్కుఅ పేశవల్లేన్. "సాజిహ్వా యాహరింస్తౌతి"
యెన్నిఅ గుణజ్ఞళిల్ వన్దాల్ నాక్కుప్పరళాదు. అవై యిరణ్డుక్కుం విష
యమ్బురమ్బే యాకిఱనీరాకిల్ నెఞ్జాలే నమక్కుస్నేహిక్కవల్లీరోవెన్న,
(కాదలాల్ నెఞ్జమన్బుకలన్దిలేన్) కాదలడియాకవరుమన్బు నెఞ్జిల్ స్పర్శి
త్తదిల్లై. అదాకిఱదు- "సంగాత్సంజాయతే కామః" ఎన్నిఅప్రేమమ్బురమ్బే
యొరువిషయత్తిలుణ్డాకిలితే! అత్తైయజ్ఞానిన్ఱుమీట్టిప్పోన్దు దేవర్ పక్కలి
లేయాక్కవేణ్డువదు. మున్బు స్త్రీపదార్థజ్ఞళిల్ పణ్ణిప్పోన్ద ప్రేమమవర్క
ళ్ పక్కలర్థాదికళై యపహరిక్కైక్కాకవాయ్త్తల్ల దవర్కళుద్దేశ్యమెన్నిఅ
ప్రేమమిల్లై. "పరమసుహృది బాన్ధవే కళత్రే సుతతనయాపితృమాతృభృత్య
వర్గే । చరమతిముపయాతి యోర్థతృష్ణాం శమదమచేష్టము వైహినా స్వభ
క్తం" ఎన్నక్కడవదిఱే .(అమతన్నాలేయేదిలేన్) మనోవాక్కాయకజ్ఞళ్లొ
రుపడిపట్టిరుప్పార్ పేశిఱుక్కివైత్తిఱిలాన్నాకిలుం వేణ్డయిరుక్కవమువుమిన్ఱి
క్కేయిరుక్కైయా లేదిలేనేమమిలేన్ (అరజ్ఞర్ క్కేమమిలేన్) "సుహృదం

మూ. — యెఱ్ఱాయ్ వా న్దోన్ఱినేనే॥ ౨౮. కురఙ్గుకళ్ మలైయైనూక్క

వ్యా. — "సర్వభూతానాం" ఎన్గిఱ సౌహార్దత్తైయుం, ఋజుః ఎన్గిఱపడియే యాశ్రితవిషయత్తిల్ మనోవాక్కాయఙ్గళ్ మూన్ఱుమొన్ఱావిరుక్కిఱ ఆర్జవగుణత్తైయుం, కేట్టేపోకామే యనుష్ఠానశేషమాకుమ్పడి కోయిలిలే సన్నిహితనానదేవరోడ్ తుష్టమాక పెఱ్ఱిలేన్, ఒరుకరణత్తాలు న్దేవరైస్పర్శిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్ (ఎల్లే) ఎన్నె. అసన్నిహితరాయిరున్దేనల్లేన్. శేయ్దవైత్తిలే పిఱ్ఱపిచికుమవరా యిరున్దేనల్లేన్. ప్రాప్తియిల్లైయా యిరున్దేనల్లేన్. ఎన్ఱిరువుకడి పాపమేయిదే. శ్రీకౌస్తుభమ్పోలే యుక ప్పానవస్తుకిడీ రిప్పడివ్యర్థమాయ్ప్పోయిత్తు. అరఙ్గత్తుఱైయుమిన్దుణైవర్ కుక్కీఱ్ డీర్ నాన్దూరస్థనాచ్చుదు. కపాయపానమ్పణ్ణుమాప్పోలే హితబుద్ధియాలే సేవిక్కవేణ్డుం విషయమాయ్త్తానిరున్దేనో ? పాల్ మరున్దామాప్పోలే దర్శనియ్యరానదేవరే మోక్షప్రదరాయిరుక్క వన్దోయిరున్దతు. (ఎఱ్ఱాయ్వాన్దోన్ఱినేనే) "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిః" ఎన్గిఱపడియే దేవర్కు ఉప్పాకప్రాప్తమానజన్మమాయిరుక్క నానేదుక్కాకప్పిఱన్దేనా నేన్. ఎఱ్ఱాయ్వాన్పిఱన్దేనెన్నాదే తోన్ఱినేనెన్గిఱతు - ఉత్పాతఙ్గళ్ పోలే యనర్థహేతువాకప్పిఱన్దేనెన్నై. ఉత్పాతఙ్గళుడైయ తోఱ్ఱన్దానాన్ తనకు ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే పిఱర్కు నర్థమాయిఱేయిరుప్పదు. అదుపోలే యాయ్విట్టదిఱే. ఎఙ్ఙనమ్ మెన్గిఱార్.

ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు. — అ॥ (కురఙ్గు) మనుష్యాధికారమానవై యొన్ఱుమిల్లైయాకిల్ తిరువడి తిరువనన్దాళ్వాన్ ముదలానవర్కళైప్పోల్ కొళ్ళుమడిమైయై శాస్త్రవశ్యతైయుమిన్ఱిక్కేయిరున్దుళ్ళ తిర్యక్కుకళైక్కొళ్ళువదాకనామ్వన్దవతరిత్తకాలత్తిలే తిర్యక్సామాన్యత్తాలే అణిల్కళ్ శుద్ధభావనైయోడే పణ్ణిన శిలకిఞ్చిత్కారముణ్డు, అదుతానుమ్దోవె ఱ్ఱిల్; అతువుమిల్లై యెన్గిఱార్.

వ్యా. — (కురఙ్గుగళ్ మలైయైనూక్క) మలైకళాలేకడలైత్తూర్క్కిఱ అవిడత్తిల్ మలైకళుక్కుతోళైయుణ్డాయ్కొణ్డు శ్రీవానరవీరర్కళుక్కుత్తోళైయిల్లామైయాలే మలైయై యనేకర్ కూడత్తూక్కికొణ్డువరువర్

మూ.—కుళిత్తుత్తామ్బురణ్డిట్టోడి ।

వ్యా.—కళాయ్త్తు. ఒరుమలై యొరుత్తర్ క్షుప్పాత్తమ్బోరాదపడి
పెరుమిడుక్కరా యిరుక్కచ్చెయ్దేయు ముపాధ్యాయ నాశిపోలే
యెల్లారుఞ్జిక్షితక్కరిత్తు స్వరూపమ్బెర వేణుమెన్ఱిరుక్కుమవర్ కళాకై
యాలే ఇప్పడి శెయ్కిఱార్ కళాయ్త్తు. స్వరూపజ్ఞాన ముడైయారోడు
మిల్లాదారోడుంవాశియఱ త్తురుమ్బెఴు న్దాడుమ్బడి యిఱే అడిమైకొళ్ళ
కిఱవర్ కళ్ కైయ్యుంవిల్లుమాయ్ నిన్ఱనిలైదాన్. (మలైయైనాక్క)
కడలిలే పొకడవిట్టాదే నాక్కవిట్టదు ఒరుతిరళు కొక్కరుమలైయై
విషయమాకవు మ్బోరామైయాలే వేఱేయొరుతిరళ్ వస్తుపఱ్ఱి అవర్
కళ్ పక్కలిలేనాక్క యిప్పడి కైమ్మేలేయాయాయ్త్తు కడలిల్ పుకువతు.
“ అవగాహ్యార్ణవంస్వప్స్యే” ఎన్ఱు పెరుమాళుక్కాశ్రమై కక్కరై
పురణ్డు శెల్లానిర్క్క. అక్కారియత్తుక్క వేణ్డువార్ ప్రవర్త్తియ్యాని
ఱ్ఱార్ కళెన్ఱాలి యిరుక్క వొణ్ణాదిఱే. కడల్ తూర్పు ణ్డక్కరైప్పట్ట
దాయ్విడవఱఱ! యెన్ఱుంత్వరైయాలే యెల్లారుమొక్క ప్రవర్త్తిత్తార్
కళాయ్త్తు. (కళిప్పిత్యాది) శ్రీవానరవీరర్ కళుడైయ త్వరై తానశిల్
కళుక్క పొఱ్ఱిరామైయాలే పెరుమాళుక్కాశ్రమైకణైపురళానిర్క్క
ముదలికళు కిక్కత్తనైమెత్తనవెల్లా మేన్దాన్ ఇరున్దపడియాల్ శడక్క
న్నకడలడైకక్క పివర్ కళుక్క శక్తియిల్లైయానపిన్బు మలైయాలేతూర్
పుణ్డప్రదేశత్తుక్క మణల్ శుమక్క ప్పరికరమిల్లైయిఱే, ఊర్న్దనీరిలేపు
కుక్కత్తోయ్కైయుం, కరైయిలేయేరినాల్ మణల్ తొత్తుకైయుం, ఉద
ఱినవాఱే విట్టుక్కళ్కైయు మివైమున్బే కైకణ్డపడియాలే యిప్పికార
త్తాలే కడలైత్తూర్ప్పోమెన్ఱుపార్త్తు కడలిలే పుక్కముఴుకమాయ్త్తు.
ఇమ్ముఴుక్కు తన్నాలే నీర్ శువరుంమణలుఙ్గొణ్డు వరలామెన్ఱాయ్త్తు నినై
వు. (తామ్)కడలిలేనీర్ శువరువదుం మణల్ తొత్తువదుంనమ్ముడలిలేయొట్టి
ఱియాదాయ్ త్తడిమైయిల్ త్వరైయాలే. తాఙ్గళ్ వుపట్ట కారియప్పాడడ
ఙ్గతఙ్గళాలే తలైకక్కట్టుకిఱదాక వభిమానిత్తు త్తిఱికిఱపడియాలేతా మెన్ఱ
వుమామ్. (పురణ్డిట్టోడి)పుకక్కమలైకళుక్కు నొయ్మణల్ పుకక్కచ్చొరిన్దు

మూ — తరఙ్గనీరడైక్కలుఱ్ఱ శలమిలావణిలు
మ్బోలే । మరఙ్గళ్ పోల్ వలియనెఞ్జం

వ్యా.— వరుకిఱపడిపోరాదెన్ఱు పార్త్తు మణలిలేపురణ్డోడానిర్క్కు
మాంస్రిత్ర. ఉళ్ళమణలుం వత్త్రియి లుదిరుమ్బడియాకవోడ ఇడైయిలే
నిన్ఱవర్క ళివై త్తిఱ త్వరైయెకణ్డు“పన్దానిత్తనైవేగ” మెన్ఱాల్ పెరు
మాళుకుక్కు పగలముదిలయిఙ్గైయిల్ వడకిఱల్ వాశలిలే విడువిత్తతాయిరు
క్కుం, ఉఙ్గళుకుత్త్వరైయఱ్ఱి రున్దతీయెన్ఱుమాయ్త్తు. రుదియానము
తన్దామళవైప్పార్కళ్ వార్ట్టాదితే (తరఙ్గనీరడైక్కలుఱ్ఱ) త్తిరైక్కై
యుడైత్తాయ్ కిళర్న్దిరున్దుళ్ల కడలై యడైక్కైయిలే (ఉఱ్ఱ)
కడలైయడక్కుకిఱార్కళ్ తాఙ్గళాయ్మదలికళు న్దఙ్గళుక్కైడుత్తు క్కై
నీట్టుకిఱార్ కళాకవాయ్ ఱ్ఱివైత్తినుడైయ వభిమానం (శలమిలావణి
లమ్బోలే) ఇవైఱ్ఱినుడైయవ్యాపార మఙ్గుత్తైకుక్కు కిఞ్చిత్కారమాయ్
ఫలిప్పదొన్ఱిల్లైయాకి లితడిమైయాకిఱపడి యెన్నెన్నిల్. అడిమైకొళ్లుక్కి
ఱవను క్కివైత్తిన్భావశుద్ధియే యమైయుమెన్నై. (శలమిలామై) యా
వదు-కడల్తూర్పుణ్డు పెరుమాళకరై పణ్ణారాకవల్లరే ఎన్గిఱ భావ
శుద్ధియిల్ప్పళైయఱ్ఱిరుక్కై. (చలం) వ్యాజం (ఇలా) యిల్లామై.
నిన్ఱనిలైపోరాదెన్నై. అవాప్తసమస్తకామను క్కిదిర్తలైయిల్ భావ
శుద్ధియొన్ఱియవనుక్కు వేణ్డువదొన్ఱిల్లై; ఇవనాల్ శెయ్యలావదొన్ఱిల్లై.
నమ్ముడైయ జ్ఞానశక్తికళైకొణ్డు పూర్ణనుక్కు నామొన్ఱు శెయ్కై
యావదెన్నెన్ఱు కైవాఙ్గుమవర్కళ్ భాగ్యహీనర్. పూర్తితాన
మిట్టమకొణ్డు తృప్తనాకైకుక్కు ఉప్పెన్ఱు శుద్ధభావరాయ్ మేల్ విఴుక్కై
కుక్కు ఉప్పా మ్భాగ్యవాన్గళుకుక్కు. ఇబ్భావశుద్ధితా నొరువరుక్కు కిడై
యామైయాలే యెల్లారుక్కు శెయ్యలావ దొన్ఱెన్నవొణ్ణాదు. ఆకవణిల్ క
ళుక్కుళ్ల వానుకూల్యముమినకిల్లై యెన్గిఱార్. (మరఙ్గళ్ పోల్ వలియనె
ఞ్జంవఞ్జనే) ఇవ్విషయత్తిల్ తన్నెఞ్జు నెకిఴ్చ్చియిల్లాదపడికుక్కు దృష్టా
న్తఙ్గొల్లుకిఱార్. “యిరుమ్బుపోల్ వలియనెఞ్జ” మెన్ఱవరతుకుక్కు మవ్వ
రుకేయొరువన్మైశొల్లుక్కై కాక“మరఙ్గళ్ పోల్ వలియనెఞ్జ” మెన్గిఱార్.

మూ.—వఞ్జనేన్నెఞ్జుతన్నా। లరఙ్గనార్క్కాట్చెయ్యాదే
యళియత్తే నయర్కిన్ఱేనే॥ ౨౭. ఉమ్బరా

వ్యా.—అగ్నియిలేయిట్టునినైత్తకార్యఙ్గళ్లామిరుమ్బు. యిత్తైనెరుప్పిలేయిట్టాల్ కరిన్దుపోయ్మున్బుసిన్దనినైయుఙ్గెడుమిత్తనై(వఞ్జనేన్)ఇప్పడి నెఞ్జుతిణ్ణియదాయిరుక్కచ్చెయ్దే ఇదుద్రవద్రవ్యమోవెన్ఱుదేవరుం భ్రమిక్కుమ్బడిభావిత్తుక్కాట్టాసిర్పన్. అకవాయిల్ నినైవొన్ఱాయిరుక్క వివనత్తనై భగవత్ప్రేమముడైయారిల్లైయెన్ఱు భ్రమిక్కుమ్బడి మఱైత్తు వర్త్తిప్పన్. “ఇళైయియిళైయురుకుంవణ్ణ” మెన్ఱు, కీళ్చ్చొన్నదుక్కనుశయిక్కిఱార్. (నెఞ్జుతన్నాలరఙ్గనార్ క్కాట్చెయ్యాదే) అణిల్కళ్ పక్కలిలుం భావశుద్ధియిఱేయుళ్ళదు. అన్నైక్కొణ్డు సన్నిహితనానవవన్బక్కలిలే అల్పానుకూల్యమున్బణ్ణాదే. యివన్ భావశుద్ధిమాత్రత్తైయే పరిపూర్ణమాన శేషవృత్తియాకక్కొళ్ళుం భగవదభిప్రాయత్తాలే (ఆట్చెయ్యాదే) ఎన్గిఱార్. (అళియత్తేన్) “అహంసర్వంకరిష్యామి” యెన్ఱుం ఇళైయపెరుమాళైప్పోలే సర్వవిధకైఙ్కర్యఙ్గళుక్కు మర్హమాకవవన్తన్దవస్తు కిడీరిదు (అయర్కిన్ఱేనే) విస్మరిత్తనర్థప్పట్టుప్పోవదే! ఇవ్విషయం సన్నిహితమల్లామైయాలేయాదలిత్తనైయిల్ యోగ్యతైయిల్లామైయాలేయాదలన్ఱిఱే, “మఱన్దేనున్నైమున్న” మెన్గిఱపడియే విస్మృతియాలేయిఱే యనర్థప్పట్టదు. శలమిలామరఙ్గళ్ పోలేయెన్ఱువుమాం. మరఙ్గళ్ప్పోలే శలమిలావెన్ఱువుమాం. మరత్తైయోరాయుధత్తాలే చెలిప్పిక్కలుం నెఞ్జైయున్నాలుఞ్జెలిప్పిక్కవొణ్ణాదెన్ఱపడి ॥

ఇరువత్తేట్టామ్పాట్టు.—అ॥ (ఉమ్బరాల్) అణిల్కళ్ తిర్యక్కాయిరుక్క నమక్కిన్ఱిక్కరికవుద్యోగిత్తభావశుద్ధి యుమక్కిల్లైయాకిల్ శ్రీగజేంద్రాళ్వాన్ పోయినైయిలేపుక్కిడిర్పట్టు, నాఙ్గళున్ఱు తవక్కవదాకనినైత్తదోరు నినైవుణ్డు, అదుతాను ముమక్కుణ్డోవెన్న; అదువుమిల్లైయెన్గిఱార్.

వ్యా.—(ఉమ్బరిత్యాది) బ్రహ్మాదికళాలఱియవొణ్ణాదపడి వొళియుళ్ళ శ్రీవైకుణ్ఠమ్. అత్తైవాసస్థానమాకవుడైయవర్. “అథయదతఃపరోజ్యోతి

మూ.—లటియలాకా వొళియుళా రానైకాక్కి।
చ్చెమ్బులాలుణ్డువాళ్గుం ముదలై మేల్శీఱి

వ్యా.—ర్దీప్యతే" ఎన్నుం, "అత్యర్కానలదీప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్మహాత్మనః" ఎన్గక్కడవదితే, జ్ఞానాధికరానాలుమీశ్వరోహ మెన్నిరుప్పార్క్కు నిలమన్నె పరమపదంప్రాప్పిక్కముడియామైయేయన్ను; అఱియవుంముడియాదెన్నై "యన్నదేవానమునయో నచాహంనచశంకరః। జానంతిపరమేశస్యతద్విష్ణోఃపరమంపదం" కలఙ్గాప్పెరునకరిలే,నిత్యసూరికళై యనుభవిప్పిత్తిరుక్కిఅవర్ కిడీర్ ! సంసారత్తిలే యార్త్తరక్షణత్తుకాకవన్దార్. (ఆనైకాక్కి) ఇప్పడికత్తైపురణ్ణ మేన్మైయైయుడైయవన్దా పదరివన్దు కారియఙ్గైయ్ద దొరుపిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాళ్వాన్పోల్ వార్కోక్వెన్నిల్ ; ఒరుతిర్యక్కుక్కాక్కకిడీర్. ఇదర్ పట్టతిన్నళవేదు ! ఉదవినవనళవేదు ! ఎన్గిఱార్. ఆశ్రితరొరుతలైయానాల్ తన్మేన్మైప్పార్త్తల్ అవర్కళ్ శిరుమైప్పార్త్తల్ శెయ్యామవనన్నిక్కే అవర్కళ్ పక్కల్ప్పార్ప్ప దత్తలైయిలాపత్తున్దనోన్నై సమ్బన్ధముమేయాయ్త్తు. ఆశ్రితర్ శిరుమైపారాతొళిన్దాల్ తఙ్గీత్తత్తుక్కు నేర్ నిర్క్కవల్లదొన్ఱు ణ్డో! శీఱివన్దదార్ మేలెన్నిల్ (శెమ్బులాలుణ్డువాళ్గుం ముదలై మేల్) తన్నిలుంతుద్రమాయిరుప్పదొరు నీర్పుళ్గువై లక్ష్యమాక్కక్కొణ్డత్తాలే "వీఱ్ఱిరుప్పేళ్గులక న్దనికోల్ శెల్ల" విరుప్పారైప్పోలే పూర్ణంమన్యమానమాయిరుప్పదొరు నీర్ప్పుళ్గువైలక్ష్యమాక్కికిడీర్ !వన్దదు. "పరావరేశంశరణంవ్రజధ్వమసురార్దనం" ఎన్గిఅపడియే బ్రహ్మాదికళ్ పోక్కఱ్ఱుశరణమ్బుక హిరణ్యారావణాదికళై యళియచెయ్యుమవర్కిడీ రొరుతుద్రపదార్థత్తైయిలక్ష్యాక్కి వఱుకులై యత్తలైకులైయవన్దార్. "క్రోధమాహారయత్తీవ్రం, అధరామోమహాతేజాః" ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రయత్తిలిల్లాదతొన్ఱైటిట్టుక్కొణ్డాయ్త్తు వన్దదు. తమ్మళవిల్ నిత్యం ప్రశాన్తాత్మావాయిరుప్పర్ ;ఆశ్రితపరిభవత్తిల్ వన్దాల్ "క్రోధస్యవశమేయివాఙ్గ"ఎన్గిఅపడియే క్రోధమిట్టవళక్కాయిరుప్పర్. "కొడియవాయ్విలఙ్గినుయిర్ మలఙ్గక్కొణ్డశీత్త" మెన్నక్కడ ఆశ్రితర్ తఙ్గళుక్కు త్తఙ్గమాకనినైప్ప దొన్ఱితేయిదు.

మూ:—వన్దాయ్। నమ్బరమాయతుణ్ణో నాయ్కళ్లో
ఞ్జాలు మైయమోరా। వెమ్బిరార్ క్కాట్ చెయ్యాదే

వ్యా:—(వన్దాయ్)యిరున్దిడత్తేయిరున్దు సఙ్కల్పత్తాలే శెయ్యలాయిరుక్క మడువిణాకత్తైయిలే యహైకలైయ త్తలైకలైయ వన్దారాయ్త్తు. జగదుప సంహారమాకిలితే సఙ్కల్పత్తాలే శెయ్యలావదు. ఆశ్రితవిరోధికళైయక్కియ చ్చెయ్యుమిడత్తిల్ కైతొడరాయ్చ్చెయ్యాదపోదు శిశిలమాఱమాట్టాదు. అత్తైవరవుతమక్కుతవినాప్పోలే యిరుక్కిఱదామ్ త్తివర్క్కు. ముదలైయిఱవాయిలే యకప్పట్టార్ తామెన్ఱు తోశిశియిరుక్కుమ్బడియాక "క్కోడియవాయ్విలఙ్గె"న్ఱాటిఈమొరువర్. ఆశ్రితరిలేమొరువర్క్కుదవినదు తన్దాముక్కుదవినదెన్ఱిరా దవన్ఱునమక్కు భగవత్సమ్బన్ధమిల్లైయెన్ఱిరుక్కవాయ్త్తడుప్పదు. (నమ్బరమాయదుణ్ణే) ఇప్పడియాశ్రితవిషయత్తిల్ పక్షపాతియాయ్ రక్షిక్కుమవనాన పిన్బు నమ్ముడయరక్షణత్తిల్ నమక్కొరుభరముణ్డో. తమ్మైనైపార్త్తల్, నఞ్జిరుమైపార్త్తల్ నమ్ముడైయపాపత్తిఙ్గనత్తాలే చీరి "చ్చిలనాళనుభవిత్తాల్ పిన్బు శెయ్కిఱో" మెన్ఱాఱియిరుక్కుమవనాతలాయ్ నఙ్గారియత్తుక్కు నాఙ్గడవోమాకిఱోమో. (నాయ్కళ్లోం) అవ్వానైసనకాదికళుడైయ స్థానత్తిలేయామ్బడియితే నమ్ముడైయతణ్మై. తిఱన్దవాశలెల్లాంనుఱుఞ్జాలుం నమ్మైక్కొళ్లువారిల్లాదపుకలఱుదియ్యైయుడైయోమ్. వళర్త్తవనుక్కుం తోట్టాల్ కుళిక్కవేణ్డుమ్బడియాన తణ్మైయైయుడైయ పదార్థం (శిరుమైయోరా వెమ్బిరార్కు) యెత్తనైయేనున్దణ్ణియోమానాలుం తణ్మైప్పార్కక్కణ్ణిల్లాదవర్కు. దోషదర్శనత్తిల విజ్ఞాతావాయ్ గుణదర్శనత్తిల్ సహస్రాంశువాయిరుప్పార్. "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" ఎన్ఱోదప్పడుకిఱవివనుక్కు అవిజ్ఞాతృత్వమావదు-ఇత్తలైయిల్ దోషదర్శనఙ్గోణ్డు పొరుత్తుపకరిత్తానాయిరాదొక్కికైతె (పమ్బిరార్కాట్ చెయ్యాదే) దోషమ్బారాదే అపత్తేహేతువాకరక్షిక్కిఱతు వకుశిశివిషయమాకైయాలే. వకుశిశిశేషియుమా యుపకారకనుమాయిరుక్కుమవనుక్కు అడిమైశెయ్కైయితే ప్రాప్తం; అదుశెయ్యాదే.యెఙ్గళ్ కార్యన్దమకేభరమాక వేరిట్టు

మూ.—యెఞ్ఞాయ్ వాణ్ తోన్ఱినేనే॥ ౨౮.

ఊరిలేన్ కాణియిల్లై

వ్యా.—క్కాణ్డాల్ నమ్ముడైయ కరణఙ్గళుక్కు స్వరూపానురూపమాన వృత్తియిలే యన్వయిక్కైయిఱే ప్రాప్తం. (ఎఙ్ఞైవాణ్ తోన్ఱినేనే) వ్యర్థజన్మావానేన్. “సృష్టస్త్వం వనవాసాయ” ఎన్గిఱపడియే జన్మప్రయోజనమడిమైయానా లదుక్కు శలాంనజన్మం వ్యర్థమిఱే. పిఱన్దనెన్నాదే తోన్ఱినేనెన్నదు. “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్ఱ ఇళైయపెరుమాళ్ ప్పిఱవిపోలే యాకిలిఱే పిఱన్దనెన్నలావదు; అదిల్లామైయాలే తోన్ఱినే నెన్గిఱార్॥ ౨౮.

ఇరువత్తొన్బదామ్పాట్టు.—అ॥ (ఊరిలేన్) “ఆనై యిడర్పట్టపోదు తనక్కుదవుక్కైక్కాక నినైత్తనినైవు ముదలైయాకిల్ శ్రీసాలగ్రామం తిరువయోధ్యై కోయిల్ ముదలాక నాముకన్దనిలఙ్గళిలవైత్తిలారువనుక్కు జన్మాదికళుణ్డానాల్ అవనై నమక్కు రక్షిత్తలవేణుం, అఙ్గనే యిరుప్పనశిలవుణ్డో” వెన్నిల్; అదువుమిల్లై యెన్గిఱార్. (ఊరిలేన్) ఇఙ్గారె న్ఱివర్ నినైత్తిరుక్కిఱదు సదాభగవత్సన్నిధి యుణ్డాన శ్రీ సాలగ్రామమెన్న, అవతారస్థలమాన తిరువయోధ్యాదికళెన్న, కోయిల్ ముదలాయిరున్దుళ్ళ తిరుప్పతికళెన్న, ఇవైత్తైయాయిత్తు. ఊరెన్గిఱ సామాన్యవాచిశబ్దం ఇవ్విశేషఙ్గళై క్కాట్టుమో వెన్నిల్; చేతనరిలే యొరుకురుచ్చియిల్ పిఱవాదారిల్లైయిఱే. అవైతా నదృష్టహేతువెన్నైక్కొరు ప్రమాణమిల్లై. ఇఙ్గుపాయశూన్యతైయైచ్చొల్లి ప్పోరుకిఱ ప్రకరణత్తోడు శేర్న్ద దాకైయాలే ఇశ్శబ్ద మివ్విశేషఙ్గళై చ్చొల్లిత్తాక క్కడవదు. నాముభిమానిత్తిరుక్కిఱ వెల్లైక్కుళ్ళే పిఱన్దానెన్ఱు దేవర్కుక్కు పఱిగ్రహిక్కాక పిడిక్కలావదొరు దేశత్తిల్ పిఱక్కప్పెఱ్ఱిలేన్. దేశవాసమాత్రమే యాత్మోత్తారకమెన్నైక్కు ప్రమాణమెన్నెన్నిల్ “దేశోయం సర్వకామధుక్, భవద్విషయవాసినః, తిర్యగ్యోనిగతాశ్చాపి సర్వేరామ మనువ్రతాః” ఎన్నుశొల్లిక్కడవదిఱే (కాణియిల్లై) అప్పడియ ద్దేశఙ్గళిలే జన్మమిల్లైయాకిలే దేసమోదుపాధియాలే యవ్వోవిడఙ్గళిలే క్షేత్రస్పర్శముణ్డాక క్షూడాకుట్టుణ్డో వె

మూ.—యుఱవుమతిఱొరువరిల్లై! ప్పారినిన్నాదమూల
మ్పతిఱిలేన్ పరమమూర్త్తీ! కారొళివణ్ణనేకణ్ణనే

వ్యా.—న్ఱిల్ ; అఱవు మిల్లైయెన్గిఱార్. ఆదాకిఱదు-దేహయాత్రా శేషమాక తిరుప్పళ్ళాణ్డుప్పాడుకై ముతలాన నిమిత్తఙ్గళి లన్ఱియిత్తల్, తిరునన్దనవనప్పరమెన్ఱాప్పోలే శిలవుణ్డాతల్ దానత్తాలుం విలైయాలు ముణ్డా యవ్వ్వారిల్ శెన్ఱు కాణియాళ వేణ్డుమ్పడియాన స్వర్గముణ్డాయిరుక్కై. అవ్వైయొన్ఱు మిల్లైయాకిలుమకల వ్వ్వారిలుళ్ళారో డొరుయావన సమ్బన్ధముణ్డాతల్, మతిఱసమ్బన్ధమాద లుణ్డోవెన్నిల్ (ఉఱవిల్లై) (మతిఱొరువరిల్లై) ఇవైయిన్ఱికే యొళ్ళివాల్ కణ్ పఴకియిరుప్పారొరు బన్ధుక్కళుణ్డోవెన్నిల్ ; అఱవు మిల్లైయెన్గిఱార్. అనాలుమక్కు వాస మెఙ్గేయెన్న (పారిల్) ఒరుపతిఱ్ఱైశెప్పెఱావిడిల్ ధరిక్కవొణ్ణాతపడి అనన్తక్లేశభాజనభూమియిలే వాసమ్. కలఙ్గాప్పెరునకరిలే యిరుక్కిఱే నో నిర్భరనా యిరుక్కైక్కు ; ఒరువర్ కూఱైశొల్లువరుడుక్కిఱ భయస్థానత్తిలేయన్నో వినక్కు వాసం. అక్కైయాలే (నిన్నాదమూల మ్పతిఱిలేన్) సర్వప్రకారత్తాలుం పుకలఱ్ఱోర్ క్కు ప్పుకలాన వున్తిరువడికళిలే యినక్కోరన్వయమిల్లై. "తమేవశరణంగతః" బ్రహ్మాస్త్రత్తుక్కుల కాన కాకత్తుక్కుఙ్గూడ పుకలిడమాయిఱే! దేవర్ తిరువడికళిరుప్పతు. ఆనా లొరువఴియా లుమక్కు నన్మైయిల్లైయాకిల్ పిన్నై యిఴక్కు మత్తనైయన్ఱోవెన్న (పరమమూర్త్తీ) స్వగతమాక వోరు జీవనోపాయ మిల్లైయెన్ఱు మత్తనైపోక్క యున్నక్కలిలుమిల్లైయో? సర్వాధికనుమాయ్ పరమశేషియా యిరుక్కుమవనల్లైయో! శేషత్వ ప్రతిసమ్బన్ధియాయిఱే శేషిత్వమిరుప్పతు. ఇవన్ స్వతన్త్రిహామెన్ఱు భ్రమిత్తవన్ఱు ఇవన్ ప్రతిపత్తియొఴియ వివన్ స్వరూపత్తై మాఱాడవొణ్ణాదే. స్వరూపత్తై యాఴిక్కవొణ్ణాతాకిల్ స్వరూపానురూపమాన సిద్ధిక్కు వఴియేదెన్నిల్ (కారొళివణ్ణనే) ముదలడియిలే రుచిజనకమాయ్ రుచిపిఱన్దార్ క్కుపాయమాయన్ఱోవున్వడివిరుప్పతు. (కణ్ణనే) వడివఴకుణ్డానాలుం ఉత్తుఙ్గతత్వమన్నోవెన్న వొణ్ణాతపడి సౌలభ్యాది కల్యాణగుణ యుక్తనల్లైయో ; పరమశేషియాయ్ విలక్షణవిగ్రహోపేతనాయ్, సౌలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్తనాయిరుక్కి ఱ నీయిరుక్క ఇఴక్క వేణుమో. వకుత్త శేషియానవను-శేష

మూ.—కదఱుకిన్ఱేన్। అరుళార్ కళైకణమ్మా నరఙ్గమా
నకరుళానే॥ అ. మనత్తిలోర్ తూయ్మైయిల్లై

వ్యా.—త్వ సమ్బన్ధమిల్లైయాకిలుం విడవొణ్ణాదపడియాయిరుక్కై. వడివఴకైయుడైయనావదు- ఇవై యిరణ్డుమిల్లైయానాలుం విడవొణ్ణాతపడియా యిరుక్కై. నీర్మైయుడైయనావదు - ఎఙ్గళోడేకలన్దు పరిమాఱుకై. ఇప్పడి దేవరీరుళరాయిరుక్క విడకొఱ్ఱిఴవుణ్డో (కదఱుకిన్ఱేన్) దేవరీరుడైయ వైలక్షణ్యఙ్గళైయ వనుసన్ధిత్తు సాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణి ఫలదాఴ్న్దారైప్పోలే కూప్పిడానిన్ఱేన్ (అరుళార్ కళైకణ్) నానిప్పడిక్కూప్పిడ దేవరీరాటియిరుక్క అదు దేవరై యొఴియ వేఱొరువర్ రక్షకరాకవో. నానే నక్షురక్షకనాకవో; ఎన్నళవుపుకిరనిల్లాత పిఱరినక్కు రక్షకరాకవో. (అమ్మా) ఉడమైనశిత్తా లిఴవుడైయవనతన్నో (అరఙ్గమానకరుళానే) ఉడైయవనానాలుం సన్నిహితనల్లనైత్తాటియిరుక్క తేనో. సంసారత్తిలే నమ్మైప్పెఱవేణుమెన్ఱు కూప్పిడువారుణ్డాక కూక్కుడుమోవెన్ఱుం నన్నైయాలే యన్ఱోకోయిలిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు॥ అ.

ముప్పదామ్పాట్టు.—అ॥ (మనత్తిల్) ప్రసిద్ధమాన కర్మాద్యుపాయఙ్గళిల్లై, స్త్రీశూద్రాధికారమాన ధ్యానసఙ్కీర్తనాదికళుమిల్లై, అణిల్ కళుక్కుణ్డాన భావశుద్ధియుమిల్లై, ఆనైయిడర్పట్టపోదునినైత్త నినైవుమిల్లై, పుణ్యదేశవాసత్తాలే వారునన్మైయుమిల్లై, యెన్ఱార్ కీఴిఱ్పాట్టాలే; ఇన్నన్మైకళొన్ఱుమిల్లైయాకిలు ముమ్ముడైయపక్కల్ తీమైకళిల్లైయాకిలుమ్మాల్ వరుమిఴవిల్లామైయాలే యుమ్మైయఙ్గీకరిత్తుమ్ముడైయ కారియఙ్గెయ్కిఱోం, అతిరుప్పడియెన్నెన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ కేట్టరుళ నన్మైకళొన్ఱుమిల్లాదవోపాది తీమైకళైనక్కిల్లాదదిల్లై యెన్గిఱార్ మేలఙ్ఱుపాట్టాలే. ఆదిలిప్పాట్టిలానుకూల్యాభావత్తై యనుభాషిత్తుకొణ్డు తమ్ముడైయపరసమృద్ధ్యై సహత్వమెన్గిఱవ నాత్మగుణత్తైప్పేశుకిఱార్.

వ్యా.—(మనత్తిలోర్ తూయ్మైయిల్లై) "మనసాతువిశుద్ధేన" యెన్ఱుం, "యేతు జ్ఞానవిశుద్ధచేతసః" యెన్ఱుం మనశ్శుద్ధియే ప్పెఱ్ఱుక్కుపరికరమాకచ్చొల్లప్పట్టదిఱే. అన్దశుద్ధియెనక్కిల్లై యెన్గిఱార్. (ఓర్ తూయ్మైయిల్లై)

మూ.—వాయిలోరిఞ్జొలిల్లై। శినత్తినాఱ్ శెఱ్ఱనోక్కి
తీవిఴివిఴిక్కుం వాళా। పునత్తుఴాయ్ మాలైయానే

వ్యా.—యెన్నుతు-కామక్రోధ భయద్వేషాదికళిలొన్ఱుమ్ కుఱైన్దదిల్ శుద్ధనాక పెఱ్ఱిలేన్. కల్మషజాతిదాదిత్తమాక విల్లైయాక వుమ్బెఱ్ఱిలేన్. (వాయిలోరిఞ్జొలిల్లై) మనశ్శుద్ధియిల్లైయాకిల్ వాయిల్ ప్రియవచనఙ్గళ్ తానుణ్డో వెన్నిల్; అదువుమిల్లై యెన్గిఱార్. (ఓరిఞ్జొలాంవదు) ఇదుక్కుమున్బ్బురువరైక్కుఱిత్త "పన్" ఎన్ఱచియేన్. కుఱిత్త "పన్" ఎన్ఱార్ తిరత్తిలుమనుకూలమాకవు మొరుమఱుమాఱ్ఱఙ్గళ్లియుమ్ మఱియేన్. "నెడుఞ్జొలాల్ మఱుత్తనీశనే" నెన్గిఱపడియే అభిమతవిషయఙ్గళైయుక్కుమ్బోదుం శ్రవణకటువాహకమాయాయ్ త్తిరుప్పదు. ఆకవివ్విరణ్డుపదత్తాలుఙ్గీఴ్ఙ్జుపాట్టాలుఙ్జొన్న వర్థత్తైయనుభాషిత్తారాయ్త్తు (శినత్తినాఱ్ శెఱ్ఱనోక్కి) ఇవైయిల్లామైయే యన్ఱియే పరసమృద్ధికణ్డాల్ నిర్నిబన్ధనమాక వవర్కళుక్కనర్థఙ్గళైయే తేడానిఱ్పన్; నెఞ్జిల్ కోపత్తాలే శాస్త్రవన్నోఱ్ఱప్పారానిఱ్పన్ (శెఱ్ఱం) కోపమ్; శినమెన్ఱుఙ్గోపం; మిక్కకోపత్తాలేయెన్ఱపడి, ఆళుమొరునోక్కుం నేరాకవాయ్త్తుప్పార్పదు (తీవిఴివిఴిక్కుం) నోక్కియన్ఱియేవాయ్విట్టాల్ కేట్టార్కు నెరుప్పైవత్రియవిట్టాఱ్పోలేయాయ్ కుడిపఱియుమ్బడియాకవాయ్త్తు వాయ్విడువదు. (వాళా) యిదెల్లాఙ్గైయ్కిఱదు తానెరుక్కాలైక్కు వెఱ్ఱిలైప్పెఱవో వెన్నిల్; ఇదుతానే ప్రయోజనమాయిరుప్పన్. ప్రయోజనత్తుక్కొరు ప్రయోజనం వేణ్డావితే!. సాత్వికర్ పరప్రయోజనత్తైయే ప్రయోజనమాక నినైత్తిరుక్కుమాప్పోలే పరానర్థమే ప్రయోజనమాక నినైత్తిరుప్పన్. ఉమ్ముడైయపడియిదువాకిల్ నమ్మైనిర్బన్ధిక్కిఱదెన్నెన్న. (పునత్తుఴాయ్ మాలైయానే) తన్నైప్పార్త్తకలవొణ్ణాదపడియపేక్షామాత్రమే హేతువాకరక్షిక్కక్కడవో మెన్ఱు రక్షణధర్మత్తిలే దీక్షిత్తుత్తనిమాలైయిట్టన్ఱోవిరుక్కిఱదు. ప్రాప్తియాలుమ్ భోగ్యత్తైయాలుమెన్నాలున్నైవిడప్పోమో; తన్నిలత్తిల్ పోలే తిరుమార్విలే చెవ్విపెఱుమ్బడియాన తిరుత్తుఴాయ్ మాలైయుడైయవనే.

మూ.—పొన్నిశూళ్న్ద తిరువరఙ్గా! ఎనక్కినిక్కు తిరుమొళిక్కొళ్ళా యానై
యాళుడైయకోవే॥ ౩౦. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్।

వ్యా.—(పొన్నిశూళ్న్ద తిరువరఙ్గా) రక్షకనాయ్ దూరవిరాతే సన్ని
హితనాకవుమ్పెఱ్ఱవనే. యెత్తనైయేనుమ్ దణ్ణియర్క్కు మాశ్రయిక్కవ్వా వ్వాబడి
యన్నో? దేవర్ కోయిలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు. ఇట్టతిరుత్తుళా
య్మాలైక్కుప్ పుఱత్తిమాలై పోలే యాయ్త్తు తిరుప్పొన్నియోడైచ్చేర్ న్దు
యిరున్దపడి (ఎనక్కు) కీళ్త మెమ్మైయుపపాదిత్తారిఱే! ఇప్పడిదోషప్రచురనా
నవెనక్కు (ఇని)యెన్దోషత్తైయనుసన్ధిత్తు నానినక్కురక్షకనాకై త్తవిర్న్దు దేవ
ర్ పక్కలిలే స్వస్తభరనానపిన్బు (కదియెఞ్ఙొల్లాయ్) పోక్కడిశొల్లాయ్.
పోక్కడియుడైయచూళ్త్తుక్కొణ్డువైత్తు అవనైచ్చొల్లాయెన్నుమ్బడియి
ఱే ప్రాప్తియిలూఱిఱమిరుప్పదు. నీర్ పోక్కడిశొల్లాయెన్న పోదాకనమ
క్కుచ్చొల్ల వేణ్డుకిఱదెన్నెన్నిల్ (ఎన్నైయాళుడైయకోవే) ఇత్తలై
యిల్ శేషత్వముమత్తలైయిల్ శేషిత్వముం వ్యవస్థితమన్నో. వేఱిమ
క్కెక్కడవారార్. ఇదారుడైయవస్తువాయ్ నోవుపడుకిఱదు॥ ౩౦.

ముప్పత్తోరామ్బాట్టు.—అ॥ (తవత్తుళార్) “శాస్త్రియ్యమాంమ్
మోక్షార్థమాన విహితఙ్గళిలినక్కోరన్వయమిల్లై యన్గిర్; స్వర్గఫలా
ర్థమాక వాదల్ విప్రలమ్భకరాయ్ దృష్టఫలార్థమాక వాదల్ సత్కర్మా
దికళైప్పణ్ణి పోవిరాకిల్ అవత్రిళిలుపాధికళైప్పోక్కి నమ్మైయిలేమూట్టు
కిఱోం; అవై తానుణ్డో” వెన్నిల్; అన్నై యొన్నుమిల్లై; స్వర్గప్రాప్తిక్కుప్పరిక
రమాక దేవర్ తన్దజన్మత్తై విషయప్రవణనాయ్ పరద్వేషత్తాలే వినాశ
హేతువాక త్తనీరాక కొణ్డేనెన్గిఱార్. (అనాల్ కీళ్ప్పాట్టోడిదుక్కు
సఙ్గతి యెన్నెన్నిల్, పరసమృద్ధ్యై సహత్వమన్నిక్కే విషయాన్తర
ప్రావణ్యత్తాలే ఎన్బదుజనఙ్గళుమక్కు మశలానే నెన్గిఱార్.

వ్యా.—(తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశ
కేన” ఎన్న తపస్సై మోక్షార్థమాక విధిత్తదిఱే; ముముక్షుక్కళాయ్ త
పస్సైయనుష్ఠిత్తారిల్ కూట్టాకప్పెఱామైయన్నిక్కే స్వర్గాదిప్రయోజా
జనాన్తరపరరాయదుతనైప్పణ్ణువారుముణ్డు, అవర్ కళుక్కుం కూట్టాక

మూ.—తనక్కెన్ఱిడై త్తారిలల్లేన్ ।ఉవర్ త్తనీర్ పోల

వెన్ద నుఱ్ఱవర్క్కొన్ఱు మల్లేన్ ।

వ్యా.—ప్పెఱ్ఱిలేన్. యివైయిత్తనైయుమిన్ఱియిలే యొళిన్దాలోరు తపస్సైయారమ్భిత్త దిల్ వైకల్యత్తాలే ప్రాయశ్చిత్తికళానార్ తఙ్గళిల్ తాఙ్గాడప్పెఱ్ఱనో;అకతపస్సర్శముడైయారొరువరిలుఙ్గాడపెఱ్ఱిలే నెన్గిఱార్. (తనక్కెన్ఱిడైత్తారిలల్లేన్) అర్థలాభత్తైయుం పురుషార్థసాధకమాకచ్చొల్లక్కడవదు. విలక్షణవిషయత్తిల్ వ్యయిక్కుమన్ఱు "యజ్ఞేనదానేన" ఎన్ఱుం "యజ్ఞోదానంతపశ్చైవపావనాని" యెన్ఱుం, "తద్దానంసాత్వికం స్మృతం ఎన్ఱు శొల్లక్కడవదిఱే. "యయాకయాచవిధయా బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్" ఎన్ఱుం, సద్విషయత్తిలే వ్యయిక్కుమ్ద్రవ్యార్జనత్తుక్కు ప్రకారనియతియిల్లైయెన్ఱు శొల్లక్కడవదిఱే. ఇమ్ముఖత్తాలే ద్రవ్యార్జనంపణ్ణువారిల్ కూట్టల్లేన్. తిరుమఙ్గైయాళ్వార్ పోల్వార నుష్ఠిప్పదు శెయ్దార్కళిఱే. "ఇవైయిన్ఱిక్కేయొళిన్దాల్" "ప్రత్యుపకారార్థంఫలముద్దిశ్యవాపునః" ఎన్గిఱరాజసదానమాదల్, "అసత్కృతమవజ్ఞాత" మెన్గిఱ తామసదానమాదల్, ఖ్యాత్యర్థదాన మాదలివైయుణ్డో" వెన్నిల్; యివైయొన్ఱుమిల్లై యెన్గిఱార్. ఇవైయిరణ్డుమిల్లాదార్ బన్ధుక్కళుక్కు ఉప్పాయిరుప్పర్కళిఱే, అదిరున్దపడియెన్నెన్నిల్ (ఉవత్తనీర్ పోలవెన్ద నుఱ్ఱవర్ కొన్ఱుమల్లేన్) ఉవరినీరైముకత్తిలే యెరిట్టుక్కొణ్డాల్ అముకణ్విక్రిక్కవొణ్ణాదపడి కటిక్కుమాప్పోలే ఎన్నైనేర్ముకమ్బార్క్కవొణ్ణాదపడియాయ్త్తు నానవర్కళ్ తిరత్తిల్ వర్త్తిత్తపడి. అవర్జనీయ్యబన్ధుక్కళెన్ముఖత్తేవిక్రిత్తాలల్లైక్కు జీవిక్కమాట్టాతపడి యాయ్త్తవర్కళుక్కు వధ్యభూతనాయ్ వర్త్తిత్తపడి. అవర్కళుక్కు ప్రియమే పణ్ణుకైయాలే ప్రియవిషయమాకవు మ్పెఱ్ఱిలేన్. అవర్కళుక్కు హితమే పణ్ణుకైయాలే హితవిషయమాకవుం పెఱ్ఱిలేన్. ఎనక్కుమనర్థఙ్గళైవిళైత్తుక్కొళ్ళుకైయాలే తనక్కుత్తానుళనామెన్ఱు మళవున్దానుమ్బెఱ్ఱిలేన్. అవర్కళుక్కువధ్యభూతనాయ్ప్పోన్దేన్. "బన్ధుక్కళుక్కాకాదవర్కళుంతన్దాముక్కభిమతైకళాన స్త్రీక్కళుక్కాయిరుప్పర్కళిఱే; అదిరున్దపడియె"

మూ.—తువర్త్తశెవ్వాయినార్ గళ్ తువకళుమ్ అత్తు రిశనార్గళ్।
అవర్గళై మేపిఅవిత్తన్నా యరఙ్గమా నకరుళానే॥ ౩౧.

వ్యా.—ఎన్నెఙ్గిల్, (తువర్త్తవిత్యాది) అకవాయిల నాత్మగుణఙ్గళైయుడైత్తతరత్తిల్ ప్పుణ్ణుప్పెకాట్టి యకప్పడుత్తికొళ్లుమవర్ కళా య్త్తు. ఇవనుముళ్ వాయిల్ తన్ మైయరియాన్. తన్నోడవర్ కళుక్కో రుబన్ధమిల్లామైయు మఱియాన్. ఇవనుమధరత్తిల్ ప్పుణ్ణుప్పుకళవ్వారుమ పోకమాట్టాదే యకప్పడుమాయ్త్తు. అకవాయిలనాత్మ గుణఙ్గళైయుడై కైక్కుం, పుఱమ్బుళ్ళారోడివనుక్కుణ్డాన తువకళుమ్ కైక్కుమ్ మధర త్తిల్ పణ్ణుప్పైయాయ్త్తు అవర్ కళుక్కుప్పరికరం. పుఱమ్బుళ్ళ సకలబన్ధు క్కళైయుంవిట్టు పత్తినవర్ కళుక్కుం దుర్గ్రహనాయ్ త్తలైక్కట్టినేన్. అదా కిఱదు-అవర్ కళ్ వక్కలిలు మపకారకనాయ్ పోన్దేనాకైయాలే అవర్ కళుక్క మివనోడైసమ్బన్ధమఱవేణుమెన్ఱిరుక్కై. (తురిశన్)కళ్ళన్. “తే నదాసవచ్చాపమానితః” ఎన్ఱు నీచనానరావణనుక్కు మాకాతానోరువ నెన్నవఙ్గోన్నాప్పోలే తన్ మైక్కేశైయాన స్త్రీకళుక్కు మాకాదేయవ ర్ కళాలేబహిష్కరిక్క పట్టేనెన్గిఱార్. ఆనపిన్బు (అవత్తమేపిఅవిత్తన్నా య్) దేవరెనక్కు జన్మత్తై వ్యర్థమే తన్దరుళినారాయ్తలైక్కట్టిత్తు. తమ్ము డైయకర్మపడియాకవన్దవనర్థత్తై అత్తలైయిలేయేఱిడుమానెన్నెఙ్గిల్; క ర్మస్వరూపత్తైయుం స్వస్వరూపత్తైయు ముళ్ళపడియుణర్న్దవరాకైయా లే యఱుళిచ్చెయ్కిఱార్. కర్మమావదు ఈశ్వరహృదయత్తిలే నిగ్రహ రూపేణనిన్ఱుఫలిప్పదొన్ఱు. సకలప్రవృత్తినివృత్తియు మీశ్వరాధీనమాప్పడి యాయ్త్తు స్వరూపమిరుప్పదు. కర్మం “ఏవరుత్తో” మెన్నప్పోమదొన్ఱు “దదామిబుద్ధియోగంతం” ఎన్గిఱపడియే బుద్ధిప్రదానత్తైపణ్ణి నల్ వళిపోక్కు మిడత్తిల్ నివారకరిల్లై. ఆకవివ్వాళవుముణర్న్దవివర్ కుచ్చొల్లలామిఱే. శిణత్తిలేవిణ్ణుప్రజమైక్కణ్ణుపేశాదిరున్దాల్ తాయ్తళ్ళినాళెన్నక్కడవ దిఱే.(అరఙ్గమానకరుళానే) శాస్త్రఙ్గళాల్ మీణ్డుక్కవొణ్ణాదపడి కర్మప రతన్త్రరాయ్ విషయాన్తరప్రవణరాయిరుప్పారై యఱ్ఱకాలుంశీలత్తాలు మీణ్డక్కైక్కాకవన్నోకోయిలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దఱుళుకిఱదు॥ ౩౧.

మూ.—ఆర్త్తువణ్డలమ్బుఙ్గోలై యణితిరువరఙ్గ
న్దన్నుళ్ ౹ కార్త్తిరళనైయ మేని

ముప్పత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—అ॥ (ఆర్త్తు) " నమ్బక్కల్ విముఖ
రానసమ్సారికళుక్కు మాకాదపడివ త్తిత్త నీర్ నమ్బక్కల్ వన్దపడి" యె
న్నెన్ఱ్ ; ప్రతిపన్నకారికళా యిరుప్పార్ శెయ్యుమవైత్తుక్కు వోరక్కై
పుణ్డో ? మార్ఘృత్తాలే వన్దేనెన్గిఱార్.

వ్యా.—(ఆర్త్తువణ్డలమ్బుఙ్గోలై) తిరుచ్చోలైయిల్ మధువై
ప్పానమ్బణ్ణి విఴున్దవణ్డుకళానవై యభినివేశత్తాలే పరిచ్ఛేది త్తిక్కియ
వరియాదే ఇక్కిన్ద కఴుత్తేకట్టలైయాకప్పుఱుకి మధువిరున్దవిడత్తిలిరుక్క
వొట్టామైయాలే యార్త్తుక్కొళ్ళానిర్కుం. ముక్తర్ భగవదనుభ
వజనితప్రీతిక్కుప్పోక్కు వీడాక సామగానమ్బణ్ణుమాప్పోలే యొరుదేశవి
శేషత్తిలే భగవదనుభవత్తాలే ముక్తర్కుప్పిడుక్కుం వికారంతిర్యక్కు
క్కళుక్కు మ్బిడుక్కుమ్బడియాయ్త్తుకోయిలిల్ భోగ్యతైయిరుప్పదు. "గా
యన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కేచిన్నృత్యన్తి కేచిత్" ఎన్ఱు మధువనభక్తి త్తముద
లికళ్ హర్షత్తుక్కుప్పోక్కు విట్టు పాడువారాడువా రొరువరై యొరువ
ర్ శుముప్పారొరువరై యొరువర్ పుకడువారానార్కళిఱే. ఇవర్ తమ్ము
డైయ సత్తైయుణ్డాకైక్కు కూప్పిడుకిఱార్; ఇవై ప్రీతిక్కుప్పోక్కు వీడా
కక్కూప్పిడుకిఱన. (వణ్డలమ్బుఙ్గోలై) మధుపానమ్బణ్ణి విక్కిన్దవణ్డుకళ్
మధువిన్మికుది యాలే ప్రళయత్తిలే యకప్పట్టలైకిఱ మార్కణ్డేయనైప్పో
లేయుం కిణ్ణకత్తిలేయకప్పట్ట త్తిరుచ్చోలైప్పోలేయు మలైయానిర్కుమా
య్త్తు. అలమ్బల్-కఴువుదల్. (అణితిరువరఙ్గన్దన్నుళ్) సమ్సారత్తుక్కాభర
ణమ్బోలేయాయ్త్తుకోయిలిరుప్పదు. లీలావిభూతిక్కునాయక నెరువనుణ్డే
యాకిలుఙ్గోయిలిల్ వన్దు సన్నిహితనల్లాదపోమ తాలికట్టాద స్త్రీకళ్ళైప్పో
లేయాయ్త్తు లీలావిభూతి. (శోలైయణితిరువరఙ్గమ్) శోలైయైయాభరణ
మాకవుడైయ కోయిలెన్ఱుమామ్. (కార్త్తిరళనైయమేని) మధువెళ్ళత్తై
క్కణ్డు కడలెన్ఱు భ్రమిత్తు మేఘసమూహఙ్గళ్ కఴుత్తేకట్టలైయాకప్పరు
కి నెకిఴ్న్దు పోకమాట్టాదేయవైయున్నేపుకున్దు శాయ్న్దాప్పోలేయాయ్త్తు

మూ.—కణ్ణ నేయున్నైక్కాణుం । మార్క్క మొన్ఱఱియ
మాట్టా మనిశరిత్తురిశనాయ । మూర్క్కనేన్

వ్యా.—పెరియ పెరుమాళ్ కణ్ వళర్న్దరుళుగైక్కిఱపడి. వడివిల్ కఱుప్పాలుం, కుళిర్త్తియాలుం పరోపకారమే శీలమాయిరుక్కైయాలుం తన క్కెన్ఱు వొన్ఱువైయ్యామైయాలుం మేఘత్తైయొరువకైక్కు ప్పోలియాక చ్చొల్లుమ్బడియాయ్త్తిరుప్పదు. “తొకైమేకప్పల్ కుళాఙ్గళ్” ళెన్ఱుమ్వడి పుక్కుస్మారకమాక మేఘసమూహఙ్గళై చ్చొల్లక్కడవదిఱే. (కణ్ణనే) మేఘత్తిల్ కాట్టిల్ వ్యావృత్తిశొల్లుకిఱదు. కడక్క నిన్ఱు జలత్తైయుపకరిక్కుమదిఱే! మేఘం. సజాతీయనాయ్వన్దు కిట్టిత్తన్నైయాయ్త్తుపకరిప్పదు. పెరియ పెరుమాళైక్కణ్డాల్ యశోదైప్పిరాట్టి వెణ్ణైమైక్కళవుణ్డు అముదుశెయ్దుమూలయడిమేవళర్న్ద శెఱుక్కుతోఱ్ఱియాయ్త్తిరుప్పదు. “కొణ్డల్ వణ్ణనైక్కోవలనాయ్వెణ్ణైయుణ్డవాయ” నెన్నక్కడవదిఱే. (ఉన్నైక్కాణుంమార్క మొన్ఱఱియమాట్టా) ఉన్నైప్పెఱుకైక్కు ఉపాయమాక నీయుపదేశిత్తువైత్త మార్గముణ్డు-వళ్ళి, అదాకిఱదు-ఉపాయం-అవైయాకిఱన- కర్మయోగం, తత్సాధ్యమాన జ్ఞానయోగం, ఉభయసాధ్యమాన భక్తియోగం, అవతారరహస్యం, పురుషోత్తమవిద్యై, అనుక్తమాన తిరునామసఙ్కీర్తనం, పుణ్యక్షేత్రవాసం, ఇప్పడిచేతనభేదత్తోపాదియుమేప్పెరుమిఱే! ఉపాయభేదముమ్. ఇవైత్తిలేవొన్ఱై యనుష్టిక్కమాట్టామైయే యన్ఱియేయఱియమాట్టాదవనాయ్త్తు. (మనిశరిల్) అఱివుక్కిడమిల్లాదతిర్యగ్యోనియా యిరుక్కవుమామిఱే. అఱివుక్కు యోగ్యమాన మనుష్యజన్మత్తైప్పెత్తువైత్తఱే యిరుక్కిఱదు. (తురిశనాయ) అవర్కళ్ తాఙ్గళ్ నిత్యసూరికళ్ కోటియిలేయామ్బడి యవర్కళుక్కు త్యాజ్యనానకృత్రిమన్. తిర్యగ్జన్మమాయ యోగ్యనెన్ఱాఱియిరుక్కిఱేనల్లేన్. మనుష్యజన్మత్తాలుళ్ళ ప్రయోజనమ్బెఱ్ఱిలేన్. “మానుష్యంప్రాప్య” ఉభయవిలక్షణనానేనెన్గిఱార్. (తురిశు) కళవు. ఇప్పడియిరుక్కిఱనీర్ నమ్బక్కల్ వరువానేన్నెన్నః(మూర్క్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్) ఎన్దణ్ మైప్పారాద మూర్కనాకైయాలే వన్దుకొడునిన్నేన్. ఎన్దణ్ మైయుమఱిన్దునైవ్వలక్షణ్యముమఱిన్ద యోగ్యనె

మూ॰—వన్దునిన్ఱేన్ మూర్ఖనేన్ మూర్ఖనేనే॥ ౩౨.
మెయ్యెల్లామ్బోకవిట్టు

వ్యా॰—స్సకలవిషయదువ్వదు. అత్తైచ్చెయ్యవేవన్దు కొడునిన్ఱేన్. తణ్ణీర్ కుడిక్కుమువ్పూర్ణివిలే నఞ్జైయిడువార్కెప్పోలే విలక్షణభోగ్యమాన విషయత్తైక్కిట్టే యత్తత్తేనెన్గిఱార్. (మూర్ఖనేన్ మూర్ఖనేనే) ఇదొరువాక్యమే ఎన్గిఱార్. వీప్సైయాల్ యిరణ్డుతలైయైయుమ్ మనుసన్ధిత్తు అత్తలైక్కువన్ద వవద్యత్తైప్పార్త్తు తమ్ముడైయతణ్మైయై ప్పార్త్తుమిళిచ్చెయ్ కిఱార్. కిట్టియత్తత్తేనెన్గిఱార్. "కణ్ణనే" యన్ఱదజ్ఞత్తై క్కాకాదారిత్తైయితే. అత్తైయేప త్తివన్దునిన్ఱేన్॥ ౩౨.

ముప్పత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.—అ॥ (మెయ్యెల్లాం) ఇప్పడి నన్మైకళుమిన్ఱిక్కే తీమైకళాలుజ్ఞనైయిన్ఱి, నానిజ్ఞత్తైక్కు మాకాతా నెరువనెన్గిఱార్. అనన్తరం కీళ్ప్పాట్టోడిప్పాట్టుక్కు సఙ్గతి యెన్నెన్నిల్; "మూర్ఖనేన్ వన్దునిన్ఱేన్" ఎన్ఱీర్; అన్దమౌర్ఖ్యం హృదయత్తిల్ పట్టుచ్చొల్లుకిఱీరోవెన్నిలతువుమ్బొయ్యెన్గిఱార్.

వ్యా॰—(మెయ్యెల్లాం) మెయ్యాకిఱతు - భూతహితమాయ్ యథార్థమాయిరుక్కుమర్థ మాయ్త్తు. కీళ్చ్చొన్న నన్మైకళెల్లాత్తుక్కుం ప్రథమశీలమాయామ్త్తు సత్యన్దానిరువ్వదు. "సత్యమూలమిదంసర్వ" మెన్నక్కడవదితే ! జన్మవృత్తజ్ఞళాల్ కుఱైయనిన్ఱవర్కళ్క్కు భగవద్విషయత్తిలవగాహిత్తారిల్ పొయ్ శొల్లక్కడవారిల్లైకాణెన్ను తన్నైభక్తిక్కునినైత్త బ్రహ్మరక్షస్సైక్కుచ్చిత్తుచ్చొన్నానితే ! భగవద్విషయత్తిలే నాలడివరనిర్కైయాలే. (ఎల్లాం) పలవకైయాయాయ్ త్తిరువ్వదు. మనస్సాల్ నినైప్పదుం మెయ్యాయాయత్తోడే శేరచ్చొల్లువదుం మెయ్యాయ్, శెయ్వతుం మెయ్యాయిరుక్కై. బన్ధువాయిరుప్పా నొరువనుక్కు మెయ్యైచ్చొల్లి పురమ్బుళ్ళార్క్కు సత్యమాకవుం కూడుమితే. అతువుమిన్ఱి. ఇవైయెల్లాం నానిరున్దనాట్టిలే నడైయాడాదపడి వాసనైయోడే పోకవిట్టేనెన్గిఱార్; తమ్మోడేపఱిమారినార్పక్కలిలే మెయ్ క్కిడైక్కమాకిల్ తమ్బక్కలిలేవన్దు పాశియక్కాడు మెన్ను అవర్కళ్ పక్కలిలుం మెయ్నన్ఱె

మూ.—అయ్యనేయరఙ్గనేయు న్ఱను ళైక్కణాకై
తన్నాల్ । పొయ్యనే న్వన్దునిన్ఱే

వ్యా.—ఇప్పడిప్పట్టనీర్ శరణమాహ్య పేతర్ శేరుంనమ్యాకఁళిలేవరు వానే౯ ; పిరికవ్రులాంర్ పకఁలిలే పోకిరీరెన్న ; (అయ్యనే) ఎన్నాలక్షి త్తుక్కొళ్ళవొణ్ణాత నిరుపాధికబన్ధముడియాకవన్దే౯. ఎత్తనైయేసుమనీయిలే వైరవళర్న్దప్రజైక్కు మాతాపితాకఁళిరుక్షమిడత్తిల్ పిఱర్ కాణాద పడిపుణ్ణ్రుకఁడైయాలే వన్దుపుకిఱలాప్పడియిఱేపాప్తియిరుప్పదు. (అరఙ్గనే) నిరుపాధికబన్ధువెన్ఱఱిన్దదు శాస్త్రవాసనైయాలేయో? ఆచార్యోపదేశముఖత్తాలేయో? వెన్న; అవైత్తాలన్ఱు, కోయిలిలేకణ్ వళర్న్దఱుళుకిఱపడియైక్కఁణ్డఱిన్దే౯. నిత్యవిభూతియిలిరుప్పైక్కాణికైక్కొణ్డు అనభిమతమానసంసారత్తిలే సంసారికళుడైయవుజ్జీవనమే ప్రయోజనమాకకఁణ్ వళర్న్దఱుళుకిఱపడియాలే యుజ్జన్తుకఁళిల్ దేవర్తిరువడికళుక్కాకఁకాతారిల్లైయెన్ఱు మిడమికిఁడై తానేయుపదేశిక్కిఁఱతిల్లైయో? నమ్బకఁల్ నీర్వన్దు కొళ్ళప్పోకిఱకార్యమెన్నెన్న ; (ఉన్ఱను ళైక్కణాకైత్తాల్ వన్దునిన్ఱే౯) దేవర్కృపైయిన్బకఁల్ యొనముఁజ్ఞానన్శైయాలేవన్దే౯. తన్నామై ముడియచ్చూఢత్తి కొఁణ్డవర్కళుకుఁం దేవర్ కృపైయిల్ నశైపణ్ణలావ్పడియిఱే? దేవర్కృపై యిరుప్పదు. బ్రహ్మాస్త్రత్తాలే అఱ్ఱియచ్చెయ్య దేవరుద్యోగిత్తదశైయిలు జ్ఞాకత్తుకుఁన్దేవర్ తిరువడికళిలే పుకిఱలావ్పడియిఱే దేవర్కృపైయిరుప్పదు. “వధార్హమపికాకుత్స్థః కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్ఱుకఁడవతిఱే. “ఉమ్ముడైయపకఁల్ నన్మైకళుమిల్లాతపడి యఱిన్దు, తీమైకళుణ్డెన్ఱు మిడమఱిన్దు నమ్మోడైసమ్బన్ధముమఱిన్దు వన్ద నీరల్లీరో అధికారికళిప్పడిప్పట్టవుమ్మైయన్ఱోనాం తేడియిరుకిఁఱతు, ఇతుతా౯మెయ్య” ఎన్న; (పొయ్యనే౯) నిరూపిత్తపిడత్తిలమపుమ్మెయ్యాయిరున్దదెన్గిఱార్. స్వతస్సర్వజ్ఞరాన దేవర్సన్నిధియిల్ మెయ్యెన్ఱు శొల్లలావతెన్బకఁలిలుణ్డో వెన్గిఱార్. (పొయ్యనే౯) తీమైకళినకిఁల్లాతన విన్నైయెన్ఱుశొన్నవార్త్తైకళ్ ; అహమస్మ్యపరాధానామాలయః” ఎన్ఱుంవార్త్తై, ఇన్నధికారికుఁ దేవర్సన్నిధియిల్

మూ.—నొయ్యనేనొయ్యనేనే॥ ౩౩. ఉళ్ళత్తేయుఱై
యుమాలై యుళ్లువా నుణర్ వొన్రిల్లా । కళ్ళత్తే

వ్యా.—విలైచ్చెల్లుంవార్తైయెన్రు శొన్నేనిత్తనై. ఎన్దన్ మైయెన్నెఞ్జిలే పట్టుచ్చొన్నేనల్లేన్. స్వతస్సర్వజ్ఞరాన దేవరిప్పొయ్త్తన్నై మెయ్యెన్రు భ్రమిక్కుమ్బడి యన్రో నాఞ్జొన్నపడి. తాఞ్గేళ్ "అతరమ్బెరుకవైత్త వళకనెన్రుం" "కణ్ణినైకళికుమా తే"ఎన్రుం, "పనియరుమ్బుతిరుమాలో" వెన్రుం, "ఉడలినుక్కుఱకుమాలో" వెన్రుంశొన్నపొయ్యాలైక్కలై యను సన్ధిత్తు (పొయ్యనేనొయ్యనేనే) ఎన్గిఱార్. మెయ్కొణ్డుపరిమార వేణ్డుం జేనక్కుఱివడికళిలే యెత్తనైపొయ్శొన్నే నెన్గిఱార్॥ ౩౩.

మువ్వత్తునాలామ్బాట్టు.—అ॥ (ఉళ్ళత్తేయుఱై) జ్ఞానప్రసరణ ద్వారమాన మనస్సిలే నిత్యవాసమ్బణ్ణుమవనాయ్, నజ్జునినఙ్గళై నేరాక వఱియవుం సర్వజ్ఞనాన వివనై పొయ్యానానాగెట్టి అవద్యత్తైవిళైత్తిరు న్నకారియజ్గళై తేనెన్రు లజ్జిత్తు యితినికాట్టిల్ నజ్జునినుఱైక్కు జ్ఞా నమిన్రిక్కే యిరుక్కిఱ సంసారిలోడే ముడిన్దుపోకైయే నన్రెన్రు పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే నశైయనికలుకిఱార్. జ్ఞానాభావమూ...

వ్యా.—(ఉళ్ళత్తే) నినైవుక్కు వాయ్త్తలైయాన నెఞ్జిలేయిరు క్కుమవనాయ్త్తు. పురమ్బుళ్ళొనోరువనాకిలిఱే! కణ్ణాల్ కణ్డాతుక్కవ్వా రుకఱియానెన్నిరుక్కలావతు. (ఉఱైయుం) సదాసన్నిహితనా యిరు క్కై. పోకుమ్బుకుతి యుణ్డాకిలిఱే పోనపోదాక మూలయడియే నడక్క లావతు. (మాలై) సర్వాధికనై. ఆత్మాక్కుముళ్ళే వర్తియ్యానిఱ్కచ్చె య్ లే సర్వత్తైయు మఱియమాట్టాన్; అకాశం వ్యాపియ్యానిఱ్కచ్చెయ్ తే వ్యాప్యత్తైక్కఱిత్తుక్కు నియన్తృత్తైయిల్లై; ఇవన్ సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వనియన్తావా యిరుక్కుమ్. (ఉళ్లువానుణర్వు) నమ్ముళ్ళే వర్తియా నిన్నానెన్రనుసన్ధిక్కైక్కీడాన జ్ఞానమిల్లై. (ఉణర్ వొన్రిల్లా) ఆత్మజ్ఞాన ముణ్డాకిలిఱే భగవజ్జ్ఞానముణ్డావతు. అతిల్ ప్రథమత్తిలఱియ వేణ్డుమాత్మవి షయజ్ఞానమిల్లై; ఈశ్వరవిషయజ్ఞానమిల్లై. దేహస్వభావత్తిలుం జ్ఞాన మిల్లై. (కళ్ళత్తే) జ్ఞానహీననెన్నై నాట్టారఱియామల్ పకట్టిమఱైత్తు

మూ:—నానుందోణ్డాయ్త్తొణ్డుక్కే కోలమ్బూణ్డు । ఉళ్ళు
వారుళ్ళత్తెల్లా ముడనిరున్దఱుతియెన్ఱు । వెళ్ కిప్పో

వ్యా.—పోన్దేన్ ఎనక్కోరాత్మగుణమిల్లైయెన్ఱు శొల్లుమ్బోదు «ఎన్నాత్త
రాత్మావతీయవిల్లై" యెన్బన్. అన్ఱాలే యవర్ కళుమివనుక్కు మాత్మవిషయ
జ్ఞానముణ్డు, పరమాత్మవిషయజ్ఞానముణ్డెన్ఱు నినైత్తిరుక్కుమ్బడియాక వవర్ క
ళైవఞ్జిత్తుప్పోన్దేన్. అడియిల నాత్మగుణముణ్డాయిరుక్క విత్తే యిల్లైయెన్బ
దు. అక్కళవు కుఱ్ఱైయుం పెరునినైయాక నిఱుత్తి కళవుకణ్డుపోన్దేన్.
(నానుణ్డోణ్డాయ్) ఒరునన్మైయిన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱ నాను మాత్మగుణో
పేతరథకరివకు మున్నాడైయ వడిమైయిలే యన్వయియ్యానిన్ఱేన్. అర్
శెయ్యక్కడవ వడిమైయిలే యారన్వయిక్కిఱార్. చణ్డాలన్వేదాధ్య
యనత్తై యధికరిత్తాల్ నాట్టార్ గర్హిప్పరెన్ఱుం " స్వాత్మాప్యేనం విగ
ర్హతే" ఎన్ఱు తానుం*అఱువరాసరుక్కుమిఱే. అప్పడియే పడుకిఱార్. (తొ
ణ్డుక్కే కోలమ్బూణ్డు) ఉన్నైక్కళవుకణ్డు విడువాశవన్ఱిక్కే సాత్వికర్
సిరసావహిక్కుమ్బడియాక రూపనామఙ్గళై ధరిత్తుప్పోన్దేన్. పరత్వమా
ర త్తిరునామత్తై యిడువతు, శ్రీపఞ్చాయుధఙ్గళైధరిప్పదు, అహృదయమా
క త్తిరునామత్తైచ్చొల్లువతు, ఉన్సౌభాగ్యత్తైయైచ్చొల్లువదు, యమాదికళ్
తలైయిలేకాలెన్బదాయ్, నానుమొరువనాయ్ పరోపదేశమ్బణ్ణువ
తా మెత్తనైశెత్తేన్; ఎత్తనైజల్పిత్తేనెన్గిఱార్. (ఉళ్ళువారుళ్ళత్తెల్లాము
డనిరున్దఱుతియెన్ఱు) నినైప్పుక్కువాయ్ త్తలైమైప్పతి యిరుక్కైయాలే
యనుసన్ధిప్పా రనుసన్ధిక్కుమ తెల్లాత్తైయు ఙ్గూడవిరున్దఱుదియెన్ఱుం, «ఏకో
హమస్మీతిచ మన్యసేత్వ" మిత్యాది. సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వనియన్తావాయ్
యిరుక్కిఱ ఉన్ నీయుడనేయిరుక్క వేనానివ్వఞ్జ కూఱ్ఱెల్లామాడిత్తేనెన్గి
ఱార్. (వెళ్కిప్పోయ్) తన్నుడైయ కృత్రిమత్వత్తైయు మవనుడైయ సర్వజ్ఞ
త్వత్తైయుమవనుడైయ సన్నిధియుమనుసన్ధిత్తు లజ్జావిష్టరానార్. (పోయ్)
సన్నిధియిలే లజ్జిత్తు కవిళ్ తలైయిట్టు నిఱ్కమాట్టామైయాలే కడక్క
ప్పోన్దార్. అవనిల్లాదవిడన్దేడిప్పోకిఱారిఱే! యివర్. బాహ్యవిషయఙ్గళి
లే లజ్జిత్తాలజ్జునిన్ఱుమ్బోరువరే, అవ్వాసనైయాలే పోకిఱారాయ్ త్తిజ్ఞుమ్.

* వెఱుప్పానిఱ్కుమెన్ఱు ప్రత్యన్తరత్తిల్.

మూ:—యెన్నుళ్ళైనాఙ్ విలవఱచ్చిరిత్తిట్టేనే॥ ౩౮. తావి

వ్యా.—(ఎన్నుళ్ళై) ఇవ్వర్థత్తిల్ సంసారికళివర్గు కూట్టల్లర్ కళ్, పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్ నిన్ఱు ముకత్తాఱాయ్ నిఱ్పార్. అవర్ సన్నిధియుణ్డానాలు మవరిమఱక్కక్కూట్టల్లర్. ఇనియివర్ తమ్మిలే శిరుక్షమత్తనైయుణ్డే, తమ్ముడైయ వపహాస్యత్తుక్కత్తామే సహకారికళామత్తనైయిఱే. (విలవఱచ్చిరిత్తిట్టేనే) విలాక్కళ్ళొడియుమ్బడి శిరిత్తారామ్ ఎత్తు. అపహాస్యత్తుక్కవధియుణ్డానాలిఱే శిరుప్పుక్కవధియుణ్డావదు. అకలనినైత్తవరాకైయాలే తీప్పాయ్‌వార్ వెళిఱైత్తిన్నుపూట్టిప్పూశూట్టిచ్చిరిత్తుక్కొణ్డు పాయ్‌వారైప్పోలే శిరిక్కిఱారామ్ ఎత్తు. అజ్ఞనవిష్వయత్తిల్ నశైకిడక్కైయాలే శోకిత్తుక్కైవాఙ్గినాఙ్. ఇవర్ నశైయఱనీఙ్గుకైయవ రాకైయాలే శిరిత్తుక్కైవాఙ్గుకిరార్.

ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు.—అ॥ (తావి) ఇవరిప్పడిక్కైవాఙ్గినవాఱే పెరియపెరుమాళివరై "ఇప్పడ్డోమాకాదే" ఎన్ఱుకొణ్డు "అఴ్ఴివీర్ నీరకలని నైక్కహేతువెన్నెన్ఱు" కేట్ఙ్కరు, సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ తిరుమున్బే కృత్రిమఙ్గళైచ్చొల్లి యుమ్మైక్కిట్టియవద్యావహానాపుతిశికాట్టిలెన్న కవాయ్యఱియాద సంసారికళుం నానుమాయిరుక్కప్పాత్తేనెన్న; "నీర్ కిట్టినప్రయోజనముఙ్కికితు, నాన్ దోషత్తిలవిజ్ఞాతా, అవర్ కళ్ గుణఙ్గళిలవిజ్ఞాతాక్కళ్, నాఙ్ గుణసర్వజ్ఞఙ్, అవర్ కళ్ దోషసర్వజ్ఞర్, అక్కైయాల్ నంవాశల్ సర్వాధికారఙ్గాణు" మెన్న, ఇతుక్తిమాత్రమో? అనుష్ఠానముణ్డోవెన్న, పణ్డేయడిపట్టుక్కిడక్కిఱతు కాణుమెన్ఱు త్రివిక్రమాపదానత్తైక్కాట్టిక్కొడుత్తాఙ్, త్రివిక్రమాపదానం కేట్టఱియీరో! వశిష్ఠచణ్డాలవిభాగమఱ వెల్లార్ తలైయిలుంనఙ్గాల్ పారిన్దినపడి యఱియీరోవెన్ఱు శీలాధిక్యత్తైయుం తఙ్గళ్ళాన్నైయైయుఙ్గాట్టి సమాధానమ్బణ్ణి సమాహితరాకిఱార్.

వ్యా.—(తావి) ఉఙ్గళ్ తలైయిలే నఙ్గాలైవైక్కప్పుకానిన్ఱో మెన్నిల్ మర్మానవాసనైయాలే సమ్మతియ్యాదే అణ్ణైయిడువర్ కళిఱే. "తిరువాణైనిన్నాణైకణ్డాయ్" ఎన్ఱు సాత్వికర్ తిరువడికళైలభిక్కైక్కుక్షమమఱ్ఱు కవొణ్ణాతపడి యిడుమాణైయైతిరువడికళైకిట్టామైక్కు యిడువర్ కళాయ్ ఎత్తు. ఇవర్ కళఱియాదపడి యనాయాసేన వెల్లార్ తలైయిలున్దిరువడి

మూ.—యన్నులకమెల్లా న్దలైవిళాకొణ్డ వెన్దాయ్ ।
శేవియేనున్నై ప్పియెల్లాల్ శికెణనచ్చెజ్జణ్ మాలే॥

వ్యా.—కళ్ పడ వళర్న్దార్. తావుతల్-కడైత్తల్. (అన్ఱు) మహాబలియాలే యపహృతమాయ్ తన్నుడైయ శేషిత్వముం సంసారికళుడైయ శేషత్వము మిఴన్దుకిడన్దవన్ఱు. (ఉలకమెల్లాం) మహాబలియాలే అపహృతమానవళవన్ఱియే బ్రహ్మలోకపర్యన్తమాక సకలలోకఙ్గళైయుం వశిష్ఠచణ్డాలవిభాగమఱ వెల్లార్ తలైయిలు న్దిరువడికళ్ పడుమ్బడి. (తలైవిళాకొణ్డ) రక్ష్యత్తినుడైయవళవల్లవాయ్త్తు రక్షకనుడైయ పారిప్లవం. “అత్యాతిష్ఠద్దశాజ్గుల” మెన్నకడవతిఱే (ఎన్దాయ్) “అమరర్ శెన్నిప్పూవినై” ఎన్ఱునిత్యసూరికళ్ శిరసావహిక్కుం తిరువడికళైవిముఖరాన సంసారికళ్ తలైయిలే వైక్కైక్కు హేతు వెన్నెన్నిల్ ; అవర్జనియ్యాసమ్బన్ధ మెన్గిఱార్. తన్దలైయిలున్దిరువడికళైవైక్కైయాలే (ఎన్దాయ్) ఎన్గిఱార్. ఉఱఙ్గుకిఱప్రజైయై తాయ్ముతుకిలే కట్టిక్కొణ్డుకిడక్కుమాపోలే యన్ఱుతావినతు తన్పేరాకవిఱే రక్షిత్తతు, అన్ఱుఱియాదకునైయున్దీరమునైయఱిన్ద విన్దుపకారస్మృతియాలే(ఎన్దాయ్)ఎన్గిఱార్. సంసారికళిన్ఱుమఱిన్దిలర్కళిఱే ! అవర్కళుక్కు మాకత్తాముకక్కు కిఱార్. (శేవియేనున్నైయల్లాల్) “ఇప్పడిప్పట్ట నమ్మైవిట్టు పురమ్బేపోకనినైప్పానెన్నెన్న” ఉన్నుడైయనీర్మైయఱియామైయాలే నినైత్తేనత్తనై. ఉన్నైవిట్టు పురమ్బేపోకేనెన్గిఱార్. ఉన్నైయొఴిన్దాల్ నానుమ్బిరరుమిఱే యుళ్ళతు. యిరణ్డిలు మన్వయిక్కప్పార్త్తేన్. అవైయిరణ్డుమిఱే ప్రణవత్తిలుం మధ్యమపదత్తిలుఙ్గొల్లుకిఱతు. శేషత్వవాసనైయాలే పురమ్బేపోనాలుఙ్గౌలిక్కమత్తనై యాయ్త్తివర్. ఇతెత్తనైక్కులిక్కు నిరూమెన్న; (శికెణన) ఇతెల్లాక్కులిక్కుంనిరూం, యావదాత్మభావి. సర్వేశ్వరనైక్కఱిత్తు “మాశుచః” ఎన్గిఱారివర్. (శెజ్జణ్ మాలే) ఇతుస్వభావకథనమన్ఱు. తాత్కాలికవిశేషణమ్. ఇవర్ “శికెణన” వెన్నవాఱే తిరువుళ్ళమివర్ పక్కలిలే ప్రసన్నమా యివర్ పక్కల్ వ్యామోహముళ్ళడఙ్గామైయాలే కణ్ వఴియేపురప్పట్టు ప్రకాశిక్కిఱపడి. (శెజ్జణ్ మాలే) వ్యామో

మూ.—అవియే యముదెన్ఱ నారుయిరనైయ వెన్దాయ్ ।
పావియేనునై యెల్లాల్ పావియేన్బావియేనే॥ ౩౪

వ్యా.—హత్తాలే కుతఱిచ్చివన్దకణ్ కళైయుడైయవనే. శ్రీవిభీషణాళ్వానైక్కుఱిత్తు మహారాజర్ "వధ్యతా" మెన్ఱపోదు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గినాప్పోలే యాయ్ త్తివర్ "విలవఱచ్చిరిత్తిట్టే" నెన్ఱపోదు పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గినపడి. పిన్బు తిరువడివార్త్తైయాలే "అధరామోముహా తేజా" వెన్ఱు పెరుమాళుళ్ళరానాప్పోలే యాయ్ త్తివర్ "శిక్కెన" వెన్ఱవాఱే పెరియపెరుమాళుళ్ళరానపడి. తిరువడి యవతారత్తిలే "మాశుచః" ఎన్నార్. ఇవ రర్చావతారత్తిలే "మాశుచః" ఎన్గిఱార్. (శెఙ్గణ్మాలే) ఎన్ స్వరూపలాభత్తుక్కు ముఖమలరుమ్బడి వ్యాముగ్ధరాన దేవరై యొఴియ వ్వురమ్బ్యేన్ఱిపోకేన్. అవ్వళవేయో. (అవియే) ఎన్బ్రాణనై విట్టు వ్వురమ్బ్యేపోకవో. ఇవర్ కొఱు వాయువిశేషమన్ఱు ప్రాణన్. ఎన్దిరుమకళ్ శేర్ మార్వనే యెన్ఱుమ్ యెన్నుడైయావియే యెన్ఱు" మెన్ఱిఱపడియే యొరుమిథునమ్ జ్ఞానమివర్క్కు ప్రాణన్. (అముదే) ధారకమాత్రమా యిరుక్కైయే యన్ఱియే నిరతిశయభోగ్యముమాయ్ శావామల్ కార్క్కుమ్ మరున్దాయిరుక్కుమవనల్లైయో. అవ్వళవేయో. (ఎన్దనారుయిరనైయ) ఎన్నాత్మావన్ఱోనీ; ఆత్మావై విట్టు శరీరత్తుక్కు వ్వురమ్బుప్పోక్కుణ్డో. (ఎన్దాయ్) అయోగ్యనెన్ఱకలప్పుక్కు ఎన్నై నశియా తపడిమిట్ట వెన్ స్వామియల్లైయో. వత్సలనై విట్టు వ్వురమ్బుపోకవో? ప్రాణనై విట్టు వ్వురమ్బుప్పోకవో? భోగ్యవస్తువై విట్టు వ్వురమ్బ్యేపోకవో! ఎన్నై నల్ వఴియేపోక్కుమ్ స్వామియై విట్టు వ్వురమ్బ్యేపోకవో! వెన్గిఱార్-వార్త్తైక ళఴుకియతాయిరున్దతు, కీఴ్ "ఐయ్యనేయరఙ్గనే" యెన్ఱుమ్, "ఎనైయాళుడైయకోవే" యెన్ఱు మబుద్ధియాల్ చొన్నవైపోలన్ఱితే" ఎన్న (పావియేనునైయల్లాల్) ఉన్నై యొఴియ పురమ్బురువనై నెఞ్జాలుమ్ నినైయేన్. (పావియేన్బావియేనే) పాపప్రచురరాన సంసారికళై విడమాట్టాదే యెల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళై వైత్తువునక్కు యోగ్యనెన్ఱ కలని నైత్తతుక్కు హేతు వెన్బాపమిఱే. (పావియేన్) కుఱిజ్ఞానమాట్టాదవళ్

మూ.—మళైక్కన్ఱు వరై

వ్యా—వేఱో, ఉపేక్షిత్తసంసారికళైయుముపేక్షిక్క మాట్టాదవునై యకలనినైత్తతన్నిష్ఠహేతు పాపప్రాచుర్యమేయన్ఱో. ఎన్నైక్కొణ్డుకత్తైఱ్ఱస త్తైయ్యుమ్ మైయక్కిక్కఱ్పక్కఱ వళవేఱో! ఎల్లార్క్కుం సత్తాహేతువాన ఉన్నైయు మెల్లారుడైయ సత్తైయ్యుం నశిప్పిక్కైక్కుక్కిఱ్ఱీర్ నాన్ నినైత్తదెన్గిరార్॥

ముప్పత్తాఱాంప్పాట్టు.—అ॥ (మఱ్ఱుఱ) అయోగ్యనెన్ఱకలాదపడి తన్నీర్ మైయ్యైక్కాట్టిచ్చెర విట్టుక్కొణ్డా నెన్ఱార్ కీళిల్ పాట్టిల్, ఇతిల్ తమ్ముడైయ వయోగ్యతైక్కణ్డవాతే ప్రావృత్తిల్ త్వరైమిక్కు యోగ్యరైక్కొణ్డువో యడిమైక్కొళ్ళ నెళ్ళత్తైర కొడుప్పాక వేణ్డి యిరున్దారదు శెయ్యక్కణ్డిలర్. అతుక్కడి- యివరై యకలామే శేరవిడుక్కైక్కుత్తాన్సెట్టపడి యఱియుమవనాక్కైయాలే ఆముష్మికం పశిక్క వేణుమెన్ఱుపేశాదేయిరున్దార్, విషయఙ్గళ్ నడైయాడుకిఱ దేశత్తేయిరున్దు క్లేశప్పట్టేపోమిత్తనైయాకాదేయన్ఱు ప్రావృత్తిల్ త్వరైయాలుం విరోధియిలరుచియాలుమాక పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్న్దరుళ వరిదాప్పడి కేట్టారెల్లారుం నీరాప్పడి పెరుమిడరు శెయ్దు కాప్పిడుకిఱార్

వ్యా—(మళైక్కు) మళైయెన్ఱాలుం మానైయెన్ఱాలుం వ్యవస్థితమాయా యిత్తివర్కళ్ గోష్ఠియిరుప్పదు. యిప్పోదు గోవర్ధనోద్ధరణత్తైచ్చొల్లుకైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; అవనైప్పఱ్ఱి తన్దుఃఖనివృత్తియైప్పణ్ణి కొళ్ళనినైత్తవరాక్కైయాలే అవనుడైయ వాపత్సఖత్వత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్. పశిత్తవన్ శీమానే యెన్పశిపోక్కవేణుమెన్ఱుమాప్పోలే ఆపత్సఖనే ఎన్దుఃఖనివృత్తియైప్పణ్ణిత్తరవేణుమెన్గిఱార్. (అన్ఱు) “గోగోపీజనసఙ్కులమతీవార్త”మెన్గిఱపడియే కన్ఱుకళుమ్పశుక్కళుమిడైయరుం నడుఙ్గినవన్ఱు. అన్ఱుమిన్ఱుమేయాయిత్తాపత్తు. అన్ఱుకల్ వర్షత్తే యకప్పట్టారైరక్షిత్తాప్పోలేయిన్ఱుదుఃఖవర్షత్తేయకప్పట్ట వెన్నైరక్షిక్క వేణుం. కల్ వర్షత్తిలే యకప్పట్టారాక వేణుమో రక్షిక్కవెన్బదు, దుఃఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టారైరక్షిక్కలాకాతో. ఓరూరాకనోవుపట్టాలోరక్షిక్కలావదు; అవ్వూరాకప్పట్టనో వైయొరువన్పట్టాల్ రక్షిక్కలాకాతో (వరై) ఇన్ద్రనేవసంవర్తక మేఘగణం

మూ.—మునేన్దుం మైన్దనే మదురవాఱే ।

వ్యా.—వర్షిక్క వుద్యోగిత్తవాఱే తిరువాళ్ళియైని నైక్క వవసరమిల్లై యాయ్ క్కై క్కొట్టి త్తొరుమలైయైయెడుత్తు రక్షిత్తానాయ్ త్తు. యిత్తాలిన్న తు పరికరమాకక్కొణ్డు యిన్నత్తై రక్షిక్క వేణుమెన్ఱుం నియతియిల్లైయెన్నై. ఎన్నుడైయ రక్షణత్తుక్కు పరికరముతవప్పార్ త్తిరుక్క వేణుమెన్ఱుం కుఱై యిల్లైయెన్నై. (ముణ) మణ్ణుయిలేపశుక్కళ్ నోవుపడువదఱ్కు మున్నే. పర క్క వేరక్షిత్తపడి. “బహుధాసన్తతదుఃఖవర్షిణి” యెన్గిఅపడియేదుఃఖ వర్షత్తిలే నోవుపట్టు కూప్పిడవుమ్ఱ్ క్కశాతిరుప్పదే (పన్దుం) పత్తుతిరునక్షత్ర త్తిలే మలైయైయెడుత్తవిడత్తిలూరుపూర్వన్నైదుత్తాప్పోలేవరుత్తమఱ్ఱి రున్దపడి. రక్షణధర్మత్తిల్ వరుత్తముణ్డాయ్ త్తానిఱ్క్కి రేనో. శేషభూతర్ కళ్ “శూట్టునన్మాలైక” ళేన్దినాప్పోలేయాయిత్తు శేషిక్కు మలైయైయే న్దినపడి (మైన్దనే) మలైయైయనాయాసేన వెడుక్కైక్కుడలాన పెరుమిడుక్కైయుడైయవనే (మైన్దనే) బాలనాయత్తై రక్షిక్కప్పెఱ్ఱప్రీతియా లే యిళకిప్పతిత్తపడియెన్నుమామ్. తన్నాజ్ఞీవనత్తైప్పెఱ్ఱవాఱే యిళకిప్పది క్కుమిత్తనైయిఱే. స్వరూపానురూపమాయిఱేజీవనమిరుప్పదు. వుఱ్ఱ పే ఱ్ఱుక్కు నాజ్జూప్పిడవేణ్డువదే యెన్గిఱార్. (మదురవాఱే) రక్షకసన్నిధియే భక్షకనానాలుం విడలారెయో వుఱ్ఱ వడివిరుప్పదు (మదురవారే) స ముద్రమెన్నాదే ఆరెన్నానెన్నెన్నిల్; కడలానాల్ వినియోగయోగ్యమిన్ఱియే యిరుక్కుమ్. ఇదువిడాయిత్తార్ క్కు కులిత్తల్, ముకత్తిలే యెఱి ట్టికొళ్ళుదల్, పానమ్బణ్ణుదల్, శెయ్యలాయిరుక్కుమ్; విడాయిల్లాదపోదు మఱ్ఱుక్కైక్కత్తిఅత్క్కొళ్ళలాయిరుక్కుమ్; కడలానా లివనిరున్దవిడ త్తిలోడాను. ఇదు వివనిరున్దవిడత్తిలే వరుక్కైయాలుం కిణ్ణకమెడుత్తాల్ నడువుళ్ళవత్తై కవైమఱిత్తుక్కొణ్డువరుమాప్పోలే యివ్వూరు మయోగ్యతాను స్థానత్తిలిట్టవత్తైక్కళ్ళై మఱిత్తుక్కొణ్డు వరుమాయ్ త్తు. నిత్యర్ నిత్యవిడజ్గళిలే యుపజీవిక్కలామ్బడియాయిఱేయిరుప్పదు. పరమపదత్తిల్ నిత్యమోక్షన ఇడైచ్చేరియిలే వన్దుపిఱన్దపడియైనినైక్కిఱార్. “ఇన్ద నిడి యాకవన్దమణ్ణుయియాల్ వన్ద వాపత్తైపోక్కినోమన్తు, ఉమ్ముడైయ వాపత్తై

మూ॥—ఉళ్ళఴక్కళ్ త్తోఴిలనోక్కుముడైయవర్ వలై
యుట్పట్టు। ఉళ్ళఴకిఱ్ త్తేర్ క్కెన్నై నోక్కా
తొఴివదే యున్నై యున్నిల్ । అళ్ళఴకిఱ్ త్తే

వ్యా॥—క్కడి యెన్నెన్న” (ఉళ్ళఴక్కట్టిత్యాది) స్త్రీక్కళుడైయ నోక్కాకిఱ వలైయిలే యకప్పట్టు నోవుపడుకిఱవన్నోనాన్. ముగ్ధమానమానినుడైయవిఴిపోలే యకవాయిలొన్ఱిల్లాదేయిరుక్కవ హ్రుదయమాక వనన్యప్రయోజనైకళైప్పోలే తజ్జల్ శ్లేమైతోఴి నోక్కుకిఱవర్కళుడైయ నోక్కాకిఱవలైయిలే యకప్పట్టు త్తుడిక్కిఱ వెన్నై. (వుళ్ళఴ)మూన్. వలైయాకిఱదు- అకప్పడుత్తుక్కొళ్ళవల్ల పుదియ కాల్ వాగ్గి ప్పోకవొణ్ణాదపడి పణ్ణుమదాయ్ తన్నిల్ ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే యిరుక్కుమదిఱే. భగవద్విషయత్తిల్ పోకామే తువక్క వేణ్డువమణ్డాయ్ అతుతన్నిల్ భోగ్యత్తైయిన్ఱిక్కేయిరుక్కై (ఎన్నై) పఴుక్కళైప్పోలన్ఱిక్కే నోవుపడువనుణ్డాయ్దు నోవుపట్టేన్నఱివనుణ్డాయ్దు రక్షకాపేక్షైయుడైయనాయ్ రక్షకన్ నీయెన్ఱిరుక్కిఱ వెన్నై. (నోక్కాతొఴివదే) కణ్ణాల్ వన్దవాపత్తై కణ్ణాలే నోక్కినాయ్, కణ్ణాలేవన్దవాపత్తుక్కు కణ్ణాలే నోక్కవేణ్డావో, ఎన్నైరక్షిక్కుమ్బోదు మలైయెడుక్కవేణుమో, కుళిరనోక్కుమత్తనైయన్ఱో శెయ్యవేణ్డువదు. నోక్కవేణుమెన్నాదే నోక్కాతొఴివదేయెన్ఱు కిలాయ్క్కిఱారిఱే! సమ్బన్ధత్తాలుం నీర్మైయిలూ ఱినత్తాలుం. ఇవరిప్పడి కిలాయ్త్తుచ్చొన్నపిన్బు మివర్నాజ్జిట్టకొణ్డు అయోగ్యనెన్ఱుకలశూడుమ్; ఆనుమరకిడీరెన్ఱు పేశాదేకిడన్దార్. వ్యాధిగ్రస్తరానప్రజైకళ్ వ్యాధితరైకాయ్న్దు “శోరుశోఱె” న్ఱుశూప్పిడప్పాక్కాల్ అధ్వనితానే తాయ్కుక్కప్పాయిరుక్కుమాప్పోలే యివర్శూప్పిడుతనైయేకేట్టుకొణ్డుకిడన్దార్. (వున్నైయత్తేయళ్ళఴకిఱ్త్తేన్) వేఱేయొరుకాపురుషన్ వాశలిలేమో నాజ్జూప్పిడుకిఱదు; రక్ష్యం తేట్టమాయిరుక్కిఱదేవరై రక్షకాపేక్షైయుడైయేనాయ్క్కొణ్డు శూప్పిడానిఱ్కశెవిప్పడాతొఴికైక్కుప్పరమ్బు అన్యపరతైయోన్. జగద్వ్యాపారముంతదర్థమన్ఱో. “నీరళ్ళఴమ్బక్కట్టిల్ అప్పోదే యుమ్ముడైయకార్యజ్జెయ్యవే

మూ.—నాదిమూర్తీయరఙ్గమానకరుళానే॥౩౬. తెళివిలాకఙ్గలఙ్గల్

వ్యా.—ణ్డుకిఱ వెన్నైన్న (ఆదిమూర్తీ) ఉరుమాయ్ నిన్ఱుకిడన్దకాలత్తిలే అపేక్షానిరపేక్షమాక "బహుస్యా" మెన్నిఱసఙ్కల్పత్తాలే యివైయుణ్డాకిన్న వునక్కు దినుడైయ రక్షణత్తుణ్ణుకై భరమన్ఱో; పెరియ ర్క్షు రక్షిక్కైక్కు యుంభరమన్ఱో. ఎజ్గేనుమిడరిలుం అన్మైయెన్న ప్రాప్తియైయో. ఎన్నుడైయరక్షణత్తుక్కు జదత్సృష్ట్యాదికళ్ తేడి పక్షిక్కైయరుకణ్ వాజ్గుకిఱదే (అరఙ్గమానకరుళానే) పరమపదత్తైవిట్టు కోయిలిలేకణ్ వళర్న్దరులుకిఱదు వేఱెరక్షణం వృణ్డె వల్లవాకిల్ వేటుకిడైక్కైక్కు ప్రయోజనముణ్డో; కర్మానుకూలమాక సంసారికళై రక్షిక్కైక్కు వన్దుకిడైక్కు వేణుమో (వునై ఎయెత్తేయణుకిన్ఱేన్) నానేడెనుంపరమపదత్తేవన్దుకూప్పిట్టేనో.(అరఙ్గమానకరుళానే)రుచిపిఱప్పిక్క వన్దుకిడక్కిఱ అవిడత్తిలే రుచిపిఱన్దారిరున్దుపోకవో. ఇవరిప్పడికూప్పిడ పెరియపెరుమాళ్. ఆరియిరుప్పానెన్నైన్నిల్; పరమపదత్తిలుళ్ళార్ భోగత్తాలే కూప్పిడక్కేట్టవర్ సంసారికళ్ విషయలాభత్తాలే కూప్పిడకేట్టటివర్. తమ్ముడైయకృషిఫలమాన కూప్పీడుకేట్టటియామైయాలే పేశాదెకిడన్దార్॥ ౩౬.

ముప్పత్తేళామ్పాట్టు.— అ॥ (తెళివు) ఇప్పడికూప్పిడచ్చెయ్ జేయుమ్బెరియపెరుమాళిరఙ్గి "మాశుచః" ఎన్నక్కాణామైయాలే తమ్మైయొళ్ళియ వేరెనక్కారు బన్ధుక్కళుణ్డెన్నిరుక్కిఱారో; ప్రయోజనాన్తరపరనాయ్ బన్ధకమానపురుషార్థత్తై యపేక్షిక్కిఱానెన్నిరుక్కిఱారో; నమ్ముడైయ వనెన్ఱఙ్గీకరిక్క నాఙ్ పిఱప్పనానా లిత్తనైయుణ్డోయ్యాదే ఆర్తధ్వనికేట్టు కణ్ణురఙ్గువతే! అన్మైయివర్ తిరువుళ్ళమిప్పోదిఙ్ఙనే కొడిదాయిత్తాకాదే యెన్నిన్నాదాకిఱార్.

వ్యా.—(తెళివిలాకఙ్గలఙ్గల్) పూర్ణిమా రిత్తైళిక్కైకప్రకాశమిల్లాదపడి మేల్ మేలు మ్బెరుక్కైయాలుం, పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్ వ్యామోహాతిశయత్తాలుం, కలకఙ్గం మాఱాదాయిత్తు; ఇవరైప్పోలే యామిత్తాలుం. ప్రాప్తిక్కుమున్బు శోకత్తాలే కలఙ్గియిరుప్పర్. కిట్టినాల్ ప్రేమత్తాలే కలఙ్గియిరుప్పర్. అఱుఙ్గోయిలుముక్కు మేర్ కుక్క

మూ.—నీర్ శూళ్ న్ద తిరువరఙ్గత్తుళ్ళో ఙ్గు। ఒళియుళార్
తామేయన్ఱే తన్దైయు న్దాయుమావార్ ।

వ్యా.—ప్పెరియ పెరుమాళ్ళై క్కాణప్పెఱుకిఱో మెన్ఱుం హర్షత్తాలేకల
క్కమ్మాఱాదాయ్ త్తు. కోయిలుక్కుక్కు అక్కఱపట్టాల్ పిఱన్దుపోకిఱ శోకత్తాలే
కలఙ్గిప్పోం. కోయిలుక్కువత్తుపో వారిల్ చేతనాచేతన విభాగమిల్లైపో లేకా
ణుఙ్గలఙ్గుమైక్కు. (నీర్ శూళ్ న్ద) "శూళ్ న్దదనిల్ ప్పెరియ వెన్నవావరచ్చూ
ళ్ న్దాయే" యెన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ళవిలివరిరుక్కుమాప్పోలే యాయ్ త్తుఆ
రుఙ్గోయిలై విళాకుక్కులైకొణ్డిరుక్కుమ్బడి "మధ్యాబ్ధిజనకోజనన్యహమి
యం శ్రీదేవపుత్రీవరశ్శ్రీరంగేశ్వర ఎతదర్హామిహాకింకుర్యామితీవాకులా॥
చంచచ్చామర చంద్రచందన మహామాణిక్యముక్తోత్కరాన్ కావేరీలహరీక
రైర్విదధతీపర్యేతి సాసేవ్యతాం;" రత్నాకరమానక్షీరాబ్ధితమప్పనార్, నా
చ్చివిడత్తిల్ జనని, సాక్షాల్లక్ష్మిపెణ్ పిళ్ళై, మణవాళప్పిళ్ళై సర్వలోకోత్త
రరాన వఴకియమణవాళప్పెరుమాళ్, ఇదుకుసదృశమాక వజ్రమణి
శెయ్యలావదేదో వెన్ఱు విచారిత్తుకొణ్డువరుకిఱాప్పోలేయాయ్ త్తు ఆఱుం
పెఱుకిమత్తగజమ్బోలే పిళకిప్పిర్ కాలిత్తువరుకిఱపడి (తిరువరఙ్గత్తుళ్ళో
ఙ్గుమొళియుళార్) ఆత్తుప్పెరుకైక్కు నీక్కి తన్నైఱకణ్డు కొళ్ళప్పుక వరిదామా
ప్పోలేయాయ్ త్తు పెరియపెరుమాళ్ తేజస్సైనీక్కిప్పుక్కు అడుక్కాశ్రయమా
నవడివఴకుకాణ వరిదాయిరుక్కుమ్బడి. పరమపదత్తిలొళి పకల్ విళక్కె
న్నుమ్బడియాయ్ త్తు అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బోలేకుఱైవాళరాన సంసారిక
ళుకుతవప్పెరిపిన్ను ఒళిమికుక్కుక్కరపడి(ఓఙ్గుమొళి) నిత్యసూరికళ్
నడువిరుక్కుమ్బోదు ఆదిత్యర్ కళ్ నడువే ఆదిత్యనిరుక్కుమాప్పోలేయాయ్
త్తిరుప్పదు. ఇఙ్గు ఆర్తర్ మికవుముణ్డాకైయాలే తద్రక్షణమ్బణ్ణప్పణ్ణ ఒళి
మికానిర్కుమత్తనై. (ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దైయున్దాయుమా
వార్) అవధారణత్తాలే "మాతాపితా" వెన్ఱుతుడఙ్గి "నారాయణః" ఎన్ఱి
అపాదువిలన్ఱు, వ్యూహావన్ఱు, విభవావన్ఱు, ఎన్గిఅవిశేషఙ్గళిలుమన్ఱు, ఎనక్కు
త్తన్దైయున్దాయుమావార్ పెరియపెరుమాళే యెన్గిఱార్. తన్మైయొత్తియ
వ్యక్త్యన్తరత్తిలేయుం మెఱుబన్ధముణ్డెన్నారి యిరుక్కిఱారో?, "సర్వే

మూ.—ఎళియతోరరుళుమన్ఱే యెన్దిఱత్తెమ్బిరా
నార్ । అళియననమ్బైయలెన్నా

వ్యా.—"షామేవలోకానా" మిత్యాది. ఇన్దశ్లోకత్తాల్ ధర్మపుత్రాది కళ్ వనవాసమ్పణ్ణుకిఱ వాపత్దశైయిలే కృష్ణనుం సత్యభామైప్పిరాట్టి యుమెళున్దరుళ అత్తైక్కేట్ట శ్రీపరాశరాదికళ్ మార్కణ్డేయ భగవానై క్కణ్డు పేరోలక్కమాయిరుక్క ధర్మపుత్రనివ్వాపత్తుక్కు ఆశ్వాసహే తువాకైక్కేట్కనిన్ఱనవార్త్తై యరుళిచ్చెయ్యవేణుమెన్ఱు ఋషిక ళైక్కేట్క అవర్కళ్ శొన్నవైయడఙ్గ పూర్వపక్షిత్తు శ్రీమార్కణ్డేయభ గవానెళున్దిరున్దు శొన్నదాయిరుక్కుమిన్దశ్లోకం. పిన్బు శీరామప్పిరాట్టియు ణ్డైయ వాపత్దశైయిలే భట్టరరుళిచ్చెయ్దదాయిరుక్కుం (తన్నైయుఱ్ఱా యుమావార్) ప్రియత్తుక్కుక్కడవారార్, హితత్తుక్కుక్కడవారార్. (ఎళి యదోరరుళుమన్ఱే యెన్దిఱత్తు) ఎన్విషయత్తిల్ మలైయెడుత్తురక్షిక్క వేణుమో; తమ్మైయొళియవేఱోరు ప్రయోజనత్తైక్కణిశిత్తేనాయ్ అత్తై క్కొడుత్తువిడుకిఱోమెన్ఱారిరుక్కిఱారో; విభీషణాదికళై రక్షణమొప్ప లేవిల్లుం కోలుమెడుత్తు రక్షిక్కవేణ్డిత్తానిరుక్కిఱారో; కుళిరవారుకట్టా క్కుంకిడీరెన్విషయత్తిల్ పణ్ణవేణ్డువదు (ఎమ్బిరానార్) ఎనక్కుపకారక రానవర్. ఇన్నాదాకిఱదశైయిలేఉపకారకనెన్బానెన్నెన్నిల్; శెయ్దవ మ్బుత్తైయిలైచ్చెయ్యుమవరల్లామైయాలేయత్తైమున్నిడుకిఱార్. అడియిలే ముఖామైయుణర్త్తి అదుక్కుమేలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ తానేయెన్ఱుమి డత్తైయుణర్త్తి ఇప్పోదువన్దు నఙ్గూప్పిడుకేళ్క్క సన్నిహితనాయిరుక్కి ఱవాకారముణ్డిఱే (అళియననమ్బైయలెన్నా) అళియెన్ఱుతణ్ణళి. "ఇవన్ నమక్కునల్లన్, నమ్ముడైయపయ్య" లెన్ఱైయిరువార్త్తైయరుళిచ్చెయ్వదుకే ళ్క్కవాయ్త్తివరాశైప్పడుకిఱదు. ఆళ్వీరెన్ఱుమదివర్క్కు సహ్యమా య్త్తు. శేషభూతరాననామివ్వర్థఙ్గళైనినైత్తిరుక్క వమైయాదో అవర్ శొల్లవేణుమోవెన్నిలదుపోరాదు, శేషియానవనుమిదుక్కుమేలెళున్త్తి డుమన్ఱాయ్త్తు శేషత్వంనిలైనిన్ఱదావదు. మణల్ కాల్ నమ్బినమ్మాణిత్తి రుమకళ్ మాలైమార్పనుకత్తిడవెన్ఱారిఱే. పిళ్ళైపిళ్ళైయాళ్వాన్ వా

మూ.—అమ్మవో కొడియవాఱే॥ ౩౭.

వ్యా.—యాలే నమ్మాణిపెన్న ప్పెఱ్ఱినై నెన్నాదిఱే (అమ్మవో కొడి యవాఱే) ఆర్తధ్వనికేట్టా లెழுన్దిరుక్కవేణ్డావో. ఆర్తధ్వని కేట్టు మివర్ కణ్ణురఙ్గువదే. ఇవర్ తిరువుళ్ళమిప్పోదిఙ్గనే కొడిదాకాదే అమ్మే! ఇవర్ స్వభావమిరున్దపడి యెన్నేన్నిజార్॥ ౩౮.

ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.—అ॥ (మేంబొరుళ్) మహాభారతత్తుక్కు చరమశ్లోకమ్బోలేయాయ్ త్తిప్రబన్ధత్తుక్కిప్పాట్టు. మహాభారతమాకిఱదు-"మతిమన్థానమావిధ్యయేనాసౌ శ్రుతిసాగరాత్। జగద్ధితాయజనితో మహాభారతచన్ద్రమాః" ఎన్ఱు అపడియే శ్రుతిసాగరచన్ద్రమావాయ్ త్తు. మహాబారతం సర్వేశ్వరన్ క్షీరాబ్ధియై క్కడైన్దు దేవర్కళుక్కమృతత్తై క్కొడుత్తాన్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ శ్రుతియై క్కడైన్దు సర్వాహ్లాదకరమాన మహాభారతత్తై సంసారికళుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాక క్కొడుత్తాన్. దేవర్కళుక్కీశ్వరన్ కొడుత్త వమృతంబన్ధకం, శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ సంసారికళుక్కు క్కొడుత్త మహాభారతం సంసారవిమోచకమిఱే. అమ్మహాభారతన్దాన్ కోదెన్ఱు వ్పడియాయ్ త్తు శ్రీగీతై. అదిల్ సారమాయ్ త్తు చరమశ్లోకం. ఇదుశొల్లుకైక్కాక క్కీழ் శొల్లుత్తు. ఇదుక్కుమేల్ "ఇదంతేనాతపస్కాయ" వెన్ఱు తుడఙ్గి చరమశ్లోకత్తినుడైయ గౌరవత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. అప్పడియే యిప్పాట్టువతరికైక్కాక వాయ్ త్తిప్రబన్ధ మవతరిత్తదు. ఇదుక్కుమేలిప్రబన్ధశేషముమిప్పాట్టిల్ శొల్లుకిఱవర్ధత్తిలే నిష్ఠరాయిరుప్పారుడైయ వేఱ్ఱిచ్చొల్లుకిఱదు. ఆక మహాభారతసారం చరమశ్లోకమానాప్పోలే ఇప్ప్రబన్ధసారమిప్పాట్టు. ఇదుదాన్ద్వయత్తినుడైయ వర్ధత్తై చ్చొల్లుకిఱదు; ద్వయత్తిల్ ప్రాపకమున్నాయ్ ప్రాప్యంపిన్నాయిరుక్కు ఇదు ప్రాప్యంమున్నాయ్ ప్రాపకం పిన్నాయిరుప్పానేన్నెన్నిల్ ; వ్యుత్పత్తివేళైయిల్ ప్రాప్యంమున్నాయ్ ప్రాపకంపిన్నా యిరుక్కక్కడవదిఱే "స్వర్గకామో జ్యోతిష్టోమేనయజేత" ఎన్ఱిఱే వ్యుత్పత్తివేళైయిలిరుప్పదు. అనుష్ఠానవేళైయిల్ జ్యోతిష్టోమానుష్ఠానపూర్వకమాకవిఱే స్వర్గసిద్ధి. ప్రాపకనిష్ఠైయాలే ఇఱే! ప్రాప్యసిద్ధి. అప్పడియే ఇప్పాట్టిలే వ్యుత్పత్తియాయ్ ద్వయమనుష్ఠా

మూ—. మేంపొరుళ్ పోకవిట్టు

వ్యా:—నవ్వైళైయాయిరుక్కిఱదు. అదిల్ పూర్వభాగత్తైవిళేయను
సన్ధిత్తార్ నమ్మాళ్వార్. ఉత్తరభాగత్తైయనుసన్ధిత్తార్ ఆణ్డాళ్. అవ్వైయి
రణ్డైయుఞ్జేరవనుసన్ధిత్తారివ్వాళ్వారేయామిత్తు. ఇప్పాట్టుక్కు కీళిల్
పాట్టోడే సఙ్గతియెన్నెన్నిల్ ; «అళియనమ్బియ్యాలెన్నార్ కణ్ణావోకొడియ
వాతే" ఎన్నుకిలాయిత్తువార్త్తైచ్చొన్నవాకే విషయాన్తర ప్రవణమాన
సంసారత్తిలేవకుత్త పురుషార్థత్తై యపేక్షిక్కైఱయుం తత్సిద్ధిక్కు నమ్మైప్పా
ర్త్తిరుక్కైఱయుం అదుక్కు మేలే పిళవ్వుమ్బెరాదేకిలాయ్ క్కైఱయుమా
య్ ఇవ్వాళవుపుకిరనిర్ప్పారై ప్పెరువోమే! ఎన్ను పెరియపెరుమాళ్ తిరు
వుళ్ళం ప్రసన్నమాయ్ తిరువుళ్ళత్తిల్ హర్షమడఙ్గలున్దిరుముకత్తిలే తోన్ఱు
మ్బడియిరుక్క దేవరీరైక్కిట్టి దేవరీర్ పక్కలిలే న్యస్తభరరాయ్ తన్దా
ముడైయ హితత్తిల్ కైవాఙ్గియిరుప్పారైక్కణ్డాలిఙ్గనేయో దేవరీర తి
రువుళ్ళముకన్దిరుప్పదెన్ను పెరియపెరుమాళ్ తిరుముకత్తైప్పార్త్తు విణ్ణ
ప్పఞ్జెయ్కిఱార్. చరమశ్లోకం ప్రపత్తివిధిక్కు అదా యిరుక్కుం. అదిల్
రుచియుడైయారుడైయవను సన్ధానమాయిరుక్కుం ద్వయం. ద్వయన్తిక్
పక్కలీశ్వరనుక్కణ్డాన వుకప్పైచ్చొల్లుకిఱదిప్పాట్టిల్. (మేంబొరుళ్)
ఇమక్షమూన్నుపడి నిర్వాహమ్. మేలెళ్లున్దపొరుళెన్నుం, మేవినపొరుళెన్నుం,
మెయ్పాట్టైవిళైక్కుమ్బొరుళెన్నుం. మేలెళ్లుకైయావదు-కర్మమడియాక
వన్దేరియాయ్ భగవజ్ఞానంపిఱన్దవాఱేపిఱిన్దుపోవదాయిరుక్కై. ఇత్తైభో
గ్యమెన్నుపారిత్తు ఇక్షిన్దవనుక్కుఆపాతప్రతీతియిల్లొన్ను పోలేతోన్ఱి నిరూపి
త్తాల నుభావ్యమా యిరుప్పదొన్నుమిన్ఱియిలేయిరుక్కై ఎన్నుమాం. మేవిన
పొరుళెన్నదు-«మరత్యయా" ఎన్ఱిఱపడియే చేతననాల్ పిరిక్కవొణ్ణాదా
యిరుక్కై. దేహోహంమనుష్యోహ మెన్నుడమ్బైత్తానాక నినైత్తిరుక్కుంబడి
యిఱే! ఇత్తొట్టైపొరుత్తమిరుక్కుమ్బడి. అత్తైచ్చొల్లుకిఱదాకవుమాం. మెయ్
పాట్టైవిళైక్కుక్కైయావదు-తన్నైప్పత్తినారై సర్వజ్ఞతమరాక వభిమాని
త్తిరుక్కుమ్బడి పణ్ణవల్లైక్కై. పొరుళెన్నుపదార్థం. అదాకిఱదు-దేహం.
ఇదుదాన్ దేహానుబన్ధియాన ప్రాకృతపదార్థఙ్గళుక్కుముపలక్షణం (పోకవిట్టు)

పా.—మెయ్ మ్మైయేమికవుణర్న్దు । అమ్బరిశరిన్దుకొణ్డు

వ్యా—వాసనైయోడేవిట్టేనై. శరీరికళాలవైదుక్కరమాకైయాలే ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళై పురుషార్థమెన్ఱిఅజ్ఞానత్తైయుడైయనాకై. అల్లదువుకి అవిట్టానివనాకిలిఱేఇవనాల్ పోకవిడలావదు“మమమాయాదురత్యయా” ఎన్ఱిఅపడియే ఈశ్వరణ్ బన్ధిత్తబన్ధత్తై ఇవనాల్ ప్పోక్కవొణ్ణాదిఱే “అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వేస్వమితియామతిః। అవిద్యాతరుసమ్భూతిర్బీజమేతద్ద్విధాస్థితమ్” ఎన్ఱిఅపడియే దేహత్తిలాత్మబుద్ధియుమ్ దేహానుబన్ధియాన ప్రాకృతపదార్థఙ్గళిల్ మమతాబుద్ధియుమ్ దేహాతిరిక్తమాన వాత్మావిన్ స్వాతన్త్ర్యబుద్ధియుమ్ తవిరుకై. అళవుడైయారాన సనకాదికళుక్కుమ్ శెయ్యలావదివ్వళవే. ఇరణ్డుమరమ్కూడనిన్ఱాల్ ఒన్ఱైవెట్టనినైత్తవణ్ అమ్మరత్తిలే కొత్తిపెరుఙ్గాయత్తైయిడవదు పట్టునిర్కుమాప్పోలేఇప్ప్రవృత్తిమాత్రత్తాలే యిదువుమ్విడుమ్(మెయ్మ్మైయే మికవుణర్న్దు అమ్బరిశరిన్దుకొణ్డు)ఎన్ఱు మేలుఞ్జ్ఞానప్రకరణమాకైయాలే(పోకవిట్టే)న్ఱిఅదుమ్ ప్రకరణబలత్తాలే జ్ఞానత్తైచ్చొల్లిత్తాక కడవదు (మెయ్మ్మైయేమికవుణర్న్దు) (మెయ్మ్మై)ఎన్ఱిఅదాత్మావై. మెయ్మ్మై ఎన్ఱువాత్మావైక్కాట్టుమోవెన్నిల్; “సత్యఞ్చానృతఞ్చసత్యమభవత్” ఎన్ఱిఅశ్రుతిచ్ఛాయయాలే అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. సత్యశబ్దమసత్యాద్వ్యావృత్తియైచ్చొల్లుకిఱతన్ఱు. ఆత్మస్వరూపత్తినుడైయ నిత్యత్తైయైచ్చొల్లుకిఱదు. (మెయ్మ్మై)ఎన్ఱుముఱ్ఱుచ్చొల్లుమ్. మైయెన్ఱు ప్రత్యయవిశేషత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. కైనైపోయ్నై ఎన్ఱుమాప్పోలే. ఆక (మెయ్మై) ఎన్ఱు మెయ్యానతన్మైఎన్నపడి (మికవుణర్న్దు)దేహమేఆత్మావెన్ఱిరుక్కుమ్ లోకాయతికనళవన్ఱిక్కే, దేహాతిరిక్తమాయ్ నిత్యమాయిరుక్కుమాత్మావెన్ఱుమ్ మీమాంసకనళవన్ఱిక్కే, జ్ఞానమాగన్తుకమెన్ఱుమ్వైశేషికనళవన్ఱిక్కే, స్వయమ్ప్రకాశకనాయ్ నిత్యనాయ్ జ్ఞానగుణకనాయ్ అణుపరిమాణనాయ్ ఈశ్వరనుక్కనన్యార్హశేషమాయ్, అదుతదియ్యశేషత్వపర్యన్తమాక వుణరుకై. అదావదు-ఆత్మావైయుళ్ళపడియుణరుకై(అమ్బరిశరిన్దుకొణ్డు)ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళై త్యాజ్యమెన్ఱతెన్ఱుఆత్మావైయుళ్ళపడియుణర్న్దాల్ పిన్నైయామ్బరిశావదు కైఙ్కర్యమేయామ్త్తు. అ

మూ.—కాంబఱ త్తలైశిరైత్తు౯ కడైత్తలైయిరున్దు

వ్యా.—శిరరిన్దుకొణ్డే''న్తదు- చతుర్థియిలర్థజ్ఞానల్లిత్తాయ్ త్తతు. అన్దశే షవృత్తికి- ప్రతిసమ్బన్ధియై యొట్రియ స్థితియిల్లామైయాలే శేషిత్వము మా ర్థమాకచ్చొల్లిత్తాయాక నారాయణశబ్దార్థ జ్ఞానల్లిత్తాయ్ త్తమ. (ఉణ ర్న్దు) ఎన్లుకొణ్డుజ్ఞాతృత్వపరమాక చ్చొల్లుకైయాలే ప్రణవార్థజ్ఞానల్లిత్తా య్త్తు. ఇనియివ్వాట్టిల్ కుఱైయుంపూర్వార్థత్తిల్ శొల్లుకిఱ ప్రాపకత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. (కాంబఱ త్తలైశిరైత్తు) కాంబర ఉపాయాన్తరజ్గళిల్ తన క్కుణ్డానతొఱ్ఱిఱ (తలైశిరైత్తు) తన్దలైయిలుణ్డాన దురితజ్గళైప్పోక్కి-తన్ద లైయిల్ కిడక్కి-ఱ సాధనాన్తరజ్గళిల్ తొత్తైయఱుత్తెన్నపడి. తలైయాయి రాకిఱదు తాన౯ అభిమానహేతువిఱే. కోముఱ్ఱవర్ దణ్డిక్కు మిడత్తిల్ తలైయైచ్చిరైక్కిఱదు అభిమానత్తైప్పోక్కుకిఱపడియాయ్త్తు. ఏకాకియా యుంసన్యాసియాయుం వపనమ్బణ్ణుకిఱదు తన్నభిమానత్తై త్తానేపోక్కుకిఱ పడి. దణ్డముఖత్తాలే పిరఱభిమానత్తైప్పోక్కువదు విమ్ముఖత్తాలేస్వాభిమా నత్తైప్పోక్కువదుం అమ్ముఖత్తాలేయిఱే. ఆకవహఙ్కారగర్భమాన ఉపాయా న్తరత్యాగత్తైచ్చొన్నపడి. ఉపాయాన్తరపరిత్యాగ పూర్వకమాకవిఱే సిద్ధోపాయ పరిగ్రహమిరుప్పదు (కాంబరత్తలైశిరైత్తె) న్దదువు మర్థగా రవత్తాలే మఱై త్తరుళిచ్చెయ్కిఱారివరేయన్ఱు. శ్రుతియుం '' ద్వాసు పర్ణాసయు జాసఖాయా'' ఇత్యాదికళాలే అర్థజ్గళైమఱైత్తు చ్చొ ల్లుం. అన్దశ్రుతిచ్చాయైయాలే యఱుళిచ్చెయ్కిఱార్. (ఉన౯ కడైత్తలై యిరున్దు) కడైత్తలైయెన్నదు - తలైక్కడై ఎన్నపడి. '' చరణౌ'' ఎన్గిఱ స్థానత్తై (కడైత్తలై) ఎన్గిఱార్. స్వనికర్షత్తై యనుసన్ధిత్తు తిరువడికళిలే కిట్టమాట్టామైయాలుం సంసారత్తిల్ తణ్ణామైయై యనుసన్ధిత్తు పురమ్బ ప్పోకమాట్టామైయాలుంతిరువాశలైప్పఱ్ఱిక్కిడక్కిఱార్. తిరుక్కణ్ణమజ్గై యాణ్డానోరుసంసారితన౯ వాచలైపఱ్ఱిక్కిడన్దదొరునాయ్యైనలిన్దవనై వెట్టి త్తానుంకుత్తికొణ్డపడియైక్కణ్డు వొరుదేహాత్మాభిమానికళళ విదువానా ల్ పరమచేతననాన వీశ్వరన౯ నమ్మైయమాదికళ్ కైయ్యిల్ క్కాట్టిక్కొడా నేన్ఱు తిరువాశలైప్పఱ్ఱిక్కిడన్దానిఱే. (ఇరున్దు) విషయాన్తరప్రావణ్య

మూ॰ — వాళ్లుం।శోమ్బరై యుక త్తిపోలుంశూ ళ్ పునలరజ్గత్తానే॥ ౩౯.

వ్యా॰—త్తా లే"పరుసపరు" కెన్నుతిరిన్దవణ్ మరకళ్లుత్తుక్క నడ్డురవావి ళ్త్తువిట్టాప్పోలే "అథసోభయంగతోభవతి" ఎన్ఱ అభయస్థానత్తైప్పత్తి నిర్భరనాయిరున్దపడి(వాళ్లుం) ఉపాయమీశ్వర నేయానాల్ భోగమేయి తే పిన్బుళ్లమ "ఇరున్దవాళ్లు" మెన్ఱు అవ్విరుప్పుత్తానే వాళ్చ్చియాన విరుప్పెన్ఱుమామ్. (శోమ్బరైయుకత్తిపోలుం) ఉన్బకళ్లిలే స్వాతన్త్రభరరాయ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బినవర్కళ్లైకణ్డాలు న్దిరువుళ్ళమిజ్గనే యుకన్దాకా దేయిరుప్పదు. (వాళ్లుంశోమ్బరెన్ఱు) కెడుంశోమ్బరై వ్యావర్తిక్కిఱదెన్ఱుమామ్. అదాకిఱదు- శాస్త్రత్తిలే నాస్తికరాయ్ కర్తవ్యజ్గళ్లైవిడుకైయన్ఱిక్కే ఆస్తిక్యాతిరేకత్తాలే నిరపేక్షోపాయత్తై స్వీకరిత్తుభగవదనుభవమేయాత్రైయాయ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బిరుక్కైకళ్ (పోలుం) నిత్యసూరికళ్లై యుకక్కుమాప్పోలే శోమ్బరైయుకప్పతీ (శూళ్ పునలరజ్గత్తానే) ఇదుసీరరిన్దపడి యెజ్గనేయెన్నిల్; కోయిలిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱవిదుదానే యఱివిక్కిఱదిల్లైయో. నీర్ వాయ్ప్పైయుం నిళల్ వాయ్ప్పైయుం పత్తిక్క ణ్వళర్న్దరుళికిఱా రెన్ఱు పేరాయ్‌శోమ్బరై క్కిఱ్వడైక్కుమోవెన్ఱుం నశైయాలేయిత్తేశోమ్బాదే కణ్వళర్న్దరుళికిఱదు "కామ్బరత్తలైశిరైత్తే" న్ఱవిడ ముపాయస్వీకారత్తు క్కఙ్గమాన ఉపాయాన్తరత్యాగత్తైచ్చొల్లుకిఱదు (శూళ్ పునలరజ్గత్తానే ఉణ్కడైత్తలై) ఎన్ఱు నారాయణశబ్దార్థమాన శీలాదికళ్లైనినైక్కిఱదు. పిరాట్టిస్వరూపత్తుక్కు నిరూపకైయాకైయాలుం నారశబ్దత్తిలే అన్తర్భూతైయాకైయాలుం (ఉణ్) ఎన్ఱిఱవిదిలే లక్ష్మీసమ్బన్ధమనుసన్ధేయమ్. (కడైత్తలై) యెన్ఱదు- చరణౌఎన్ఱపడి (ఇరున్దవాళ్లు) మెన్ఱుక్రియాపదత్తిలుపాయాధ్యవసాయత్తైయు మదుతాన్ భోగరూపమాయిరుక్కిఱపడియైయుం జ్జొల్లిత్తు. (శోమ్బరెన్ఱు) ప్రపద్యేయెన్ఱిఱ ఉత్తమనాలే ఆక్షిప్తనాన వధికారియైచ్చొల్లుకిఱదు॥ ౩౯.

ముప్పత్తొన్బదామ్బాట్టు.—అ॥ (అడిమై) అడిమైతొడజ్గి మేలారుపాట్టాలు మిన్దజ్ఞాననిష్ఠైయుడైయారుడైయ రాజకులజ్జొల్లుకిఱదు. ఇవ

మూ॰—అడిమైయిఱ్ కుడిమైయిల్లా వయనిచతుప్పేతిమా
రిల్ । కుడిమైయిఱ్కడైమైపట్టకుక్కరిఱ్పిఱప్పరేలుం।

వ్యా—రుడైయ "పయిలుజ్ఞుడరాల్లి, నెడుమాల్ క్కడిమై" యిరుక్కి ఱ
పడి. జన్మవృత్తస్వభావజ్ఞళాల్ కుఱైయన్నిత్తార్ కళేయాకిలుంఅవర్ కళిన్ద
జ్ఞానముడైయార్ కళాకిలుద్దేశ్య రెన్గిఱార్. ఇప్పాట్టిలెత్తనైమే మున్దణ్ణియ
జన్మజ్ఞళిలేపిఱన్దార్ కళేయాకిలు మిన్దజ్ఞానత్తిలే నిష్ఠైయుడైయరాకిల్ తిరు
త్తుళ్లాయోపాది ఈశ్వరనాలే శిరసావహిక్క ప్పడువ రెన్గిఱార్.

వ్యా.—(అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా) కైఙ్కర్యంనమక్కుకర్తవ్యమె
న్నిరుక్కుమవర్ కళ్ళన్నిక్కేయిరుక్కై. కైఙ్కర్యమాకిఱదు సహజమ్, అతో క్రియ
చ్చెల్లాదిరుక్కైయాయ్త్తు ప్రాప్తమ్. అదన్నిక్కేయిరుక్కుమవర్ కళ్ (అయన్
చదుప్పేదిమారిల్) అడిమైక్కళలాన చతుర్వేదికళా యిరుప్పారిన్
కాట్టిల్ వేదాధ్యయనప్పణ్ణుకిఱదుక్కు ప్రయోజన మీశ్వరనైయుళ్ళపడి
యఱికైయుం, తన్నైయుళ్లపడి యఱికైయుం, కైఙ్కర్యంస్వరూపా
నురూపమాన పురుషార్థ మెన్నఱికైయాయ్త్తు. (అయలాకైయావదు)ఇన్ద
జ్ఞానత్తుక్కుఱలాక వేదాధ్యయనప్పణ్ణుకిఱో మెన్నఱియాదిరుక్కై. అధ్య
యనఫలం అర్థజ్ఞాన మెన్నఱియాదవర్ కళ్ చతుర్వేదికళానాలుం నిష్ప్ర
యోజనమెన్నై. "విష్ణుభక్తివిహీనో యః సర్వశాస్త్రార్థవేద్యపి। బ్రాహ్మణ్యం
తస్యనభవేత్ తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం" ఎన్నక్కడవదిఱే. "యఃపు
త్రఃపితర" మిత్యాది. ఇనియివర్ కళిన్కాట్టి లీశ్వరనుక్కు తర్పృష్టరెచ్చొ
ల్లుకిఱదుమేల్. (కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుం) వేద
విహితజ్ఞళైయనుష్ఠియాదేయుం నిషిద్ధజ్ఞళైయనుష్ఠిత్తుమ్బోరుకైయా
లే నిహీనజన్మజ్ఞళిలేపిఱన్దవర్ కళే యాకిలుమ్. (కుక్కరాకిఱార్) చణ్డా
లరిలుమ్దణ్ణియర్ శిలర్ (పిఱప్పరేలు) మెన్గిఱదు భగవద్జ్ఞానత్తుక్కు జన్మత్తి
నుడైయ ఉత్కర్షాపకర్షజ్ఞళిల్ నియతియిల్లై. "సర్వత్రశ్వలున్దృశ్యన్తే" ఎన్గిఱ
పడియే యిన్దజ్ఞానమెల్లా జన్మజ్ఞళిలుంసంభవిక్కుమెన్నై. వేదోపబృంహణా
ర్థమాక పవతరిత్తశ్రీరామాయణత్తిలే, కాట్టిల్ తిరివార్ శిలవేడరైయుం,
వేడువిచ్చికళైయుం, కురజ్ఞుకళైయుం, రాక్షసరైయుం,మహాభారతత్తిలే

మూ.—ముడియినిల్ తుళపమ్వైత్తాయ్ మొయ్కళ్రి
కన్బుశెయ్యా ! మడియర్రై యుకత్తిపోలు
మరజ్గమా నకరుళానే ॥

వ్యా.—విదుర ధర్మ వ్యాధాదికళైయుం, పిశాచజ్గళైయుం, ఇవ్రై యర్రైయుం, ఇడ్రైచ్చికళైయుం, కణ్డోమిఱే. "పాన్బణై మేల్ పళ్లికొణ్డరుళుంశీదనై మేతొళ్రువార్ విణ్ణులారిలుంశీరియరే" ఎన్గిఱపడియే నిత్యసూరికళిన్రి కాట్టిలిజ్గేవన్దు ఈశ్వరనార్జిత్తవర్కళ్ళాకైయాలే ఇవర్కళ్ శీరియరెన్గై. అల్లాదపొన్నిల్ కాట్టిల్ వేదకప్పొన్నుక్కేఱ్రిముణ్డిఱే. (ముడియినిల్ తుళపమ్వైత్తాయ్) తిరుత్తుళ్రాయ్యోపాది శిరసావహిక్కుమవర్కళెన్నై. తిరుత్తుళ్రాయ్ సర్వేశ్వరత్వసూచకమానాప్పోలే ఇవర్కళాలే యుమున్నడైయ సర్వేశ్వరత్వం నిఱమ్బెఱవేత్తుమామ్. (మొయ్కళ్రికన్బుశెయ్యాం) "ఐమ్బులనకత్తడక్కి" యెన్గిఱపడియే ఉన్నకప్పక్షప్పారమ్బానవైత్తైప్పకట్టు "ఉన్ శేవడిశెవ్వితిరుక్కాప్పే" న్గుం ఉన్ తిరువడికళుక్కు ప్పరియుమదువే యాత్తైయాయత్తైయే ప్రాప్యమాకనినైత్తిరుక్కుమవర్కళ్ (అడియర్రై) కీళ్రుపేయత్తైచ్చొల్లుత్తాయ్ ఇత్తాలుపాయత్తైచ్చొల్లుకిఱదు."శొమ్బరె" న్గిఱపడియేస్వరూపత్తైయుళ్ళపడియుణర్న్దు స్వరతుణత్తిలన్వయమిన్ఱిక్కేఱయిరుక్కుమవర్కళ్, (అడియర్) అడియుళ్ళారుకప్పదు తిరువడికళైయాంయ్ ధారకముంతిరువడికళే యాయిరుక్కై. "నిళ్రలుమడిదారు" మెన్నక్కడవదిఱే. (ఉకన్రిపోలుం) ఇప్పడియిరుక్కుమవర్కళై యుకత్తి, ఇదుక్కుప్పారమ్బాన చతుర్వేదికళైకాట్టిల్ ఇవర్కళైయిఱే దేవరీరుకన్దిరుప్పదు (పోలుం) తిరుత్తుళ్రాయ్పోలుం. ముడియినిల్ తుళ్రపమ్బోలడియర్రై యుకప్పతి. (అరజ్గమానకరుళానే నిహీనజన్మాక్కళా యునక్కునల్లరా యిరుప్పార్కు ముఖజ్గొడుక్కైక్కాకవన్దొ విజ్గేవన్దుకణ్ వళర్న్దరుళుకిఱదు. ఉత్కృష్టర్కు ముఖజ్గుదుక్కు మిడత్తిల్ పరమపదత్తిలే ఇరుక్కవమైయాదో॥ ౩౯.

నార్ప్పదామ్బాట్టు.—అ॥ (తిరుమరుమార్ప) జన్మత్తాల్ వన్దతణ్మైయన్ఱిక్కేనొత్తనైయేనున్దణ్ణియవృత్తముడైయారుం."మేమ్బొరుళి"ల్ శొ

మూ.—తిరుమఱుమార్వ నిన్నై చ్చిన్దైయుట్టికఞ్ఞవైత్తు।
మరువియమనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్కళెల్లాం।
వెరువఱక్కొన్ఱు శుట్టిట్టీట్టియవినైయరేలుం।

అ.—న్నజ్ఞానత్తిలే నిష్ఠరాకిల్ అవర్కళుక్కు అనన్తరకర్మఫలం అనుభవిక్క వేణ్డావెన్నిఱార్.

వ్యా—(తిరుమరుమార్వ) తిరువైయుం మరువైయుం మార్విలే యుడైయవనే. శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరనే "శ్రీవత్సవక్షాః" ఎన్నిఱవిదు సర్వేశ్వరత్వచిన్హమిఱే. పిరాట్టి తిరుమార్విలే యెழுన్దరుళియిరుక్కిఱవిరుప్పైయనుసన్ధిక్కిఱారిఱే వాత్సల్యద్యోతకమాకైకాక. "అలర్మేల్ మఙ్గైయుఱైమార్వా" వెన్నుం "నిఱవలమార్పినిల్ వాழ்కిన్ఱమఙ్గై" ఎన్నుమిఱే యివర్కళ్ వార్త్తైయిరుప్పదు. ఇదుదాన "మేంపొరుళిల్" మత్తైత్తలక్ష్మీసమ్బన్ధత్తై అదిల్ నిష్ఠైయుడైయవర్కళుడైయ వైభవఙ్గొల్లుకిఱవిడత్తిలే వెళియిడుకిఱార్. ఉపాయోపేయఙ్గళిరణ్డుక్కుమవళ్ సంబన్ధం వేణుమెన్ఱు మిడద్యోతమాకిఱదు (నిన్నైచ్చిన్దైయుట్టికఞ్ఞవైత్తు) శ్రియఃపతియాన వున్నైయుపాయాన్తరఙ్గళ్ కలశామే నెఞ్జిలేవిళఙ్గుమ్బడి యధ్యవసిత్తు. సమిద్దైపాదిసావిత్రి పాదియాకవివర్ణతలైయిలుం శిఱుదు సహాకారముణ్డాకిల్ అవనుడైయ వుపాయభావన్దికఞ్ఞాదే మழுఙ్గుమెన్నై. రక్షిప్పిక్కైక్కుప్పిరాట్టియుం, రక్షిక్కైక్కుఈశ్వరనుం, ఇప్పడియఱిన్దు తుణిక్కైక్కుత్తానుం, అఱివిక్కైక్కాచార్యనుమొழிయ వేఱొన్ఱుం వేణ్డాదిరుక్కై. (వైత్తు) ఇమ్మిథునత్తినుడైయ వైభవత్తైయేశొల్లుత్తాకవుమామ్. (మరువియమనత్తరాకిల్) ఇవ్వంశముపేయాధ్యవసాయత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. ప్రయోజనాన్తరఙ్గళైవిట్టుశ్రియఃపతియేపరమప్రయోజనమెన్ఱధ్యవసిత్తిరుప్పరాకిల్ (ఆకిలెన్ఱదు) ప్రాపకవిషయమాకవుమాం, ప్రాప్యవిషయమాకవుమాం,ఇత్తుణివుడైయచేతననుక్కక్కిట్టువదన్నెన్ఱుమిడద్యోతకత్తైక్కాక (మానిలత్తుయిర్కళెల్లాంవెరువఱక్కొన్ఱు) ఒరుజన్మత్తిలే హింసిక్కప్పోమ్బడియాన జగత్తడఙ్గ నడుఙ్గుమ్బడియాయ్త్తునలివదు. ఇత్తాలివనుక్కుహింసైయిలుణ్డానరుచియైచ్చొన్నపడి(శుట్టిట్టు)శస్త్రాదికళాల్ నలియుమవళవేయన్నిక్కే ప్రాణనోడేదగ్ధమాక్కియుం(ఈట్టియవినైయరేలుం)ఇమ్మహాపాపఙ్గళై

మూ॰ — అరుపినైప్పయనమయ్యారరఙ్గమానకరుళానే॥ ౪౦.
వానుళారఱియలాకా వానవా

వ్యా — పురుషార్థ రుచియుడైయార్ అవ్వో పురుషార్థఙ్గళై యాదరి క్కుమాప్పోలేయాయ్త్తు ఇవనిత్తైయేత్తుకొళ్ళువదు. జ్ఞానమ్పిరన్దవను క్కుదు సంభవియామైయాలే పూర్వవృత్తత్తైచ్చొల్లుకిఱదు (పలుం) “జ న్మాన్తరసహస్రేషు, బహూనాంజన్మనామన్తే, అనేకజన్మసంసిద్ధః” ఎన్నై యాలే ఇవనాలిదుమున్బు శెయ్యక్కూడాదు, అదుకూడిత్తాకిలుం. (అరుపినై ప్పయనమయ్యార్) తానైడుత్తజీవిక్కప్పెఱ్ఱవర్ కళ్. కడలుక్కైత్తొడుత్త వంబైమరుకాన్తారత్తిలే విట్టాప్పోలే అశల్ పిళన్దుపోకటుమత్తనై. “ద్విష న్తః పాపకృత్యా” మెన్నక్కడవదిఱే. అన్ఱియేకర్ణనైవిట్ట సర్పశిరస్సైన ప్పోలే కిరీటత్తోడేపోక్కుమత్తనైయొన్నుదల్, అఙ్గనన్ఱిక్కే భగదత్తనైవిట్ట శక్తియై మార్పిలేయేఱ్ఱినాప్పోలే తాననుభవిత్తల్ పొరుత్తేనెన్నుదల్ శెయ్యుమత్తనై. యివనై “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నానిఱ్ క్కవివర్ కళు క్కనుభవిక్కవిరకుణ్డో. (అరఙ్గమానకరుళానే) ఇవైయొ ల్లామవతారసముయఙ్గళిలే యన్ఱోవెన్నవేణ్డాదపడి యవతారత్తిల్ పిఱ్ పాడర్కన్ఱో కోయిలిలేకణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు. ఇదుదాసీశ్వరనాత్తైప్ప ట్టేపోమిత్తనైయొత్రియఇవ్వధికారికళుక్కుదు సంభవియాదు. ప్రామా దికమాన పుణ్యత్తైయుం బాధకమెన్ఱిరుక్కుమవర్ కళ్ పాపత్తిలే ఇత్తవర్ క ళో. మార్పిలేయిరున్దు “నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి” యెన్ఱుమవళ్ తానేమత్తై చ్చొన్నాలుం “శెయ్దారేల్ నన్ఱుశెయ్దారె” న్ఱుమవను మెన్నపాపఙ్గ ళిలే యిత్తవర్ కళో. వాయ్క్కరైయర్ నినైక్కవుం నిలమన్నై॥ ౪౦.

నార్ప్పత్తొన్ఱామ్పాట్టు. — అ॥ (వానుళా) ఇవర్ కళుక్కు జన్మ వృత్తఙ్గళాల్ వరుకిఱకుఱై యిల్లామైయేయన్ఱు. తఙ్గళోడు సమ్బన్ధిత్త సం సారికళుం తఙ్గళఙ్గీకారత్తాలే పరిశుద్ధరావ్వడియాన యుత్కర్షత్తై యుడైయవర్ క ళెన్కిఱార్.

వ్యా. — (వానుళారఱియలాకా వానవా) బ్రహ్మాదికళాల్ దుర్జ్ఞేయమా న పరమపదత్తిలే నిత్యానన్యబ్రణ్డుమనే (అకా) వెన్ఱిఱదునినైక్క వుమాకాత్తై

మూ.—వెన్బరాకి । శ్రీతేనులాన్దుళపమాలై చ్చెన్ని
యావెన్బరాకిల్ । ఊనమా యినకట్ చ్చెయ్యు

వ్యా—చణ్డాలన్ అగ్నిహోత్రత్తిల్ పుకిరలాకాదెన్ఱుమాప్పోలే నిషేధత్తై
క్కొళ్లిత్తాకవుమామ్. పరణిలేఉయరఃరున్దా రెత్తాల్ పరమపదనిలయానైయ
త్తియిలామో. మనుష్యాదికళైక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియుణ్డెన్ఱాలడుక్కోణ్డిఙ్గే శెల్ల
రావెమో «అకిఞ్చనోఽనన్యగతిః" ఎన్నిరుప్పారఙియుమత్తై ఈశ్వరోహ
మెన్ఱిరుప్పార్ కళఙియలామో « అశక్తార్ తజ్జళ్ కళల్లా లరియలావా
మమల్ల" నెన్కకళ డవదితే. శీజ్ఞవల్లవనోడు శీజ్ఞమాట్టాదవనోడు వాశి
యఱికిడలిలేసిజ్ఞవాణ్డాదాప్పోలే శక్తనోడ శక్తనోడు వాశియఱఅసా
ధ్యమాయాయ్త్తు భగవద్విషయమిరుప్పదు. «అనన్యసాధ్యే" ఎన్నకళ డ
వదితే. అస్పృష్టసంసారగన్ధనాయ్ శుద్ధసత్త్వమయమానవిగ్రహత్తైయుడై
యనాయిరుకిఱవనుడైయ పెరుమైయైప్పార్త్తాలుమవనే యుపాయ
మాకవేణుమ్. గుణత్రయవశ్యనానవన్ శిరుమైయైప్పార్త్తాలుమవనేయు
పాయమాకవేణుం; స్వరక్షణత్తిల్ ప్రాప్తియిల్లాదస్వస్వరూపత్తైయనుసన్ధి
త్తాలుమవనేయుపాయమాకవేణుం (ఎన్బరాకిల్) «మనఃపూర్వో వాగుత్త
రః" ఎన్నిఱపడియేఉళ్ వాయిలనుసన్ధానంవర్త్తిన్దు శొల్లుజ్ఞొలైయుడైయరా
నై. ఇత్తాల్ «ప్రార్థనామతిశ్శరణాగతిః" ఎన్నిఱపడియే ఉపాయ ప్రా
ర్థనైయైచ్చొల్లుకిఱదు. (ఆకిల్) స్వసామర్థ్యత్తైవిడుకైయిలుళ్లవరుమైయై
చ్చొల్లుకిఱదు. (తేనులాన్దుళపమాలైచ్చెన్నియా) కిఱ్ఱుపాయాంశజ్ఞొల్లత్తా
యిజ్జుపేయాంశత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. మధుప్రచురమాన తిరుత్తుళాయ్ మాలై
యాలే యలఙ్కృతమాన తిరుముడియైయుడైయవనే. సర్వాధికనాయ్
నిరతిశయభోగ్యనాయ్ అతఏవపరమప్రాప్యనెన్నై. (ఎన్బరాకిల్) ఇత్తాల్
ప్రాప్యప్రార్థనైయైచ్చొల్లుకిఱదు. (ఆకిల్) ప్రయోజనాన్తరఙ్గళై విట్టుయివ
నైయేపరమప్రయోజనమెన్ఱుశొల్లుకైయిలుళ్ళవఱుమైయైచ్చొల్లుకిఱదు. «స
మహాత్మా సుదుర్లభః" ఎన్నకళ డవదితే (ఊనమాయినకళ్ శెయ్యుం) వయిఱు
వళర్కైక్కాక పరహింసై పణ్ణుమవర్కళ్. మధ్యరాత్రియిలేమాంసా
ర్థికళాయ్ మరువారుణ్డాకిల్ హింస్యపదార్థత్తై ప్రాణన్ పోకామల్ బన్ధిత్తు

మూ.—మూనకారకర్ క ళేలుం। పోనకజ్ఞాయ్దశేడన్దరువరేల్
పునితమన్డ్రే॥ ౪౧. పఴుదిలా వొ్ౙుకలాత్రి

వ్యా.—మాంసత్తైయఱుత్తుకొడుక్కుమవర్ కళ్ (ఊనకారకర్ కళే లుం) తాజ్గళ్ కొల్లుమవళవన్ఱిక్కే పిఱరైయిడువిత్తు జ్గొన్నవిక్కుమవర్ కళ్. జ్ఞానమ్బిరప్పదర్కుమున్బుళ్ళ వృత్తియైచ్చొల్లుకిఱదు (పలుం) మున్బు శెయ్యిలు మిన్దజ్ఞానమ్బిరన్దపిన్బు సమ్భవియాదు. పిఱరుడైయవార్త్తి కాణిల్ మోహిక్కిల్ మోహిక్కుమిత్తనై. ఆనృశంస్యప్రధానర్ పిఱర్ క్కాకత్తజ్గళుడైయ మాంసత్తై యఱుత్తుక్కుడుప్పర్ కళ్. అదుక్కాతిర్ త్తట్టేతు. సర్వాస్యత్తిలేయకప్పట్ట మణ్డూకత్తినుడైయ వార్త్తనాదత్తైక్కేట్టు ఇతువారఱిన్దువిడువిప్పదాక కూప్పిడుకిరదెన్ఱు మోహిత్తానాళ్వాన్. ఇప్పడిప్పట్టవన్ పరహింసైయిలేఇఴిన్దానాకిల్ ఈశ్వరన్ పణ్ణుంహింసైయై పోదిహిత రూపమాయాయ్త్తిరుప్పదు (పోనకం) భగవద్విషయత్తిల్ శొల్లుమాప్పోలేయాకిలు జ్గొల్లవేణుమే. అదిలుం కుఱైయచ్చొల్లవొణ్ణాదే. (శెయ్దశేడమ్) "త్వదియ్యభుక్తోజ్ఝిత శేషభోజినా" ఎన్ఱుం "కలత్తమణ్డై" న్ఱు జ్గొల్లుకిఱపడియే అముదుశెయ్దుకైవాజ్గిన కలత్తిల్ ప్రసాదమ్. (తరువరేల్) భగవత్ప్రసాదమ్బోలే ప్రయోజనాన్తరపరరుక్కుమ్బొదువాయిరుక్కుమదన్ఱిఱేయిదు. అలభ్యలాభజ్కట్టిత్తాకిల్; ఒరునాళ్ భట్టర్ ప్రసన్నరాయ్ జియ్యర్ క్కిట్ట ప్రసాదత్తైనినైప్పదు (పునితమన్డ్రే) దేశాన్తరే కాలాన్తరే దేహాన్తరే యన్ఱియే స్పర్శవేదియాల్ యిరుమ్బు పొన్నామాప్పోలే అప్పోదేపరిశుద్ధం "తదుచ్ఛిష్టంసుపావనం" భగవత్ప్రసాదంపావనం, ఇదుసుపావనం॥ ౪౧.

నార్ ప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—అ॥ (పఴుదిలా) జన్మవృత్తజ్గళాల్ కుఱైయన్ఱిక్కే యిన్దజ్ఞానముడైయవర్ క ళిన్దజ్ఞానవిధురరాయ్ జన్మవృత్తజ్గళా లతిశయిత్తవర్ కళుక్కు సర్వేశ్వరనోపాదిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానప్రదానప్రతిగ్రహవ్యవహారజ్గళుక్కర్హరావారెన్కిఱార్.

వ్యా.—(పఴుదిలావొ్ౙుకలాత్రి) బ్రహ్మాతుడజ్గి తజ్గళ్ళళవుం వరనెడుకప్పొరుకిఱవంశ ప్రవాహత్తిలొ రుదోషమిన్ఱిక్కే ఇదుక్కు

మూ.—పలశతుప్పేతిమార్కళ్ | ఇక్కులత్తర్ వకళేలుమెన్నుడి
యార్కళాకిల్ | తొళ్ళుమినీర్ కొడుమిన్గొణ్మి

వ్యా.—మవర్కళ్. అదాకిఱదు - ఉత్పత్తికళిలే యాదల్, ఆచా
రాదికళిలే యాదలొరువకైయాలుం బ్రాహ్మణ్యప్రచ్యుతి యిన్ఱిక్కే
యిరుక్కుమవర్కళ్. (పలశదుప్పేదిమార్కళ్) ఇవ్వంశత్తిల్ చతు
ర్వేదికళాయిరుప్పారనేకరైత్తె. “చతుర్వేదాఋషయః” ఎన్గిఱపడియే ఋషి
సమానరాయిరుక్కై. (శతుప్పేతిమార్కళేన్ఱు) సంబోధనై. ఒళ్ళుకల్ -
నెడుకల్. ఆఱువక్రి (ఇక్కులత్తవర్కళేలుం) ఇదిల్ కీళ్ప్పట్టదిల్లైయెన్ఱుం
హీనకులత్తిలేపిఱన్దార్కళే యాకిలుం (ఎలుం) “బహూనాంజన్మనామ
న్తే” ఎన్గిఱపడియే అనేకజన్మఙ్గళుడైయ వవసానత్తిలే స్వరూపజ్ఞానమ్పిఱ
క్కుమెన్ఱు శొల్లుకైయాలే జ్ఞానాధికరాయిరుప్పార్క్కు నిహీనజన్మఙ్గళా
డాతు. విదురధర్మవ్యాధాదికళైప్పోలే కూడిత్తేయాకిలుం (ఎన్నుడియార్
కళాకిల్) ఎన్నొన్గై యసాధారణసమ్బన్ధత్తై యఱిన్దు జ్ఞానానుకూల
మానస్వాచారత్తైయుడైయరాకిల్ ; కైజ్కర్యమేయొల్లా నన్నైకళుమాక
నినైత్తిరుక్కుమవర్కళాయ్ ఈశ్వరనుమివర్కళ్ తిఱత్తిల్ నామేయివర్
కళుక్కుపామోపేయఙ్గళెన్ఱుంఎల్లావుఱవుమెన్ఱుం నినైత్తిరుక్కప్పడుమ
వర్కళ్ (తొళ్ళుమినీర్) నీఙ్గళ్ తొళ్ళుఙ్గోళ్ “పపవవసతాంధర్మః” ఎన్గిఱ
పడియేఉఙ్గళుడైయ విద్యావృత్తఙ్గళుం, జన్మోత్కర్షముంపుద హేతువాక
వన్ఱియేదముహేతువెన్ఱిరుక్కుం నీఙ్గళ్ అవర్కళ్ కాలిలేవిళ్ళుఙ్గోళ్ “కా
లేష్వపిచసర్వేషు” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే భగవత్ప్రసాదమొ
ళ్ఱిన్ద సాధనాన్తరఙ్గళై భయస్థానమెన్ఱిరుక్కుం నీఙ్గళవర్కళైయారాధి
యుఙ్గోళ్. “పరస్పరనీచభావైః” ఎన్గిఱపడియేస్వరూపప్రాప్తమాననీచభా
వమాన తవర్కళుక్కు స్వరూపసిద్ధమ్ ; అదుఙ్గళుక్కు దుర్మానత్తాలేమఱక్కర
మ్. అవర్కళైత్తొళ్ళవే యుఙ్గళుక్కు సంసారబీజమాన దుర్మానమ్పోమ్.
నిహీనజన్మత్తిలే పిఱన్దవన బ్రాహ్మణనుక్కు రక్షకనాకవెణ్డేకణ్డోమెన్నిల్;
వైశికసమ్బన్ధం బ్రాహ్మణప్రచ్యుతియాల్ వన్ద బ్రహ్మరాక్షసత్వత్తై
బ్రాహ్మణనుక్కుపోక్కికొడుక్కక్కణ్డోమితే (కొడుమిన్కొళ్ మిన)

మూ. — నెన్నునినోన్డుమొకు । వత్తిపడవరుళినాయ్ పోల్ నమ
తిట్టిరువరఙ్గత్తానే॥ ౪౨. అమరవోరఙ్గమారుం

వ్యా. —అవర్ కళుమ్ ఙ్గళ్ పక్కు లొరు జ్ఞానాపేక్షైపణ్ణినాల్ సిక్ష
ళావరిత్తుచ్చొల్లుఙ్గోళ్. అవర్ కళ్ భగవజ్జ్ఞానత్తై యుఙ్గళుక్కు ప్రసాదిక్కు
క్కొట్టు కృతార్థరాఙ్గోళ్. జాతినిబన్ధనమాన సమ్బన్ధమ్బాలే యన్డ్రికే,
గుణనిబన్ధనమాన సమ్బన్ధమ్బాలే యన్డ్రికే నీర్ మేలెత్తుత్తాన సమ్బన్ధ
మన్ఱిత్తే ఇవర్ కళోడుమ్ పణ్ణుం సమ్బన్ధమ్. యావదాత్మభావియాన నిత్యస
మ్బన్ధమిత్తే. (ఎన్నునినోన్డుమొక్కు వత్తిపడవరుళినాయ్ పోల్) ఇప్పా
శురంఫలప్రదరాన దేవరేయరుళిచ్చెయ్ద పిన్బిడ లొరు సంశయముణ్డో!
(నినోన్డుమొక్కు వత్తిపడ) “ఎనక్కు మేల్ పూజ్యరిల్లామైయాలే యె
న్మాత్రమాకిలు మవర్ కళై యారాధిత్తునల్ వత్తిప్పోఙ్గోళ్ (అరుళినాయ్)
“భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేపి వర్తతే। తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం
సచ పూజ్యో యథాహ్యహం” (అరుళినాయ్) ఇన్దరహస్యం దేవరీర్
కృపైయాలే యరుళిచ్చెయ్తవిత్తనైయిత్తే “పూశిత్తునల్ కియుమ్ పేర్
తన్దేవియర్ కేన్డు” భగవత్సమ్బన్ధయుక్తరుడైయ పావనత్వం నిత్యసూరి
కళుం తన్నాముడైయవభిమత విషయఙ్గళుక్కు సర్వస్వదానమ్పణ్ణినార్
కళా యుపదేశిక్కుమత్తనైయిత్తే (మదిళ్ తిరువరఙ్గత్తానే) ఉపదేశమా
త్రమేయాయ్ పోకామే కోయిలిలేవన్దు లోకసారఙ్గ మహామునికళ్ తన్నై
యిలే తిరుప్పాణాళ్వారై వైత్తు ఇవ్వర్థత్తై వ్యాపరిత్తుక్కాట్టిత్తిలీరో?
(మదిళ్ తిరువరఙ్గమ్) కోయిల్ మదిళైక్కడక్కలన్నో దేరర్ కట్టినమ
ర్యాదైమైక్కడక్కలావదు॥ ౪౨.

నార్ప్పత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. —అ॥ (అమర) కీఴ్ చ్చొన్న జన్మవృ
త్తాదికళుక్కు మేలే జ్ఞానాధికరానవర్ కళ్ జన్మవృత్తాదికళిన్ఱిక్కే యున్ద
జ్ఞానముడైయవర్ కళై భగవత్ప్రభావత్తాలేవన్ద వైలక్షణ్యత్తై బుద్ధిపణ్ణా
దే కర్మనిబన్ధనమాన జన్మాపకర్షత్తైయే బుద్ధిపణ్ణిత్తాఴ్వానైత్తార్ కళాకిలన్ద
క్షణత్తిలే యవర్ కళ్ చణ్డాలరెన్గిఱార్.

వ్యా. —(అమరవోరఙ్గమారుం) అద్వితీయ్యమానషడఙ్గఙ్గళై
యుం అఴకియవాకపాఠత్తైయుం ధరిత్తు అర్థత్తైయుంధరిక్కు మవర్ క

మూ.— వేదమోర్ నాన్గుమోది । త్తమర్ కళిఱ్ఱలైవరాయ
శాదియందణర్ కళేనుం । నుమర్ కళైప్పఴిప్పరాకిల్

వ్యా — నాన్కై. అర్థజ్గళుక్కు ద్వితీయ్యత్వమావదు - ఓరజ్గత్తిలే జ్ఞానంపఱైవఴిపుణ్డానాల్ లోకత్తారవనై సర్వజ్ఞనెన్ఱు శొల్లుమ్బడియాయిరుక్కై. “శిక్షాయాంవర్ణశిక్షేత్యాది” (వేదమోర్ నాన్గుం) వేదజ్గళుక్కు ద్వితీయ్యత్వం పౌరుషేయశబ్దజ్గళిఱ్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియాదల్, తనిత్తనియే వినియోగభేదత్తాలే యాదల్ (ఓది) అజ్గజ్గళోడు వేదజ్గళోడు వాశియఱ ఆచార్యోచ్చారణముఖత్తాలే గ్రహిక్కై. ఇప్పడికళాలే యెమ్బెరుమానైయుళ్ళపడి యఱియుమవర్ కళాకై. (తమర్ కళిల్ తలైవరాయ) జ్ఞానానుకూలమాక భగవద్విషయత్తిల్ బద్ధముడైయారి లగ్రేసరరాయిరుక్కై. (శాతియన్దణర్ కళ్) కీఴ్చ్చొన్నవైక్షత్రియవైశ్యర్ కళుక్కుమ్బొదువిఱే. అవ్వళవన్ఱిక్కే జాత్యాబ్రాహ్మణరాయిరుక్కై. (ఏలుం) కీఴ్చ్చొన్నవై యొరువర్క్కుం సిద్ధిక్కుమదల్ల. సిద్ధిత్తదేయాకిలుం, వైష్ణవనిన్దైయిల్ వన్దాల్ ఇవైయెల్లా మసత్సమమెన్గై. దుర్మానోపేతర్క్కు పచారహేతువుమా యివైయిల్లాదార్ తలైయిలే కాలిట్టుతిరిక్కైక్కు ముడలాయిరుక్కుమత్తనైయిఱే (నుమర్ కళై) దేవరభిమానత్తుక్కుళ్లే యడజ్గి ప్రాప్యప్రాపకజ్గళ్ దేవరీరేయెన్ఱధ్యవసిత్తు యిరుక్కుమవర్గళ్ ఉడైమైక్కు నిర్వాహకర్ ఉడమైయై వినియోగజ్గొళ్ళ వానవనే ఎన్ఱిరుక్కుమవర్ కళ్ (పఴిప్పరాకిల్) భగవత్ప్రభావత్తై అహంకారత్తాలే విస్మరిత్తవర్ కళుడైయ జన్మమాత్రత్తైయే స్మరిత్తుత్తజ్గళిఱ్కాట్టిల్ కుఱైయనినైప్పరాకిల్ (పఴిప్పు) కుఱ్ఱమ్. అదాకిఱదు - భాగవతాపచారజ్గళిల్ తలైయానవపచారమ్. ఉకన్దరుళిననిలజ్గళిల్ ద్రవ్యమాత్రత్తైయే బుద్ధిపణ్ణుక్కైయామాప్పోలే శ్రీవైష్ణవర్ కళై జన్మమాత్రత్తైయే బుద్ధిపణ్ణిక్కుఱైయనినైక్కై. (పఴిప్పరాకిల్) ప్రమాదాత్ కొణ్డాడుకైయేయాయిత్తుప్రాప్తమ్. అహంకారమాకిల్ ముశల్ కళాల్ భక్షిత్తపోదిఱే యివర్ కళైక్కుఱైయనినైప్పదు. ఇప్పడిక్కూడిత్తాకిల్ (నాడిప్పదోరళవిలాజ్గే) కాలాన్తరే

మూ.— నెడిప్పదోరళవిలాజ్గే । అవర్ కళ్ తాం
పులైయర్ పోలు మరజ్గమానకరుళానే॥ ౪౩.

వ్యా.— దేహాన్తరేయన్ను. అక్షుణత్తిలే అవ్విడత్తన్నిలే: "పునిదమన్నే"
ఎన్ననన్మైపోలే తీమైయవరుమిడత్తిలుం విళప్పుమిల్లై (అవర్ కళ్ తాం పుల
యర్ పోలుం) అద్దేహత్తోడే చణ్డాలరావర్ కళ్. త్రిశంక్వుక్కుబాహ్మణ
శాపత్తాలే కళ్ళుత్తిలిట్టపీరళజ్గిలితానే వారానాప్పోలే ఇవనుక్కు మాఱ్
విలిట్ట పూణల్ తానే వారాయ్విడుం, (తాం పులయర్) కీழ్చ్చొన్నజ
న్మాదికళ్ ఉత్కర్షజ్గళభిమాన హేతువాకైయాలదుదానే యివర్ కళుక్కు
కనర్థహేతువాయ్విట్టదు. జాతిచణ్డాలనుక్కు కాలాన్తరత్తిలే వైష్ణవనా
కైక్కధికారముణ్డు. ఇవనుయరవేఱ తలైకీழ్విழున్దవనాకైయాలుం,
భాగవతాపచారమ్పణ్ణిన మహాపాపియాకైయాలు మవనిలున్దణ్ణియవన్
కర్మచణ్డాలనిఱే. పిఱైప్పిఱైయాழ్వానుక్కు ఆత్మహితఙ్గొన్నవనన్తర
త్తిలే అழ్వాన్ పణిత్తవవ్వార్త్తైయై స్మరిప్పదు (అరజ్గమానకరుళానే)
"నతుమామి" ఎన్నదేవర్ క్కుఱే భాగవతాపచారత్తిన్ తణ్మైత్తెరివ
దు. కర్మయోగాద్యుపాయనిష్ఠర్ కుక్కు స్వగతమాన వుపాయాన్తరజ్గళి
ల్ న్యూనాతిరేకజ్గళైప్పఱ్ఱియిరుక్కలామ్. భగవత్సమ్బన్ధఙ్గొణ్డు పెఱవి
రిక్కిఱ ప్రపన్నర్ క్కు భాగవతాపచారమావదు భగవత్సమ్బన్ధత్తై యఱు
క్కుమదాకైయాలే పెఱవిరక్కిల్లై. పెఱుకైక్కిఱవర్ కళ్ సమ్బన్ధమేయన్ఱో
కిడాప్పోలే ఇழక్కైక్కు మపచారమే యన్ఱోయుమ్. ఆకైయాలే
ప్రపన్ననుక్కు భయప్పట్టు నోక్కవేణ్డువదు దేవతాన్తరస్పర్శముం, భా
గవతాపచారముమ్. భగవద్విషయత్తిల్ ఓరనుకూలమ్పణ్ణ వేణ్డువదిల్లై.
ఇవైయిణ్డియేయొழిన్దవను క్కీశ్వరన్ సులభనామ్. ౪౩.

నాన్ఱిపత్తునాలామ్పాట్టు.— అ॥ (పెణ్ణులాంజడైయనానుం) కీழ్
ప్రతిపాదిత్తవర్థజ్గళ్ సమ్భవిక్కుమెన్నుమిడం బ్రహ్మాదికళుక్కు దుర్లభ
మానపేఱ్ఱై తిర్యగ్జాతియిలే పిఱన్దానొరువన్పెఱ్ఱపిన్పు శొల్లవేణుమో
వెన్ఱు అన్యాపదేశత్తాలే స్వలాభత్తైచ్చొల్లి తలైక్కట్టుకిఱార్.

మూ — పెణ్ణులాఙ్గైయనానుం పిఱమనుమ్ నై క్కాణ్బా౯।
ఎణ్ణిలావూళియూళి త్తవఙ్గెయ్ తార్ వెళ్ కినిఱ్ప।

వ్యా — (పెణ్ణులాఙ్గైయనానుం) గఙ్గైయానవళు శ్లేపుకున్దుస
ఇ్చరికకు వ్వ్బడియాన జటైయైయుడై యవ౯. కఙ్గైచ్చడైయిలడకి నేనెన్ని
రపిడారైక్కొణ్డు ఈశ్వరనై క్కాణలామో. “ఆఱుశడైకరై న్దానిత్యాది”
(పిరమనుం) అవనుక్కు జ్ఞూడజనకనాయ్, “బ్రహ్మాబ్రహ్మవిదాంవరః”
ఎన్గిఱపడియే యిప్పాలుళ్ళార్కుక్కు పళ్ళియుపాధ్యాయరాఙ్గాట్టి లవ్వడి
వుకొణ్డైప్పెరుమానైయఱియలామో! తన్నాలేసృష్టరానవర్కళై త్తాన్ప
రిచ్ఛేదిక్కుమత్తనై యొళియ వపరిచ్ఛిన్ననానవనై పరిచ్ఛేదిక్కప్పోమో.
“కడిక్కమలత్తుళ్ళిరున్దుఙ్గాణ్ కిలా౯ కణ్ణనడిక్కమలన్దన్నైయయ౯” ఎ
న్ఱుక్కడవదిఱే (ఉన్నై క్కాణ్బా౯) “యతోవాచోనివర్తన్తే” ఎన్గిఱపడి
యే యున్గుణఙ్గళిలే యొన్నైయవధికాణమాట్టాద వునై క్కాణ్కైక్కా
క. నిత్యసూరికళ్ నిత్యానుభవంపణ్ణి నిఱ్పాలు మెల్లైకాణమాట్టాద వు
న్నై. “నిరవద్యఃపరఃప్రాప్తేః” ఎన్ఱుక్కడవదిఱే. పిఱఱాలఱియవొణ్ణాదవళ
వేయన్ఱియే యున్నాలు మెల్లైకాణవొణ్ణాదవున్నై. “తనైక్కున్దన్నైయఱి
యవఱియానె” న్ఱుక్కడవదిఱే. (క్కాణ్బా౯) కాణపెఱ్ఱాల్ పిన్నైయ
న్నో ప్రయోజనమాకచ్చొల్లువదు. తానేతన్నైక్కణ్ణుక్కు విషయమాక్కి
క్కాట్టుమన్ఱిఱే! యుణరలావదు. అల్లదు స్వసామర్థ్యత్తాలే కాణుంవిష
యమన్ఱే “నచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనైనం, నమాంసచక్షుషాద్రష్టుం బ్రహ్మ
భూతస్యశక్యతే” ఎన్నుఙ్గొల్లక్కడవదిఱే (ఎణ్ణిలావూళియూళి త్తవ
ఙ్గెయ్దార్ వెళ్ కినిఱ్ప) నెడుఙ్గాలం తపస్సుపణ్ణినారాయ్ తపస్సుపణ్ణుకి
ఱోమెన్ఱు లజ్జిత్తుక్కై వాఙ్గి (నిఱ్క) పిఱర్ తఙ్గళైక్కురిత్తు పణ్ణుంతపస్సుక్కు
ఫలంకుడుక్కుమవర్కళిఱే! ఇవనై నోక్కి త్తపస్సుపణ్ణుకిఱార్. “యుగ
కోటిసహస్రాణి విష్ణుమారాధ్యపద్మభూః” ఎన్ఱుక్కడవదిఱే.(వెళ్ కినిఱ్
ప) ముదలైయిలా వాయిలే విట్టాదే తపస్సిలేవిట్టున్దు యెన్నకారియఙ్గెయ్
దోమెన్ఱు లజ్జిత్తునిఱ్కై. “పరమాపదమాపన్నో మనసాచిన్తయద్ధరిం”
ఎన్గిఱపడియే ఆపత్తైయున్నిడాదే తపస్సిలేఇఱిన్దెన్నకారియఙ్గెయ్దోమె

మూ.—విణ్ణుళార్ వియప్పవన్దానైక్కన్ఱరుళైయీన్ద,
కణ్ణఱావున్నైయెన్నో కళైకణాక్కరుదుమాఱే॥ ౪౪.

వ్యా.—స్తులజ్జిత్తునిర్క్క (విణ్ణుళార్ వియప్పవన్దు) నిత్యసూరికళ్ బ్రహ్మా దికళిప్పడిప్పడానిర్క్క వవర్కళైయుమ్ మెజ్గళైయుమ్ మనాదరిత్తొరుతిర్య క్కిన్ కార్యకణ్డైయిలే అత్తైయుమిత్తైయుమవిఴ్ఴువదే! "ఎత్తిరమెత్తి రమె" యెన్ఱు విస్మయప్పడ (వన్దు) ఆనైక్కుత్తపినము తన్నైరాయిరుక్కిఱపడి. (ఆనైక్కు) బ్రహ్మాదికళుడైయ జన్మోత్కర్షత్తైయావల్, ఇవనుడైయజన్మ త్తిలపకర్షత్తైయాదల్ ఇవైత్తిలొన్ఱైయుంపారాదే ఆపత్తైయేపార్త్తు రక్షిత్తపడి. (అన్ఱు) స్వబలమఱినవన్ఱు. "గజఆకర్ష తేతీరే" ఎన్ఱు శెన్ఱకా లత్తిలివనోడు బ్రహ్మాదికళోడు వాశియిల్లై. అన్ఱొరుముదలైయిన్కైయి లేయకప్పట్టవానైక్కరుళైయీన్దాయ్. ఇన్ఱఞ్జుముదలైయిన్కైయిలేయక ప్పట్ట వెనక్కరుళినాయ్. ఆయిరంవర్షమిఱే ఆనైనోవుపట్టదు; నానోవు పట్టతనాదికాలం. అవనకప్పట్టదుమడువిలే; నానకప్పట్టదు సంసారార్ణ వత్తిలే (అరుళైయీన్ద) అరుళైయావదు ముదలైయిన్వాయిల్ నిన్ఱుం మీట్టుఅవనుడైయ నెన్దకాలై తిరుక్కైయాలే తడవియరుళి ఆశ్వాసి ప్పిత్తు అవన్కైయిల్ పూవైత్తన్తిరువడికళిలే యిడువిత్తుకొణ్డదు. అప్ప డియే యెన్నైయుంవిషయాన్తరజ్గళిల్ నిన్ఱుం మీట్టుఇప్పదకాలత్తుక్కు సాన్త్వనప్పణ్ణియిఱే? అడియైయిలే మూట్టిత్తు. (కణ్ణఱా) అవనుపకరిత్త దశైయిలే (కణ్ణఱా) వెన్ఱిఅవిమప్రీతిత్తలమత్తైయిట్టుచ్చొల్లుకిఱార్త్తై. స్వయ త్నత్తాలే లభిక్కవిఴ్ఴువారైప్పారాదే అకిఞ్చనర్పక్కలిలే ముఴ్ఴనో క్కాక విరుక్కిఱవిదెన్నకణ్ణుడైమై. యెన్నపుంస్త్వమ్. స్వసామర్థ్యత్తై ప్పొకట్టుతజ్గళ్ వెఱుమైయైమున్నిట్టున్నైక్కాలిలే విఴవిట్టు క్కొళ్ళమా ట్టాదేజగత్తిలిప్పదే. (ఉన్నైయన్నోకళైకణాక్కరుదుమాఱే) అకిఞ్చన పక్షపాతియాన వున్నైజగత్తుక్కు ప్పొదువానరక్షకనెన్ఱు చొల్లువర్కళ్ మదికేడరెన్గిఱార్. "దేవానాందానవానాంచ సామాన్యమధిదైవతం" ఎన్గిఱబన్ధకైడక్కు శిలర్క్కాక చ్చిలరైయక్కైచ్చెయ్కిఱవివనై సర్వరక్షక నెన్ఱు నినైక్కలామో॥ ౪౪.

మూ.—వళ వెళ్లున్దవళమాడ మదురైమానకరన్దన్నుళ్ ।
కవళమాల్ యానైక్కొన్ఱ కణ్ణనైయరఙ్గమాలై ।
త్తుళపత్తొణ్డాయతొల్ శీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడిశొల్ ।

నిగమత్తిల్.—అ॥ కువలయాపీడత్తై ప్పోక్కినాప్పోలే తమ్ముడైయ ప్రతిబన్ధకత్తైప్పోక్కినపడిశొల్లి పెరియపెరుమాళుడైయ ప్రియత్తై తమక్కు ప్రయోజనమెన్ఱు ముడిక్కిఱార్.

వ్యా.—(వళవెళ్లున్దవళమాడం) అழகుమిక్కిరుప్పదాయ్ వెళ్ళియాలేశెయ్దాప్పోలే అతిధవళమాన మాడత్తైయుడైత్తాయ్ యిరుక్కై. తిరువవతరిత్తవన్ఱు కోడికర ప్పెఱాద విழవుతీర్కిఱార్. విల్ విழవుక్కాక కంసన్ కోడిత్తపడియై చ్చొల్లిత్తాకవుమాం. కోయిలుక్కు తిరుమాలై పోలే అలఙ్కారభూతమెన్ఱుమాం (వళవు) అழగు (ఎழுచ్చి) మికుది (మదురమానకరన్దన్నుళ్) ప్రథమత్తిలే శ్రీవామనాశ్రమమాయ్ పిన్బు శ్రీశత్రుఘ్నాழ్వాన్ పడైవీడు శెయ్దు పిన్బు కృష్ణనవతరిత్తు ఇప్పడిభగవత్సమ్బన్ధం మాఱాద దేశమాకైయాలే వైకున్దమానకరత్తిన్ కాట్టిల్ వ్యావృత్తమ్ (కవళమాల్ యానైక్కొన్ఱ) అఙ్గుళ్ళార్ విరోధికళైప్పోక్కి తన్నైయనుభవిప్పిత్తాప్పోలే ఇవర్ తమ్ముడైయ ప్రతిబన్ధకఙ్గళైప్పోక్కి తన్నైయనుభవిప్పిత్తపడి. (కణ్ణనై) తిరువవతరిత్తవన్ఱు ఒళిత్తుప్పోనవూరిలే కల్యాణవస్తు విరోధియై యழియచ్చెయ్దవేత్తై యనుభవిక్కిఱార్ (అరఙ్గమాలై) అవతారత్తుక్కు పిర్పాడరాన తమ్ముడైయవిరోధియైప్పోక్కిత్తు క్కోయిలిలేవన్దాయ్త్తు (మాలై) ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పెరుమ్బిత్తరానవనై. విరోధినిరసనముం తత్పూర్వకమాన స్వానుభవమున్దన్బేరాయిరుక్కై. (తుళపత్తొణ్డాయ) తిరుత్తుழாయాల్ వార్కడిమై శెయ్యుమవర్. పురుషార్థత్తినుడైయ చరమావధియిలే నిన్నవర్. ఇదుదాన్ వైష్ణవర్కళుక్కెల్లాం తిరళవడిమై శెయ్దపడియాయ్త్తు. (తుళపత్తొణ్డాయ) వెన్నైయాలే అపచారప్పడాదకై జర్యమెన్నై. "తొడైయొత్తతుళపము క్కూడైయుమ్బొలిన్దతోన్ఱియదోళ్ తొణ్డరడిప్పొడి" ఎన్నక్కడవదిఱే. (తొల్ శీర్) స్వాభావికమానభగవ

మూ॰—ఇళైయపుణ్కవిత్తైయేలు మెంబిరార్ కిఱ్నియవాతే.

వ్యా॰—చ్చేషత్వత్తిఱ్కుచేర్ మైయిలేనిన్నవర్. సహజకైఙ్కర్యత్తినుడైయ మేలెల్లైవైష్ణవకైఙ్కర్యమితే(తొణ్డరడిప్పొడిశోల్)ఇత్తాల్ "తొణ్డరడిప్పొడి" ఎన్ఱు పేరైయుడైయవర్. ఇవరుక్కు జ్ఞానానన్దఙ్గళన్ఱు కాణుంనిరూపకమ్. అడిప్పొడిఎన్నైయాలే " తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డన్ శఠకోపనెన్ఱాప్పోలే ఇరుక్కిఱ ఆదాయ్త్తు. (ఇళైయపుణ్కవిత్తైయేలుం) శబ్దత్తిలిళైమైయుంకవిత్వత్తిల్ కుఱైయుముణ్డేయాకిలుమ్. ఇళశాయ్పుల్లియకవియేయాకిలుం. (ఎమ్బిరార్కిఱ్నియవాతే) "కింమృష్టంసుతవచన" మెన్ఱుఅపడియే పెరియపెరుమాళుకన్దపడి యెన్ఱిరార్. ప్రజైకళుడైయ మఴలైచ్చొల్లైత్తే మప్పనార్కిఱ్నిదా యిరుక్కుమితే, "ప్రహర్షయిష్యామిసనాథజీవితం" ఎన్ఱుఅపడియే ఇవ్వ్యాకప్పత్తానేయితే పురుషార్థమ్. ఇవన్ సత్తైప్పెరువైకైయావదు-అవన్ ప్రీతిక్కు వైకైతోడుమానాకై. ఇప్రబన్ధకఱ్ఱార్క్కు ఫలఙ్జెల్లాల్లాతొఴిన్ద దివ్వ్యకప్పత్తానే ప్రయోజనమాకైయాలే. ఇవ్వార్థవాదైయే యుకన్దాప్పోలే యిప్రబన్ధఙ్కఱ్ఱారైయుం పెరియపెరుమాళుకన్దరుళువరెన్నై. "ప్రియతేసతతంరామః" ఎన్ఱు శ్రీరామాయణఙ్కఱ్ఱారుడైయ ఫలమ్పోలే యాయ్త్తిప్రబన్ధఙ్కఱ్ఱారుడైయఫలం.

యాదృచ్ఛికమాన తిరునామ సఙ్కీర్తనత్తాలే యమాదికళ్ తలైయిలే కాలైవైత్తేనెన్ఱార్ ముదఱ్పాట్టిల్ ; అదినుడైయ వినియైయాలే పరమపదంవేణ్డావెన్ఱా రిరణ్డాంపాట్టిల్ ; అత్తోడు విరోధికళ్ళాం సంసారముం వేణ్డావెన్ఱార్ మూన్ఱాంపాట్టిల్ ; పాపప్రచురర్కళుక్కుత్తిరునామఙ్గళ్ల వధికారముణ్డాయిరుక్క వివ్విషయత్తై యిఴప్పదే ఎన్ఱార్ నాలాంపాట్టిల్ ; అస్థిరత్వాది దోషదుష్టమాన ప్రాకృతవిషయఙ్గళైపఱ్ఱువార విశేషజ్ఞరెన్ఱా రఞ్జాంపాట్టిల్ ; భోక్తావిన్ నిలైయైల్లామైయైచ్చొన్నా రాఱాంపాట్టిల్ ; ముముక్షుక్కళ్ళొక భగవికిటైరబాహ్యరైకుఱ్ఱి త్తాశ్రయణీయ్యవస్తువై యుపదేశిత్తా రేళాంపాట్టిల్ ; ఇదుకేట్టాల్ పోరాదవర్కళై వధ్యరెన్ఱా రెట్టాంపాట్టిల్; ఇత్తైవర్కళైకుఱిత్తు సులభనాన కృష్ణనై ఆశ్రయియుఙ్గోళెన్ఱా రొన్బదాంపాట్టి

వ్యా.—ట్టిల్ ; పిర్ పాడర్ కుర తవుప్పడి కోయిలిలే సన్నిహితనెన్ఱార్ పత్తామ్బాట్టిల్; అదుక్కు కర ణ్ణత్తివుడై యార్ గర్భనిర్భాగ్యరెన్ఱార్ పదినొన్ఱామ్బాట్టిల్ ; నాన్బేఱుగలు మ్బిఅరనర్థ మ్బెరుకర మాక్కై నెన్ఱార్ పన్నిరెణ్డామ్బాట్టిల్ ; ఎల్లారు న్దిరునామత్తైచ్చొల్లి పెఱప్పవదు కాణక్కు మనోరథిత్తార్ పదిమూన్ఱామ్బాట్టిల్; ఇవర్ కళోట్టై సంసర్గత్తాలేవన్ద విడాయ్ త్తీరతిరునామత్తైచ్చొన్నార్ పదినాలామ్బాట్టిల్; సంబన్ధజ్ఞానమ్బిఅప్పిత్తపడిశొన్నార్ పదినఞ్జామ్బాట్టిల్ ; విషయానురూపమాన భక్తిపెరుకి నెఞ్జురికినపడి శొన్నార్ పదినారామ్బాట్టిల్ ; కణ్ కళిత్తపడి శొన్నార్ పదినేழామ్బాట్టిల్ ; అదు పురవెళ్ళమిట్టపడి శొన్నార్ పదినెట్టామ్బాట్టిల్ ; అదుకుర మేల్ శరీరముజ్జిట్టత్తియానిన్న తెన్ఱార్ పత్తొన్బదామ్బాట్టిల్; ఉఅవరిన్దార్ కర కలవొణ్ణాదెన్ఱా రిరువదామ్బాట్టిల్; మనస్సాల్ పరిచ్ఛేదికర వొణ్ణాదెన్ఱా రిరువత్తొన్ఱామ్బాట్టిల్; పాశురమిట్టు ప్పేశవొణ్ణాదెన్ఱా రిరువత్తిరణ్డామ్బాట్టిల్ ; మఅకర వొణ్ణాదెన్ఱా రిరువత్తుమూన్ఱామ్బాట్టిల్; పిఅన్దభక్తి విషయవైలక్షణ్యత్తు కరనురూపమాయిరామైయాలే కృత్రిమమెన్నా రిరువత్తునాలామాట్టిల్ ; శాస్త్రియ్యమాన భక్త్యాదికళిల్లైయెన్నా రిరువత్తఞ్జామ్బాట్టిల్ ; స్త్రీశూద్రాదికళుకుక ళ్ళనన్మైయుమిల్లైయెన్నా రిరుపత్తారామ్బాట్టిల్ ; తిర్యకుకకర ళుకుకళ్ళనన్మైయుమిల్లైయెన్నా రిరుపత్తేழామ్బాట్టిల్ ; ఆనైతన్నిడరిలే నినైత్త నినైవుమిల్లైయెన్నా రిరుపత్తెట్టామ్బాట్టిల్ ; విలక్షణదేశవాసమిల్లైయెన్ఱా రిరుపత్తొన్బదామ్బాట్టిల్ ; ఇవైయెల్లామైయే యన్ఱియేపిఅర్కర నర్థకరనానేనెన్ఱార్ ముప్పదామ్బాట్టిల్; నీచవిషయజ్గళుకుర మాకాదవనెన్ఱార్ ముప్పత్తొన్ఱామ్బాట్టిల్ ; ఇప్పడియిరుకర వన్దు కొడునిన్ఱేన్ మూర్ఖనేనెన్ఱార్ ముప్పత్తిరెణ్డామ్బాట్టిల్ ; అదుకర డియాక నిర్లజ్జనెన్ఱార్ ముప్పత్తుమూన్ఱామ్బాట్టిల్; ఇప్పడిప్పట్టనాఙ్గిట్టి యవద్యత్తైవిళైప్పేనల్లేనెన్ఱార్ ముప్పత్తునాలామ్బాట్టిల్; నీర్ మైయాలే శేర్ త్తు కొరణ్డానెన్ఱార్ ముప్పత్తఞ్జామ్బాట్టిల్ ; విశేషకటాక్షవ్పణ్ణవేణుమెన్ఱు పదరినార్ ముప్పత్తారామ్బాట్టిల్; అదుపెరామైకిఱ లాయ్ త్తార్ ముప్పత్తేழామ్బాట్టి

వ్యా.—ల్ ;ఇప్పడిత్త్వరై యైయుడైయప్రపన్నరై యుకత్తియెన్నార్ ముప్పత్తేట్టామ్బాట్టిల్ ; అవర్ కళుక్కు జన్మత్తిలే తాళ్ వాల్ వరుజ్గుఱ్ఱమిల్లైయెన్నార్ ముప్పత్తొన్పదామ్బాట్టిల్, అవర్ కళుక్కు హింసాదికళాకియ వృత్తత్తాలుణ్డాన ఫలమనుభవిక్కవేణ్డావెన్నార్ నాఱ్పదామ్బాట్టిల్ ; తజ్గళోడు సమ్బన్ధిత్తారైయుం పరిశుద్ధరాక్కవరెన్నార్ నార్ప్పత్తొన్దామ్బాట్టిల్, అవర్ కళైయెమ్బెరుమానోపాది పూజ్యరెన్నార్ నార్పత్తిరెణ్డామ్బాట్టిల్ ; ఇవర్ కళై జన్మవృత్తాదికళిలే కుఱైయనినైత్తవర్ కళ్ చణ్డాలరెన్నార్ నార్ప్పత్తుమూన్దామ్బాట్టిల్ ; బ్రహ్మాదికళుక్కు దుర్లభమాన పేఱ్ఱైయొరుతిర్యక్కుక్కు క్కుడుత్తపడిశొన్నార్ నార్ పత్తునాలామ్బాట్టిల్ ; ఇప్రబన్ధత్తిల్ గుసుడైయ ఫలమురుళిచ్చెయ్ తార్ నార్ ప్పత్తజ్జామ్బాట్టిల్.

తొణ్డరడిప్పొడియాళ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్లైతిరువడికళేశరణమ్.

జియ్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తిరుమాలై వ్యాఖ్యానమ్

ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

